

ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ

Γ. ΛΥΚΕΙΟΥ

002
ΚΛΣ
ΣΤ2Β
1418

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ 1967

Δ

2

mm

Κινητά (Κινητά 2)

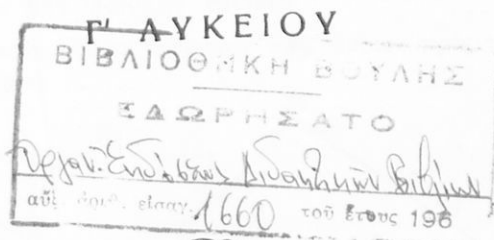
ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ Γ/Λ

ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ

ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ

Δ 2 ΜΜΒ
Νικολαίου (Νικολάου Δ.)
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Δ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Ἀριστοβαθμίου Διδάκτορος
καὶ τέως Καθηγητοῦ τῶν Μαθηματικῶν

ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 1967

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

009
ΕΛΣ
ΣΤΕΒ
14/8

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΝΔΙΑΜΕΣΙΑΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΕΝΔΙΑΜΕΣΙΑΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Πρόβλημα. Δύο φάροι απέχουσιν ἀλλήλων 6400 μέτρα. Κατά τινα στιγμήν ἀπὸ τὸν ἓνα φάρον Φ ἐφάνη ὑπὸ γωνίαν 45° ἡ ἀπόστασις πλοίου Π ἀπὸ τὸν ἄλλον φάρον Φ'. Τὴν αὐτὴν δὲ στιγμήν ἡ ἀπόστασις τοῦ πλοίου ἀπὸ τὸν Φ ἐφάνη ἀπὸ τὸν Φ' ὑπὸ γωνίαν 30° . Νὰ εὑρεθῇ ἡ ἀπόστασις τοῦ πλοίου ἀπὸ ἕκαστον φάρον τὴν στιγμήν ἐκείνην.

Λύσις. Κατασκευάζομεν τρίγωνον πφφ' ὁμοιον πρὸς τὸ νοητὸν γωνιον ΠΦΦ' ὑπὸ κλίμακα π.χ.

1 : 100 000 (σχ. 1).

Μετροῦμεν ἔπειτα τὰς πλευρὰς φπ καὶ φ'π αὐτοῦ.

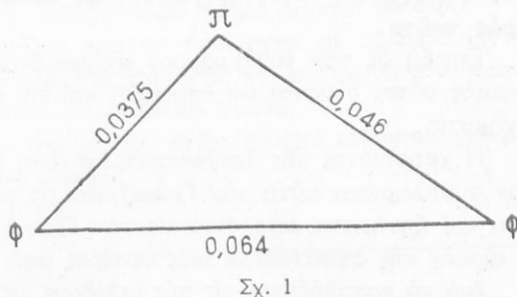
*Εστω δὲ ὅτι (φπ)

= 0,0375 μέτ. καὶ

(φ'π) = 0,046 μέτ.

Κατὰ δὲ τὰ γνωστὰ

ἐκ τῆς Γεωμετρίας θὰ εἶναι :

$$(\Phi\P) = 0,0375 \times 100\,000 = 3\,750 \text{ μέτρα}$$

καὶ

$$(\Phi'\Pi) = 0,046 \times 100\,000 = 4\,600 \text{ μέτρα}$$

2. Σκοπὸς τῆς Τριγωνομετρίας. Ἡ προηγουμένη γραφικὴ λύσις τῶν τοιούτων προβλημάτων δίδει πολλάκις ἐξαγόμενον μὲ σημαντικὰ σφάλματα. Διότι τὰ κατασκευαζόμενα σχήματα καὶ τὰ ἐξαγόμενα τῆς μετρήσεως διαφόρων στοιχείων αὐτῶν δὲν εἶναι πάντοτε ἀκριβῆ ἢ ἔνεκα ἀτελείας τῶν ὀργάνων, μὲ τὰ ὁποῖα κατασκευάζονται ἢ καὶ ἔνεκα ἀδεξιάς χρήσεως αὐτῶν.

Τὰ σφάλματα δὲ ταῦτα εἶναι σημαντικὰ, ὅταν γίνωνται κατασκευαὶ γωνιῶν καὶ ἐνισχύονται, ὅταν γίνηται χρήσις ὁμοίων σχη-

μάτων. Ἐν π.χ. τὸ μῆκος τῆς πλευρᾶς φπ εὐρεθῇ με σφάλμα 0,01 μέτ. ἡ εὐρεθεῖσα ἀπόστασις (ΦΠ) θὰ ἔχη σφάλμα :

$$0,01 \cdot 100\,000 = 1\,000 \text{ μέτρα.}$$

Διὰ τὴν ἀποφυγὴν τοιούτων σφαλμάτων οἱ Μαθηματικοὶ ἐπέ-
ννησαν μέθοδον καθαρῶς λογιστικὴν.

Δι' αὐτῆς δύνανται νὰ ὑπολογίζωσι τὰ ἀγνωστα στοιχεῖα ἑνὸς
τριγώνου ἀπὸ ἐπαρκῆ δεδομένα. Εἰς τὸ προηγούμενον π.χ. πρό-
βλημα εἶναι δυνατόν νὰ ὑπολογίζωνται ἀμέσως αἱ ζητούμεναι ἀπο-
στάσεις (ΦΠ) καὶ (Φ'Π) χωρὶς νὰ γίνῃ κατασκευὴ τοῦ τριγώνου
φπφ'.

Ἡ ἐκθεσις τῶν μεθόδων τούτων ἀποτελεῖ τὸν σκοπὸν τῆς **Τρι-
γωνομετρίας**. Ὡστε :

**Σκοπὸς τῆς Τριγωνομετρίας εἶναι ὁ ὑπολογισμὸς τῶν ἀγνώ-
στων στοιχείων ἑνὸς τριγώνου, ἂν δοθῶσιν ἐπαρκῆ στοιχεῖα
πρὸς τοῦτο.**

Ἐπειδὴ δὲ πᾶν εὐθύγραμμον σχῆμα ἀναλύεται εἰς τρίγωνα, ὁ
σκοπὸς οὗτος δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς πάντα τὰ εὐθύγραμμα
σχήματα.

Ἡ χρησιμότης τῆς Τριγωνομετρίας εἶναι μεγάλη. Διότι ὅχι μό-
νον συμπληρῶναι αὕτη τὴν Γεωμετρίαν εἰς πολλὰ ζητήματα, ἀλλὰ
λύει καὶ ζητήματα ἀπρόσιτα εἰς τὴν Γεωμετρίαν, ὅπως π.χ. εἶναι
ἡ εὕρεσις τῆς ἀποστάσεως ἑνὸς ἀστέρος ἀπὸ τὴν Γῆν.

Διὰ νὰ καταλήξωμεν εἰς τὰς μεθόδους, με τὰς ὁποίας ἡ Τριγω-
νομετρία ἐκτελεῖ τὸν σκοπὸν της, πρέπει πρῶτον νὰ μάθωμεν μερι-
κὰς προκαταρκτικὰς γνώσεις. Ταύτας ἐκθέτομεν εἰς τὸ ἐπόμενον κεφά-
λαιον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

ΜΕΤΡΗΣΙΣ ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ, ΤΟΣΩΝ ΚΑΙ ΓΩΝΙΩΝ.

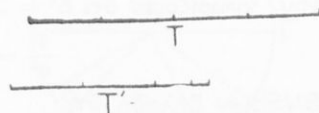
3. Μέτρησις ευθύγραμμου τμήματος. Λόγος ἑνὸς ευθύγραμμου τμήματος πρὸς ἄλλο. Διὰ νὰ μετρήσωμεν ευθύγραμμον τμήμα, πρέπει νὰ συγκρίνωμεν αὐτὸ πρὸς ἄλλο ὠρισμένον ευθύγραμμον τμήμα.

Τὸ ὠρισμένον τοῦτο ευθύγραμμον τμήμα λέγεται **μονάς**.

Ἀπὸ δὲ τὴν σύγκρισιν ταύτην προκύπτει εἰς ἀριθμός. Οὗτος λέγεται **μῆκος** τοῦ μετρηθέντος τμήματος καὶ φανερώνει ἀπὸ πόσας μονάδας ἢ καὶ μέρη αὐτῆς ἀποτελεῖται τοῦτο.

Αἱ δὲ μονάδες, μὲ τὰς ὁποίας μετροῦμεν τὰ ευθύγραμμα τμήματα, λέγονται **μονάδες μήκους**.

Διεθνεῖς μονάδες μήκους εἶναι τὸ μέτρον καὶ τὰ πολλαπλάσια καὶ ὑποπολλαπλάσια αὐτοῦ.

Σχ. 2

Τὸ ευθύγραμμον τμήμα T (σχ. 2) ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ τ , ἂν ληφθῇ 4 φορές.

Δι' αὐτὸ τὸ T λέγεται **γινόμενον** τοῦ τ ἐπὶ 4, ἥτοι εἶναι :

$$T = \tau \cdot 4$$

(1)

Τὸ δὲ τ εἶναι $\frac{1}{4}$ τοῦ T .

Τὸ ευθύγραμμον τμήμα T' ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο τμήματα ἴσα πρὸς τὸ τ , ἀπὸ τὸ $\frac{1}{2}$ καὶ ἀπὸ τὸ $\frac{1}{4}$ αὐτοῦ.

Δι' αὐτὸ τὸ T' λέγεται γινόμενον τοῦ τ ἐπὶ $(2 + \frac{1}{2} + \frac{1}{4})$.

$$\text{Είναι δηλαδή} \quad T' = \tau \cdot \left(2 + \frac{1}{2} + \frac{1}{4}\right) \quad (2)$$

Παρατηρούντες ότι: $4 = 1 + 1 + 1 + 1$ και $2 + \frac{1}{2} + \frac{1}{4} = 1 + 1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{4}$, καταλήγομεν εις τὸν ἑξῆς ὀρισμὸν:

Γινόμενον ἑνὸς εὐθυγράμμου τμήματος ἐπὶ θετικὸν ἀριθμὸν λέγεται τὸ εὐθύγραμμον τμήμα, τὸ ὁποῖον γίνεται ἕξ αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν μερῶν αὐτοῦ, ὅπως ὁ ἀριθμὸς γίνεται ἐκ τῆς ἀκεραίας μονάδος καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς.

Ὁ ἀριθμὸς 4 τῆς ἄνω ἰσότητος (1) λέγεται λόγος τοῦ T πρὸς τὸ τ. Ὡστε:

Λόγος εὐθυγράμμου τμήματος πρὸς ἄλλο λέγεται ὁ ἀριθμὸς, ἐπὶ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ πολλαπλασιασθῇ τὸ δεύτερον εὐθύγραμμον τμήμα διὰ νὰ προκύψῃ τὸ πρῶτον.

Ὁ λόγος τοῦ T πρὸς τὸ τ σημειοῦται οὕτω:

$$T : \tau \text{ ἢ } \frac{T}{\tau}$$

Ὁ λόγος εὐθυγράμμου τμήματος πρὸς ἄλλο εἶναι ἀκέραιος ἢ κλάσμα, ὅπως εἰς τὰ προηγούμενα παραδείγματα. Δύναται ὅμως νὰ εἶναι καὶ ἀσύμμετρος ἀριθμὸς.

Οὕτως, ἂν α εἶναι ἡ πλευρὰ καὶ δ ἡ διαγώνιος ἑνὸς τετραγώνου, γνωρίζομεν ὅτι $\delta^2 = 2\alpha^2$. Ἐκ ταύτης εὐρίσκομεν κατὰ σειράν

$$\frac{\delta^2}{\alpha^2} = 2 \text{ καὶ } \frac{\delta}{\alpha} = \sqrt{2}$$

Βλέπομεν δηλαδή ὅτι:

Λόγος τῆς διαγωνίου ἑνὸς τετραγώνου πρὸς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ εἶναι ὁ ἀσύμμετρος ἀριθμὸς $\sqrt{2}$.

4. Μέτρησις καὶ μέτρον τόξου. Διὰ νὰ μετρήσωμεν ἓν τόξον, πρέπει νὰ συγκρίνωμεν αὐτὸ πρὸς ἓν ὠρισμένον τόξον, τὸ ὁποῖον λαμβάνεται ὡς **μονὰς τῶν τόξων**.

Ἐκ τῆς συγκρίσεως ταύτης προκύπτει εἰς ἀριθμὸς, ὁ ὁποῖος λέγεται **μέτρον** τοῦ μετρηθέντος τόξου. Οὗτος φανερῶναι ἀπὸ πόσας μονάδας ἢ καὶ μέρη αὐτῆς ἀποτελεῖται τὸ τόξον τοῦτο.

Τὸ μέτρον τόξου T σημειώνομεν συντόμως οὕτω: ($\widehat{T}$).

5. Μονάδες τόξων. Συνήθεις μονάδες τόξων είναι αί ἑξῆς :

α') Ἡ μοῖρα ($^{\circ}$), ἥτοι τὸ $\frac{1}{360}$ τῆς περιφερείας. Ἡ μοῖρα διαιρεῖται εἰς 60 ἴσα μέρη, τὰ ὁποῖα λέγονται *πρῶτα λεπτά* ($'$). Ἐκαστον δὲ πρῶτον λεπτόν διαιρεῖται εἰς 60 *δεύτερα λεπτά* ($''$).

β') Ὁ βαθμός, ἥτοι τὸ $\frac{1}{400}$ τῆς περιφερείας. Ὁ βαθμὸς διαιρεῖται εἰς 100 ἴσα μέρη, τὰ ὁποῖα λέγονται *πρῶτα λεπτά*. Ἐκαστον δὲ πρῶτον λεπτόν διαιρεῖται εἰς 100 *δεύτερα λεπτά*. Ἐν μέτρον π.χ. 25 βαθμῶν καὶ 35 πρώτων λεπτῶν σημειοῦται οὕτως : 25', 35.

γ') Τὸ ἀκτίνιον τόξον, ἥτοι τόξον, τὸ ὁποῖον ἔχει μῆκος ἴσον πρὸς τὸ μῆκος τῆς ἀκτίνος αὐτοῦ. Ἄν α εἶναι τὸ μῆκος τῆς ἀκτίνος, α θὰ εἶναι καὶ τὸ μῆκος τοῦ ἀκτινίου τόξου. Ἐπομένως τὸ μέτρον τῆς περιφερείας εἶναι $2\pi\alpha$: $\alpha = 2\pi$ ἀκτίνια. Τῆς ἡμιπεριφερείας $\pi\alpha$: $\alpha = \pi$, τοῦ τετάρτου περιφερείας $\frac{\pi}{2}$ κ.τ.λ.

6. Σχέσεις τῶν μέτρων τοῦ αὐτοῦ τόξου. Ἐστῶσαν δύο τόξα AB καὶ ΓΕΔ περιφερείας K (σχ. 3). Ἄς ὑποθέσωμεν δὲ ὅτι τὸ ΓΕΔ εἶναι ἑξαπλάσιον τοῦ AB, ἥτοι $\widehat{\Gamma\epsilon\Delta} : \widehat{AB} = 6$. (1)

Ἄν ἡ μονὰς μ τῶν τόξων χωρῇ λ φοράς εἰς τὸ $\widehat{AB}$, εἰς τὸ $\widehat{\Gamma\epsilon\Delta}$ θὰ χωρῇ 6λ φορές. Θὰ εἶναι λοιπόν :

$$(\widehat{\Gamma\epsilon\Delta}) = 6\lambda \text{ καὶ } (\widehat{AB}) = \lambda.$$

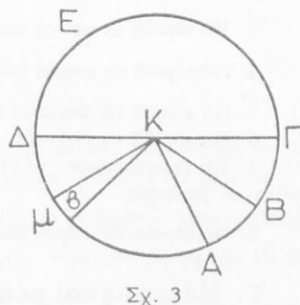
Ἐκ τούτων ἔπεται ὅτι :

$$(\widehat{\Gamma\epsilon\Delta}) = (\widehat{AB}) \cdot 6 \text{ καὶ ἔπομένως } (\widehat{\Gamma\epsilon\Delta}) : (\widehat{AB}) = 6.$$

Ἐκ ταύτης καὶ τῆς (1) προκύπτει ἡ ἰσότης :

$$\widehat{\Gamma\epsilon\Delta} : \widehat{AB} = (\widehat{\Gamma\epsilon\Delta}) : (\widehat{AB}), \text{ ἥτοι :}$$

Ὁ λόγος ἑνὸς τόξου πρὸς ἄλλο ἰσοῦται πρὸς τὸν λόγον τοῦ μέτρου τοῦ α' πρὸς τὸ μέτρον τοῦ β', ἂν ταῦτα μετρηθῶσι μετὰ τὴν αὐτὴν μονάδα.

*Εστωσαν ἤδη μ , β , α τὰ μέτρα ἐνὸς τόξου AB ἀντιστοίχως εἰς μοίρας, βαθμούς καὶ ἀκτίνια.

Γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἡμιπεριφέρεια $\widehat{ΓΕΔ}$ ἔχει μέτρα 180° , 200^γ , π ἀκτίνια. Κατὰ δὲ τὴν προηγουμένην ιδιότητα, θὰ εἶναι :

$$\frac{\widehat{AB}}{\widehat{ΓΕΔ}} = \frac{\mu}{180}, \quad \frac{\widehat{AB}}{\widehat{ΓΕΔ}} = \frac{\beta}{200} \text{ καὶ } \frac{\widehat{AB}}{\widehat{ΓΕΔ}} = \frac{\alpha}{\pi}$$

*Εκ τούτων δὲ ἔπεται ὅτι :

$$\frac{\mu}{180} = \frac{\beta}{200} = \frac{\alpha}{\pi} \quad (2)$$

Διὰ τῶν σχέσεων τούτων, ἂν δοθῇ ἐν ἐκ τῶν τριῶν μέτρων τόξου, εὐρίσκομεν τὰ ἄλλα δύο. *Αν π.χ. $\mu = 54^\circ$, εὐρίσκομεν ὅτι $\beta = 54 \cdot \frac{200}{180} = 60^\gamma$ καὶ $\alpha = 54 \cdot \frac{\pi}{180} = \frac{3\pi}{10}$ ἀκτίνια.

*Α σ κ ή σ ε ι ς

1. Νὰ εὐρεθῇ εἰς βαθμούς καὶ ἀκτίνια τὸ μέτρον τόξου 40° ἢ 30° .
2. Νὰ εὐρεθῇ εἰς βαθμούς καὶ ἀκτίνια τὸ μέτρον τόξου 60° ἢ 80° .
3. Νὰ εὐρεθῇ εἰς μοίρας καὶ ἀκτίνια τὸ μέτρον τόξου 50^γ ἢ 30^γ .
4. Νὰ εὐρεθῇ εἰς μοίρας καὶ βαθμούς τὸ μέτρον τόξου $\frac{3\pi}{2}$ ἀκτίνιων.
5. Νὰ εὐρεθῇ εἰς βαθμούς καὶ ἀκτίνια τὸ μέτρον $40^\circ 20'$.
6. Νὰ εὐρεθῇ εἰς βαθμούς καὶ ἀκτίνια τὸ μέτρον τόξου $50^\circ 30' 40''$.
7. Τὸ γεωγραφικὸν πλάτος τῶν Ἀθηνῶν εἶναι $37^\circ 58' 20''$. Νὰ ἐκτιμηθῇ τοῦτο εἰς βαθμούς.
8. Νὰ εὐρεθῇ εἰς μοίρας καὶ βαθμούς τὸ μέτρον τόξου $\frac{5\pi}{8}$ ἀκτίνιων.

7. Μέτρησις καὶ μέτρον γωνίας. Διὰ νὰ μετρήσωμεν μίαν γωνίαν, πρέπει νὰ συγκρίνωμεν αὐτὴν πρὸς μίαν ὠρισμένην γωνίαν. Αὕτη λέγεται **μονὰς τῶν γωνιῶν**.

*Απὸ τὴν σύγκρισιν δὲ αὐτὴν προκύπτει εἰς ἀριθμὸς. Αὐτὸς λέγεται **μέτρον** τῆς μετρηθείσης γωνίας φανερώνει δὲ ἀπὸ πόσας μονάδας ἢ καὶ μέρη αὐτῆς ἀποτελεῖται ἡ γωνία αὕτη.

Τὸ μέτρον μιᾶς γωνίας ABΓ γράφεται οὕτω : $(\widehat{AB\Gamma})$. Ὡς μονὰς δὲ τῶν γωνιῶν λαμβάνεται ἡ ἐπικέντρος γωνία, ἡ ὁποῖα βαίνει ἐπὶ τῆς μονάδος τῶν τόξων τῆς αὐτῆς περιφερείας.

Ούτως, αν μ είναι ή μονάς τῶν τόξων (σχ. 3), μονάς τῶν γωνιῶν θά είναι ή γωνία β .

Ἄν μονάς μ είναι ή μοίρα ἢ ὁ βαθμός ἢ τὸ ἀκτίνιον, ή μονάς β τῶν γωνιῶν θά λέγεται ἀντιστοίχως γωνία μιᾶς μοίρας ἢ ἐνὸς βαθμοῦ ἢ ἐνὸς ἀκτινίου.

Ἐκ τῆς Γεωμετρίας γνωρίζομεν ὅτι :

Εἰς τὸν αὐτὸν κύκλον (ἢ εἰς ἴσους κύκλους) εἰς ἴσα τόξα βαίνουσιν ἴσαι ἐπικέντροι γωνίαι καὶ ἀντιστρόφως.

Ἐκ τούτου δὲ ἐννοοῦμεν εὐκόλως ὅτι :

Ἄν ἐν τόξον AB εἶναι διπλάσιον, τριπλάσιον κ.τ.λ. ἄλλου τόξου μ , καὶ ή ἐπικέντρος γωνία $\widehat{AKB}$ θά εἶναι ἀντιστοίχως διπλασία, τριπλασία κ.τ.λ. τῆς β (σχ. 3). Εἶναι λοιπὸν

$$\frac{\widehat{AKB}}{\beta} = \frac{\widehat{AB}}{\mu} \quad \eta \quad (\widehat{AKB}) = (\widehat{AB})$$

Βλέπομεν δηλαδὴ ὅτι ὑπὸ τὰς προηγουμένας προϋποθέσεις :

Τὸ μέτρον μιᾶς ἐπικέντρος γωνίας ἰσοῦται πρὸς τὸ μέτρον τοῦ ἀντιστοίχου τόξου.

Ἐκ τούτου ἐπεταὶ ὅτι αἱ ἰσότητες 2 (§ 6) ἀληθεύουσι καὶ ἂν μ, β, α εἶναι μέτρα γωνίας.

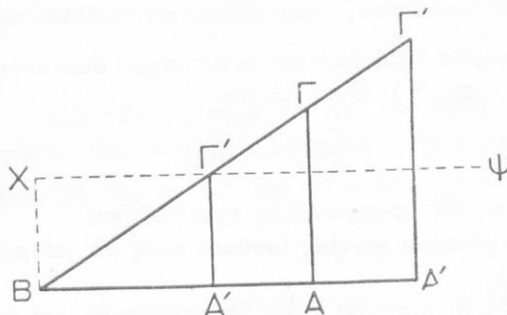
Ἀ σ κ ή σ ε ι ς

9. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον τῆς ὀρθῆς γωνίας εἰς μοίρας, βαθμοὺς καὶ ἀκτίνια.
10. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον ἡμισείας ὀρθῆς εἰς μοίρας, βαθμοὺς καὶ ἀκτίνια.
11. Νὰ εὐρεθῇ εἰς μοίρας, βαθμοὺς καὶ ἀκτίνια τὸ μέτρον $\frac{1}{4}$ ὀρθῆς γωνίας.
12. Νὰ εὐρεθῇ ὁμοίως τὸ μέτρον τῆς γωνίας, τὴν ὁποίαν γράφει εἰς μίαν ὥραν ὁ δείκτης ἀκριβοῦς ὥρολογίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

1. ΗΜΙΤΟΝΟΝ ΟΞΕΙΑΣ ΓΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΣ ΑΥΤΟΥ

8. Λόγος μιᾶς καθέτου πλευρᾶς ὀρθογωνίου τριγώνου πρὸς τὴν ὑποτείνουσάν αὐτοῦ. Ἐστω ὀρθογώνιον τρίγωνον $AB\Gamma$ (σχ. 4). Ἐάν ἐκ σημείου Γ' τῆς εὐθείας $B\Gamma$ φέρωμεν τὴν $\Gamma'A'$

Σχ. 4

κάθετον ἐπὶ τὴν εὐθεῖαν AB , σχηματίζεται καὶ ἄλλο ὀρθογώνιον τρίγωνον $A'\B'\Gamma'$ τὸ ὁποῖον ἔχει μὲ τὸ $AB\Gamma$ τὴν αὐτὴν ὀξεῖαν γωνίαν B . Ἐπεὶ δὲ τὰ τρίγωνα $AB\Gamma$ καὶ $A'\B'\Gamma'$ εἶναι ὁμοία, ἀληθεύει ἡ ἰσότης :

$$\frac{A\Gamma}{B\Gamma} = \frac{A'\Gamma'}{B'\Gamma'} \quad (1)$$

Ἀντιστρόφως : Ἐάν ὀρίσθῃ αὐθαίρετως ἐν εὐθύγραμμον τμήμα $A'\Gamma'$, ἀχθῇ δὲ εὐθεῖα $X\Psi$ παράλληλος πρὸς τὴν AB εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν AB ἴσην μὲ $A'\Gamma'$, καὶ τμηθῇ αὕτη εἰς σημεῖον Γ' ὑπὸ περιφερείας κέντρου B καὶ ἀκτίνος ἴσης πρὸς τὴν τετάρτην ἀνάλογον τῶν $A\Gamma$, $B\Gamma$, $A'\Gamma'$ θὰ ἀληθεύῃ ἡ (1). Τὰ τρίγωνα δὲ $AB\Gamma$ καὶ $A'\B'\Gamma'$ θὰ εἶναι ὅμοια μὲ ὁμολόγους πλευρὰς τὰς $A\Gamma$, $A'\Gamma'$, καὶ διὰ τοῦτο αἱ γωνίαι $AB\Gamma$ καὶ $A'\B'\Gamma'$ εἶναι ἴσαι.

Ὅμοιως ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ ὅταν δύο ὀρθογώνια τρίγωνα $AB\Gamma$, $A'\B'\Gamma'$ ἔχωσι γων. $B = \gamma\omega\nu. B'$ μὲ διαφόρους τὰς κορυφὰς B , B' , πάλιν ἀληθεύει ἡ (1) καὶ ἀντιστρόφως. Ὡστε: Εἰς ὠρισμένην ὀξεῖαν γωνίαν B ἀντιστοιχεῖ σταθερὸς λόγος $\frac{A\Gamma}{B\Gamma}$ καὶ ἀντιστρόφως.

9. Ἡμίτονον ὀξείας γωνίας. Ὁ σταθερὸς λόγος $\frac{A\Gamma}{B\Gamma}$ λέγεται **ἡμίτονον** τῆς ὀξείας γωνίας B .

Ἐάν ἡ ὀξεία γωνία δὲν ἀνήκῃ εἰς τρίγωνον, κατασκευάζομεν τοιοῦτον, ἂν φέρωμεν ἐξ ἑνὸς σημείου τῆς μιᾶς πλευρᾶς αὐτῆς κάθετον ἐπὶ τὴν ἄλλην.

Γενικῶς λοιπὸν :

Ἡμίτονον ὀξείας γωνίας ὀρθογωνίου τριγώνου λέγεται ὁ λόγος τῆς ἀπέναντι αὐτῆς πλευρᾶς πρὸς τὴν ὑποτείνουσαν αὐτοῦ.

Τὸ ἡμίτονον γωνίας Β σημειώομεν συντόμως οὕτως : ἡμ. Β.

10. Γεωμετρικὴ σημασία τοῦ ἡμιτόνου ὀξείας γωνίας. Ἐάν ἐπὶ τῆς ὑποτείνουσας ΒΓ λάβωμεν τμῆμα ΒΓ' ἴσον πρὸς τὴν μονάδα καὶ φέρωμεν τὴν Γ'Α' κάθετον ἐπὶ τὴν ΑΒ (σχ. 4), θὰ εἶναι $\text{ἡμ Β} = \frac{Α'Γ'}{ΒΓ'} = (\overline{Α'Γ'})$. Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι :

Τὸ ἡμίτονον ὀξείας γωνίας εἶναι μῆκος εὐθυγράμμου τμήματος, ἥτοι μῆκος στοιχείου ὁμοειδοῦς πρὸς τὰς πλευράς.

Ἀ σ κ ῆ σ ε ι ς

13. Ἐν ὀρθογωνίῳ τρίγωνον ἔχει ὑποτείνουσαν 5 μέτ. καὶ μίαν κάθετον πλευρὰν 3 μέτ. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἡμίτονον ἐκάστης ὀξείας γωνίας αὐτοῦ.

14. Αἱ κάθετοι πλευραὶ ὀρθογωνίου τριγώνου ἔχουσι μήκη 12 μέτ. ἡ μία καὶ 9 μέτ. ἄλλη. Νὰ εὐρητὲ τὰ ἡμίτονα τῶν ὀξείων γωνιῶν αὐτοῦ.

15. Ἡ μία κάθετος πλευρὰ ὀρθογωνίου τριγώνου εἶναι $\frac{3}{4}$ τῆς ὑποτείνουσας. Νὰ εὐρητὲ τὸ ἡμίτονον ἐκάστης τῶν ὀξείων γωνιῶν αὐτοῦ.

16. Ἡ ὑποτείνουσα ὀρθογωνίου τριγώνου ἔχει μῆκος 8 μέτ. ἡ δὲ μία κάθετος πλευρὰ αὐτοῦ εἶναι $\frac{2}{3}$ τῆς ἄλλης. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἡμίτονον ἐκάστης τῶν ὀξείων γωνιῶν αὐτοῦ.

17. Ἡ μία κάθετος πλευρὰ ὀρθογωνίου τριγώνου εἶναι τὸ ἡμισυ τῆς ὑποτείνουσας. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἡμίτονον τῆς ἀπέναντι γωνίας αὐτοῦ.

11. Μεταβολὴ τοῦ ἡμιτόνου ὀξείας γωνίας μετὰ τῆς γωνίας. Ἐστω ὀξεία γωνία ΧΒΨ (σχ. 5). Ἐπὶ τῆς ΒΧ ὀρίζομεν τμῆμα ΒΔ ἴσον πρὸς τὴν μονάδα μήκους καὶ γράφομεν τεταρτημόριον ΔΕ μὲ κέντρον Β καὶ ἀκτῖνα ΒΔ. Ἐκ τῆς τομῆς Γ τοῦ τόξου τούτου καὶ τῆς πλευρᾶς ΒΨ φέρομεν τὴν ΓΑ κάθετον ἐπὶ τὴν ΒΧ.

Κατὰ τὰ προηγούμενα εἶναι $\widehat{XB\psi} = (\overline{A\Gamma})$. Ἐὰν δὲ ἡ γωνία γίνῃ $\widehat{XB\Gamma'}$, ἔπειτα $\widehat{XB\Gamma''}$ κ.τ.λ. θὰ εἶναι:

$$\widehat{XB\Gamma'} = (\overline{A'\Gamma'}), \quad \widehat{XB\Gamma''} = (\overline{A''\Gamma''}) \text{ κ.τ.λ.}$$

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι:

Ἐὰν ἡ ὀξεῖα γωνία βαίνει συνεχῶς αὐξανόμενη, καὶ τὸ ἡμίτονον αὐτῆς βαίνει συνεχῶς αὐξανόμενον.

Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ γωνία πλησιάζει πρὸς τὴν ὀρθήν, τὸ ἡμίτονον αὐτῆς πλησιάζει πρὸς τὴν μονάδα BE. Δεχόμεθα λοιπὸν ὅτι:

$$\widehat{XB\psi} = 90^\circ = 1.$$

Ἐὰν ἡ γωνία ἐλαττωμένη γίνῃ

μηδέν, τὸ τμήμα AΓ ἐλαττούμενον καταπτὰ σημείον Δ. Δι' αὐτὸ δεχόμεθα ὅτι:

$$\widehat{XB\psi} = 0^\circ = 0.$$

Τὴν μεταβολὴν ταύτην συνοψίζομεν οὕτω:

B		0°		↗		90°
ἡμ B		0		↗		1

Σημείωσις. Τὸ πρὸς δεξιὰ καὶ ἄνω βέλος (↗) δεικνύει αὐξησιν.

12. Κατασκευὴ ὀξεῖας γωνίας ἐκ τοῦ ἡμιτόνου αὐτῆς.

Παράδειγμα 1ον. Ἐστω ὅτι $\widehat{XB\psi} = \frac{3}{4}$. Διὰ νὰ κατασκευάσωμεν τὴν γωνίαν B, σκεπτόμεθα ὡς ἑξῆς:

Κατὰ τὸν ὀρισμὸν τοῦ ἡμιτόνου, πρέπει ἡ B νὰ εἶναι ὀξεῖα γωνία ὀρθογωνίου τριγώνου μὲ ἀπέναντι πλευρὰν 3 μονάδων καὶ ὑποτείνουσαν 4 τοιοῦτων μονάδων. Οὕτως ὀδηγούμεθα εἰς τὴν ἐξῆς λύσιν.

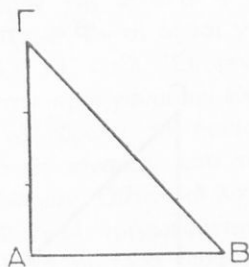
Ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς μιᾶς ὀρθῆς γωνίας A ὀρίζομεν τρία ἴσα διαδοχικὰ τμήματα, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὴν κορυφὴν τῆς γωνίας. Ἐστω δὲ AΓ τὸ ὑπ' αὐτῶν ἀποτελούμενον τμήμα (σχ. 6).

Ἐπειτα μὲ κέντρον Γ καὶ ἀκτῖνα τετραπλασίαν ἑνὸς τῶν ἴσων τμημάτων γράφομεν περιφέρειαν. Αὕτη τέμνει τὴν ἄλλην πλευρὰν εἰς σημεῖον Β. Φέρομεν ἔπειτα τὴν ΒΓ καὶ σχηματίζομεν οὕτως ὀξεῖαν γωνίαν Β, ἥτις εἶναι ἡ ζητούμενη. Πράγματι, εἶναι

$$\eta\mu B = \frac{ΑΓ}{ΒΓ} = \frac{3}{4}.$$

Παράδειγμα 2ον. Ἐστω ὅτι $\eta\mu \omega = 0,65$ καὶ θέλομεν νὰ κατασκευάσωμεν τὴν ὀξεῖαν γωνίαν ω .

Ἐπειδὴ $\eta\mu \omega = 0,65 = \frac{65}{100}$, ἀπὸ τὰ προηγούμενα ἐννοοῦμεν ὅτι ἡ ω θὰ εἶναι ὀξεῖα γωνία ὀρθογωνίου τριγώνου μὲ ὑποτείνουσαν 100 μονάδων καὶ ἀπέναντι πλευρὰν 65 τοιοῦτων μονάδων. Ἄν τὸ σχέδιόν μας δὲν χωρῇ τοιοῦτον τρίγωνον, κατασκευάζομεν ὀρθογώνιον τρίγωνον μὲ ὑποτείνουσαν 100 : 10 ἀθαιρέτων μονάδων καὶ μίαν κάθετον πλευρὰν 65 : 10 = 6,5 τοιοῦτων μονάδων. Ἡ ἀπέναντι ταύτης γωνία Β θὰ εἶναι ἡ ζητούμενη. Διότι εἶναι $\eta\mu B = \frac{6,5}{10} = 0,65$.

Σχ. 6

Ἀσκήσεις

18. Νὰ κατασκευασθῇ ὀξεῖα γωνία ω , ἂν $\eta\mu \omega = \frac{1}{2}$.
19. Νὰ κατασκευασθῇ ὀξεῖα γωνία ϕ , ἂν $\eta\mu \phi = \frac{5}{6}$.
20. Νὰ κατασκευασθῇ ὀξεῖα γωνία χ , ἂν $\eta\mu \chi = 0,25$.
21. Νὰ κατασκευασθῇ ὀξεῖα γωνία ψ , ἂν $\eta\mu \psi = 0,125$.

13. Πρόβλημα I. Νὰ εὐρεθῇ τὸ $\eta\mu 45^\circ$.

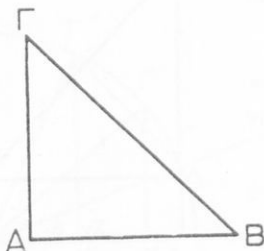
Λύσις. Ἄν $B = 45^\circ$ (σχ. 7), τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον ABΓ θὰ εἶναι ἰσοσκελές, $\beta = \gamma$. Κατὰ δὲ τὸ Πυθαγόρειον θεώρημα, θὰ εἶναι $2\beta^2 = \alpha^2$. Ἐκ ταύτης ἔπεται κατὰ σειράν ὅτι :

$$2\left(\frac{\beta}{\alpha}\right)^2 = 1, \frac{\beta}{\alpha} = \sqrt{\frac{1}{2}}. \text{ Ἄρα } \eta\mu 45^\circ = \frac{\sqrt{2}}{2}.$$

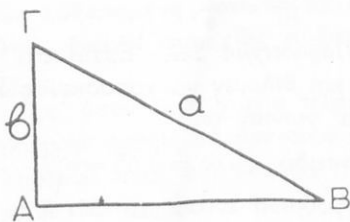
14. Πρόβλημα II. Νὰ εὐρεθῇ τὸ $\eta\mu 30^\circ$.

Λύσις. Ἐστω ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΒΓ (σχ. 8), τὸ ὁποῖον ἔχει $B = 30^\circ$. Γνωρίζομεν ἐκ τῆς Γεωμετρίας ὅτι :

$$\beta = \frac{\alpha}{2} \cdot \text{ὅθεν} \frac{\beta}{\alpha} = \frac{1}{2} \cdot \text{Ἀρα} \eta\mu 30^\circ = \frac{1}{2}.$$

Σχ. 7

Σχ. 8

15. Πρόβλημα III. Νὰ εὑρεθῇ τὸ $\eta\mu 60^\circ$.

Λύσις. Ἐὰν $\Gamma = 60^\circ$, θὰ εἶναι $B = 30^\circ$ (σχ. 8) καὶ ἐπομένως $\beta = \frac{\alpha}{2}$. Κατὰ δὲ τὸ Πυθαγόρειον θεώρημα εἶναι $\gamma^2 + \frac{\alpha^2}{4} = \alpha^2$, ὅθεν $\gamma^2 = \frac{3\alpha^2}{4}$ καὶ $\frac{\gamma}{\alpha} = \frac{\sqrt{3}}{2}$. Εἶναι λοιπὸν $\eta\mu 60^\circ = \frac{\gamma}{\alpha} = \frac{\sqrt{3}}{2}$.

Κατὰ ταῦτα, δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν τὸν πίνακα τῆς σελίδος 14 οὕτως :

ω	0°	$\nearrow$	30°	$\nearrow$	45°	$\nearrow$	60°	$\nearrow$	90°
$\eta\mu \omega$	0	$\nearrow$	$\frac{1}{2}$	$\nearrow$	$\frac{\sqrt{2}}{2}$	$\nearrow$	$\frac{\sqrt{3}}{2}$	$\nearrow$	1

Ἀσκήσεις

22. Νὰ κατασκευασθῇ γωνία 30° διὰ μεθόδου στηριζομένης εἰς τὴν ἰσότητα $\eta\mu 30^\circ = \frac{1}{2}$.

23. Ἐὰν δοθῇ εὐθύγραμμον τμήμα μήκους α , νὰ γραφῇ ἄλλο μήκους $\alpha\sqrt{2}$ διὰ μεθόδου στηριζομένης εἰς τὴν ἰσότητα $\eta\mu 45^\circ = \frac{\sqrt{2}}{2}$.

24. Ἐὰν ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΒΓ ἔχῃ $B = 60^\circ$, νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι $2\beta = \alpha\sqrt{3}$.

16. Εὗρεσις τοῦ ἡμιτόνου οἰασδήποτε ὀξείας γωνίας. Προ-
ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ηγουμένως εύρομεν εύκόλως τὸ ἡμίτονον τῶν γωνιῶν 30° , 45° , 60° . διότι εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ἐνεθυμήθημεν μίαν ἀπλὴν σχέσιν μεταξύ τῶν πλευρῶν ὀρθογωνίου τριγώνου διάφορον τῆς $\alpha^2 = \beta^2 + \gamma^2$.

Τοιαύτας ὁμως ἀπλᾶς σχέσεις δὲν γνωρίζομεν, ἂν αἱ ὀξείαι γωνίαι τριγώνου εἶναι τυχοῦσαι π.χ. 35° ἢ $53^\circ 15'$ κ.τ.λ. Ἐπομένως δὲν δυνάμεθα νὰ εύρωμεν π.χ. τὸ ἡμ 35° μὲ τὴν προηγουμένην εύκολίαν. Ἐφρόντισαν ὁμως οἱ Μαθηματικοὶ νὰ εύρωσι τὰ ἡμίτονα διαφόρων γωνιῶν καὶ νὰ διατάξωσιν αὐτὰ εἰς πίνακας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εύρίσκομεν τὰ ἡμίτονα, τὰ ὅποια θέλομεν. Οὕτως οἱ λογαριθμικοὶ πίνακες ὑπὸ τὴν ἐπικεφαλίδα «Φυσικοὶ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ» περιέχουσι μὲ προσέγγισιν 0,001 τὰ ἡμίτονα διαφόρων ὀξείων γωνιῶν, αἱ ὁποῖαι προχωροῦσιν ἀνὰ $30'$. Δὲν θὰ ἐπιμείνωμεν ὁμως εἰς τὴν περιγραφὴν καὶ χρῆσιν αὐτῶν, διότι ἀντὶ τούτων θὰ χρησιμοποιώμεν τὸν παρατιθέμενον ἐνταῦθα πίνακα I. Εἰς αὐτὸν τὰ ἡμίτονα ἀναγράφονται μὲ προσέγγισιν 0,00001, καὶ αἱ γωνίαι προχωροῦσιν ἀνὰ $10'$. Ἐπομένως οὗτος εἶναι ἀκριβέστερος τῶν προηγουμένων.

Εἰς τὴν α' ἐξ ἀριστερῶν σελίδα (σελ. 18) αἱ ἀκέραιαι μοῖραι τῶν γωνιῶν ἀναγράφονται εἰς τὴν α' στήλην καὶ βαίνουσιν αὐξανόμεναι ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω μέχρι τῶν 45° .

Αἱ δεξιὰ τῆς στήλης ταύτης ἐξ ἄλλαι στήλαι ἔχουσιν ἐπικεφαλίδας τοὺς ἀριθμοὺς $0'$, $10'$, $20'$, $30'$, $40'$, $50'$. Τὸ δὲ ἡμίτονον μιᾶς γωνίας, π.χ. $32^\circ 20'$, εύρίσκεται εἰς τὴν διασταύρωσιν τῆς ὀριζοντίου γραμμῆς τοῦ ἀριθμοῦ 32 τῆς στήλης τῶν ἀκεραίων μοιρῶν καὶ τῆς στήλης, ἣτις ἔχει ἐπικεφαλίδα $20'$. Εἶναι λοιπὸν ἡμ($32^\circ 20'$) = 0,53484.

Τὰ δὲ ἡμίτονα τῶν μεγαλυτέρων τῶν 45° ὀξείων γωνιῶν εύρίσκονται εἰς τὴν β' σελίδα τοῦ πίνακος (σελ. 19). Εἰς αὐτὴν οἱ ἀκέραιοι ἀριθμοὶ τῶν μοιρῶν ἀναγράφονται εἰς τὴν τελευταίαν στήλην καὶ βαίνουσιν αὐξανόμενοι ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω. Αἱ πρὸς τὰ ἀριστερὰ αὐτῆς, ἐξ ἄλλαι στήλαι φέρουσι κάτω τοὺς ἀριθμοὺς $10'$, $20'$, $30'$, $40'$, $50'$, $60'$.

Τὸ ἡμ($48^\circ 30'$) π.χ. εύρίσκεται εἰς τὴν διασταύρωσιν τῆς ὀριζοντίου γραμμῆς τοῦ ἀριθμοῦ 48 τῆς στήλης τῶν ἀκεραίων μοιρῶν καὶ τῆς στήλης, ἣτις κάτω φέρει τὸν ἀριθμὸν $30'$. Εἶναι λοιπὸν ἡμ($48^\circ 30'$) = 0,74896.

Μοίραι	0'	10'	20'	30'	40'	50'	Μοίραι
0	0,00000	0,00291	0,00582	0,00873	0,01454	0,01454	89
1	0,01745	0,02036	0,02327	0,02618	0,02908	0,03200	88
2	0,03490	0,03781	0,04071	0,04362	0,04653	0,04943	87
3	0,05234	0,05524	0,05814	0,06105	0,06395	0,06685	86
4	0,06976	0,07266	0,07556	0,07846	0,08136	0,08426	85
5	0,08716	0,09005	0,09295	0,09585	0,09874	0,10164	84
6	0,10453	0,10742	0,11031	0,11320	0,11609	0,11898	83
7	0,12187	0,12476	0,12764	0,13053	0,13341	0,13629	82
8	0,13917	0,14205	0,14493	0,14781	0,15069	0,15356	81
9	0,15643	0,15931	0,16218	0,16505	0,16792	0,17078	80
10	0,17365	0,17651	0,17937	0,18224	0,18509	0,18795	79
11	0,19081	0,19366	0,19652	0,19937	0,20222	0,20507	78
12	0,20791	0,21076	0,21359	0,21644	0,21928	0,22212	77
13	0,22495	0,22778	0,23062	0,23345	0,23627	0,23910	76
14	0,24192	0,24474	0,24756	0,25038	0,25320	0,25601	75
15	0,25882	0,26163	0,26443	0,26724	0,27004	0,27284	74
16	0,27556	0,27843	0,28123	0,28402	0,28680	0,28959	73
17	0,29237	0,29515	0,29793	0,30071	0,30348	0,30625	72
18	0,30902	0,31178	0,31454	0,31730	0,32006	0,32282	71
19	0,32557	0,32832	0,33106	0,33381	0,33655	0,33929	70
20	0,34202	0,34475	0,34748	0,35021	0,35293	0,35565	69
21	0,35837	0,36108	0,36379	0,36650	0,36921	0,37191	68
22	0,37461	0,37730	0,37999	0,38268	0,38537	0,38805	67
23	0,39073	0,39341	0,39608	0,39875	0,40141	0,40408	66
24	0,40674	0,40939	0,41204	0,41469	0,41734	0,41998	65
25	0,42263	0,42525	0,42788	0,43051	0,43313	0,43575	64
26	0,43837	0,44098	0,44359	0,44620	0,44880	0,45139	63
27	0,45399	0,45658	0,45917	0,46175	0,46433	0,46690	62
28	0,46947	0,47204	0,47460	0,47716	0,47971	0,48226	61
29	0,48481	0,48735	0,48989	0,49242	0,49495	0,49748	60
30	0,50000	0,50252	0,50503	0,50754	0,51004	0,51254	59
31	0,51504	0,51753	0,52002	0,52250	0,52498	0,52745	58
32	0,52982	0,53238	0,53484	0,53730	0,53975	0,54220	57
33	0,54464	0,54708	0,54951	0,55194	0,55436	0,55678	56
34	0,55919	0,56160	0,56401	0,56641	0,56880	0,57119	55
35	0,57358	0,57596	0,57833	0,58070	0,58307	0,58543	54
36	0,58779	0,59014	0,59248	0,59482	0,59716	0,59949	53
37	0,60182	0,60414	0,60645	0,60876	0,61107	0,61337	52
38	0,61566	0,61795	0,62024	0,62251	0,62479	0,62706	51
39	0,62932	0,63158	0,63383	0,63608	0,63832	0,64056	50
40	0,64279	0,64501	0,64723	0,64945	0,65166	0,65386	49
41	0,65606	0,65825	0,66044	0,66262	0,66480	0,66697	48
42	0,66913	0,67129	0,67344	0,67559	0,67773	0,67987	47
43	0,68199	0,68412	0,68624	0,68835	0,69046	0,69256	46
44	0,69466	0,69675	0,69883	0,70091	0,70298	0,70505	45
45	0,70711						
	60'	50'	40'	30'	20'	10'	Μοίραι

ΣΥΝΗΜΙΤΟΝΟΝ

Μοίραι	0'	10'	20'	30'	40'	50'	Μοίραι
0	1,00000	0,99999	0,99998	0,99995	0,99992	0,99988	89
1	0,99984	0,99980	0,99973	0,99965	0,99958	0,99950	88
2	0,99940	0,99928	0,99917	0,99905	0,99892	8,99878	87
3	0,99863	0,99848	0,99831	0,99814	0,99795	0,99776	86
4	0,99756	0,99735	0,99714	0,99692	0,99669	0,99644	85
5	0,99618	0,99594	0,99567	0,99539	0,99511	0,99482	84
6	0,99452	0,99421	0,99389	0,99357	0,99324	0,99289	83
7	0,99255	0,99219	0,99182	0,99144	0,99106	0,99067	82
8	0,99027	0,98986	0,98944	0,98902	0,98858	0,98814	81
9	0,98769	0,98723	0,98676	0,98629	0,98580	0,98531	80
10	0,98481	0,98429	0,98378	0,98325	0,98272	0,98218	79
11	0,98163	0,98107	0,98050	0,97992	0,97934	0,97875	78
12	0,97815	0,97754	0,97692	0,97629	0,97566	0,97502	77
13	0,97437	0,97371	0,97304	0,97237	0,97169	0,97099	76
14	0,97029	0,96959	0,96887	0,96815	0,96742	0,96667	75
15	0,96593	0,96517	0,96440	0,96363	0,96285	0,96206	74
16	0,96126	0,96046	0,95964	0,95882	0,95799	0,95715	73
17	0,95630	0,95545	0,95459	0,95372	0,95284	0,95195	72
18	0,95106	0,95015	0,94921	0,94832	0,94739	0,94646	71
19	0,94552	0,94457	0,94361	0,94264	0,94167	0,94068	70
20	0,93969	0,93869	0,93769	0,93667	0,93565	0,93462	69
21	0,93358	0,93253	0,93148	0,93042	0,92935	0,92827	68
22	0,92718	0,92609	0,92499	0,92388	0,92276	0,92164	67
23	0,92050	0,91936	0,91822	0,91706	0,91589	0,91472	66
24	0,91355	0,91236	0,91116	0,90996	0,90875	0,90753	65
25	0,90631	0,90507	0,90383	0,90259	0,90133	0,90007	64
26	0,89879	0,89752	0,89623	0,89493	0,89363	0,89232	63
27	0,89101	0,88968	0,88835	0,88701	0,88566	0,88431	62
28	0,88295	0,88158	0,88020	0,87882	0,87743	0,87603	61
29	0,87462	0,87321	0,87178	0,87036	0,86892	0,86748	60
30	0,86603	0,86457	0,86310	0,86163	0,86015	0,85866	59
31	0,85717	0,85567	0,85416	0,85264	0,85112	0,84959	58
32	0,84805	0,84650	0,84495	0,84339	0,84182	0,84025	57
33	0,83867	0,83708	0,83549	0,83389	0,83228	0,83066	56
34	0,82904	0,82741	0,82577	0,82413	0,82248	0,82082	55
35	0,81915	0,81748	0,81580	0,81412	0,81242	0,81072	54
36	0,80902	0,80730	0,80558	0,80386	0,80212	0,80038	53
37	0,79864	0,79688	0,79512	0,79335	0,79158	0,78979	52
38	0,78801	0,78622	0,78442	0,78261	0,78079	0,77897	51
39	0,77715	0,77531	0,77347	0,77162	0,76977	0,76791	50
40	0,76604	0,76417	0,76229	0,76041	0,75851	0,75661	49
41	0,75471	0,75279	0,75088	0,74896	0,74703	0,74509	48
42	0,74314	0,74119	0,73924	0,73728	0,73531	0,73332	47
43	0,73135	0,72937	0,72737	0,72537	0,72337	0,72136	46
44	0,71934	0,71732	0,71529	0,71325	0,71121	0,70916	45
45	0,70711						
	60'	50'	40'	30'	20'	10'	Μοίραι

ΗΜΙΤΟΝΟΝ

Εἰς τὴν σελίδα ταύτην (σ. 19) δὲν ὑπάρχει στήλη, ἡ ὁποία νὰ ἔχη ὑποκάτω τὸν ἀριθμὸν 0'. Δι' αὐτό, διὰ νὰ εὕρωμεν π.χ. τὸ ἡμ 73^0 , ἀναζητοῦμεν τὸ ἡμ ($72^0 60'$). Οὕτως εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\text{ἡμ } 73^0 = 0,95630.$$

Μὲ τοὺς πίνακας τούτους δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν καὶ τὸ ἡμίτονον ὀξεῖων γωνιῶν, τῶν ὁποίων τὰ μέτρα δὲν ἀναγράφονται εἰς αὐτούς. Ὡς παράδειγματα ἔστωσαν τὰ ἀκόλουθα :

Παράδειγμα 1ον. Ἐστω ὅτι θέλομεν νὰ εὕρωμεν τὸ ἡμ ($39^0 17'$). Πρὸς τοῦτο παρατηροῦμεν ὅτι :

$$\begin{array}{ccccccc} 39^0 10' & < & 39^0 17' & < & 39^0 20' & \text{καὶ ἔπομένως} \\ \text{ἡμ } (39^0 10') & < & \text{ἡμ } (39^0 17') & < & \text{ἡμ } (39^0 20'). \end{array}$$

Ἐπειτα εἰς τοὺς πίνακας εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\Delta = \text{ἡμ } (39^0 20') - \text{ἡμ } (39^0 10') = 0,63383 - 0,63158 = 0,00225.$$

Βλέπομεν δηλ. ὅτι εἰς αὐξησιν τῆς γωνίας κατὰ $10'$ ἀντιστοιχεῖ αὐξησης τοῦ ἡμιτόνου κατὰ 0,00225.

Ἄν δὲ ἡ αὐξησης τῶν πρώτων λεπτῶν τῆς γωνίας γίνῃ διπλασία, ἤτοι τὸ τόξον γίνῃ $39^0 30'$, τὸ ἡμίτονον εἶναι 0,63608 καὶ

$$0,63608 - 0,63158 = 0,00450 = 0,00225 \cdot 2,$$

ἤτοι καὶ ἡ αὐξησης τοῦ ἡμιτόνου διπλασιάζεται.

Ὅμοιως βλέπομεν ὅτι εἰς τριπλασίαν αὐξησιν τῶν πρώτων λεπτῶν τῆς γωνίας ἀντιστοιχεῖ τριπλασία αὐξησης τοῦ ἡμιτόνου.

Παραδεχόμεθα λοιπὸν ὅτι ἡ αὐξησης τοῦ ἡμιτόνου εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν αὐξησιν τῶν πρώτων λεπτῶν τοῦ μέτρου μιᾶς γωνίας.

Τώρα σκεπτόμεθα ὡς ἑξῆς :

Εἰς αὐξησιν $10'$ ἀντιστοιχεῖ αὐξησης ἡμιτ. 0,00225.

» » $7'$ » » » δ

καὶ εὐρίσκομεν $\delta = 0,00225 \cdot \frac{7}{10} = \frac{0,01575}{10} = 0,00157$ κατὰ προσέγγισιν.

Ἐπομένως ἡμ. ($39^0 17'$) = ἡμ. ($39^0 10'$) + 0,00157 = 0,63158 + 0,00157 = 0,63315.

Ἡ πρᾶξις διατάσσεται ὡς ἑξῆς :

$$\begin{array}{l} \text{ἡμ. } (39^0 10') = 0,63158 \\ \text{διὰ } \Delta = 0,00225 \text{ εἶναι } \delta = \frac{7}{10} \cdot 0,00225 = \underline{0,00157} \\ \text{ἡμ. } (39^0 17') = 0,63315 \end{array}$$

Παράδειγμα 2ον. Νά εὑρεθῇ τὸ ἥμ (28° 34' 30'').

Σκεπτόμενοι ὡς προηγουμένως, εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\begin{aligned} \text{ἥμ (28° 30')} &= 0,47716 \\ \text{διὰ } \Delta &= 0,00255 \text{ εἶναι } \delta = 0,00255 \cdot \frac{4,5}{10} = 0,0011475 \\ &\quad \text{ἢ } \frac{0,00115}{\text{καὶ ἥμ (28° 34' 30'')} = 0,47831 \end{aligned}$$

Ἀ σ κ ῆ σ ε ι ς

25. Νά εὑρεθῇ τὸ ἥμ (18° 40') καὶ τὸ ἥμ (42° 10').
26. Νά εὑρεθῇ τὸ ἥμ (54° 30') καὶ τὸ ἥμ (78° 40').
27. Νά εὑρεθῇ τὸ ἥμ 50° καὶ τὸ ἥμ 80°.
28. Νά εὑρεθῇ τὸ ἥμ (27° 15').
29. Νά εὑρεθῇ τὸ ἥμ (46° 30').
30. Νά εὑρεθῇ τὸ ἥμ (20° 34' 25'').
31. Νά εὑρεθῇ τὸ ἥμ (67° 45' 40'').
32. Νά εὑρεθῇ τὸ ἥμίτονον γωνίας ἴσης πρὸς τὰ $\frac{7}{10}$ ὀρθῆς.
33. Νά εὑρεθῇ τὸ ἥμίτονον γωνίας ἴσης πρὸς τὰ $\frac{5}{8}$ ὀρθῆς.

17. Λογάριθμος τοῦ ἡμιτόνου ὀξείας γωνίας. Εἰς τὴν Ἀλγεβραν ἐμάθομεν, ὅτι, ἂν γνωρίζωμεν τὸν λογάριθμον ἑνὸς ἀριθμοῦ, δυνάμεθα τῇ βοηθείᾳ πινάκων νὰ εὕρωμεν τὸν ἀριθμὸν τοῦτον.

Ἄν λοιπὸν π.χ. θέσωμεν $\chi = \text{ἥμ (38° 52')}$, θὰ εἶναι :

$$\log \chi = \log \text{ἥμ (38° 52')}.$$

Διὰ νὰ εὕρωμεν λοιπὸν τὸν ἀριθμὸν χ , πρέπει νὰ γνωρίζωμεν τὸν $\log \text{ἥμ (38° 52')}$. Τοῦτον δὲ εὐρίσκομεν εἰς τοὺς λογαριθμικοὺς τριγωνομετρικοὺς πίνακας.

Οὗτοι ἔχουσι τὸν ἀκέραιον ἀριθμὸν τῶν μοιρῶν εἰς τὸ ἄνω μέρος δύο παρακειμένων σελίδων, ἂν ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶναι μικρότερος τῶν 45°, εἰς τὸ κάτω δέ, ἂν εἶναι μεγαλύτερος τῶν 44°. Τὰ πρῶτα λεπτά ἀναγράφονται εἰς τὴν α' πρὸς τὰ ἀριστερὰ στήλην ἐκάστης σελίδος διὰ τὰς εἰς τὸ ἄνω μέρος ἀναγεγραμμένας μοίρας καὶ εἰς τὴν τελευταίαν στήλην διὰ τὰς ἄλλας. Προχωροῦσι δὲ ταῦτα ἀπὸ λεπτοῦ εἰς λεπτόν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν καὶ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω εἰς τὴν δευτέραν.

Ὁ λογάριθμος $\eta\mu(38^{\circ} 52')$ εὐρίσκεται εἰς τὰς σελίδας, αἱ ὁποῖαι ἔχουσιν ὑπεράνω τὸν ἀριθμὸν 38° , καὶ εἰς τὴν διασταύρωσιν τῆς ὀριζοντίου γραμμῆς τῶν $52'$, τῆς ἀριστερᾶς στήλης πρώτων λεπτῶν καὶ τῆς παρακειμένης στήλης, ἣτις ἔχει ἐπικεφαλίδα Ἡμ. (ἡμίτονον).

Εἶναι λοιπὸν λογάριθμος $\eta\mu(38^{\circ} 52') = \bar{1},79762$.

Ὁ λογάριθμος $\eta\mu(51^{\circ} 18')$ εὐρίσκεται εἰς τὰς στήλας τῶν 51° , κάτω, καὶ εἰς τὴν διασταύρωσιν τῆς στήλης, ἣτις φέρει κάτω συγκεκριμένην λέξιν Ἡμ. καὶ τῆς ὀριζοντίου γραμμῆς τῶν $18'$ εἰς τὴν δεξιὰν στήλην πρώτων λεπτῶν.

Εἶναι λοιπὸν λογήμ $(51^{\circ} 18') = \bar{1},89233$.

Πρέπει δὲ νὰ προσέξωμεν ὅτι τὰ δύο πρῶτα ψηφία ἐκάστου λογαρίθμου ἔχουσι γραφῇ εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης σελίδος. Νοοῦνται δὲ καὶ διὰ τοὺς μεταξὺ λογαρίθμους.

Ἄν τὸ μέτρον τῆς γωνίας ἔχη καὶ δευτερόλεπτα, εὐρίσκομεν τὸν λογάριθμον τοῦ ἡμιτόνου αὐτῆς ὡς ἑξῆς :

Ἔστω ὅτι θέλομεν νὰ εὕρωμεν τὸν λογάριθμον ἡμιτόνου $(38^{\circ} 10' 45'')$. Πρὸς τοῦτο παρατηροῦμεν ὅτι :

$$\begin{array}{rcl} 38^{\circ} 10' < & 38^{\circ} 10' 45'' < & 38^{\circ} 11' \\ \eta\mu(38^{\circ} 10') < & \eta\mu(38^{\circ} 10' 45'') < & \eta\mu(38^{\circ} 11') \text{ καὶ} \\ \text{λογήμ}(38^{\circ} 10') < & \text{λογήμ}(38^{\circ} 10' 45'') < & \text{λογήμ}(38^{\circ} 11') \end{array}$$

Ἀπὸ δὲ τοὺς πίνακας εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\begin{array}{l} \text{λογήμ}(38^{\circ} 11') = \bar{1},79111 \\ \text{λογήμ}(38^{\circ} 10') = \bar{1},79095 \end{array} \quad \Delta = 16 \text{ μον. τελ. δεκ. τάξ.}$$

Ἀπὸ τὸν πίνακα βλέπομεν ὅτι εἰς αὐξησιν τοῦ μέτρου τῆς γωνίας κατὰ $1'$ ἀντιστοιχεῖ ἡ αὐτὴ αὐξησης τοῦ λογαρίθμου τοῦ ἡμιτόνου αὐτῆς. Ὅθεν δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τὴν αὐξησιν τοῦ λογαρίθμου ὡς ἑγγιστα ἀνάλογον πρὸς τὴν αὐξησιν τῶν πρώτων λεπτῶν. Σκεπτόμεθα λοιπὸν ὡς ἑξῆς :

$$\begin{array}{ccccccc} \text{Εἰς αὐξησιν γωνίας κατὰ } 60'' & \text{ἀντιστοιχεῖ αὐξησης } 16 \\ \text{»} & \text{»} & \text{»} & \text{» } 45'' & \text{»} & \text{»} & \text{» } \chi \\ \hline \text{καὶ εὐρίσκομεν } \chi = 16 \cdot \frac{45}{60} = 12 \text{ μον. τελ. δεκ. τάξ.} \end{array}$$

ΠΙΝΑΞ II.

58

26	Ημ.	Δ	Εφ.	Δ	φ.	Συν.	Δ	
1 0,43	0	1,7 8934	16	1,8 9281	26	1,1 0719	1,8 9653	10 60
2 0,87	1	8950	17	9307	26	0693	9643	10 59
3 1,30	2	8967	16	9333	26	0667	9633	9 58
4 1,73	3	8983	16	9359	26	0641	9624	10 57
5 2,17	4	8999	16	9385	26	0615	9614	10 56
6 2,60			16					10
7 3,03	5	9015	16	9411	26	0589	9604	10 55
8 3,47	6	9031	16	9437	26	0563	9594	10 54
9 3,90	7	9047	16	9463	26	0537	9584	10 53
17	8	9063	16	9489	26	0511	9574	10 52
1 0,28	9	9079	16	9515	26	0485	9564	10 51
2 0,57			16					10
3 0,85	10	9095	16	9541	26	0459	9554	10 50
4 1,13	11	9111	16	9567	26	0433	9544	10 49
5 1,42	12	9128	17	9593	26	0407	9534	10 48
6 1,70	13	9144	16	9619	26	0381	9524	10 47
7 1,98	14	9160	16	9645	26	0355	9514	10 46
8 2,27			16					10
9 2,55	15	9176	16	9671	26	0329	9504	9 45
16	16	9192	16	9697	26	0303	9495	10 44
1 0,27	17	9208	16	9723	26	0277	9485	10 43
2 0,53	18	9224	16	9749	26	0251	9475	10 42
3 0,80	19	9240	16	9775	26	0225	9465	10 41
4 1,07			16					10
5 1,33	20	9256	16	9801	26	0199	9455	10 40
6 1,60	21	9272	16	9827	26	0173	9445	10 39
7 1,87	22	9288	16	9853	26	0147	9435	10 38
8 2,13	23	9304	15	9879	26	0121	9425	10 37
9 2,40	24	9319	16	9905	26	0095	9415	10 36
15			16					10
1 0,25	25	9335	16	9931	26	0069	9405	10 35
2 0,50	26	9351	16	9957	26	0043	9395	10 34
3 0,75	27	9367	16	1,8 9983	26	0,1 0017	9385	10 33
4 2,00	28	9383	16	1,9 0009	26	0,0 9991	9375	11 32
5 1,25	29	9399	16	0035	26	9965	9364	10 31
6 1,50			16					10
7 1,75	30	1,7 9415		1,9 0061		0,0 9939	1,8 9354	30
8 2,00								
9 2,25								
	Συν.		Σφ.		Εφ.	Ημ.		

Παραρτήματα του Νόμου περί Εκπαιδευτικής Πολιτικής

	'Ημ.	Δ	'Εφ.	Δ	Σφ.	Συν.	Δ		26
30	1,7 9415	16	1, 90061	25	0,0 9939	1,8 9354	10	30	1 0,43 2 0,87 3 1,30 4 1,73 5 2,17 6 2,60 7 3,03 8 3,47 9 3,90
31	9431	16	0086	26	9914	9344	10	29	
32	9447	16	0112	26	9888	9334	10	28	
33	9463	15	0138	26	9862	9324	10	27	
34	9478		0164		9836	9314		26	
		16		26			10		
35	9494	16	0190	26	9810	9304	10	25	
36	9510	16	0216	26	9784	9294	10	24	
37	9526	16	0224	26	9758	9284	10	23	
38	9542	16	0268	26	9732	9274	10	22	
39	9558		0294		9706	9264		21	
		15		26			10		
40	9573	16	0320	26	9680	9254	10	20	
41	9589	16	0346	25	9654	9244	11	19	
42	9605	16	0371	26	9629	9233	10	18	
43	9621	15	0397	26	9603	9223	10	17	
44	9636		0423		9577	9213		16	
		16		26			10		
45	9652	16	0449	26	9551	9203	10	15	
46	9668	16	0475	26	9525	9193	10	14	
47	9684	15	0501	26	9499	9183	10	13	
48	9699	16	0527	26	9473	9173	11	12	
49	9715		0553		9447	9162		11	
		16		25			10		
50	9731	15	0578	26	9422	9152	10	10	
51	9746	16	0604	26	9396	9142	10	9	
52	9762	16	0630	26	9370	9132	10	8	
53	9778	15	0656	26	9344	9122	10	7	
54	9793		0682		9318	9112		6	
		16		26			11		
55	9809	16	0708	26	9292	9101	10	5	
56	9825	15	0734	26	9266	9091	10	4	
57	9840	16	0759	25	9241	9081	10	3	
58	9856	16	0785	26	9215	9071	11	2	
59	9872		0811		9189	9060		1	
		15		26			10		
60	1,7 9887		1,9 0837		0,0 9163	1,8 9050		0	
	Συν.		Σφ.		'Εφ.	'Ημ.			

25

16

15

$$\begin{aligned} \text{Ὡστε :} \quad & \log_{\eta\mu} (38^\circ 10') = 1,79095 \\ & \text{εἰς } 45'' \text{ αὖξ.} = 0,00012 \\ \log_{\eta\mu} (38^\circ 10' 45'') &= 1,79107 \end{aligned}$$

Σημειώσεις. Εἰς τὰς σελίδας τῶν 6^ο—84^ο οἱ πίνακες οὗτοι φέρουσιν ἐκτὸς τοῦ πλαισίου μερικὰ πινακίδια.

Ἐκαστον ἀπὸ αὐτὰ φέρεi ὡς ἐπικεφαλίδα μίαν τῶν ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι διαφορῶν τῶν στηλῶν Δ. Διαιρεῖται δὲ ἕκαστον πινακίδιον εἰς δύο στήλας. Ἡ α' τούτων περιέχει τοὺς μονοψηφίους ἀριθμούς οἱ ὅποιοι δηλοῦσι δεύτερα λεπτά. Ἡ δὲ ἄλλη τὰς ἀντιστοιχοῦς διαφορὰς τῶν λογαριθμῶν.

Οὕτως εἰς τὸ προηγούμενον παράδειγμα εἶναι Δ = 16 τὸ δὲ πινακίδιον με ἐπικεφαλίδα 16 δηλοῖ ὅτι: Εἰς αὐξῆσιν τοῦ τόξου κατὰ 4'' ἀντιστοιχεῖ αὐξῆσις τοῦ λογαριθμοῦ τοῦ ἡμιτόνου κατὰ 1,07 μονάδας τελευταίας δεκαδικῆς τάξεως. Εἰς αὐξῆσιν δὲ τοῦ τόξου κατὰ 40'' = 4'. 10 ἀντιστοιχεῖ αὐξῆσις τοῦ λογαριθμοῦ τοῦ ἡμιτόνου κατὰ 1,07 · 10 = 10,7. Εἰς αὐξῆσιν δὲ τοῦ τόξου κατὰ 5'' ἀντιστοιχεῖ αὐξῆσις τοῦ λογαριθμοῦ τοῦ ἡμιτόνου κατὰ 1,33 μ.τ.δ.τ. Ἐπομένως εἰς αὐξῆσιν τοῦ τόξου κατὰ 45'' = 40'' + 5'' ἀντιστοιχεῖ αὐξῆσις τοῦ λογαριθμοῦ τοῦ ἡμιτόνου κατὰ 10,7 + 1,33 = 12,03 ἢ 12 κατὰ προσέγγισιν.

Τῇ βοηθείᾳ λοιπὸν τῶν πινακιδίων ἀποφεύγουμεν τοὺς προηγούμενους ὑπολογισμοὺς τῆς αὐξήσεως τοῦ λογαριθμοῦ τοῦ ἡμιτόνου.

Ἀσκήσεις

34. Νὰ εὐρεθῇ ὁ λογάριθμ(12^ο 35') καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ἡμ(12^ο 35').
35. Νὰ εὐρεθῇ ὁ λογάριθμ(58^ο 40') καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ἡμ(58^ο 40').
36. Νὰ εὐρεθῇ ὁ λογάριθμ(34^ο 25' 32'') καὶ ἐξ αὐτοῦ νὰ εὐρεθῇ τὸ ἡμ(34^ο 25' 32'').
37. Νὰ εὐρεθῇ ὁ λογάριθμ(67^ο 20' 40'') καὶ ἐξ αὐτοῦ νὰ εὐρεθῇ τὸ ἡμ(67^ο 20' 40'').

$$38. \text{ Ἄν ἡμ } \chi = \frac{3}{4}, \text{ νὰ εὐρεθῇ ὁ λογάριθμ } \chi.$$

$$39. \text{ Ἄν ἡμ } \omega = \frac{5}{7}, \text{ νὰ εὐρεθῇ ὁ λογάριθμ } \omega.$$

18. Εὗρεσις τοῦ μέτρου ὀξείας γωνίας ἐκ τοῦ ἡμιτόνου αὐτῆς. Ἐστω ἡμχ = 0,42525. Τὸ μέτρον τῆς γωνίας χ δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν ἀπὸ τὸν πίνακα I τοῦ βιβλίου τούτου σελ. (18 - 19) ὡς ἑξῆς:

Πρώτον ἐνθυμούμεθα ὅτι ἡμ $45^\circ = \frac{\sqrt{2}}{2} = 0,70711$ καὶ παρατη-
ροῦμεν ὅτι $0,42525 < 0,70711$. Συμπεραίνομεν λοιπὸν ὅτι $\chi < 45^\circ$
καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ἀναζητήσωμεν τὸν ἀριθμὸν $0,42525$ εἰς τὴν
α' ἀριστερὰν σελίδα τοῦ πίνακος τούτου. *Οὕτως δὲ εὐρίσκομεν
αὐτὸν εἰς τὴν στήλην τῶν $10'$ καὶ τὴν ὀριζοντίαν γραμμὴν τῶν 25° .
Εἶναι λοιπὸν $\chi = 25^\circ 10'$.

*Ἐστω ἀκόμη ὅτι θέλομεν νὰ εὐρώμεν τὴν ὀξείαν γωνίαν ω , ἃν
γνωρίζωμεν ὅτι ἡμ $\omega = 0,93190$.

*Ἐπειδὴ $0,93190 > 0,70711$, θὰ εἶναι $\omega > 45^\circ$.

*Αναζητοῦμεν λοιπὸν τὸν ἀριθμὸν $0,93190$ εἰς τὴν β' σελίδα τοῦ
πίνακος. Βλέπομεν δὲ ὅτι μετὰ τὸν $0,93148$ δὲν εὐρίσκεται $0,93190$
ἀλλ' ὁ $0,93253$. Εἶναι δηλ. $0,93148 < 0,93190 < 0,93253$ καὶ ἐπομέ-
νως $68^\circ 40' < \omega < 68^\circ 50'$. *Ἡδη καταρτίζομεν τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν :

Εἰς αὐξησιν ἡμιτόνου κατὰ 105 ἀντιστοιχεῖ αὐξ. γων. $10'$
» » » 42 » » » ψ

καὶ εὐρίσκομεν $\psi = 10 \cdot \frac{42}{105} = 4'$. Εἶναι λοιπὸν $\omega = 68^\circ 44'$.

Τὴν εὕρεσιν τοῦ μέτρου ὀξείας γωνίας ἐκ τοῦ ἡμιτόνου αὐτῆς
ἐπιτυγχάνομεν, μάλιστα ἀκριβέστερον, καὶ ἀπὸ τὸν λογάριθμον τοῦ
ἡμιτόνου τούτου. Οὕτως ἀπὸ τὴν προηγουμένην ἰσότητα εὐρίσκο-
μεν ὅτι λογήμ $\omega = \bar{1},96937$. Τὸν ἀριθμὸν δὲ τοῦτον πρέπει νὰ ἀναζη-
τήσωμεν εἰς τὰς στήλας τῶν ἡμιτόνων τῶν λογαριθμικῶν πινάκων.
Διὰ τὴν εὐκόλον ἀνεύρεσιν αὐτοῦ παρατηροῦμεν ὅτι :

$$\text{λογήμ } 45^\circ = \bar{1},84949 < \bar{1},96937.$$

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀναζητήσωμεν αὐτὸν εἰς τὰς στήλας, αἱ ὁποῖαι
φέρουσι κάτω τὸ σύμβολον 'Ημ.

Οὕτως εὐρίσκομεν πάλιν ὅτι $\omega = 68^\circ 44'$.

*Ἄν ἡμ $\chi = 0,772$, θὰ εἶναι λογήμ $\chi = \bar{1},88762$. Καὶ
 $\bar{1},88761 < \bar{1},88762 < \bar{1},88772$.

Οὕτω βλέπομεν, ὅτι $\Delta = 11$ καὶ $\delta = 1$.

*Ἐκ τῆς ἀναλογίας $\frac{11}{1} = \frac{60''}{\psi}$ εὐρίσκομεν $\psi = \frac{60''}{11} = 5'',45$.

*Ἐπομένως $\chi = 50^\circ 32' 5'',45$.

*Ἀπὸ τὸν πίνακα I τοῦ βιβλίου τούτου (σελ. 18 - 19) εὐρίσκο-

μεν $\chi = 50^\circ 32' 3'', 24$. Τὸ ἐξαγόμενον τοῦτο εἶναι ὀλίγον διάφορον τοῦ προηγουμένου. Αἰτία τούτου εἶναι ὅτι εἰς τοὺς λογαριθμικοὺς πίνακας τὰ τόξα προχωροῦσι ἀνὰ $1'$, ἐν ᾧ εἰς τὸν πίνακα I ταῦτα προχωροῦσι ἀνὰ $10'$. Οἱ πρῶτοι λοιπὸν πίνακες εἶναι ἀκριβέστεροι τοῦ I. Δι' αὐτό, ὅταν ἐπιδιώκωμεν μεγαλυτέραν ἀκρίβειαν, πρέπει νὰ προτιμῶμεν νὰ ἐργαζώμεθα μετὰ τοὺς λογαριθμικοὺς πίνακας.

Ἀ σ κ ή σ ε ι ς

40. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ὀξεῖα γωνία χ , ἂν $\eta\mu \chi = 0,4$.
 41. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ὀξεῖα γωνία ω , ἂν $\eta\mu \omega = \frac{3}{5}$.
 42. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ὀξεῖα γωνία ϕ , ἂν $\eta\mu \phi = \frac{1}{2}$.
 43. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ὀξεῖα γωνία χ , ἂν $\eta\mu \chi = 0,35$.
 44. Νὰ κατασκευασθῇ ἡ ὀξεῖα γωνία ψ , ἂν $\eta\mu \psi = 0,48$.

2. ΔΥΟ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΟΡΘΟΓΩΝΙΩΝ ΤΡΙΓΩΝΩΝ

19. Δύο σχέσεις τῶν πλευρῶν καὶ τῶν ὀξείων γωνιῶν ὀρθογωνίου τριγώνου. Ἐστω ἐν ὀρθογώνιῳ τρίγωνον $AB\Gamma$ με ὑποτείνουσιν $(B\Gamma) = \alpha$ καὶ καθετοὺς πλευρὰς $(A\Gamma) = \beta$ καὶ $(AB) = \gamma$ (σχ. 9).

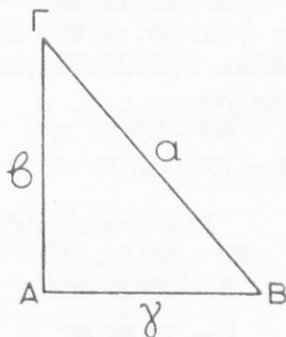
Ἀπὸ τὰς γνωστὰς ἡμῶν ἰσότητος :

$$\eta\mu B = \frac{A\Gamma}{B\Gamma} = \frac{\beta}{\alpha} \text{ καὶ } \eta\mu \Gamma = \frac{AB}{B\Gamma} = \frac{\gamma}{\alpha}$$

$$\left. \begin{array}{l} \text{εὐρίσκομεν ὅτι: } \beta = \alpha \cdot \eta\mu B \\ \text{καὶ} \quad \gamma = \alpha \cdot \eta\mu \Gamma \end{array} \right\} \quad (1)$$

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι :

Ἐκάστη κάθετος πλευρὰ ἐνὸς ὀρθογωνίου τριγώνου εἶναι γινόμενον τῆς ὑποτείνουσας ἐπὶ τὸ ἡμίτονον τῆς ἀπέναντι ὀξείας γωνίας αὐτοῦ.

Σχ. 9

20. Στοιχεῖα τριγώνου. Ἐπίλυσις τριγώνου. Τὰ διάφορα στοιχεῖα ἑκάστου τριγώνου διακρίνομεν εἰς **κύρια** καὶ εἰς **δευτερεύοντα** στοιχεῖα.

Αί πλευραί, αί γωνίαι καί τὸ ἔμβαδὸν εἶναι τὰ κύρια στοιχεῖα ἐκάστου τριγώνου. Ὅλα τὰ ἄλλα, π.χ. ὕψη, διάμεσοι, ἄκτις τῆς περιγεγραμμένης περιφερείας κ.τ.λ., εἶναι δευτερεύοντα στοιχεῖα.

Ἐπίλυσις τριγώνου λέγεται ὁ ὑπολογισμὸς τῶν κυρίων στοιχείων τριγώνου, ἂν δοθῶσιν ἐπαρκῆ πρὸς τοῦτο στοιχεῖα αὐτοῦ.

Διὰ τῆς ἐπιλύσεως δηλαδὴ τῶν τριγώνων, ἐκπληροῦται ὁ σκοπὸς τῆς Τριγωνομετρίας (§ 2).

Σημείωσις. Διὰ τῶν μεθόδων τῆς Τριγωνομετρίας εἶναι δυνατόν νὰ ὑπολογίζωνται καὶ δευτερεύοντα στοιχεῖα τῶν τριγώνων. Πρέπει ὅμως νὰ ἀναφέρωνται ρητῶς ποῖα τούτων ζητοῦνται.

Α'. ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΥ

21. Πρόβλημα I. Νὰ ἐπιλυθῇ ἓν ὀρθογώνιον τρίγωνον, ἂν εἶναι γνωστὴ ἡ ὑποτείνουσα καὶ μία ὀξεία γωνία αὐτοῦ, π.χ. ἡ Β.

Ἐπίλυσις. Εὐρίσκομεν τὴν γωνίαν Γ ἐκ τῆς γνωστῆς ἰσότητος

$$\Gamma = 90^\circ - B.$$

Ἐπειτα εὐρίσκομεν τὰς πλευρὰς β καὶ γ ἀπὸ τὰς ἰσότητας :

$$\beta = \alpha \cdot \acute{\eta}\mu B \text{ καὶ } \gamma = \alpha \cdot \acute{\eta}\mu \Gamma.$$

Τέλος εὐρίσκομεν τὸ ἔμβαδὸν ἐκ τῆς ἰσότητος $E = \frac{1}{2} \beta \gamma.$

1ον Παράδειγμα. Ἄν π.χ. εἶναι :

$\alpha = 753 \text{ μέτ. καὶ } B = 30^\circ 15' 20'',$
οἱ δύο πρῶτοι προηγούμενοι τύποι γίνονται :
 $\Gamma = 90^\circ - 30^\circ 15' 20'',$
 $\beta = 753 \cdot \acute{\eta}\mu(30^\circ 15' 20'')$

Γνωστά, ἄγνωστα στοιχεῖα
 $\alpha, B \quad \Gamma, \beta, \gamma, E$
Τύποι ἐπιλύσεως
 $\Gamma = 90^\circ - B, \beta = \alpha \acute{\eta}\mu B,$
 $\gamma = \alpha \acute{\eta}\mu \Gamma, E = \frac{1}{2} \beta \gamma.$

Ὑπολογισμὸς τῆς Γ.

$$90^\circ = 89^\circ 59' 60''$$

$$B = 30^\circ 15' 20''$$

$$\Gamma = 59^\circ 44' 40''$$

Ὑπολογισμὸς τῆς β

$$\log \beta = \log 753 + \log \acute{\eta}\mu(30^\circ 15' 20'')$$

$$\log 753 = 2,87679$$

$$\log \acute{\eta}\mu(30^\circ 15' 20'') = \overline{1},70231$$

$$\log \beta = \overline{2},57910$$

$$\beta = 397,4 \text{ μέτ.}$$

Ὑπολογισμὸς τῆς γ

$$\text{Ἡ ἰσότης } \gamma = \alpha \acute{\eta}\mu \Gamma \text{ γίνεται } \gamma = 753 \acute{\eta}\mu(59^\circ 44' 40'')$$

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

καί ἐπομένως

$$\log \gamma = \log 753 + \log \eta\mu (59^{\circ} 44' 40'')$$

$$\log 753 = 2,87679$$

$$\log \eta\mu (59^{\circ} 44' 40'') = 1,93641$$

$$\log \gamma = 2,81320$$

$$\gamma = 650,43 \text{ μέτ.}$$

Ὑπολογισμὸς τοῦ E

$$E = \frac{1}{2} \beta \gamma,$$

$$\log E = \log \beta + \log \gamma - \log 2.$$

$$\log \beta = 2,57910$$

$$\log \gamma = 2,81320$$

$$\alpha\theta\rho. = 5,39230$$

$$\log 2 = 0,30103$$

$$\log E = 5,09127$$

$$E = 123\,386,11 \text{ τετρ. μέτρα}$$

2ον Παράδειγμα. Νὰ ἐπιλυθῇ τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον, τὸ ὁποῖον ἔχει $\alpha = 1465$ μέτρα καὶ $B = 53^{\circ} 26' 30''$

Ἐπιλύσεις. Κατὰ τὰ προηγούμενα, οἱ τύποι ἐπιλύσεως εἶναι $\Gamma = 90^{\circ} - B$, $\beta = \alpha \eta\mu B$, $\gamma = \alpha \eta\mu \Gamma$ (1)

Ὑπολογισμὸς τῆς Γ

$$90^{\circ} = 89^{\circ} 59' 60''$$

$$B = 53^{\circ} 26' 30''$$

$$\Gamma = 36^{\circ} 33' 30''$$

Ὑπολογισμὸς τῶν πλευρῶν β καὶ γ

Αἱ δύο τελευταῖαι ἰσότητες τῶν (1) γίνονται :

$$\beta = 1465 \cdot \eta\mu (53^{\circ} 26' 30'')$$

$$\gamma = 1465 \cdot \eta\mu (36^{\circ} 33' 30'')$$

*Ἡδὴ δυνάμεθα νὰ συνεχίσωμεν, ὅπως εἰς τὸ προηγούμενον παράδειγμα, ἀλλὰ καὶ ὥς ἑξῆς :

Ἀπὸ τὸν πίνακα I βλέπομεν ὅτι :

$$\eta\mu (53^{\circ} 20') < \eta\mu (53^{\circ} 26' 30'') < \eta\mu (53^{\circ} 30')$$

$$\eta\mu 0,80212 < \eta\mu (53^{\circ} 26' 30'') < 0,80386.$$

Οὕτω βλέπομεν ὅτι $0,80386 - 0,80212 = 0,00174$ καὶ

$$(53^{\circ} 26' 30'') - (53^{\circ} 20') = 6' 30'' = \frac{13'}{2}$$

Ἀπὸ δὲ τὴν διάταξιν

$$\frac{13'}{2} \quad 0,00174$$

χ

εὐρίσκομεν :

$$\chi = 0,00174 \cdot \frac{13}{20} = 0,00113.$$

Ἐπομένως ἡμ $(53^{\circ} 26' 30'')$ $= 0,80212 + 0,00113 = 0,80325$.

Ἡ α' λοιπὸν τῶν (2) γίνεται :

$$\beta = 1465 \cdot 0,80325 = 1176,76125 \text{ μέτρα.}$$

Ὁμοίως εὐρίσκομεν ὅτι ἡμ $(36^{\circ} 33' 30'')$ $= 0,59564$ καὶ ἔπομένως

$$\gamma = 1465 \cdot 0,59564 = 872,6126 \text{ μέτρα.}$$

Ἀ σ κ ή σ ε ι ς

45. Ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΒΓ ἔχει $\alpha = 20$ μέτρα, $B = 42^{\circ} 12'$. Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

46. Ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΒΓ ἔχει $\alpha = 345$ μέτρα καὶ $\Gamma = 54^{\circ} 20' 45''$. Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

47. Ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΒΓ ἔχει $\alpha = 1565$ μέτρα καὶ $\Gamma = 56^{\circ} 25'$. Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

48. Ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον ἔχει $\alpha = 475,50$ μέτρα καὶ $B = \frac{3\pi}{8}$ ἀκτίνια. Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

49. Ἡ διαγώνιος ΑΓ ὀρθογωνίου ΑΒΓΔ ἔχει μῆκος 0,60 μέτρα καὶ σχηματίζει μετὰ τὴν βάσιν ΑΒ γωνίαν $38^{\circ} 25'$. Νὰ ὑπολογισθῶσιν αἱ διαστάσεις αὐτοῦ.

50. Ἡ πλευρὰ ἐνὸς ρόμβου ἔχει μῆκος 15 μέτρα, ἡ δὲ γωνία αὐτῆς μετὰ τὴν μικροτέραν διαγώνιον εἶναι $\frac{3}{5}$ ὀρθῆς. Νὰ ὑπολογισθῶσιν τὰ μήκη τῶν διαγώνιων αὐτοῦ.

51. Ἡ ἀκτίς κύκλου εἶναι 0,65 μέτρον. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μῆκος τῆς χορδῆς τόξου $52^{\circ} 35'$ καὶ ἡ ἀπόστασις τοῦ κέντρου ἀπ' αὐτῆς.

52. Ἐν κεκλιμένον ἐπίπεδον ἔχει μῆκος 0,25 μέτρον καὶ κλίσιν $26^{\circ} 45' 50''$. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ὕψος αὐτοῦ.

53. Δύο δυνάμεις Δ καὶ Δ' ἐνεργοῦσιν εἰς σημεῖον Α ὑπὸ ὀρθὴν γωνίαν. Ἡ συνισταμένη αὐτῶν ἔχει ἔντασιν 15,6 χιλιογράμμων καὶ σχηματίζει γωνίαν $35^{\circ} 20'$ μετὰ τὴν Δ. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἔντασις ἐκάστης τῶν δυνάμεων Δ καὶ Δ' καὶ ἡ γωνία τῆς συνισταμένης μετὰ τὴν Δ'.

Β' ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΥ

22. *Πρόβλημα.* Νὰ ἐπιλυθῇ ἓν ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΒΓ, ἂν γνωρίζωμεν τὴν ὑποτείνουσαν α καὶ μίαν κάθετον πλευρὰν π.χ. τὴν β.

Ἐπίλυσις. Ἐκ τῆς γνωστῆς ἰσότητος :

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

$$\gamma^2 = \alpha^2 - \beta^2 = (\alpha + \beta)(\alpha - \beta) \text{ εύ-} \\ \text{ρίσκομεν τὴν κάθετον πλευρὰν } \gamma.$$

$$\text{Ἐκ δὲ τῆς ἰσότητος ἢμ } B = \frac{\beta}{\alpha} \text{ εύ-} \\ \text{ρίσκομεν τὴν } B \text{ καὶ ἔπειτα τὴν } \Gamma. \\ \text{Τὸ δὲ ἔμβαδὸν εὐρίσκομεν ἐκ τῆς ἰσό-} \\ \text{τητος } E = \frac{1}{2} \beta \gamma.$$

Γνωστά, ἄγνωστα στοιχεῖα

$$\alpha, \beta \quad \gamma, B, \Gamma, E$$

Τύποι Ἐπιλύσεως

$$\gamma^2 = (\alpha + \beta)(\alpha - \beta)$$

$$\text{ἢμ} B = \frac{\beta}{\alpha}$$

$$\Gamma = 90^\circ - B$$

$$E = \frac{1}{2} \beta \gamma.$$

Παράδειγμα. Ἐστω $\alpha = 15\,964$ μέτ. καὶ $\beta = 11\,465$ μέτρα

Βοηθητικὸς πίναξ

Ὑπολογισμὸς τῆς γ

$\alpha = 15\,964$	$\gamma^2 = 27\,429.4499$, ὅθεν :
$\beta = 11\,465$	$2\log\gamma = \log 27429 + \log 4499$ καὶ ἔπομένως :
$\alpha + \beta = 27\,429$	$\log\gamma = \frac{\log 27\,429 + \log 4\,499}{2}$
$\alpha - \beta = 4\,499$	
$\log 27\,429 = 4,43821$	$\log\gamma = 4,04566$
$\log 4\,499 = 3,65312$	$\gamma = 11\,108,72$ μέτρα.
$\text{ἄθροισμα} = 8,09133$	

Ὑπολογισμὸς τῆς B

Ὑπολογισμὸς τῆς Γ

$\text{Ἐκ τῆς ἢμ} B = \frac{\beta}{\alpha} \text{ ἔπεται ὅτι :}$	$90^\circ = 89^\circ 59' 60''$
$\log \text{ἢμ} B = \log \beta - \log \alpha$	$B = 45^\circ 54' 15''$
$\log \beta = 4,05937$	$\Gamma = 44^\circ 5' 45''$
$\log \alpha = 4,20314$	
$\log \text{ἢμ} B = 1,85623$	
$B = 45^\circ 54' 15''$	

Ὑπολογισμὸς τοῦ E

$$\text{Ἐκ τῆς ἰσότητος } E = \frac{1}{2} \beta \gamma \text{ εὐρίσκομεν ὅτι :}$$

$\log E = \log \beta + \log \gamma - \log 2.$	
$\log \beta = 4,05937$	$\text{ἄθρ.} = 8,10503$
$\log \gamma = 4,04566$	$\log 2 = 0,30103$
$\text{ἄθρ.} = 8,10503$	$\log E = 7,80400$
	$E = 63\,680\,000 \text{ τ.μ.}$

Ἀ σ κ ή σ ε ι ς

54. Ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον $AB\Gamma$ ἔχει $\alpha = 15$ μέτρα καὶ $\beta = 6,4$ μέτρα. Νὰ ἐπίλυθῇ τοῦτο.

55. Ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον $AB\Gamma$ ἔχει $\alpha = 165,7$ μέτρα καὶ $\beta = 74,20$ μέτρα. Νὰ ἐπίλυθῇ τοῦτο.

56. Ἐν τρίγωνον $AB\Gamma$ ἔχει $(AB) = (A\Gamma) = 5$ μέτρα καὶ $(B\Gamma) = 5,60$ μέτρα. Νὰ εὐρεθῶσι τὰ μέτρα τῶν γωνιῶν καὶ τὸ ὕψος AD αὐτοῦ.

57. Εἰς ρόμβος ἔχει πλευρὰν 8 μέτρα καὶ μικροτέραν διαγώνιον 5,30 μέτρα. Νὰ εὐρεθῶσι τὰ μέτρα τῶν γωνιῶν καὶ τὸ μήκος τῆς ἄλλης διαγωνίου αὐτοῦ.

58. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον τῆς γωνίας, ὑπὸ τὴν ὁποίαν εἰς κύκλος ἀκτίνος ρ φαίνεται ἀπὸ ἓν σημεῖον A , ἂν $(KA) = 2\rho$.

59. Ἐν κεκλιμένον ἐπίπεδον ἔχει μήκος 0,75 μέτρα καὶ ὕψος 0,28 μέτρον. Νὰ εὐρεθῇ ἡ κλίσις αὐτοῦ.

60. Εἰς κύκλος ἔχει ἀκτῖνα 0,80 μέτρον. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἀπόστασις τοῦ κέντρου αὐτοῦ ἀπὸ χορδῆς του, ἥτις ἔχει μήκος 0,60 μέτρον.

61. Δύο δυνάμεις ἐνεργοῦσιν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον ὑπὸ ὀρθήν γωνίαν. Ἡ μία τούτων ἔχει ἔντασιν 25 χιλιογράμμων καὶ ἡ συνισταμένη αὐτῶν 40 χιλιογρ. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἔντασις τῆς ἄλλης καὶ τὰ μέτρα τῶν γωνιῶν τῆς συνισταμένης μετὰ τὰς δυνάμεις ταύτας.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Γ'

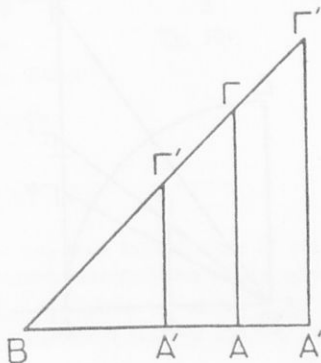
1. ΕΦΑΠΤΟΜΕΝΗ ΟΞΕΙΑΣ ΓΩΝΙΑΣ. ΧΡΗΣΙΣ ΑΥΤΗΣ

23. Έφαπτομένη οξείας γωνίας. Έστω ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον $AB\Gamma$ (σχ. 10). Ἐκ τυχόντος σημείου Γ' τῆς εὐθείας $B\Gamma$ φέρομεν τὴν $\Gamma'A'$ κάθετον ἐπὶ τὴν εὐθεῖαν BA .

Ἄν ἐργασθῶμεν, ὅπως ἀνωτέρω ἐν § 8, βεβαιούμεθα ὅτι : Διὰ τὴν σταθερὰν γωνίαν B εἶναι :

$$\frac{A\Gamma}{BA} = \frac{A'\Gamma'}{BA'},$$

δι' οἵανδήποτε θέσιν τοῦ σημείου Γ' ἐπὶ τῆς εὐθείας $B\Gamma$. Καὶ ἀντιστρόφως : εἰς δοθέντα λόγον $\frac{A\Gamma}{BA}$ ἀντιστοιχεῖ σταθερὰ ὀξεῖα γωνία B . Τὸν σταθερὸν τοῦτον λόγον $\frac{A\Gamma}{BA}$ ὀνομάζομεν **ἐφαπτομένην** τῆς ὀξείας γωνίας B . Ὡστε :

Σχ. 10

Έφαπτομένη οξείας γωνίας ἐνὸς ὀρθογωνίου τριγώνου λέγεται ὁ λόγος τῆς ἀπέναντι πλευρᾶς πρὸς τὴν ἄλλην κάθετον πλευρὰν αὐτοῦ.

Ἡ ἐφαπτομένη γωνίας B σημειώνεται οὕτω : $\epsilon\phi B$.

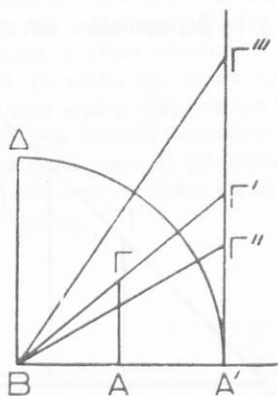
Εἶναι λοιπὸν $\epsilon\phi B = \frac{A\Gamma}{BA}$. Ὀμοίως $\epsilon\phi \Gamma = \frac{BA}{A\Gamma}$.

24. Γεωμετρικὴ σημασία τῆς ἐφαπτομένης ὀξείας γωνίας. Έστω ὀρθογώνιον τρίγωνον $AB\Gamma$ (σχ. 11). Μὲ κέντρον τὴν κορυφὴν τῆς ὀξείας γωνίας B αὐτοῦ καὶ ἀκτῖνα τὴν μονάδα μήκους γράφομεν τεταρτημόριον $A'\Delta$. Ἄν ἐκ τοῦ A' ὑψώσωμεν τὴν $A'\Gamma'$ κάθετον ἐπὶ τὴν BA καὶ προεκτείνωμεν τὴν $B\Gamma$, μέχρις οὗ τμῆσιν αὐτὴν εἰς τὸ Γ' , σχηματίζεται νέον ὀρθογώνιον τρίγωνον $A'\beta\Gamma'$. Κατὰ δὲ τὰ προηγούμενα εἶναι $\epsilon\phi B = \frac{A\Gamma}{BA} = \frac{A'\Gamma'}{BA'}$.

Ἐπειδὴ δὲ $(BA') = 1$, θὰ εἶναι $\frac{A'G'}{BA'} = (A'G')$. Ἡ προηγουμένη λοιπὸν ἰσότης γίνεται $\epsilon\phi B = (A'G')$. Οὕτω βλέπομεν ὅτι :

Ἡ ἐφαπτομένη ὀξείας γωνίας ὀρθογωνίου τριγώνου εἶναι μῆκος εὐθυγράμμου τμήματος, ἥτοι μῆκος στοιχείου ὁμοειδοῦς πρὸς τὰς πλευρὰς τοῦ τριγώνου.

25. Μεταβολὴ τῆς ἐφαπτομένης ὀξείας γωνίας μετὰ τῆς γωνίας ταύτης. Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ σχ. 11 ἐννοοῦμεν εὐκόλως ὅτι :

Σχ. 11

Αὐξανόμενης τῆς ὀξείας γωνίας, τὰ ἀντίστοιχα μῆκη $(A'G'')$, $(A'G')$, $(A'G''')$ κ.τ.λ. βαίνουνσιν αὐξανόμενα. Ἡ αὐξησης δὲ αὕτη εἶναι ταχυτάτη, ὅταν ἡ γωνία πλησιάσῃ πρὸς τὴν ὀρθὴν γωνίαν, ὅτε τὰ μῆκη ταῦτα δύνανται νὰ ὑπερβῶσι πάντα ἀριθμὸν, ὅσονδήποτε μέγαν. Τείνουσι δηλαδὴ ταῦτα εἰς τὸ ἄπειρον καὶ δεχόμεθα ὅτι :

$$\epsilon\phi 90^\circ = \infty$$

Ἀντιθέτως, ἂν ἡ γωνία ἐλαττωμένη γίνῃ μηδέν, τὸ τμήμα $A'G'$ ἐλαττούμενον γίνεται ση-

μεῖον A' . Δεχόμεθα λοιπὸν ὅτι : $\epsilon\phi 0^\circ = 0$.

Ταῦτα συνοψίζομεν εἰς τὸν ἀκόλουθον πίνακα :

B	{	0°	...	$\nearrow$	...	90°
$\epsilon\phi B$	{	0	...	$\nearrow$	...	∞

26. Κατασκευὴ ὀξείας γωνίας ἐκ τῆς ἐφαπτομένης αὐτῆς.

Ἄν $\epsilon\phi B = 2$, πρὸς κατασκευὴν τῆς γωνίας B ἀρκεῖ νὰ κατασκευάσωμεν ὀρθογώνιον τρίγωνον μὲ μίαν κάθετον πλευρὰν διπλασίαν τῆς ἄλλης. Ἡ γωνία B, ἥτις κεῖται ἀπέναντι τῆς μεγαλύτερας πλευρᾶς, εἶναι προφανῶς ἡ ζητούμενη.

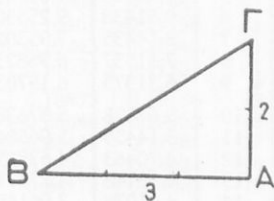
Ἄν $\epsilon\phi B = \frac{2}{3}$, πρέπει ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ὀρθῆς γωνίας A

να λάβωμεν δύο ἴσα διαδοχικά τμήματα· ἔστω δὲ ΑΓ τὸ ἄθροισμα αὐτῶν. Ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης τρία διαδοχικά τμήματα ἴσα πρὸς τὰ προηγούμενα· ἔστω δὲ ΑΒ τὸ ἄθροισμα αὐτῶν (σχ. 12). Ἐν φέρωμεν τὴν ΒΓ, σχηματίζεται ἡ ζητούμενη γωνία Β. Διότι πράγματι εἶναι :

$$\epsilon\phi B = \frac{AG}{BA} = \frac{2}{3}.$$

Ἐν $\epsilon\phi B = 0,45 = \frac{45}{100}$, πρέπει ἡ μία πλευρὰ τῆς ὀρθῆς γωνίας νὰ ἔχη 45 τμήματα καὶ ἡ ἄλλη 100, πάντα ἴσα. Ἐν τὸ σχέδιόν μας δὲν χωρῇ, λαμβάνομεν $45 : 10 = 4,5$ ἐπὶ τῆς μᾶς καὶ $100 : 10 = 10$ ἐπὶ τῆς ἄλλης. Ἡ ἀπέναντι τῆς πλευρᾶς 4,5 γωνία Β εἶναι ἡ ζητούμενη, διότι

$$\epsilon\phi B = \frac{4,5}{10} = \frac{45}{100} = 0,45.$$

Σχ. 12

Ἀσκήσεις

62. Αἱ κάθετοι πλευραὶ ἐνὸς ὀρθογωνίου τριγώνου ἔχουσι μήκη 12 μέτρα ἢ μία καὶ 16 μέτρα ἡ ἄλλη. Νὰ εὑρεθῇ ἡ ἐφαπτομένη ἐκάστης ὀξείας γωνίας αὐτοῦ.

63. Ἡ ὑποτείνουσα ὀρθογωνίου τριγώνου ἔχει μήκος 1,5 μέτρα, ἡ δὲ μία κάθετος πλευρὰ αὐτοῦ 1,2 μέτ. Νὰ εὑρεθῇ ἡ ἐφαπτομένη ἐκάστης ὀξείας γωνίας αὐτοῦ.

64. Ἡ μία κάθετος πλευρὰ ὀρθογωνίου τριγώνου εἶναι τετραπλασία τῆς ἄλλης. Νὰ εὑρεθῇ ἡ ἐφαπτομένη τῶν ὀξείων γωνιῶν αὐτοῦ.

65. Νὰ κατασκευασθῇ ὀξεία γωνία ἔχουσα ἐφαπτομένην $\frac{1}{5}$.

66. Νὰ κατασκευασθῇ ὀξεία γωνία ω , ἂν $\epsilon\phi \omega = \frac{5}{6}$.

67. Νὰ κατασκευασθῇ ὀξεία γωνία χ , ἂν $\epsilon\phi \chi = 1,5$.

68. Νὰ κατασκευασθῇ ὀξεία γωνία ψ , διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι $\epsilon\phi \psi = 0,8$.

27. Πρόβλημα I. Νὰ εὑρεθῇ ἡ ἐφαπτομένη γωνίας 45° , 30° καὶ 60° .

Λύσις. α'). Ἐν $B = 45^\circ$, τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΒΓ θὰ εἶναι ἰσοσκελές, ἥτοι $AB = AG$ καὶ ἐπομένως $\frac{AG}{AB} = 1$.

ΣΥΝΕΦΑΠΤΟΜΕΝΗ

Μοίραι	0'	10'	20'	30'	40'	50'	Μοίραι
0		343,77371	171,88540	114,58865	85,93979	68,75009	89
1	57,28996	49,10388	42,96408	38,18846	34,37060	31,24115	88
2	28,63625	26,43160	24,54176	22,90377	21,47060	20,20655	87
3	19,08114	18,07498	17,16934	16,34986	15,60478	14,92442	86
4	14,30067	13,72674	13,19688	12,70621	12,25051	11,82617	85
5	11,43005	11,05943	10,71191	10,38540	10,07803	9,78817	84
6	9,51436	9,25530	9,00983	8,77689	8,55555	8,34496	83
7	8,14435	7,95302	7,77035	7,59575	7,42871	7,26873	82
8	7,11537	6,96823	6,82694	6,69116	6,56055	6,43484	81
9	6,31375	6,19703	6,08444	5,97576	5,87080	5,76937	80
10	5,67128	5,57638	5,48451	5,39552	5,30928	5,22566	79
11	5,14455	5,06584	4,98940	4,91516	4,84300	4,77286	78
12	4,70463	4,63825	4,57363	4,51071	4,44942	4,38969	77
13	4,33148	4,27471	4,21933	4,16530	4,11256	4,06107	76
14	4,01078	3,96165	3,91364	3,86671	3,82083	3,77595	75
15	3,73205	3,68909	3,64705	3,60588	3,56557	3,52609	74
16	3,48741	3,44951	3,41236	3,37595	3,34023	3,30524	73
17	3,27085	3,23714	3,20406	3,17159	3,13972	3,10842	72
18	3,07768	3,04749	3,01783	2,98868	2,96004	2,93189	71
19	2,90421	2,87700	2,85023	2,82391	2,79802	2,77254	70
20	2,74748	2,72281	2,69853	2,67462	2,65109	2,62791	69
21	2,60509	2,58261	2,56046	2,53865	2,51715	2,49597	68
22	2,47509	2,45451	2,43422	2,41421	2,39449	2,37504	67
23	2,35585	2,33693	2,31826	2,29984	2,28167	2,26374	66
24	2,24604	2,22857	2,21132	2,19430	2,17749	2,16090	65
25	2,14451	2,12832	2,11232	2,09654	2,08094	2,06553	64
26	2,05030	2,03526	2,02039	2,00569	1,99116	1,97680	63
27	1,96261	1,94858	1,93470	1,92098	1,90741	1,89400	62
28	1,88073	1,86760	1,85462	1,84177	1,82906	1,81649	61
29	1,80405	1,79174	1,77955	1,76749	1,75556	1,74375	60
30	1,73205	1,72047	1,70901	1,69766	1,68643	1,67530	59
31	1,66428	1,65337	1,64256	1,63185	1,62125	1,61074	58
32	1,60033	1,59002	1,57981	1,56969	1,55966	1,54972	57
33	1,53987	1,53010	1,52043	1,51084	1,50133	1,49190	56
34	1,48256	1,47330	1,46411	1,45501	1,44598	1,43703	55
35	1,42815	1,41934	1,41061	1,40195	1,39336	1,38484	54
36	1,37638	1,36800	1,35968	1,35142	1,34323	1,33511	53
37	1,32704	1,31904	1,31110	1,30323	1,29541	1,28764	52
38	1,27994	1,27230	1,26471	1,25717	1,24969	1,24227	51
39	1,23490	1,22758	1,22031	1,21310	1,20593	1,19882	50
40	1,19175	1,18474	1,17777	1,17085	1,16398	1,15715	49
41	1,15037	1,14363	1,13694	1,13029	1,12369	1,11713	48
42	1,11061	1,10414	1,09770	1,09131	1,08496	1,07864	47
43	1,07237	1,06613	1,05994	1,05378	1,04766	1,04158	46
44	1,03553	1,02952	1,02359	1,01761	1,01170	1,00583	45
45	1,00000						
Μοίραι	60'	50'	40'	30'	20'	10'	Μοίραι

Μοίραι	0'	10'	20'	30'	40'	50'	Μοίραι
0	0,00000	0,00291	0,00582	0,00873	0,01164	0,01455	89
1	0,01746	0,02036	0,02328	0,02620	0,02910	0,03201	88
2	0,03492	0,03783	0,04075	0,04366	0,04658	0,04950	87
3	0,05241	0,05533	0,05824	0,06116	0,06408	0,06700	86
4	0,06993	0,07285	0,07578	0,07870	0,08163	0,08456	85
5	0,08749	0,09042	0,09335	0,09629	0,09923	0,10216	84
6	0,10510	0,10805	0,11099	0,11394	0,11688	0,11983	83
7	0,12278	0,12574	0,12869	0,13165	0,13461	0,13758	82
8	0,14054	0,14351	0,14648	0,14945	0,15243	0,15540	81
9	0,15838	0,16137	0,16435	0,16734	0,17033	0,17333	80
10	0,17633	0,17933	0,18233	0,18534	0,18835	0,19136	79
11	0,19438	0,19740	0,20042	0,20345	0,20648	0,20952	78
12	0,21256	0,21560	0,21864	0,22169	0,22475	0,22781	77
13	0,23087	0,23393	0,23700	0,24008	0,24316	0,24624	76
14	0,24933	0,25242	0,25552	0,25862	0,26172	0,26483	75
15	0,26795	0,27107	0,27419	0,27732	0,28046	0,28360	74
16	0,28675	0,28989	0,29305	0,29621	0,29938	0,30255	73
17	0,30573	0,30891	0,31210	0,31530	0,31850	0,32171	72
18	0,32492	0,32814	0,33136	0,33459	0,33783	0,34108	71
19	0,34433	0,34758	0,35085	0,35412	0,35739	0,36068	70
20	0,36397	0,36727	0,37057	0,37388	0,37720	0,38053	69
21	0,38386	0,38721	0,39055	0,39391	0,39727	0,40065	68
22	0,40403	0,40741	0,41081	0,41421	0,41763	0,42105	67
23	0,42447	0,42791	0,43136	0,43481	0,43828	0,44175	66
24	0,44523	0,44872	0,45222	0,45573	0,45924	0,46277	65
25	0,46631	0,46985	0,47341	0,47698	0,48055	0,48414	64
26	0,48773	0,49134	0,49495	0,49858	0,50222	0,50587	63
27	0,50953	0,51319	0,51688	0,52057	0,52427	0,52798	62
28	0,53171	0,53545	0,53920	0,54296	0,54673	0,55051	61
29	0,55431	0,55812	0,56194	0,56577	0,56952	0,57348	60
30	0,57735	0,58124	0,58513	0,58905	0,59297	0,59691	59
31	0,60086	0,60483	0,60881	0,61280	0,61681	0,62083	58
32	0,62487	0,62892	0,63299	0,63707	0,64117	0,64528	57
33	0,64941	0,65355	0,65771	0,66189	0,66608	0,67028	56
34	0,67451	0,67875	0,68301	0,68728	0,69157	0,69588	55
35	0,70021	0,70455	0,70891	0,71329	0,71769	0,72211	54
36	0,72654	0,73099	0,73547	0,73996	0,74447	0,74900	53
37	0,75355	0,75812	0,76272	0,76733	0,77196	0,77661	52
38	0,78125	0,78598	0,79060	0,79544	0,80019	0,80498	51
39	0,80978	0,81461	0,81946	0,82434	0,82923	0,83415	50
40	0,83910	0,84407	0,84906	0,85408	0,85912	0,86419	49
41	0,86929	0,87441	0,87955	0,88473	0,88992	0,89515	48
42	0,90040	0,90569	0,91099	0,91633	0,92169	0,92709	47
43	0,93252	0,93797	0,94345	0,94896	0,95451	0,96008	46
44	0,96569	0,97133	0,97699	0,98270	0,98843	0,99419	45
45	1,00000						
	60'	50'	40'	30'	20'	10'	Μοίραι

$$\text{"Αρα} \quad \epsilon\phi 45^0 = 1 \quad (1)$$

$\beta')$ "Αν $B = 30^0$, γνωρίζομεν ὅτι $\beta = \frac{\alpha}{2}$. Κατὰ δὲ τὸ Πυ-
θαγόρειον θεώρημα εἶναι $4\beta^2 = \beta^2 + \gamma^2$, ὅθεν $3\beta^2 = \gamma^2$ καὶ $\left(\frac{\beta}{\gamma}\right)^2$
 $= \frac{1}{3}$. Ἐκ ταύτης δὲ ἔπεται, ὅτι $\frac{\gamma}{\beta} = \frac{\sqrt{3}}{3}$.

$$\text{"Αρα} \quad \epsilon\phi 30^0 = \frac{\sqrt{3}}{3} \quad (2)$$

$\gamma')$ "Αν $\Gamma = 60^0$, θὰ εἶναι $\epsilon\phi 60^0 = \frac{\gamma}{\beta}$. Ἐπειδὴ δὲ $B = 30^0$, θὰ
εἶναι $3\beta^2 = \gamma^2$ καὶ ἐπομένως, $\frac{\gamma}{\beta} = \sqrt{3}$.

$$\text{Θὰ εἶναι λοιπόν:} \quad \epsilon\phi 60^0 = \sqrt{3} \quad (3)$$

Κατὰ ταῦτα δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν τὸν πίνακα τῆς
σελ. 34 οὕτω :

B		0° . . ↗ . . 30° . ↗	45° . ↗	60° . . ↗ . . 90°
εφB		0 . . ↗ . . $\frac{\sqrt{3}}{3}$. ↗	1 . . ↗	$\sqrt{3}$. . ↗ . . ∞

28. Εὗρεσις τῆς ἐφαπτομένης οἰασδὴποτε ὀξείας γωνίας.

Τὴν ἐφαπτομένην οἰασδὴποτε ὀξείας γωνίας δυνάμεθα νὰ εὗρωμεν
μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ εἰς τὰς σελ. 40 – 41 παρατιθεμένου πίνακος III.
Ἡ περιγραφή καὶ χρήσις αὐτοῦ εἶναι ἀκριβῶς ὁμοία πρὸς τὴν τοῦ
πίνακος I διὰ τὰ ἡμίτονα. Μόνον εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ἀριστερᾶς
σελίδος τοῦ πίνακος τούτου καὶ εἰς τὸ κάτω τῆς δεξιᾶς σελίδος ἀνα-
γράφονται αἱ λέξεις ἐφαπτομένη ἀντὶ ἡμίτονον τοῦ I πίνακος. Ἀπὸ
αὐτὸν εὐρίσκομεν π.χ. ὅτι :

$$\epsilon\phi (19^0 20') = 0,35085, \quad \epsilon\phi (47^0 40') = 1,09770 \text{ κ.τ.λ.}$$

Διὰ νὰ εὗρωμεν δὲ τὴν $\epsilon\phi (35^0 26')$, παρατηροῦμεν ὅτι :

$$35^0 20' < 35^0 26' < 35^0 30'$$

$$\text{καὶ} \quad \epsilon\phi (35^0 20') < \epsilon\phi (35^0 26') < \epsilon\phi (35^0 30').$$

Ἐκ δὲ τῶν πινάκων βλέπομεν ὅτι :

$$\epsilon\phi (35^0 20') = 0,70891 \quad \text{καὶ} \quad \epsilon\phi (35^0 30') = 0,71329$$

Αἱ δὲ προηγούμεναι ἀνισότητες γίνονται :

$$0,70891 < \epsilon\phi (35^0 26') < 0,71329.$$

Οὕτως διὰ $\delta = 30' - 20' = 10'$ εἶναι :

$$\Delta = 0,71329 - 0,70891 = 0,00438.$$

Μεθ' ὃ καταρτίζομεν τὴν διάταξιν :

$$\begin{array}{rcl} 10' & 0,00438 & \\ 6' & \chi & \text{καὶ εὐρίσκομεν :} \end{array}$$

$$\chi = 0,00438 \cdot \frac{6}{10} = 0,002628 \text{ ἢ } 0,00263 \text{ κατὰ προσέγγισιν.}$$

$$\text{Εἶναι λοιπὸν } \epsilon\phi(35^{\circ} 26') = 0,70891 + 0,00263 = 0,71154.$$

Διὰ τὰ εὐρωμεν τὴν $\epsilon\phi(59^{\circ} 37' 20'')$ εὐρίσκομεν ὁμοίως ὅτι :

$$\epsilon\phi(59^{\circ} 30') < \epsilon\phi(59^{\circ} 37' 20'') < \epsilon\phi(59^{\circ} 40') \text{ ἢ}$$

$$1,69766 < \epsilon\phi(59^{\circ} 37' 20'') < 1,70901.$$

$$\text{Βλέπομεν οὕτως ὅτι } \Delta = 0,01135 \text{ καὶ } \delta = 7' 20'' = 7\frac{1'}{3} = \frac{22'}{3}.$$

$$\begin{array}{rcl} \text{Ἐκ δὲ τῆς διατάξεως} & 10' & 0,01135 \\ & \frac{22'}{3} & \chi \end{array}$$

$$\text{εὐρίσκομεν } \chi = 0,01135 \cdot \frac{22}{30} = 0,00832.$$

$$\text{Εἶναι λοιπὸν } \epsilon\phi(59^{\circ} 37' 20'') = 1,69766 + 0,00832 = 1,70598.$$

Ἀ σ κ ή σ ε ι ς

69. Νὰ εὐρεθῇ ἡ $\epsilon\phi(12^{\circ} 30')$ καὶ ἡ $\epsilon\phi(73^{\circ} 40')$.

70. Νὰ εὐρεθῇ ἡ $\epsilon\phi(42^{\circ} 10')$ καὶ ἡ $\epsilon\phi(67^{\circ} 50')$.

71. Νὰ εὐρεθῇ ἡ $\epsilon\phi 50^{\circ}$ καὶ ἡ $\epsilon\phi 80^{\circ}$.

72. Νὰ εὐρεθῇ ἡ $\epsilon\phi(18^{\circ} 25')$ καὶ ἡ $\epsilon\phi(53^{\circ} 47')$.

73. Νὰ εὐρεθῇ ἡ $\epsilon\phi(23^{\circ} 43' 30'')$.

74. Νὰ εὐρεθῇ ἡ $\epsilon\phi(48^{\circ} 46' 40'')$.

75. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἐφαπτομένη γωνίας ἴσης πρὸς $\frac{3}{10}$ ὀρθῆς γωνίας.

76. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἐφαπτομένη γωνίας ἴσης πρὸς $\frac{5}{8}$ ὀρθῆς γωνίας.

29. Λογάριθμος ἐφαπτομένης ὀξείας γωνίας. Οἱ λογαριθμοὶ πίνακες περιέχουσι καὶ στήλας, αἱ ὁποῖαι φέρουσι τὴν συγκομμένην λέξιν Ἐφ. ἄνω διὰ τὰς μικροτέρας 45° γωνίας καὶ κάτω διὰ τὰς ἄλλας μέχρις 90° .

Αὗται περιέχουσι τοὺς λογαρίθμους τῶν ἐφαπτομένων ὀξειῶν γωνιῶν, τῶν ὁποίων τὰ μέτρα προχωροῦσιν ἀνὰ $1'$.

Ἡ εὕρεσις δὲ τοῦ λογαρίθμου τῆς ἐφαπτομένης δοθείσης ὀξείας, γωνίας γίνεται ὅπως καὶ ἡ εὕρεσις τοῦ λογαρίθμου τοῦ ἡμιτόνου αὐτῆς (§ 17). Οὕτως εὕρισκομεν ὅτι :

$$\begin{aligned}\log \phi(38^{\circ} 22') &= \bar{1},89853, \\ \log \phi(51^{\circ} 20') &= 0,09680, \\ \log \phi(51^{\circ} 43') &= 0,10277.\end{aligned}$$

Διὰ τὰ εὗρωμεν τὸν $\log \phi(38^{\circ} 51' 42'')$, παρατηροῦμεν ὅτι $\log \phi(38^{\circ} 51') < \log \phi(38^{\circ} 51' 42'') < \log \phi(38^{\circ} 52')$ ἢ

$$\bar{1},90604 < \log \phi(38^{\circ} 51' 42'') < \bar{1},90630.$$

Οὕτω δὲ βλέπομεν ὅτι διὰ $\delta = 60''$ εἶναι $\Delta = 26$ μον. τελ. δεκ. τάξ. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐκ τῆς διατάξεως

$$\begin{array}{r} 60'' \\ 42'' \end{array} \quad \begin{array}{r} 26 \\ \chi \end{array}$$

εὕρισκομεν $\chi = 26 \cdot \frac{42}{60} = 18,2$ ἢ 18 μον. τελ. δεκ. τάξεως κατὰ προσέγγισιν.

Εἶναι λοιπόν :

$$\log \phi(38^{\circ} 51' 42'') = \bar{1},90604 + 0,00018 = \bar{1},90622.$$

Ὅταν δὲ γνωρίζωμεν τὸν $\log \phi$ ω, εὕρισκομεν καὶ τὴν ϕ ω ἀπὸ τοὺς λογαριθμικοὺς πίνακας τῶν ἀριθμῶν. Οὕτως ἐκ τῆς ἰσότητος $\log \phi(38^{\circ} 51' 42'') = \bar{1},90622$ εὕρισκομεν ὅτι :

$$\phi(38^{\circ} 51' 42'') = 0,80578.$$

Ἀ σ κ ή σ ε ι ς

77. Νὰ εὕρεθῇ ὁ $\log \phi(38^{\circ} 12')$ καὶ ὁ $\log \phi(38^{\circ} 42' 30'')$ καὶ ἐξ αὐτῶν ἡ $\phi(38^{\circ} 12')$ καὶ ἡ $\phi(38^{\circ} 42' 30'')$.

78. Νὰ εὕρεθῇ ὁ $\log \phi(51^{\circ} 23')$ καὶ ὁ $\log \phi(51^{\circ} 35' 28'')$ καὶ ἐξ αὐτῶν ἡ $\phi(51^{\circ} 23')$ καὶ ἡ $\phi(51^{\circ} 35' 28'')$.

79. Νὰ εὕρεθῇ ὁ $\log \phi(41^{\circ} 57' 35'')$ καὶ ὁ $\log \phi(48^{\circ} 18' 52'')$ καὶ ἐξ αὐτῶν ἡ $\phi(41^{\circ} 57' 35'')$ καὶ ἡ $\phi(48^{\circ} 18' 52'')$.

80. Νὰ εὕρεθῇ ὁ $\log \phi 26^{\circ} 40'$ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἡ $\phi 26^{\circ} 40'$.

81. Νὰ εὕρεθῇ ὁ $\log \phi \frac{3\pi}{8}$ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἡ $\phi \frac{3\pi}{8}$.

82. Ἄν $\phi \chi = \frac{2}{5}$, νὰ εὕρεθῇ ὁ $\log \phi \chi$.

83. Ἄν $\phi \omega = 1,673$, νὰ εὕρεθῇ ὁ $\log \phi \omega$.

84. Ἄν $\phi \psi = 0,347$, νὰ εὕρεθῇ ὁ $\log \phi \psi$.

30. Εύρεσις τοῦ μέτρου ὀξείας γωνίας ἐκ τῆς ἐφαπτομένης αὐτῆς. α') Ἐστω ὅτι $\epsilon\phi\chi = 0,41763$ καὶ θέλομεν νὰ εὕρωμεν τὸ μέτρον τῆς ὀξείας γωνίας χ .

Ταύτην εὐρίσκομεν ἀπὸ τὸν πίνακα III τοῦ βιβλίου τούτου. Πρὸς τοῦτο παρατηροῦμεν ὅτι $0,41763 < 1 = \epsilon\phi 45^\circ$ καὶ συμπεραίνομεν ὅτι $\chi < 45^\circ$.

Ἀναζητοῦμεν λοιπὸν τὸν ἀριθμὸν $0,41763$ εἰς τὴν α' σελίδα τοῦ πίνακος τούτου καὶ εὐρίσκομεν ὅτι $\chi = 22^\circ 40'$.

Ἐστω ἀκόμη ὅτι $\epsilon\phi\omega = 1,92098$. Πρὸς εὐρεσιν τοῦ μέτρου τῆς ὀξείας γωνίας ω , ἀναζητοῦμεν τὸν ἀριθμὸν $1,92098$ εἰς τὴν β' σελίδα τοῦ πίνακος καὶ εὐρίσκομεν ὅτι $\omega = 62^\circ 30'$.

Ἄν $\epsilon\phi\chi = 0,715$, εὐρίσκομεν εἰς τὴν α' σελίδα τοῦ πίνακος ὅτι :

$$0,71329 < 0,715 < 0,71769 \text{ καὶ συμπεραίνομεν ὅτι :}$$

$$35^\circ 30' < \chi < 35^\circ 40'.$$

$$\begin{array}{r} \text{Εὐκόλως δὲ καταρτίζομεν τὴν διάταξιν } 0,00440 \quad 10' \\ \phantom{\text{Εὐκόλως δὲ καταρτίζομεν τὴν διάταξιν }} \underline{0,00171} \quad \psi, \end{array}$$

$$\text{ὅθεν } \psi = 10 \cdot \frac{171}{440} = 3' 53''. \text{ Εἶναι λοιπὸν } \chi = 35^\circ 33' 53''.$$

$\beta')$ Τὸ αὐτὸ ζήτημα λύομεν καὶ μετὰ τὴν βοήθειαν τῶν πινάκων τῶν λογαρίθμων τῶν ἐφαπτομένων.

Οὕτως ἐκ τῆς προηγούμενης ἰσότητος $\epsilon\phi\chi = 0,715$ εὐρίσκομεν ὅτι $\log \epsilon\phi\chi = \log 0,715 = \bar{1},85431$.

Πρέπει τῶρα νὰ ἀναζητήσωμεν αὐτὸν εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφαπτομένων τῶν λογαριθμικῶν πινάκων. Δι' εὐκολίαν πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄχιν ὅτι $\log \epsilon\phi 45^\circ = \log 1 = 0$ καὶ ὅτι, ἂν $\chi < 45^\circ$, θὰ εἶναι $\epsilon\phi\chi < 1$ καὶ $\log \epsilon\phi\chi < 0$. Ἄν δὲ $\chi > 45^\circ$ θὰ εἶναι $\log \epsilon\phi\chi > 0$. Καὶ ἀντιστρόφως.

Ἀναζητοῦμεν λοιπὸν τὸν ἀρνητικὸν λογάριθμον $\bar{1},85431$ εἰς τὰς στήλας, αἱ ὁποῖαι φέρουσιν ἄνω τὸ σύμβολον Ἐφ.

Οὕτω βλέπομεν ὅτι $\bar{1},85407 < \bar{1},85431 < \bar{1},85434$
καὶ ἐπομένως :

$$35^\circ 33' < \chi < 35^\circ 34'.$$

Ἐπειδὴ δὲ εἰς $\Delta = 27$ ἀντιστοιχεῖ αὐξησης τῆς γωνίας κατὰ

60'', είναι δὲ $\delta = 24$ μον. τελ. δεκ. τάξ. καταρτίζομεν τὴν διάταξιν :

$$\frac{27}{60''}$$

$$24 \quad \psi \text{ καὶ εὐρίσκομεν } \psi = 60 \cdot \frac{24}{27} = 53''.$$

Εἶναι λοιπὸν

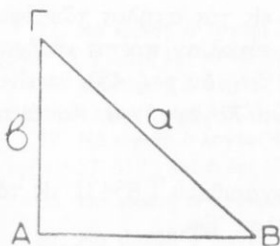
$$\chi = 35^{\circ} 33' 53''.$$

Ἀσκήσεις

85. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον ὀξείας γωνίας χ , ἂν $\log \epsilon \chi = 1,89801$.
86. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον ὀξείας γωνίας ω , ἂν $\log \epsilon \omega = 0,09396$.
87. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον ὀξείας γωνίας ψ , ἂν $\epsilon \psi = 0,532$.
88. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον ὀξείας γωνίας χ , ἂν $\epsilon \chi = 1,103$.
89. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον ὀξείας γωνίας θ , ἂν $\epsilon \theta = \frac{10}{8}$.
90. Νὰ εὐρεθῇ εἰς βαθμοὺς τὸ μέτρον ὀξείας γωνίας, ω , ἂν $\epsilon \omega = 2,194$.
91. Νὰ εὐρεθῇ εἰς ἀκτίνια τὸ μέτρον ὀξείας γωνίας, Z , ἂν $\epsilon Z = 0,923$.
92. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον ὀξείας γωνίας χ , ἂν $\epsilon \chi = 3,275$.
93. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον ὀξείας γωνίας χ , ἂν $\epsilon \chi = \frac{12}{5}$.

2. ΔΥΟ ΑΛΛΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΟΡΘΟΓΩΝΙΩΝ ΤΡΙΓΩΝΩΝ

31. Δύο ἄλλαι σχέσεις μεταξὺ τῶν πλευρῶν καὶ τῶν ὀξείων γωνιῶν ὀρθογωνίου τριγώνου. Ἐκ τῶν γνωστῶν (§ 23)

Σχ. 13

$$\begin{aligned} \text{ἰσοτήτων } \epsilon \phi B &= \frac{A\Gamma}{BA} = \frac{\beta}{\gamma}, \quad \epsilon \phi \Gamma = \frac{BA}{A\Gamma} \\ &= \frac{\gamma}{\beta} \text{ εὐρίσκομεν ὅτι} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \beta &= \gamma \epsilon \phi B \\ \gamma &= \beta \epsilon \phi \Gamma \end{aligned} \quad (2)$$

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι :

Ἐκάστη κάθετος πλευρὰ ἐνὸς ὀρθογωνίου τριγώνου εἶναι γινόμενον τῆς ἄλλης καθέτου πλευρᾶς ἐπὶ τὴν ἑφαπτομένην τῆς εἰς ἐκείνην ἀντικειμένης ὀξείας γωνίας αὐτοῦ.

Γ' ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΥ

32. Π ρ ό β λ η μ α Ι. Νά ἐπιλυθῇ ὀρθογώνιον τρίγωνον, ἂν εἶναι γνωσταὶ αἱ κάθετοι πλευραὶ αὐτοῦ.

Ἐπιλύσις. Ἐκ τῆς γνωστῆς ἰσότητος $\epsilon\phi B = \frac{\beta}{\gamma}$ εὐρίσκομεν τὴν γωνίαν Β καὶ εἴτα εὐκόλως τὴν Γ.

Ἐκ δὲ τῆς ἡμ Β = $\frac{\beta}{\alpha}$ εὐρίσκομεν ὅτι $\alpha = \frac{\beta}{\eta\mu B}$, ἐκ τῆς ὁποίας εὐρίσκομεν τὴν α. Τέλος τὸ Ε εὐρίσκομεν ἐκ τῆς $E = \frac{1}{2} \beta \gamma$.

Γνωστά, ἄγνωστα στοιχεῖα
β, γ Β, Γ, α, Ε

Τύποι ἐπιλύσεως

$$\epsilon\phi B = \frac{\beta}{\gamma}, \Gamma = 90^\circ - B$$

$$\alpha = \frac{\beta}{\eta\mu B}, E = \frac{1}{2} \beta \gamma$$

Παράδειγμα. Ἐστω β = 3456 μέτρα καὶ γ = 1280 μέτρα.

Υπολογισμὸς τῶν Β καὶ Γ

Υπολογισμὸς τῆς α

Ἐκ τῆς $\epsilon\phi B = \frac{\beta}{\gamma}$ ἔπεται ὅτι:

Ἐκ τῆς $\alpha = \frac{\beta}{\eta\mu B}$ ἔπεται ὅτι:

$$\log \epsilon\phi B = \log \beta - \log \gamma$$

$$\log \beta = 3,53857$$

$$\log \gamma = 3,10721$$

$$\log \epsilon\phi B = 0,43136$$

$$B = 69^\circ 40' 36''$$

$$90^\circ = 89^\circ 59' 60''$$

$$B = 69^\circ 40' 36''$$

$$\Gamma = 20^\circ 19' 24''$$

$$\log \alpha = \log \beta - \log \eta\mu B,$$

$$\log \beta = 3,53857$$

$$\log \eta\mu B = \bar{1},97208$$

$$\log \alpha = 3,56649$$

$$\alpha = 3685,41 \text{ μέτ.}$$

Κατὰ δὲ τὰ γνωστὰ (§ 21 καὶ § 22) εὐρίσκομεν ὅτι:
 $E = 2\,211\,800 \text{ τ.μ.}$

Ἀσκήσεις

94. Ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον ἔχει β = 18 μέτ. καὶ γ = 12 μέτρα. Νά ἐπιλυθῇ τοῦτο.

95. Ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον ἔχει β = 256,25 μέτ. καὶ γ = 348 μέτ. Νά ἐπιλυθῇ τοῦτο.

96. Ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον ἔχει β = 3168,45 μέτ. καὶ γ = 2825,50 μέτρα. Νά ἐπιλυθῇ τοῦτο.

97. 'Η μία διαγώνιος ρόμβου έχει μήκος 3,48 μέτ. ἡ δὲ ἄλλη 2,20 μετ. Νὰ εὑρεθῇ τὸ μήκος τῆς πλευρᾶς καὶ τὰ μέτρα τῶν γωνιῶν αὐτοῦ.

98. 'Ο λόγος τοῦ ὕψους πρὸς τὴν βάσιν ὀρθογωνίου εἶναι $\frac{2}{3}$. Νὰ εὑρεθῶσι τὰ μέτρα τῶν γωνιῶν τῆς διαγωνίου μετὰ τὰς διαστάσεις αὐτοῦ.

99. Τὸ κέντρον ἑνὸς κύκλου ἀπέχει 8 μέτ. ἀπὸ χορδῆς 12 μέτ. Νὰ εὑρεθῇ τὸ μήκος τῆς ἀκτίνος αὐτοῦ καὶ τὰ μέτρα τῶν εἰς τὴν χορδὴν ἀντιστοιχῶν τόξων.

100. 'Εν ὀρθογώνιον τρίγωνον ἔχει ἑμβαδὸν 940,50 τ.μ. καὶ μίαν κάθετον πλευρὰν 260,40 μέτ. Νὰ εὑρεθῇ τοῦτο.

101. 'Εκαστον ἀέτωμα τοῦ Παρθενῶνος εἶναι ἰσοσκελὲς τρίγωνον μετὰ βάσιν 28,35 μέτ. καὶ ὕψος 3,46 μέτ. Νὰ εὑρεθῇ τὸ μέτρον τῆς γωνίας τῆς κορυφῆς καὶ τὸ μήκος ἐκάστης τῶν ἄλλων πλευρῶν.

Δ' ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΥ

33. Πρόβλημα II. Νὰ ἐπιλυθῇ ἓν ὀρθογώνιον τρίγωνον, ἂν εἶναι γνωστὴ μία κάθετος πλευρὰ καὶ μία ὀξεία γωνία αὐτοῦ.

Παράδειγμα. Ἐστω ὅτι $\beta = 2347,5$ μέτ. καὶ $B = 51^{\circ} 12' 38''$.

Ἐπίλυσις. Εὐρίσκομεν πρῶτον τὴν Γ εὐκόλως. Ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἰσότητα $\gamma = \beta \epsilon\phi \Gamma$ εὐρίσκομεν τὴν γ . Ἀπὸ δὲ τὴν ἰσότητα $\alpha = \frac{\beta}{\eta\mu\beta}$ εὐρίσκομεν τὴν α . Τέλος ἀπὸ τὰς ἰσότητας $E' = \frac{1}{2} \beta\gamma$ καὶ $\gamma = \beta \epsilon\phi \Gamma$ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$E = \frac{1}{2} \beta^2 \epsilon\phi \Gamma, \quad (3)$$

ἀπὸ τὴν ὁποίαν εὐρίσκομεν τὸ ἑμβαδόν.

Γνωστά, ἄγνωστα
στοιχεῖα

$\beta, B \quad \Gamma, \gamma, \alpha, E$

Τύποι ἐπιλύσεως

$\Gamma = 90^{\circ} - B, \gamma = \beta \epsilon\phi \Gamma$

$\alpha = \frac{\beta}{\eta\mu B}, E = \frac{1}{2} \beta^2 \epsilon\phi \Gamma$

Ὑπολογισμὸς τῆς Γ

$$90^{\circ} = 89^{\circ} 59' 60''$$

$$B = 51^{\circ} 12' 38''$$

$$\Gamma = 38^{\circ} 47' 22''$$

Ὑπολογισμὸς τῆς γ

Ἐκ τῆς $\gamma = \beta \epsilon\phi \Gamma$ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\log \gamma = \log \beta + \log \epsilon\phi \Gamma$$

$$\log \beta = 3,37060$$

$$\log \epsilon\phi \Gamma = 1,90511$$

$$\log \gamma = 3,27571,$$

$$\gamma = 1\,886,74 \text{ μέτ.}$$

Ὑπολογισμὸς τῆς α

$$\text{Ἐκ τῆς ἰσότητος } \alpha = \frac{\beta}{\eta\mu B}$$

εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\log \alpha = \log \beta - \log \eta\mu B,$$

$$\log \beta = 3,37060$$

$$\log \eta\mu B = 1,89179$$

$$\log \alpha = 3,47881$$

$$\alpha = 3011,71 \text{ μέτ.}$$

Ὑπολογισμὸς τοῦ E

$$\text{Ἐκ τῆς } E = \frac{1}{2} \beta^2 \epsilon\phi \Gamma \text{ εὐρίσκο-}$$

μεν ὅτι :

$$\log E = 2 \log \beta + \log \epsilon\phi \Gamma - \log 2.$$

$$2 \log \beta = 6,74120$$

$$\log \epsilon\phi \Gamma = 1,90511$$

$$\text{ἄθροισμα} = 6,64631$$

$$\log 2 = 0,30103$$

$$\log E = 6,34528$$

$$E = 2\,214\,526,32 \text{ τ.μ.}$$

Ἀ σ κ ῆ σ ε ι ς

102. Ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον ἔχει $\beta = 47$ μέτ. καὶ $B = 47^\circ$. Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

103. Ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον ἔχει $\beta = 125$ μέτ. καὶ $\Gamma = 23^\circ 45' 22''$. Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

104. Τὸ ὕψος ὀρθογωνίου ἔχει μῆκος 5,60 μέτ. ἡ δὲ διαγώνιος αὐτοῦ σχηματίζει μὲ τὴν βάσιν γωνίαν $25^\circ 34' 44''$. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μῆκος τῆς βάσεως, τῆς διαγωνίου καὶ τὸ ἐμβαδὸν αὐτοῦ.

105. Μία χορδὴ κύκλου ἔχει μῆκος 1,65 μέτ., ἡ δὲ γωνία αὐτῆς μὲ τὴν εἰς τὸ ἄκρον τῆς καταλήγουσαν ἀκτῖνα εἶναι $40^\circ 18' 38''$. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μῆκος τῆς ἀκτίνος τοῦ κύκλου, ἡ ἀπόστασις τοῦ κέντρου ἀπὸ τῆς χορδῆς ταύτης καὶ τὰ μέτρα τῶν εἰς ταύτην ἀντιστοίχων τόξων.

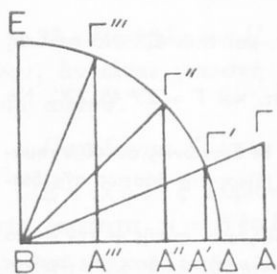
106. Τὸ ἀπόστημα ἑνὸς κανονικοῦ ὀκταγώνου εἶναι 0,80 μέτ. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μῆκος τῆς πλευρᾶς του.

107. Ἐν κεκλιμένον ἐπίπεδον ἔχει ὕψος 1,80 μέτ. καὶ κλίσιν 20° . Νὰ εὐρεθῇ τὸ μῆκος αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΣΥΝΗΜΙΤΟΝΟΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΦΑΠΤΟΜΕΝΗ ΟΞΕΙΑΣ ΓΩΝΙΑΣ

34. Συνημίτονον οξείας γωνίας ενός ὀρθογωνίου τριγώνου. Ἐστω $AB\Gamma$ ἑν ὀρθογώνιον τρίγωνον καὶ $\Gamma'A'$ κάθετος ἐπὶ τὴν AB ἀγομένη ἐκ τυχόντος σημείου Γ' τῆς εὐθείας $B\Gamma$ (σχ. 14).

Σχ. 14

Ἄν ἐργασθῶμεν ὅπως εἰς τὴν § 8, βεβαιούμεθα ὅτι διὰ τὴν σταθερὰν γωνίαν B εἶναι $\frac{BA}{B\Gamma} = \frac{BA'}{B\Gamma'}$, ἥτοι ὁ λόγος $\frac{BA}{B\Gamma}$ εἶναι σταθερός.

Καὶ ἀντιστρόφως: Εἰς ὠρισμένην τιμὴν τοῦ λόγου $\frac{BA}{B\Gamma}$ ἀντιστοιχεῖ ὠρισμένη γωνία B .

Τὸν σταθερὸν τοῦτον λόγον $\frac{BA}{B\Gamma}$ ὀνομάζομεν **συνημίτονον** τῆς γωνίας B . Ὡστε :

Συνημίτονον οξείας γωνίας ενός ὀρθ. τριγώνου λέγεται ὁ λόγος τῆς καθέτου πλευρᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν πρόσκειται ἡ γωνία αὕτη, πρὸς τὴν ὑποτείνουσαν.

Τὸ συνημίτονον μιᾶς γωνίας B σημειώνομεν οὕτω: $\text{συν } B$.

Εἶναι λοιπόν :

$$\text{συν } B = \frac{BA}{B\Gamma}.$$

Ἄν δὲ γράψωμεν τὸ τεταρτημόριον ΔE μὲ κέντρον B καὶ ἀκτῖνα τὴν μονάδα μήκους BE , θὰ εἶναι $(B\Gamma') = 1$ καὶ

$$\text{συν } B = \frac{BA}{B\Gamma} = \frac{BA'}{B\Gamma'} = (BA').$$

Είναι λοιπόν το συνB μήκος εὐθ. τμήματος, δηλαδή μήκος στοιχείου ὁμοειδοῦς πρὸς τὰς πλευρὰς τοῦ τριγώνου.

Ἀπὸ τὸ σχ. 14 βλέπομεν εὐκόλως ὅτι : Ἄν ἡ γωνία ABΓ συνεχῶς αὐξανομένη γίνεταί ABΓ'', ABΓ''' κ.τ.λ., τὸ συνημίτονον (BA) γίνεταί ἀντιστοίχως (BA''), (BA''') κ.τ.λ.
Εἶναι δὲ (BA') > (BA'') > (BA''') κ.τ.λ. Ἦτοι:

Ἄν ἡ ὀξεῖα γωνία βαίνει αὐξανομένη, τὸ συνημίτονον αὐτῆς βαίνει ἐλαττούμενον.

Ὅταν δὲ ἡ γωνία πλησιάζῃ πρὸς τὴν ὀρθὴν ABE, τὸ συνημίτονον αὐτῆς πλησιάζει πρὸς τὸ μηδέν. Κατ' ἀναλογίαν λοιπὸν δεχόμεθα ὅτι :

$$\text{συν } 90^\circ = 0$$

Ἀντιθέτως : Ἄν ἡ γωνία ἐλαττούμενη γίνῃ 0, τὸ (BA') γίνεταί (BD), ἤτοι 1. Δεχόμεθα λοιπὸν ὅτι : $\text{συν } 0^\circ = 1$.

Τὴν μεταβολὴν ταύτην τοῦ συνημιτόνου γωνίας συνοψίζομεν εἰς τὸν ἀκόλουθον πίνακα.

B	{	0°		↗		90°
συν B	{	1		↘		0

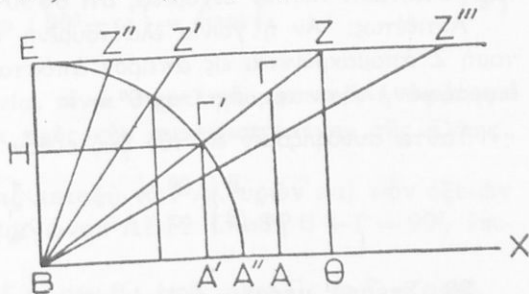
35. Συνεφαπτομένη ὀξεῖας γωνίας. Ἐστω ABΓ ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον (σχ. 15). Ἐκ τυχόντος σημείου Γ' τῆς εὐθείας BΓ φέρομεν τὴν Γ'Α' κάθετον ἐπὶ τὴν BA καὶ ἀποδεικνύομεν, ὅπως εἰς τὴν § 23, ὅτι διὰ σταθερὰν γωνίαν B εἶναι :

$$\frac{BA'}{A'\Gamma'} = \frac{BA}{A\Gamma}$$

Καὶ ἀντιστρόφως :
Εἰς ὠρισμένην τιμὴν

τοῦ λόγου $\frac{BA}{A\Gamma}$ ἀντιστοιχεῖ ὠρισμένη ὀξεῖα γωνία B.

Τὸν σταθερὸν τοῦτον λόγον $\frac{BA}{A\Gamma}$ ὀνομάζομεν **συνεφαπτομένην** τῆς ὀξεῖας γωνίας B. Τὴν συνεφαπτομένην ταύτην σημειοῦμεν οὕτω : σφ B.

Σχ. 15

Είναι λοιπόν $\sigma\phi B = \frac{BA}{AG}$. Όμοίως $\sigma\phi \Gamma = \frac{AG}{BA}$. Ωστε :

Συνεφαπτομένη ὀξείας γωνίας ἑνὸς ὀρθογωνίου τριγώνου λέγεται ὁ λόγος τῆς καθέτου πλευρᾶς τοῦ τριγώνου, εἰς τὴν ὁποίαν πρόκειται ἡ γωνία αὕτη, πρὸς τὴν ἀπέναντι αὐτῆς ἀ-
θετον πλευρᾶν.

Τὴν γεωμετρικὴν σημασίαν τῆς $\sigma\phi B$ μανθάνομεν ὡς ἑξῆς:

Γράφομεν τεταρτημόριον $A'E$ μὲ κέντρον τὴν κορυφὴν B τῆς γω-
νίας καὶ ἀκτῖνα τὴν μονάδα μήκους BE . Ἐστω δὲ Γ' ἡ τομὴ αὐτοῦ ὑπὸ
τῆς εὐθείας $B\Gamma$ καὶ Z ἡ τομὴ τῆς $B\Gamma$ ὑπὸ τῆς εἰς τὸ E ἐφαπτομένης
τοῦ τεταρτημορίου. Φέρομεν ἔπειτα τὰς $\Gamma'A'$ καὶ $\Gamma'H$ καθέτους ἀντι-
στοίχως ἐπὶ τῆς εὐθείας BA καὶ BE .

Ἦδη βλέπομεν εὐκόλως ὅτι: $\sigma\phi B = \frac{BA'}{A'\Gamma'} = \frac{H\Gamma'}{BH} = \frac{EZ}{BE}$. Ἐπει-
δὴ δὲ BE εἶναι ἡ μονὰς μήκους ἐξ ὑποθέσεως, ἔπεται ὅτι $\frac{EZ}{BE} = (EZ)$
καὶ ἐπομένως: $\sigma\phi B = (EZ)$.

Όμοίως εἶναι $\sigma\phi \widehat{ABZ'} = (EZ')$, $\sigma\phi (\widehat{ABZ''}) = (EZ'')$ κ.τ.λ.

Ωστε, ἂν ἡ γωνία βαίνει αὐξανομένη καὶ πλησιάζῃ νὰ γίνῃ
ὀρθή, ἡ συνεφαπτομένη ἐλαττοῦται καὶ πλησιάζει πρὸς τὸ μηδέν.
Κατ' ἐπέκτασιν λοιπὸν δεχόμεθα, ὅτι $\sigma\phi 90^\circ = 0$

Ἀντιθέτως: Ἄν ἡ γωνία ἐλαττουμένη τείνῃ νὰ γίνῃ μηδέν, ἡ
τομὴ Z ἀπομακρύνεται εἰς ἀπείρον ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ E . Τοῦτ
ἐκφράζομεν λέγοντες, ὅτι: $\sigma\phi 0^\circ = \infty$

Ταῦτα συνοψίζομεν εἰς τὸν ἑκὸς πίνακα :

$$\sigma\phi B \begin{cases} 0^\circ & \dots\dots\dots \nearrow & \dots\dots\dots 90^\circ \\ \infty & \dots\dots\dots \searrow & \dots\dots\dots 0 \end{cases}$$

36. Σχέσεις μεταξὺ τῶν ἡμιτόνων καὶ συνημιτόνων δύο
συμπληρωματικῶν ὀξείων γωνιῶν, ὡς καὶ μεταξὺ ἐφαπτομέ-
νων καὶ συνεφαπτομένων αὐτῶν. α') Ἐστω μία ὀξεία γωνία
 $\chi B\Gamma$, ἔχουσα μέτρον ω , καὶ ΓBZ ἡ συμπληρωματικὴ αὐτῆς, ἥτις ἔχει
μέτρον $90^\circ - \omega$ (σχ. 16). Ἐκ τυχόντος σημείου Γ τῆς κοινῆς πλευρᾶς
 $B\Gamma$ αὐτῶν φέρομεν τὰς εὐθείας ΓA , $\Gamma A'$ καθέτους ἀντιστοίχως ἐπὶ
τὰς BX καὶ BZ .

$$\text{Βλέπομεν ὡς ὅτι } \eta\mu\omega = \frac{A\Gamma}{B\Gamma}, \quad \sigma\upsilon\nu\omega = \frac{BA}{B\Gamma},$$

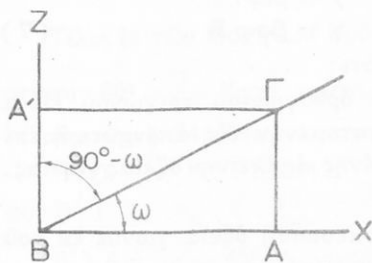
$$\sigma\upsilon\nu(90^\circ - \omega) = \frac{BA'}{B\Gamma}, \quad \eta\mu(90^\circ - \omega) = \frac{A'\Gamma}{B\Gamma}.$$

Ἐπειδὴ δὲ $A\Gamma = BA'$ καὶ $BA = A'\Gamma$, ἔπεται ὅτι :

$$\left. \begin{aligned} \sigma\upsilon\nu(90^\circ - \omega) &= \eta\mu\omega \\ \eta\mu(90^\circ - \omega) &= \sigma\upsilon\nu\omega \end{aligned} \right\} \quad (4)$$

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι :

Ἄν δύο ὀξείαι γωνίαι εἶναι συμπληρωματικαί, τὸ ἡμίτονον ἑκατέρας ἰσοῦται πρὸς τὸ συν-ἡμίτονον τῆς ἄλλης.

Σχ. 16

β') Ἀπὸ τὸ αὐτὸ σχ. 16 βλέπομεν ὅτι :

$$\epsilon\phi\omega = \frac{A\Gamma}{BA}, \quad \sigma\phi\omega = \frac{BA}{A\Gamma}$$

$$\sigma\phi(90^\circ - \omega) = \frac{BA'}{A'\Gamma}, \quad \epsilon\phi(90^\circ - \omega) = \frac{A'\Gamma}{BA'}.$$

Ἐκ τούτων δὲ συμπεραίνομεν εὐκόλως ὅτι :

$$\left. \begin{aligned} \epsilon\phi(90^\circ - \omega) &= \sigma\phi\omega \\ \sigma\phi(90^\circ - \omega) &= \epsilon\phi\omega \end{aligned} \right\} \quad (5)$$

Ὡστε :

Ἄν δύο ὀξείαι γωνίαι εἶναι συμπληρωματικαί, ἡ ἔφαπτομένη ἑκατέρας ἰσοῦται πρὸς τὴν συνεφαπτομένην τῆς ἄλλης.

37. Ἄλλαι σχέσεις μεταξὺ τῶν πλευρῶν καὶ τῶν ὀξείων γωνιῶν ὀρθογωνίου τριγώνου $AB\Gamma$. Ἐπειδὴ $B + \Gamma = 90^\circ$, ἔπεται ὅτι :

$$\eta\mu B = \sigma\upsilon\nu \Gamma, \quad \eta\mu \Gamma = \sigma\upsilon\nu B, \quad \epsilon\phi B = \sigma\phi \Gamma, \quad \epsilon\phi \Gamma = \sigma\phi B.$$

Ἔνεκα τούτου αἱ γνωσταὶ (§ 19) σχέσεις :

$$\beta = \alpha\eta\mu B, \quad \gamma = \alpha\eta\mu \Gamma$$

$$\text{γίνονται :} \quad \beta = \alpha\sigma\upsilon\nu \Gamma, \quad \gamma = \alpha\sigma\upsilon\nu B \quad (6)$$

Ἐξ ὧν τούτων βλέπομεν ὅτι :

α') Ἐκάστη κάθετος πλευρὰ ὀρθογωνίου τριγώνου εἶναι γινόμενον τῆς ὑποτείνουσας ἐπὶ τὸ ἡμίτονον τῆς ἀπέναντι ὀξείας

γωνίας ἢ ἐπὶ τὸ συνημίτονον τῆς προσκειμένης εἰς ἐκείνην ὀξείας γωνίας.

Ὅμοιως αἱ γνωσταὶ (§ 31) σχέσεις :

$$\begin{aligned} \beta &= \gamma \epsilon \phi B, & \gamma &= \beta \epsilon \phi \Gamma \\ \text{γίνονται :} & \beta &= \gamma \sigma \phi \Gamma, & \gamma &= \beta \sigma \phi B \end{aligned} \quad (7)$$

Ἐξ ὅλων δὲ τούτων βλέπομεν ὅτι :

β') Ἐκάστη κάθετος πλευρὰ ὀρθογωνίου τριγώνου εἶναι γινόμενον τῆς ἄλλης ἐπὶ τὴν ἐφαπτομένην τῆς ἀπέναντι ἢ ἐπὶ τὴν συνεφαπτομένην τῆς προσκειμένης εἰς ἐκείνην ὀξείας γωνίας.

38. Πρόβλημα I. Νὰ κατασκευασθῇ ὀξεῖα γωνία ἐκ τοῦ συνημιτόνου ἢ τῆς συνεφαπτομένης αὐτῆς.

Λύσις. α') Ἄν π.χ. συν $\omega = 0,56$, ἀρκεῖ νὰ κατασκευάσωμεν ὀρθ. τρίγωνον ΑΒΓ, εἰς τὸ ὅποιον νὰ εἶναι ἡμ Β = 0,56 (§ 12).

Ἡ ὀξεῖα γωνία Γ αὐτοῦ θὰ εἶναι ἡ ζητούμενη. Διότι ἐκ τῆς σχέσεως Β + Γ = 90° ἐπεταί ὅτι συν Γ = ἡμ Β = 0,56.

β') Ἄν σφ $\omega = 1,25$, ἀρκεῖ νὰ κατασκευάσωμεν (§ 26) ὀρθογώνιον τρίγωνον, εἰς τὸ ὅποιον νὰ εἶναι ἐφ Β = 1,25. Εὐκόλως δὲ βεβαιούμεθα ὅτι ἡ ἄλλη ὀξεῖα Γ εἶναι ἡ ζητούμενη.

Ἀσκήσεις

108. Νὰ κατασκευασθῇ ὀξεῖα γωνία χ , ἂν συν $\chi = \frac{2}{3}$.

109. Νὰ κατασκευασθῇ ὀξεῖα γωνία ω , ἂν συν $\omega = 0,45$.

110. Νὰ κατασκευασθῇ ὀξεῖα γωνία ψ , ἂν συν $\psi = 0,34$.

111. Νὰ κατασκευασθῇ ὀξεῖα γωνία χ , ἂν σφ $\chi = \frac{2}{5}$.

112. Νὰ κατασκευασθῇ ὀξεῖα γωνία ω , ἂν σφ $\omega = 0,6$.

39. Πρόβλημα II. Νὰ εὑρεθῇ τὸ συνημίτονον καὶ ἡ συνεφαπτομένη γωνίας 45°, 30°, 60°.

Λύσις. α') Ἄν $\omega = 45^\circ$, θὰ εἶναι καὶ $90^\circ - \omega = 45^\circ$ (σχ. 16). Ἐπομένως ἑκατέρα τῶν γνωστῶν (4) (§ 36) ἰσοτήτων γίνεταί :

$$\text{συν } 45^\circ = \text{ἡμ } 45^\circ.$$

Ἐπειδὴ δὲ $\text{ἡμ } 45^\circ = \frac{\sqrt{2}}{2}$ (§ 13), ἐπεταί ὅτι καὶ $\text{συν } 45^\circ = \frac{\sqrt{2}}{2}$.

Ἐκ δὲ τῶν γνωστῶν ἰσοτήτων συν $30^\circ = \text{ἡμ } 60^\circ$, ἡμ $60^\circ = \frac{\sqrt{3}}{2}$

ἔπεται ὅτι : $\text{συν } 30^\circ = \frac{\sqrt{3}}{2}$.

Τέλος ἐκ τῶν ἰσοτήτων συν $60^\circ = \text{ἡμ } 30^\circ$, ἡμ $30^\circ = \frac{1}{2}$, ἔπεται ὅτι $\text{συν } 60^\circ = \frac{1}{2}$. Κατὰ ταῦτα δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν τὸν πίνακα τῆς § 34 οὕτω:

$$\begin{array}{l} B \left\{ \begin{array}{cccccccc} 0^\circ & \dots & \nearrow & \dots & 30^\circ & \dots & \nearrow & \dots & 45^\circ & \dots & \nearrow & \dots & 60^\circ & \dots & \nearrow & \dots & 90^\circ \\ \text{συν } B \left\{ \begin{array}{cccccccc} 1 & \dots & \searrow & \dots & \frac{\sqrt{3}}{2} & \dots & \searrow & \dots & \frac{\sqrt{2}}{2} & \dots & \searrow & \dots & \frac{1}{2} & \dots & \searrow & \dots & 0 \end{array} \right. \end{array} \right.$$

β') Διὰ $\omega = 45^\circ$ ἡ γνωστὴ (§ 36,5) ἰσότης ἐφ $(90^\circ - \omega) = \sigma\phi \omega$ γίνεται $\sigma\phi 45^\circ = \text{ἐφ } 45^\circ$. Ἐπειδὴ δὲ $\text{ἐφ } 45^\circ = 1$ (§ 27), ἔπεται ὅτι καὶ $\sigma\phi 45^\circ = 1$.

Ἐπίσης ἐκ τῶν ἰσοτήτων $\sigma\phi 30^\circ = \text{ἐφ } 60^\circ$ καὶ $\text{ἐφ } 60^\circ = \sqrt{3}$ (§ 27) εὐρίσκομεν ὅτι : $\sigma\phi 30^\circ = \sqrt{3}$

Τέλος ἐκ τῶν ἰσοτήτων $\sigma\phi 60^\circ = \text{ἐφ } 30^\circ$ καὶ $\text{ἐφ } 30^\circ = \frac{\sqrt{3}}{3}$ (§ 27) εὐρίσκομεν ὅτι : $\sigma\phi 60^\circ = \frac{\sqrt{3}}{3}$. Κατὰ ταῦτα συμπληρώνομεν τὸν πίνακα τῆς § 35 οὕτω :

$$\begin{array}{l} B \left\{ \begin{array}{cccccccc} 0^\circ & \dots & \nearrow & \dots & 30^\circ & \dots & \nearrow & \dots & 45^\circ & \dots & \nearrow & \dots & 60^\circ & \dots & \nearrow & \dots & 90^\circ \\ \sigma\phi B \left\{ \begin{array}{cccccccc} \infty & \dots & \searrow & \dots & \sqrt{3} & \dots & \searrow & \dots & 1 & \dots & \searrow & \dots & \frac{\sqrt{3}}{3} & \dots & \searrow & \dots & 0 \end{array} \right. \end{array} \right.$$

40. Π ρ ό β λ η μ α III. Νὰ εὐρεθῇ τὸ συνημίτονον δοθείσης ὀξείας γωνίας.

Λύσις (1ος τρόπος). Ὁ πίναξ I τοῦ βιβλίου τούτου περιέχει καὶ τὰ συνημίτονα τῶν ὀξείων γωνιῶν, τῶν ὁποίων τὰ μέτρα προχωροῦσιν ἀνὰ $10'$.

Οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀκεραίων μοιρῶν ἀναγράφονται εἰς τὴν α' στήλην τῆς β' σελίδος καὶ προχωροῦσιν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ἀπὸ 0° μέχρι 45° . Συνεχίζονται δὲ εἰς τὴν τελευταίαν στήλην τῆς α' σελίδος ἀπὸ 45° μέχρις 89° ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω.

Τὸ συνημίτονον γωνίας μικροτέρας 45° , π.χ. $38^\circ 40'$, εὐρίσκεται εἰς τὴν διασταύρωσιν τῆς γραμμῆς τῶν 38° μετὰ τὴν στήλην, ἣτις φέρει ἄνω τὸν ἀριθμὸν $40'$.

Οὕτω βλέπομεν ὅτι $\text{συν}(38^\circ 40') = 0,78079$.

Τὸ δὲ συνημίτονον γωνίας μεγαλυτέρας 45° , π.χ. $51^\circ 20'$, εὐρίσκεται εἰς τὴν διασταύρωσιν τῆς γραμμῆς τῶν 51° καὶ τῆς στήλης, ἢ ὅποια φέρει κάτω τὸν ἀριθμὸν 20'. Εἶναι λοιπὸν

$$\text{συν}(51^\circ 20') = 0,62479.$$

Τὸ $\text{συν}(38^\circ 27' 30'')$ εὐρίσκομεν ὡς ἑξῆς :

Παρατηροῦμεν πρῶτον ὅτι :

$$\begin{aligned} 38^\circ 20' < 38^\circ 27' 30'' < 38^\circ 30' \text{ καὶ ἑπομένως:} \\ \text{συν}(38^\circ 20') > \text{συν}(38^\circ 27' 30'') > \text{συν}(38^\circ 30') \text{ ἢ} \\ 0,78442 > \text{συν}(38^\circ 27' 30'') > 0,78261 \end{aligned}$$

Οὕτω βλέπομεν ὅτι εἰς αὐξήσιν τοῦ μέτρου τῆς γωνίας κατὰ $10'$ ἀντιστοιχεῖ ἐλάττωσις τοῦ συνημιτόνου κατὰ

$$0,78442 - 0,78261 = 0,00181.$$

Κατ' ἀκολουθίαν πρέπει νὰ ἀναζητήσωμεν τὴν ἐλάττωσιν τοῦ συνημιτόνου, ἢ ὅποια ἀντιστοιχεῖ εἰς αὐξήσιν τοῦ μέτρου τῆς γωνίας κατὰ $7' 30''$ ἢ $\frac{15'}{2}$. Ἐκ τῆς διατάξεως δέ :

$$10' \quad 0,00181$$

$$\frac{15'}{2} \quad \psi \text{ εὐρίσκομεν } \psi = 0,00181 \cdot \frac{15}{20} = 0,00181 \cdot \frac{3}{4} = 0,00136.$$

$$\text{*} \text{ Ἀρα } \text{συν}(38^\circ 27' 30'') = 0,78442 - 0,00136 = 0,78306.$$

(2ος τρόπος). * Ἄν θέσωμεν π.χ. $\chi = \text{συν}(38^\circ 27' 30'')$, θὰ εἶναι $\log \chi = \log \text{συν}(38^\circ 27' 30'')$.

* Ἄν δὲ εὐρωμεν τὸν $\log \text{συν}(38^\circ 27' 30'')$, ἀπὸ τοὺς λογαριθμικοὺς πίνακας τῶν ἀριθμῶν εὐρίσκομεν τὸν χ .

Οἱ λογαριθμικοὶ πίνακες, εἰς τοὺς ὁποίους περιέχονται οἱ λογάριθμοι τῶν ἡμιτόνων καὶ ἑφαπτομένων, περιέχουσι καὶ τοὺς λογαριθμοὺς τῶν συνημιτόνων τῶν ὀξείων γωνιῶν. Εὐρίσκονται δὲ οἱ λογάριθμοι οὗτοι εἰς τὰς στήλας, αἱ ὁποῖαι φέρουσι τὴν συγκεκριμένην λέξιν **συν** δηλ. συνημίτονον, ἄνω μὲν διὰ τὰς μικροτέρας τῶν 45° γωνίας, κάτω δὲ διὰ τὰς ἄλλας.

Τὰ πρῶτα λεπτὰ εὐρίσκονται εἰς τὰς αὐτὰς στήλας, τὰς ὁποίας ἐγνωρίσαμεν διὰ τὰ ἡμίτονα καὶ διὰ τὰς ἑφαπτομένας.

Διὰ νὰ εὐρωμεν δὲ τὸν $\log \text{συν}(38^\circ 27' 30'')$, ἐργαζόμεθα ὡς ἑξῆς:

Παρατηρούμεν πρώτον ὅτι :

$$\begin{aligned} 38^{\circ} 27' < 38^{\circ} 27' 30'' < 38^{\circ} 28', \text{ ὅθεν} \\ \text{συν}(38^{\circ} 27') > \text{συν}(38^{\circ} 27' 30'') > \text{συν}(38^{\circ} 28'), \text{ καὶ} \\ \text{λογσυν}(38^{\circ} 27') > \text{λογσυν}(38^{\circ} 27' 30'') > \text{λογσυν}(38^{\circ} 28') \quad \eta \\ \bar{1},89385 > \text{λογσυν}(38^{\circ} 27' 30'') > 1,89375. \end{aligned}$$

Οὕτω βλέπομεν ὅτι εἰς αὐξησιν τοῦ μέτρου τῆς γωνίας κατὰ 60'' ἀντιστοιχεῖ ἐλάττωσις τοῦ λογαρίθμου τοῦ συνημιτόνου κατὰ 10 μον. τελ. δεκ. τάξ. Εἰς δὲ αὐξησιν τοῦ μέτρου κατὰ 30'' θὰ ἀντιστοιχῇ ἐλάττωσις τοῦ λογαρίθμου κατὰ 5 μον. τελ. δεκ. τάξ. Εἶναι λοιπὸν $\log \chi = \text{λογσυν}(38^{\circ} 27' 30'') = \bar{1},89380$ καὶ ἐπομένως :

$$\chi = \text{συν}(38^{\circ} 27' 30'') = 0,78306.$$

(3ος τρόπος). Εὐκολώτερον λύομεν τὸ ζήτημα τοῦτο μὲ μόνον τοὺς γνωστούς μέχρι τοῦδε πίνακας τῶν ἡμιτόνων, ἃν εὕρωμεν τὸ ἡμίτονον τῆς συμπληρωματικῆς τῆς δοθείσης γωνίας. Οὕτω $\text{συν}(38^{\circ} 40') = \eta \mu(51^{\circ} 20') = 0,78079$.

Διὰ νὰ εὕρωμεν τὸ $\text{συν}(38^{\circ} 27' 30'')$ παρατηροῦμεν ὅτι τοῦτο ἰσοῦται πρὸς τὸ $\eta \mu(51^{\circ} 32' 30'') = 0,78306$.

Ἀ σ κ ῆ σ ε ι ς

113. Νὰ εὕρεθῇ τὸ $\text{συν}(23^{\circ} 17')$ καὶ τὸ $\text{συν}(49^{\circ} 23')$.

114. Νὰ εὕρεθῇ τὸ $\text{συν}(35^{\circ} 15' 45'')$ καὶ τὸ $\text{συν}(62^{\circ} 12' 54'')$.

115. Νὰ εὕρεθῇ τὸ $\text{συν} 43^{\circ},6$ καὶ τὸ $\text{συν} \frac{3\pi}{8}$.

41. Πρόβλημα IV. Νὰ εὕρεθῇ τὸ μέτρον ὀξείας γωνίας ἐκ τοῦ συνημιτόνου αὐτῆς.

Λύσις. Ἐστω ὅτι $\text{συν} \chi = 0,82650$ καὶ θέλομεν νὰ εὕρωμεν τὸ μέτρον τῆς ὀξείας γωνίας χ .

1ος τρόπος ἐκ τοῦ πίνακος I. Παρατηροῦμεν πρώτον ὅτι $0,82650 > 0,70711 = \text{συν} 45^{\circ}$ καὶ συμπεραίνομεν ὅτι $\chi < 45^{\circ}$.

Ἀναζητοῦμεν λοιπὸν τὸν ἀριθμὸν $0,82650$ εἰς τὴν β' σελίδα τοῦ πίνακος καὶ βλέπομεν ὅτι :

$$\begin{aligned} 0,82741 > 0,82650 > 0,82577 \quad \eta \\ \text{συν}(34^{\circ} 10') > \text{συν} \chi > \text{συν}(34^{\circ} 20') \text{ καὶ ἐπομένως} \\ 34^{\circ} 10' < \chi < 34^{\circ} 20'. \end{aligned}$$

Οὕτως εἰς ἐλάττωσιν τοῦ συνημιτόνου κατὰ $0,82741 - 0,82577 = 0,00164$ ἀντιστοιχεῖ αὐξήσις τοῦ μέτρου τῆς γωνίας κατὰ $10'$. Θὰ ἀναζητήσωμεν ἤδη πόση αὐξήσις τοῦ μέτρου ἀντιστοιχεῖ εἰς ἐλάττωσιν τοῦ συνημιτόνου κατὰ $0,82741 - 0,82650 = 0,00091$. Ἐκ τῆς διατάξεως:

$$\begin{array}{r} 0,00164 \quad 10' \\ 0,00091 \quad \psi \\ \hline \end{array}$$

εὐρίσκομεν $\psi = 10' \cdot \frac{91}{164} = \frac{910}{164} = 5' 33''$.

Ἐπομένως: $\chi = 34^\circ 15' 33''$.

2ος τρόπος ἐκ τοῦ λογαρίθμου τοῦ συν χ . Ἐπειδὴ καθ' ὑπόθεσιν εἶναι $\text{συν } \chi = 0,82650$, ἔπεται ὅτι $\log \text{συν } \chi = 1,91724$.

Ἀναζητοῦντες τοῦτον εἰς τὰς στήλας τῶν συνημιτόνων τῶν λογαριθμικῶν πινάκων βλέπομεν ὅτι:

$$\begin{array}{ccccccc} \overline{1,91729} > \overline{1,91724} > \overline{1,91720} & \eta & \\ \text{συν}(34^\circ 15') > \text{συν } \chi > \text{συν}(34^\circ 16'), & \delta\theta\epsilon\nu & \\ 34^\circ 15' < \chi < 34^\circ 16' & & \end{array}$$

Ἐπειδὴ δὲ εἰς ἐλάττωσιν τοῦ λογ. κατὰ 9 ἀντιστοιχεῖ αὐξήσις τοῦ τόξου κατὰ $60''$, καταρτίζομεν τὴν ἀκόλουθον διάταξιν:

$$\begin{array}{r} 9 \quad 60'' \\ 5 \quad \psi \\ \hline \end{array}$$

καὶ εὐρίσκομεν $\psi = 60'' \cdot \frac{5}{9} = 33''$

Εἶναι λοιπόν: $\chi = 34^\circ 15' 33''$

3ος τρόπος ἐκ τοῦ μέτρου τῆς συμπληρωματικῆς γωνίας. Ἐπειδὴ $\text{συν } \chi = \eta\mu(90^\circ - \chi)$, ἔπεται ὅτι:

$$\eta\mu(90^\circ - \chi) = 0,82650$$

Καθ' ἓνα δὲ τῶν γνωστῶν (§ 18) τρόπων εὐρίσκομεν ὅτι $90^\circ - \chi = 55^\circ 44' 27''$. Ἐκ ταύτης δὲ ἔπεται ὅτι:

$$\chi = (89^\circ 59' 60'') - (55^\circ 44' 27'') = 34^\circ 15' 33''.$$

Ἀσκήσεις

116. Ἄν $\text{συν } \chi = 0,795$, νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον τῆς ὀξείας γωνίας χ .

117. Ἄν $\text{συν } \omega = 0,4675$, νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον τῆς ὀξείας γωνίας ω .

118. "Αν $\sin \psi = \frac{5}{7}$, νά εὑρεθῇ τὸ μέτρον τῆς ὀξείας γωνίας ψ .

119. "Αν $\eta \mu \chi = 0,41469$ καὶ $\sin \psi = 0,41469$, νά εὑρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\chi + \psi$

120. "Αν $\eta \mu \chi = 0,92276$ καὶ $\sin \psi = 0,67321$, νά ἀποδειχθῇ ἄνευ πινάκων ὅτι $\chi + \psi > 90^\circ$.

42. Π ρ ό β λ η μ α I'. Νά εὑρεθῇ ἡ συνεφαπτομένη μιᾶς ὀξείας γωνίας ἐκ τοῦ μέτρου αὐτῆς.

"Εστω π.χ. ὅτι θέλομεν νά εὑρωμεν τὸν $\sigma \phi(38^\circ 45' 28'')$.

Λύσις. 1ος τρόπος ἐκ τοῦ πίνακος III. 'Ο πίναξ οὗτος περιέχει καὶ τὰς συνεφαπτομένας τῶν ὀξείων γωνιῶν μὲ διάταξιν καὶ χρῆσιν ὁμοίαν πρὸς τὴν τοῦ πίνακος I διὰ τὰ συνημίτονα.

Οὕτως, ἐπειδὴ $38^\circ 40' < 38^\circ 45' 28'' < 38^\circ 50'$
 ἔπεται ὅτι : $\sigma \phi(38^\circ 40') > \sigma \phi(38^\circ 45' 28'') > \sigma \phi(38^\circ 50')$
 ἢ $1,24969 > \sigma \phi(38^\circ 45' 28'') > 1,24227$.

Οὕτω βλέπομεν ὅτι εἰς αὐξήσιν τοῦ μέτρου τῆς γωνίας κατὰ $10'$ ἀντιστοιχεῖ ἐλάττωσις τῆς συνεφαπτομένης αὐτῆς κατὰ $1,24969 - 1,24227 = 0,00742$. Καταρτίζομεν λοιπὸν τὴν ἀκόλουθον. διάταξιν :

$$\begin{array}{r} 10' \qquad 0,00742 \\ 5 \frac{28'}{60} \qquad \psi \\ \hline \end{array}$$

καὶ εὑρίσκομεν $\psi = 0,00742 \cdot \frac{328}{600} = 0,00405$

Ἐπομένως $\sigma \phi(38^\circ 45' 28'') = 1,24969 - 0,00405 = 1,24564$.

2ος τρόπος ἐκ τοῦ λογαρίθμου τῆς συνεφαπτομένης. "Αν θέσωμεν $\chi = \sigma \phi(38^\circ 45' 28'')$, θὰ εἶναι $\log \chi = \log \sigma \phi(38^\circ 45' 28'')$.

Τοῦτον δὲ τὸν λογάριθμον εὑρίσκομεν ἀπὸ τοὺς πίνακας, τοὺς ὁποίους ἐχρησιμοποίησαμεν ἕως τώρα διὰ τοὺς λογαρίθμους τῶν ἡμιτόνων, ἐφαπτομένων καὶ συνημιτόνων. Ἐργαζόμεθα δὲ ἀκριβῶς ὅπως καὶ διὰ τὰ συνημίτονα, ἀλλὰ μὲ τὰς στήλας, αἱ ὁποῖαι ἔχουσιν ἄνω ἢ κάτω τὴν συγκεκριμένην λέξιν Σφ, δηλαδὴ (συνεφαπτόμεναι).

Οὕτως εὑρίσκομεν κατὰ σειρὰν τὰς ἀνισότητας :

$$\begin{array}{r} 38^\circ 45' < 38^\circ 45' 28'' < 38^\circ 46' \\ \sigma \phi(38^\circ 45') > \sigma \phi(38^\circ 45' 28'') > \sigma \phi(38^\circ 46') \\ \log \sigma \phi(38^\circ 45') > \log \sigma \phi(38^\circ 45' 28'') > \log \sigma \phi(38^\circ 46') \end{array}$$

ή $0,09551 \succ \log \sigma \phi (38^{\circ} 45' 28'') \succ 0,09525$

Έκ δὲ τοῦ πινακιδίου $26 = (0,09551 - 0,09525)$ εὐρίσκομεν ὅτι εἰς αὐξήσιν τοῦ μέτρου τῆς γωνίας κατὰ $28''$ ἀντιστοιχεῖ ἐλάττωσις τοῦ λογαριθμοῦ κατὰ $8,7 + 3,47 = 12,17$ ἢ 12 κατὰ προσέγγισιν. Εἶναι λοιπὸν $\log \chi = 0,09551 - 0,00012 = 0,09539$. Ἐπομένως :

$$\chi = \sigma \phi (38^{\circ} 45' 28'') = 1,24563.$$

3ος τρόπος ἐκ τῆς ἐφαπτομένης τῆς συμπληρωματικῆς γωνίας. Οὕτως, ἐπειδὴ $\sigma \phi (38^{\circ} 45' 28'') = \epsilon \phi (51^{\circ} 14' 32'')$ θὰ εἶναι $\log \sigma \phi (38^{\circ} 45' 28'') = \log \epsilon \phi (51^{\circ} 14' 32'')$ κ.τ.λ.

· Ἀ σ κ ή σ ε ι ς

121. Νὰ εὐρεθῇ ἡ $\sigma \phi (15^{\circ} 35')$ καὶ ἡ $\sigma \phi (62^{\circ} 46')$.
122. Νὰ εὐρεθῇ ἡ $\sigma \phi (27^{\circ} 32' 50'')$ καὶ ἡ $\sigma \phi (70^{\circ} 12' 24'')$.
123. Νὰ εὐρεθῇ ἡ $\sigma \phi 30^{\circ}$, 5 καὶ ἡ $\sigma \phi \frac{2\pi}{5}$.

43. Πρόβλημα VΙ. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον μιᾶς ὀξείας γωνίας ἐκ τῆς συνεφαπτομένης αὐτῆς. Τὸ πρόβλημα τοῦτο δυνάμεθα νὰ λύσωμεν μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ πίνακος III τοῦ βιβλίου τούτου ἢ τῶν λογαριθμικῶν τριγωνομετρικῶν πινάκων. Ἐργαζόμεθα δὲ ἀκριβῶς ὅπως καὶ διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος IV (§ 41) μεταχειριζόμενοι τὰς στήλας τῶν συνεφαπτομένων ἀντὶ τῶν συνημιτόνων.

Οὕτως, ἂν $\sigma \phi \chi = 1,47860$, θὰ εἶναι $\log \sigma \phi \chi = 0,16985$ καὶ $\chi = 34^{\circ} 4' 15''$. Δυνάμεθα ἐπίσης νὰ εὗρωμεν πρῶτον τὸ μέτρον τῆς συμπληρωματικῆς γωνίας ἀπὸ τοὺς πίνακας τῶν ἐφαπτομένων. Διότι $\epsilon \phi (90^{\circ} - \chi) = \sigma \phi \chi = 1,47860$ καὶ $\log \epsilon \phi (90^{\circ} - \chi) = 0,16985$. $90^{\circ} - \chi = 55^{\circ} 55' 45''$. Ἐπομένως $\chi = 34^{\circ} 4' 15''$.

· Ἀ σ κ ή σ ε ι ς

124. Ἐν $\sigma \phi \chi = 2,340$, νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον τῆς ὀξείας γωνίας χ .
125. Ἐν $\sigma \phi \omega = 0,892$, νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον τῆς ὀξείας γωνίας ω .
126. Ἐν $\sigma \phi \psi = \frac{15}{9}$, νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον τῆς ὀξείας γωνίας ψ .
127. Ἐν $\sigma \phi \chi = 1,34$ καὶ $\epsilon \phi \psi = 0,658$, νὰ ἀποδειχθῇ ἄνευ πινάκων ὅτι $\chi + \psi < 90^{\circ}$.

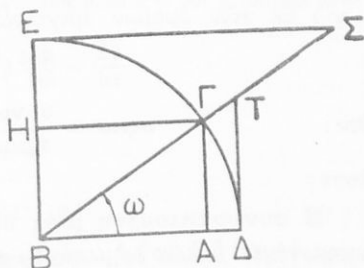
Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ε'

1. ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΟΞΕΙΑΣ ΓΩΝΙΑΣ

44. Τριγωνομετρικοί ἀριθμοὶ ὀξείας γωνίας. Τὸ ἡμίτονον, συνημίτονον, ἐφαπτομένη καὶ συνεφαπτομένη ἐκάστης ὀξείας γωνίας λέγονται **τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ** τῆς γωνίας ταύτης.

45. Σχέσεις τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν τῆς αὐτῆς ὀξείας γωνίας.

α') Ἐστω $AB\Gamma$ ἔν ὀρθογώνιον τρίγωνον καὶ ω τὸ μέτρον τῆς ὀξείας γωνίας B αὐτοῦ (σχ. 17). Κατὰ τὸ Πυθαγόρειον θεώρημα εἶναι :

Σχ. 17

$$(A\Gamma)^2 + (BA)^2 = (B\Gamma)^2.$$

Ἄν δὲ διαιρέσωμεν τὰ μέλη αὐτῆς διὰ $(B\Gamma)^2$ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\left(\frac{A\Gamma}{B\Gamma}\right)^2 + \left(\frac{BA}{B\Gamma}\right)^2 = 1$$

Ἐπειδὴ δὲ $\frac{A\Gamma}{B\Gamma} = \text{ἡμ } \omega$ καὶ $\frac{BA}{B\Gamma} = \text{συν } \omega$, ἡ προηγουμένη ἰσότης γίνεται :

$$(\text{ἡμ } \omega)^2 + (\text{συν } \omega)^2 = 1.$$

Ταύτην γράφομεν συνήθως οὕτω :

$$\text{ἡμ}^2 \omega + \text{συν}^2 \omega = 1 \quad (8)$$

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι :

Τὸ ἄθροισμα τῶν τετραγώνων τοῦ ἡμιτόνου καὶ τοῦ συνημιτόνου τῆς αὐτῆς γωνίας ἰσοῦται πρὸς τὴν ἀκεραίαν μονάδα.

β') Ἄς λαβῶμεν τὴν ὑποτείνουσαν $B\Gamma$ ὡς μονάδα μήκους καὶ μὲ κέντρον B καὶ ἀκτίνα $B\Gamma$ ὥς γράψωμεν τὸ τεταρτημόριον ΔE . Ἐμα-
θομεν ὅτι :

$\eta\mu\omega = (ΑΓ)$, $\sigmaυν\omega = (ΒΑ)$, $\epsilon\phi\omega = (\Delta T)$ καὶ $\sigma\phi\omega = (ΕΣ)$. Ἐκ δὲ τῶν ὁμοίων τριγώνων $ΑΒΓ$ καὶ ΔBT εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\frac{(\Delta T)}{(ΑΓ)} = \frac{(ΒΔ)}{(ΒΑ)} \quad \eta \quad \frac{\epsilon\phi\omega}{\eta\mu\omega} = \frac{1}{\sigmaυν\omega}$$

Ἐκ ταύτης δὲ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\epsilon\phi\omega = \frac{\eta\mu\omega}{\sigmaυν\omega} \quad (9)$$

Οὕτω βλέπομεν ὅτι :

Ἡ ἐφαπτομένη μιᾶς ὀξείας γωνίας εἶναι πηλίκον τοῦ ἡμιτόνου διὰ τοῦ συνημιτόνου αὐτῆς.

γ') Ἐκ τῶν ὁμοίων τριγώνων $BEΣ$ καὶ $BHΓ$ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\frac{ΕΣ}{HΓ} = \frac{BE}{BH} \quad \eta \quad \frac{\sigma\phi\omega}{\sigmaυν\omega} = \frac{1}{\eta\mu\omega}$$

ὁθεν :

$$\sigma\phi\omega = \frac{\sigmaυν\omega}{\eta\mu\omega} \quad (10)$$

Ὡστε :

Ἡ συνεφαπτομένη μιᾶς ὀξείας γωνίας εἶναι πηλίκον τοῦ συνημιτόνου διὰ τοῦ ἡμιτόνου αὐτῆς.

Πλὴν τῶν σχέσεων (8), (9), (10), οὐδεμία ἄλλη σχέσις μὴ ἀπορρέουσα ἀπὸ αὐτὰς ὑπάρχει μεταξὺ τῶν 4 τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν μιᾶς ὀξείας γωνίας. Διότι, ἂν ὑπῆρχε μία ὁκόμη, αὕτη μὲ τὰς ἀνωτέρω τρεῖς θὰ ἀπετέλουν σύστημα 4 ἐξισώσεων μὲ ἀγνώστους τοὺς 4 τριγωνομετρικοὺς ἀριθμοὺς τῆς ω . Λύοντες δὲ τοῦτο θὰ εὐρίσκομεν ὠρισμένην ἢ ὠρισμένας τιμὰς ἐκάστου τριγωνομετρικοῦ ἀριθμοῦ δι' οἷανδήποτε τιμὴν τῆς γωνίας ω . Τοῦτο ὅμως εἶναι ἄτοπον, διότι ἐμάθομεν ὅτι οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ ὀξείας γωνίας ω μεταβάλλονται, ἂν ἡ ω μεταβληθῇ.

Ἀπορρέουσιν ὅμως ἀπὸ αὐτὰς διάφοροι ἄλλαι σχέσεις. Ἄν π.χ. πολλαπλασιάσωμεν κατὰ μέλη τὰς ἰσότητας (9) καὶ (10), εὐρίσκομεν τὴν ἰσότητα:

$$\epsilon\phi\omega \cdot \sigma\phi\omega = 1 \quad (11)$$

Αἱ ἰσότητες (8) — (11) ἀληθεύουσι διὰ πᾶσαν ὀξείαν γωνίαν. Βραδύτερον θὰ μάθωμεν ὅτι αὗται ἀληθεύουσι διὰ πᾶν εἶδος γωνίας. Διὰ τοῦτο αὗται λέγονται **τριγωνομετρικαὶ ταυτότητες**. Εἰς τὰ ἐπόμενα θὰ γνωρίσωμεν καὶ ἄλλας τριγωνομετρικὰς ταυτότητας.

Ἀ σ κ ή σ ε ι ς

Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶσαν ὀξεῖαν γωνίαν ω ἀληθεύουσιν αἱ ἀκόλουθοι ἰσότητες :

$$128. \eta\mu^2\omega = 1 - \sigma\upsilon\nu^2\omega \text{ καὶ } \sigma\upsilon\nu^2\omega = 1 - \eta\mu^2\omega.$$

$$129. 1 + \epsilon\varphi^2\omega = \frac{1}{\sigma\upsilon\nu^2\omega}.$$

$$130. 1 + \sigma\varphi^2\omega = \frac{1}{\eta\mu^2\omega}.$$

$$131. \sigma\varphi^2\omega - \sigma\upsilon\nu^2\omega = \sigma\varphi^2\omega \cdot \sigma\upsilon\nu^2\omega.$$

$$132. \epsilon\varphi\omega + \sigma\varphi\omega = \frac{1}{\eta\mu\omega \cdot \sigma\upsilon\nu\omega}.$$

Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ δύο τυχούσας ὀξεῖας γωνίας α καὶ β ἀληθεύουσιν αἱ ἀκόλουθοι ἰσότητες :

$$133. \epsilon\varphi\alpha \cdot \epsilon\varphi\beta (\sigma\varphi\alpha + \sigma\varphi\beta) = \epsilon\varphi\alpha + \epsilon\varphi\beta.$$

$$134. \sigma\varphi\alpha + \sigma\varphi\beta = \frac{\epsilon\varphi\alpha + \epsilon\varphi\beta}{\epsilon\varphi\alpha \cdot \epsilon\varphi\beta}$$

$$135. \frac{\sigma\varphi\alpha + \sigma\varphi\beta}{\epsilon\varphi\alpha + \epsilon\varphi\beta} = \frac{1}{\epsilon\varphi\alpha \cdot \epsilon\varphi\beta}.$$

ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ

46. Πρόβλημα 1. Νὰ εὐρεθῶσιν οἱ ἄλλοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ μιᾶς ὀξεῖας γωνίας ω , ἂν εἶναι γνωστὸν τὸ $\eta\mu\omega$.

Λύσις. α') Εὐρεσις τοῦ $\sigma\upsilon\nu\omega$. Ἐκ τῆς ἰσότητος (8) (§ 45) εὐρίσκομεν ὅτι $\sigma\upsilon\nu^2\omega = 1 - \eta\mu^2\omega$ καὶ ἐκ ταύτης ἔπεται ὅτι :

$$\sigma\upsilon\nu\omega = \sqrt{1 - \eta\mu^2\omega} \quad (12)$$

*Ἀν π.χ. εἶναι $\eta\mu\omega = \frac{4}{5}$, ἐκ τῆς (12) εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\sigma\upsilon\nu\omega = \sqrt{1 - \frac{16}{25}} = \frac{3}{5}.$$

β') Εὐρεσις τῆς $\epsilon\varphi\omega$. Ἐκ τῶν ἰσοτήτων (9) (§ 45) καὶ (12)

$$\text{εὐρίσκομεν ὅτι : } \epsilon\varphi\omega = \frac{\eta\mu\omega}{\sqrt{1 - \eta\mu^2\omega}} \quad (13)$$

Οὕτω διὰ $\eta\mu\omega = \frac{\sqrt{3}}{2}$, ἡ (13) γίνεται :

$$\epsilon\varphi\omega = \frac{\frac{\sqrt{3}}{2}}{\sqrt{1 - \frac{3}{4}}} = \frac{\sqrt{3}}{\sqrt{4-3}} = \sqrt{3}.$$

γ') Εύρεσις τῆς σφω. Ἐκ τῶν ἰσοτήτων (10) (§ 45) καὶ (12)

$$\text{εὐρίσκομεν ὅτι : } \sigma\phi\omega = \frac{\sqrt{1 - \eta\mu^2\omega}}{\eta\mu\omega} \quad (14)$$

$$\text{Οὕτω διὰ } \eta\mu\omega = \frac{1}{2} \text{ ἢ (14) γίνεται } \sigma\phi\omega = \frac{\sqrt{1 - \frac{1}{4}}}{\frac{1}{2}} = \sqrt{3}$$

Στμ. Αἱ τετρ. ρίζαι τῶν προηγουμένων τύπων ἐλήφθησαν θετικάι, διότι ὅλοι οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ ἐκάστης ὁξείας γωνίας εἶναι θετικοὶ ὁρίθμοι.

47. Πρόβλημα II. Νὰ εὐρεθῶσιν οἱ ἄλλοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ μιᾶς ὁξείας γωνίας ω , ἂν γνωρίζομεν τὸ συνω.

Λύσις. Ἐν ἐργασθῶμεν ὡς προηγουμένως, εὐρίσκομεν τοὺς τύπους :

$$\left. \begin{aligned} \eta\mu\omega &= \frac{\sqrt{1 - \sigma\upsilon\nu^2\omega}}{\sigma\upsilon\nu\omega} \\ \acute{\epsilon}\phi\omega &= \frac{\sqrt{1 - \sigma\upsilon\nu^2\omega}}{\sigma\upsilon\nu\omega} \\ \sigma\phi\omega &= \frac{\sigma\upsilon\nu\omega}{\sqrt{1 - \sigma\upsilon\nu^2\omega}} \end{aligned} \right\} \quad (15)$$

Οὕτως, ἂν $\sigma\upsilon\nu\omega = \frac{3}{5}$, εὐρίσκομεν :

$$\eta\mu\omega = \sqrt{1 - \frac{9}{25}} = \frac{4}{5}, \acute{\epsilon}\phi\omega = \frac{\sqrt{1 - \frac{9}{25}}}{\frac{3}{5}} = \frac{4}{3}, \sigma\phi\omega = \frac{\frac{3}{5}}{\sqrt{1 - \frac{9}{25}}} = \frac{5}{4}.$$

48. Πρόβλημα III. Νὰ εὐρεθῶσιν οἱ ἄλλοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ μιᾶς ὁξείας γωνίας ω , ἂν γνωρίζωμεν τὴν $\acute{\epsilon}\phi\omega$.

Λύσις α') Εὐρεσις τοῦ $\eta\mu\omega$ καὶ τοῦ $\sigma\upsilon\nu\omega$. Παρατηροῦμεν ὅτι οἱ δύο οὗτοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ εἶναι οἱ μόνοι ἄγνωστοι εἰς τὰς ἰσότητας :

$$\eta\mu^2\omega + \sigma\upsilon\nu^2\omega = 1, \quad \acute{\epsilon}\phi\omega = \frac{\eta\mu\omega}{\sigma\upsilon\nu\omega}$$

Πρέπει λοιπὸν νὰ λύσωμεν τὸ σύστημα αὐτῶν. Πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς β' εὐρίσκομεν $\eta\mu\omega = \sigma\upsilon\nu\omega \cdot \acute{\epsilon}\phi\omega$ (1)

Ενεκα δὲ ταύτης ἡ α' γίνεται :

$$\text{συν}^2\omega \cdot \acute{\epsilon}\varphi^2\omega + \text{συν}^2\omega = 1 \quad \eta \quad (1 + \acute{\epsilon}\varphi^2\omega) \cdot \text{συν}^2\omega = 1.$$

Ἐκ ταύτης δὲ εὐρίσκομεν κατὰ σειρὰν :

καὶ

$$\text{συν}^2\omega = \frac{1}{1 + \acute{\epsilon}\varphi^2\omega} \quad (16)$$

$$\text{καὶ} \quad \text{συν}\omega = \frac{1}{\sqrt{1 + \acute{\epsilon}\varphi^2\omega}}, \quad (17)$$

Ἐκ ταύτης δὲ καὶ τῆς ἀνωτέρω (1.) εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\acute{\eta}\mu\omega = \frac{\acute{\epsilon}\varphi\omega}{\sqrt{1 + \acute{\epsilon}\varphi^2\omega}} \quad (18)$$

Οὕτως, ἂν $\acute{\epsilon}\varphi\omega = \sqrt{3}$, εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\text{συν}\omega = \frac{1}{\sqrt{1 + 3}} = \frac{1}{2} \quad \text{καὶ} \quad \acute{\eta}\mu\omega = \frac{\sqrt{3}}{\sqrt{1 + 3}} = \frac{\sqrt{3}}{2}.$$

Ἀπὸ τὴν ἰσότητα (18) προκύπτει εὐκόλως καὶ ἡ ἰσότης :

$$\acute{\eta}\mu^2\omega = \frac{\acute{\epsilon}\varphi^2\omega}{1 + \acute{\epsilon}\varphi^2\omega} \quad (19)$$

τῆς ὁποίας πολλάκις κάμνομεν χρῆσιν.

β') *Εὑρεσις τῆς σφω.* Ἐκ τῆς (11) εὐρίσκομεν ἀμέσως ὅτι :

$$\sigma\varphi\omega = \frac{1}{\acute{\epsilon}\varphi\omega}.$$

Οὕτως, ἂν $\acute{\epsilon}\varphi\omega = \sqrt{3}$, θὰ εἶναι $\sigma\varphi\omega = \frac{1}{\sqrt{3}} = \frac{\sqrt{3}}{3}$.

49. Πρόβλημα IV. Νὰ εὐρεθῶσιν οἱ ἄλλοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ μιᾶς ὀξείας γωνίας ω , ἂν γνωρίζωμεν τὴν σφω.

Λύσις. α') *Εὑρεσις τοῦ συνω καὶ τοῦ ἡμω.* Δυνάμεθα νὰ ἐργασθῶμεν ὡς προηγουμένως λύοντες τὸ σύστημα :

$$\acute{\eta}\mu^2\omega + \text{συν}^2\omega = 1, \quad \sigma\varphi\omega = \frac{\text{συν}\omega}{\acute{\eta}\mu\omega}.$$

Ἀφήνομεν διὰ τοὺς μαθητὰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐργασίας ταύτης καὶ ὑποδεικνύομεν τὴν ἐξῆς ἀκόμη μέθοδον.

Ἐκ τῆς (11) εὐρίσκομεν ὅτι $\acute{\epsilon}\varphi\omega = \frac{1}{\sigma\varphi\omega}$. Ἐνεκα ταύτης εὐρί-

σκομεν ὅτι ἡ (16) γίνεται : $\text{συν}^2\omega = \frac{1}{1 + \frac{1}{\sigma\varphi^2\omega}} = \frac{\sigma\varphi^2\omega}{1 + \sigma\varphi^2\omega}$,

$$\delta\theta\epsilon\nu \quad \text{συν}\omega = \frac{\sigma\varphi\omega}{\sqrt{1 + \sigma\varphi^2\omega}} \quad (20)$$

‘Ομοίως ή (19) γίνεται : $\eta\mu^2\omega = \frac{\frac{1}{\sigma\phi^2\omega}}{1 + \frac{1}{\sigma\phi^2\omega}} = \frac{1}{1 + \sigma\phi^2\omega}$

καί έπομένως : $\eta\mu\omega = \frac{1}{\sqrt{1 + \sigma\phi^2\omega}}$, (21)

Ούτως, αν $\sigma\phi\omega = \sqrt{3}$, εύρίσκομεν ότι :

$$\eta\mu\omega = \frac{1}{\sqrt{1+3}} = \frac{1}{2} \quad \text{καί} \quad \sigma\upsilon\nu\omega = \frac{\sqrt{3}}{\sqrt{1+3}} = \frac{\sqrt{3}}{2}$$

β') *Εύρεσις της έφω.* Ταύτην εύρίσκομεν άμέσως έκ της γνω-
στής ισότητος $\acute{\epsilon}\phi\omega = \frac{1}{\sigma\phi\omega}$. Ούτως, αν $\sigma\phi\omega = \sqrt{3}$, θά είναι
 $\acute{\epsilon}\phi\omega = \frac{1}{\sqrt{3}} = \frac{\sqrt{3}}{3}$.

Α σ κ ή σ ε ι ς

136. Νά εύρεθώσιν οί άλλοι τριγωνομετρικοί αριθμοί μιᾶς όξείας γωνίας ω ,
αν $\eta\mu\omega = \frac{2}{5}$.

137. Νά εύρεθώσιν οί άλλοι τριγωνομετρικοί αριθμοί μιᾶς όξείας γωνίας ω ,
αν $\eta\mu\omega = \frac{1}{2}$.

138. Νά εύρεθώσιν οί άλλοι τριγωνομετρικοί αριθμοί μιᾶς όξείας γωνίας ω ,
αν $\sigma\upsilon\nu\omega = 0,5$.

139. Νά εύρεθώσιν οί άλλοι τριγωνομετρικοί αριθμοί μιᾶς όξείας γωνίας ω ,
αν $\sigma\upsilon\nu\omega = \frac{2}{3}$.

140. Νά εύρεθώσιν οί άλλοι τριγωνομετρικοί αριθμοί μιᾶς όξείας γωνίας ω ,
αν $\acute{\epsilon}\phi\omega = 1$.

141. Τό αὐτό ζήτημα, αν $\acute{\epsilon}\phi\omega = \sqrt{3}$.

142. Νά εύρεθώσιν οί άλλοι τριγωνομετρικοί αριθμοί μιᾶς όξείας γωνίας ω ,
αν $\sigma\phi\omega = 1$.

143. Τό αὐτό ζήτημα, αν $\sigma\phi\omega = \frac{\sqrt{3}}{3}$.

144. Νά άποδειχθῇ ότι διά πᾶσαν όξείαν γωνίαν ω αληθεύει ή ισότης :

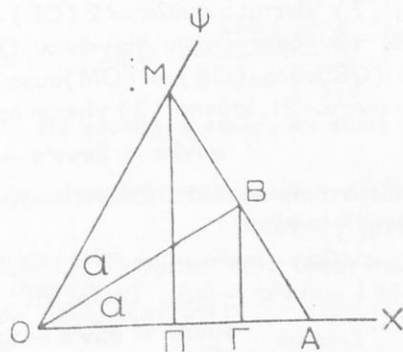
$$\sigma\upsilon\nu^2\omega - \eta\mu^2\omega = \frac{1 - \acute{\epsilon}\phi^2\omega}{1 + \acute{\epsilon}\phi^2\omega}$$

145. Νά άποδειχθῇ ότι διά δύο τυχούσας όξείας γωνίας α καί β αληθεύει ή
ισότης $\frac{\sigma\upsilon\nu^2\alpha - \eta\mu^2\beta}{\eta\mu^2\alpha \cdot \eta\mu^2\beta} = \frac{1 - \acute{\epsilon}\phi^2\alpha \cdot \acute{\epsilon}\phi^2\beta}{\acute{\epsilon}\phi^2\alpha \cdot \acute{\epsilon}\phi^2\beta}$

2. ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΤΟΥ ΔΙΠΛΑΣΙΟΥ ΟΞΕΙΑΣ ΓΩΝΙΑΣ

50. *Προβλημα I.* Να εύρεθῇ τὸ $\eta\mu 2\alpha$, ἂν γνωρίζωμεν τὸ $\eta\mu\alpha$ καὶ τὸ $\sigma\upsilon\nu\alpha$, ὅταν $2\alpha < 90^\circ$.

Λύσις. Ἐστω ΧΟΨ τυχοῦσα ὀξεῖα γωνία, 2α τὸ μέτρον καὶ ΟΒ ἡ διχοτόμος αὐτῆς. Ὅρίζομεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν αὐτῆς τμήματα ΟΑ, ΟΜ ἴσα πρὸς τὴν μονάδα μήκους καὶ φέρομεν τὴν ΑΜ (σχ. 18). Αὕτη τέμνεται ὑπὸ τῆς διχοτόμου εἰς τὸ μέσον Β καὶ καθέτως.

Σχ. 18

Εἶναι δηλαδὴ
(AB) = (BM) καὶ

($\widehat{ABO}$) = ($\widehat{OBM}$) = 90° . Ἄν δὲ φέρωμεν καὶ τὰς ΜΠ, ΒΓ καθέτους ἐπὶ τὴν ΟΑ, θὰ εἶναι :

$$(ΠΜ) = 2 (ΓΒ) \quad (1)$$

Ἐκ δὲ τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου ΟΠΜ προκύπτει ὅτι :

$$(ΠΜ) = (ΟΜ) \eta\mu 2\alpha = \eta\mu 2\alpha \quad (2)$$

Ἀπὸ δὲ τὰ ὀρθογώνια τρίγωνα ΟΒΓ καὶ ΟΜΒ εὐρίσκομεν ὅτι
(ΓΒ) = (ΟΒ) $\eta\mu\alpha$, (ΟΒ) = (ΟΜ) $\sigma\upsilon\nu\alpha$ καὶ ἐπομένως

$$(ΓΒ) = \eta\mu\alpha \cdot \sigma\upsilon\nu\alpha.$$

Ἐκ ταύτης καὶ τῶν (1) καὶ (2) προκύπτει ἡ ἰσότης :

$$\eta\mu 2\alpha = 2\eta\mu\alpha\sigma\upsilon\nu\alpha \quad (22)$$

Ἄν δὲ θέσωμεν $2\alpha = \omega$, θὰ εἶναι $\alpha = \frac{\omega}{2}$ καὶ ἡ ἰσότης (22) γί-

νεται :

$$\eta\mu\omega = 2\eta\mu\frac{\omega}{2}\sigma\upsilon\nu\frac{\omega}{2} \quad (23)$$

51. *Προβλημα II.* Να εύρεθῇ τὸ $\sigma\upsilon\nu 2\alpha$, ἂν εἶναι γνωστὸν

τὸ ἥμα καὶ τὸ συνα ἢ ὁ εἷς μόνον ἀπὸ τοὺς τριγωνομετρικοὺς τούτους ἀριθμοὺς, ὅταν $2\alpha < 90^\circ$.

Λύσις. Ἀπὸ τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον ΟΠΜ βλέπομεν ὅτι :

$$(ΟΠ) = (ΟΜ)\sigmaυν2\alpha = \sigmaυν2\alpha. \quad (1)$$

$$^{\circ}\text{Αφ' ἐτέρου δὲ εἶναι } (ΟΠ) = (ΟΓ) - (ΠΓ) \quad (2)$$

$$^{\circ}\text{Ἐπειδὴ δὲ } (ΠΓ) = (ΓΑ) = (ΟΑ) - (ΟΓ) = 1 - (ΟΓ),$$

$$\text{ἢ σχέσις (2) γίνεται : } \sigmaυν2\alpha = 2(ΟΓ) - 1 \quad (3)$$

Ἐκ δὲ τῶν ὀρθογωνίων τριγώνων ΟΒΓ, ΟΒΜ, βλέπομεν ὅτι
 $(ΟΓ) = (ΟΒ)\sigmaυν\alpha$, $(ΟΒ) = (ΟΜ)\sigmaυν\alpha = \sigmaυν\alpha$ καὶ ἐπομένως :
 $(ΟΓ) = \sigmaυν^2\alpha$. Ἡ ἰσότης (3) γίνεται λοιπόν :

$$\sigmaυν2\alpha = 2\sigmaυν^2\alpha - 1 \quad (24)$$

Ἄν παρατηρήσωμεν ὅτι $2\sigmaυν^2\alpha = \sigmaυν^2\alpha + \sigmaυν^2\alpha$, ἡ προηγουμένη ἰσότης γίνεται :

$$\sigmaυν2\alpha = \sigmaυν^2\alpha + \sigmaυν^2\alpha - 1 = \sigmaυν^2\alpha - (1 - \sigmaυν^2\alpha)$$

Ἐπειδὴ δὲ $1 - \sigmaυν^2\alpha = ἡμ^2\alpha$, ἔπεται ὅτι :

$$\sigmaυν2\alpha = \sigmaυν^2\alpha - ἡμ^2\alpha \quad (25)$$

Ἐπειδὴ δὲ $\sigmaυν^2\alpha = 1 - ἡμ^2\alpha$, ἡ ἰσότης (25) γίνεται :

$$\sigmaυν2\alpha = 1 - 2ἡμ^2\alpha \quad (26)$$

Ἄν $2\alpha = \omega$, αἱ ἰσότητες (24), (25), (26), γίνονται κατὰ σειράν

$$\left. \begin{aligned} \sigmaυν\omega &= 2\sigmaυν^2\left(\frac{\omega}{2}\right) - 1 \\ \sigmaυν\omega &= \sigmaυν^2\left(\frac{\omega}{2}\right) - ἡμ^2\left(\frac{\omega}{2}\right) \\ \sigmaυν\omega &= 1 - 2ἡμ^2\left(\frac{\omega}{2}\right) \end{aligned} \right\} \quad (27)$$

Διὰ τούτων ὀρίζομεν τὸ συνημίτονον μιᾶς ὀξείας γωνίας, ἂν γνωρίζωμεν τὸ ἡμίτονον καὶ συνημίτονον τοῦ ἡμίσεος αὐτῆς ἢ μόνον τὸν ἓνα ἀπὸ τοὺς τριγωνομετρικοὺς τούτους ἀριθμοὺς.

52. Πρόβλημα III. Νὰ εὑρεθῇ ἡ $\epsilon\phi 2\alpha$, ἂν εἶναι γνωστὴ ἡ $\epsilon\phi\alpha$, ὅταν $2\alpha < 90^\circ$.

Λύσις. Ἀπὸ τὰς ἰσότητας : $ἡμ2\alpha = 2ἡμα\sigmaυν\alpha$ καὶ

$\sin 2\alpha = \sin^2 \alpha - \eta\mu^2 \alpha$ διὰ διαιρέσεως κατὰ μέλη εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\epsilon\varphi 2\alpha = \frac{2\eta\mu\alpha\sigma\upsilon\alpha}{\sin^2 \alpha - \eta\mu^2 \alpha}.$$

Ἄν δὲ τοὺς ὅρους τοῦ β' μέλους διαιρέσωμεν διὰ $\sin^2 \alpha$, εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\left. \begin{aligned} \epsilon\varphi 2\alpha &= \frac{2\epsilon\varphi\alpha}{1 - \epsilon\varphi^2 \alpha} \\ \epsilon\varphi \omega &= \frac{2\epsilon\varphi\left(\frac{\omega}{2}\right)}{1 - \epsilon\varphi^2\left(\frac{\omega}{2}\right)} \end{aligned} \right\} \quad (28)$$

Αὕτη διὰ $2\alpha = \omega$ γίνεται :

53. Πρόβλημα IV. Νὰ εὐρεθῇ ἡ $\sigma\varphi 2\alpha$, ἂν εἶναι γνωστὴ ἡ $\sigma\varphi\alpha$, ὅταν $2\alpha < 90^\circ$.

Λύσις. Ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω ἰσότητας $\sin 2\alpha = \sin^2 \alpha - \eta\mu^2 \alpha$
 $\eta\mu 2\alpha = 2\eta\mu\alpha\sigma\upsilon\alpha$

εὐρίσκομεν ὅτι : $\frac{\sin 2\alpha}{\eta\mu 2\alpha} = \frac{\sin^2 \alpha - \eta\mu^2 \alpha}{2\eta\mu\alpha\sigma\upsilon\alpha}$. Ἄν δὲ τοὺς ὅρους τοῦ β' μέλους διαιρέσωμεν διὰ $\eta\mu^2 \alpha$, εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\left. \begin{aligned} \sigma\varphi 2\alpha &= \frac{\sigma\varphi^2 \alpha - 1}{2\sigma\varphi^2 \alpha} \\ \sigma\varphi \omega &= \frac{\sigma\varphi^2\left(\frac{\omega}{2}\right) - 1}{2\sigma\varphi\left(\frac{\omega}{2}\right)} \end{aligned} \right\} \quad (29)$$

Αὕτη διὰ $2\alpha = \omega$ γίνεται :

Ἀσκήσεις

146. Ἄν $\eta\mu \frac{\omega}{2} = \frac{1}{2}$, νὰ εὐρεθῇ τὸ $\eta\mu\omega$ καὶ τὸ $\sin\omega$.

147. Ἄν $\sin \frac{\omega}{2} = \frac{\sqrt{3}}{2}$, νὰ εὐρεθῇ τὸ $\sin\omega$ καὶ τὸ $\eta\mu\omega$.

148. Ἄν $\epsilon\varphi \frac{\omega}{2} = \frac{\sqrt{3}}{3}$, νὰ εὐρεθῇ ἡ $\epsilon\varphi\omega$ καὶ ἡ $\sigma\varphi\omega$.

149. Ἄν $\sigma\varphi \frac{\omega}{2} = \sqrt{3}$, νὰ εὐρεθῇ ἡ $\epsilon\varphi\omega$ καὶ ἡ $\sigma\varphi\omega$.

54. Τριγωνομετρικαὶ ἐξισώσεις. Ἡ ἰσότης $\eta\mu\omega = \frac{1}{2}$ δὲν ἀληθεύει διὰ πᾶσαν γωνίαν ω .

Αὕτη λέγεται **τριγωνομετρικὴ ἐξίσωσις**. Ἐμάθομεν δὲ ὅτι αὕτη ἀληθεύει διὰ $\omega = 30^\circ$, $\epsilon\varphi$ ὅσον θεωροῦμεν, ὥς μέχρι τοῦδε,

όξείας γωνίας. Καί ἡ ἰσότης $3\epsilon\phi\chi - 5 = \frac{\epsilon\phi\chi}{2} (1)$ εἶναι τριγωνομετρική ἐξίσωσις.

Ἄν δὲ πρὸς στιγμὴν θέσωμεν $\epsilon\phi\chi = \psi$, αὕτη γίνεται $3\psi - 5 = \frac{\psi}{2} (2)$, ἥτοι ἀλγεβρική ἐξίσωσις μὲ ἀγνωστον ψ .

Λέγομεν λοιπὸν ὅτι ἡ (1) ἔχει ἀλγεβρικήν μορφήν πρὸς ἀγνωστον τὴν $\epsilon\phi\chi$. Ἄν δὲ λύσωμεν αὐτὴν πρὸς τὴν $\epsilon\phi\chi$, ὅπως λύομεν τὴν (2) πρὸς ψ , εὐρίσκομεν τὴν ἰσοδύναμον ἐξίσωσιν $\epsilon\phi\chi = 2$. Ταύτην δὲ ἐμάθομεν (§ 30) νὰ λύωμεν, ἐφ' ὅσον περιοριζόμεθα εἰς ὀξείας γωνίας χ .

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον λύομεν πᾶσαν τριγωνομετρικήν ἐξίσωσιν ἀλγεβρικῆς μορφῆς μὲ ἓνα τριγωνομετρικὸν ἀριθμὸν τῆς ἀγνώστου γωνίας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁμως θὰ ἀρκούμεθα εἰς τιμὰς τῆς ἀγνώστου γωνίας ἀπὸ 0° μέχρις 90° .

Ἀ σ κ ή σ ε ι ς

150. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον ὀξείας γωνίας χ , διὰ τὴν ὁποίαν ἀληθεύει ἡ ἐξίσωσις $5\eta\mu\chi = 3$.

151. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον ὀξείας γωνίας ω , διὰ τὴν ὁποίαν ἀληθεύει ἡ ἐξίσωσις $2\eta\mu\omega + 1 = 2$.

152. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις $9\sigma\upsilon\nu\chi + 2 = 17\sigma\upsilon\nu\chi - 2$, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ εἶναι καὶ $\chi(90^\circ)$.

153. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις $6\epsilon\phi\chi - \frac{1}{2} = \frac{12\epsilon\phi\chi}{5} + 1$ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὅρον.

154. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις $2\epsilon\phi\chi + \frac{\epsilon\phi\chi}{5} - 5 = \frac{\epsilon\phi\chi}{4} - \frac{1}{8}$, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ εἶναι $\chi(90^\circ)$.

Ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὅρον $\chi(90^\circ)$ νὰ λυθῶσιν αἱ ἀκόλουθοι ἐξισώσεις:

155. $4\sigma\upsilon\nu^2\chi - 4\sigma\upsilon\nu\chi + 1 = 0$.

156. $15\sigma\upsilon\nu^2\chi - 22\sigma\upsilon\nu\chi + 8 = 0$.

157. $\frac{5\sigma\phi\chi}{2} - \frac{\sigma\phi\chi}{4} = \frac{9}{2}$.

158. $4\sigma\phi^2\chi - 20\sigma\phi\chi + 25 = 0$.

ΠΙΝΑΞ ΤΥΠΩΝ Α' ΒΙΒΛΙΟΥ

Σχέσεις μέτρων τόξου ἢ γωνίας :

$$\frac{\mu}{180} = \frac{\beta}{200} = \frac{\alpha}{\pi}$$

Σχέσεις πλευρῶν καὶ γωνιῶν ὀρθ. τριγώνου :

$$\begin{array}{l|l} \beta = \alpha\eta\mu B = \alpha\sigma\upsilon\nu\Gamma & \beta = \gamma\acute{\epsilon}\phi B = \gamma\sigma\phi\Gamma \\ \gamma = \alpha\eta\mu\Gamma = \alpha\sigma\upsilon\nu B & \gamma = \beta\acute{\epsilon}\phi\Gamma = \beta\sigma\phi B \end{array}$$

$$\text{Έμβαδὸν ὀρθογωνίου τριγώνου: } E = \frac{1}{2} \beta\gamma, E = \frac{1}{2} \beta^2 \acute{\epsilon}\phi\Gamma.$$

Τριγωνομετρικοί ἀριθμοὶ συμπληρωματικῶν γωνιῶν :

$$\begin{aligned} \eta\mu(90^\circ - \omega) &= \sigma\upsilon\nu\omega, \quad \sigma\upsilon\nu(90^\circ - \omega) = \eta\mu\omega, \quad \acute{\epsilon}\phi(90^\circ - \omega) = \sigma\phi\omega, \\ \sigma\phi(90^\circ - \omega) &= \acute{\epsilon}\phi\omega. \end{aligned}$$

Τριγωνομετρικοί ἀριθμοὶ γωνίας $0^\circ, 30^\circ, 45^\circ, 60^\circ, 90^\circ$,

γωνία τ	$\eta\mu\tau$	$\sigma\upsilon\nu\tau$	$\acute{\epsilon}\phi\tau$	$\sigma\phi\tau$
0°	0	1	0	∞
30°	$\frac{1}{2}$	$\frac{\sqrt{3}}{2}$	$\frac{\sqrt{3}}{3}$	$\sqrt{3}$
45°	$\frac{\sqrt{2}}{2}$	$\frac{\sqrt{2}}{2}$	1	1
60°	$\frac{\sqrt{3}}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\sqrt{3}$	$\frac{\sqrt{3}}{3}$
90°	1	0	∞	0

Σχέσεις τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν τῆς αὐτῆς ὀξείας γωνίας,

$$\begin{aligned} \eta\mu^2\omega + \sigma\upsilon\nu^2\omega &= 1, & \acute{\epsilon}\phi\omega &= \frac{\eta\mu\omega}{\sigma\upsilon\nu\omega}, & \sigma\phi\omega &= \frac{\sigma\upsilon\nu\omega}{\eta\mu\omega}, \\ \acute{\epsilon}\phi\omega \cdot \sigma\phi\omega &= 1, & \sigma\upsilon\nu\omega &= \sqrt{1 - \eta\mu^2\omega}, & \acute{\epsilon}\phi\omega &= \frac{\eta\mu\omega}{\sqrt{1 - \eta\mu^2\omega}}, \\ \sigma\phi\omega &= \frac{\sqrt{1 - \eta\mu^2\omega}}{\eta\mu\omega}, & \eta\mu\omega &= \sqrt{1 - \sigma\upsilon\nu^2\omega}, & \acute{\epsilon}\phi\omega &= \frac{\sqrt{1 - \sigma\upsilon\nu^2\omega}}{\sigma\upsilon\nu\omega}, \\ \sigma\phi\omega &= \frac{\sigma\upsilon\nu\omega}{\sqrt{1 - \sigma\upsilon\nu^2\omega}}, & \eta\mu^2\omega &= \frac{\acute{\epsilon}\phi^2\omega}{1 + \acute{\epsilon}\phi^2\omega}, & \sigma\upsilon\nu^2\omega &= \frac{1}{1 + \acute{\epsilon}\phi^2\omega}, \\ \eta\mu\omega &= \frac{\acute{\epsilon}\phi\omega}{\sqrt{1 + \acute{\epsilon}\phi^2\omega}}, & \sigma\upsilon\nu\omega &= \frac{1}{\sqrt{1 + \acute{\epsilon}\phi^2\omega}}, & \sigma\phi\omega &= \frac{1}{\sigma\phi\omega}, \\ \eta\mu\omega &= \frac{1}{\sqrt{1 + \sigma\phi^2\omega}}, & \sigma\upsilon\nu\omega &= \frac{\sigma\phi\omega}{\sqrt{1 + \sigma\phi^2\omega}}, & \acute{\epsilon}\phi\omega &= \frac{1}{\sigma\phi\omega}. \end{aligned}$$

$$\eta\mu 2\alpha = \eta\mu\alpha\sigma\upsilon\nu\alpha, \quad \eta\mu\omega = 2\eta\mu\left(\frac{\omega}{2}\right)\sigma\upsilon\nu\left(\frac{\omega}{2}\right),$$

$$\sigma\upsilon\nu 2\alpha = \sigma\upsilon\nu^2\alpha - \eta\mu^2\alpha = 2\sigma\upsilon\nu^2\alpha - 1 = 1 - 2\eta\mu^2\alpha$$

$$\sigma\upsilon\nu\omega = \sigma\upsilon\nu^2\frac{\omega}{2} - \eta\mu^2\frac{\omega}{2} = 2\sigma\upsilon\nu^2\frac{\omega}{2} - 1 = 1 - 2\eta\mu^2\frac{\omega}{2}$$

$$\acute{\epsilon}\phi 2\alpha = \frac{2\acute{\epsilon}\phi\alpha}{1 - \acute{\epsilon}\phi^2\alpha},$$

$$\acute{\epsilon}\phi\omega = \frac{2\acute{\epsilon}\phi\left(\frac{\omega}{2}\right)}{1 - \acute{\epsilon}\phi^2\left(\frac{\omega}{2}\right)},$$

$$\sigma\phi 2\alpha = \frac{\sigma\phi^2\alpha - 1}{2\sigma\phi\alpha},$$

$$\sigma\phi\omega = \frac{\sigma\phi^2\left(\frac{\omega}{2}\right) - 1}{2\sigma\phi\left(\frac{\omega}{2}\right)},$$

Άσκήσεις προς επανάληψιν τοῦ Α' βιβλίου

159. Νὰ εὐρεθῇ εἰς μοίρας τὸ μέτρον γωνίας ἐνὸς βαθμοῦ.

160. Νὰ εὐρεθῇ εἰς μοίρας τὸ μέτρον τοῦ ἀκτίνιου τόξου.

161. Νὰ ἔξετασθῇ, ἂν τὸ πρῶτον λεπτὸν τῆς μοίρας εἶναι μεγαλύτερον ἢ μικρότερον ἀπὸ τὸ πρῶτον λεπτὸν τοῦ βαθμοῦ.

162. Ἡ μία ὀξεῖα γωνία ἐνὸς ὀρθογωνίου τριγώνου εἶναι $25^\circ 20'$. Νὰ εὐρεθῇ εἰς βαθμοὺς τὸ μέτρον τῆς ἄλλης ὀξείας γωνίας αὐτοῦ.

163. Ἡ μία ὀξεῖα γωνία ὀρθογωνίου τριγώνου εἶναι τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς ἄλλης. Νὰ εὐρεθῇ εἰς ἀκτίνια τὸ μέτρον ἐκάστης τῶν γωνιῶν τούτων.

164. Ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον ἔχει $\alpha = 3\beta$. Νὰ εὐρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τῆς γωνίας Β αὐτοῦ.

165. Ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΒΓ ἔχει $B = \frac{2\pi}{5}$. Νὰ εὐρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ ἐκάστης ὀξείας γωνίας αὐτοῦ.

166. Τὸ αὐτὸ ζήτημα, ἂν $B = 57^\circ, 5$.

167. Νὰ κατασκευασθῇ ὀξεῖα γωνία χ , ἂν $4\eta\mu\chi - 1 = \eta\mu\chi + \frac{1}{2}$.

168. Νὰ κατασκευασθῇ ὀξεῖα γωνία ω , ἂν $\acute{\epsilon}\phi^2\omega - 4\acute{\epsilon}\phi\omega + 4 = 0$.

169. Νὰ κατασκευασθῇ ὀξεῖα γωνία ϕ , ἂν $7\sigma\upsilon\nu^2\phi - 12\sigma\upsilon\nu\phi + 5 = 0$.

170. Ἐν $\sigma\upsilon\nu(90^\circ - \chi) = 0,456$, νὰ κατασκευασθῇ ἡ ὀξεῖα γωνία χ .

171. Ἐν $\sigma\phi(90^\circ - \chi) = 2,50$, νὰ κατασκευασθῇ ἡ ὀξεῖα γωνία χ .

172. Ἐν $\sigma\upsilon\nu(90^\circ - \chi) = \frac{3}{5}$, νὰ εὐρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τῆς

ὀξείας γωνίας χ .

173. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶσαν ὀξείαν γωνίαν ω εἶναι:

$$\frac{1}{\eta\mu^2\omega} + \frac{1}{\sigma\upsilon\nu^2\omega} = \frac{1}{\eta\mu^2\omega \cdot \sigma\upsilon\nu^2\omega}.$$

174. Νά αποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶν ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΒΓ εἶναι:

$$\frac{\eta\mu B + \sigma\upsilon\nu\Gamma}{\sigma\upsilon\nu B + \eta\mu\Gamma} = \epsilon\phi B$$

175. Νά αποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶν ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΒΓ εἶναι:

$$\frac{1}{\eta\mu B} + \sigma\phi B = \frac{\alpha + \gamma}{\beta}.$$

176. Ἄν $\omega + \phi = 90^\circ$, νά εὑρεθῇ τὸ ἀθροῖσμα $\eta\mu^2\omega + \eta\mu^2\phi$.

177. Νά αποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶν ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΒΓ εἶναι:

$$\eta\mu B + \sigma\upsilon\nu\Gamma = \frac{2\beta}{\alpha}.$$

178. Νά αποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶν ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΒΓ εἶναι:

$$\eta\mu^2 B - \eta\mu^2 \Gamma = \frac{\beta^2 - \gamma^2}{\alpha^2}.$$

179. Νά εὑρεθῇ ἡ ἀκτίς ἐνὸς κύκλου, ἂν ἡ πλευρά τοῦ εἰς αὐτὸν ἐγγεγραμμένου κανονικοῦ ὀκταγώνου ἔχῃ μῆκος 8 μέτρα.

180. Ἡ ἀκτίς ἐνὸς κύκλου ἔχει μῆκος 0,80 μέτ. Νά εὑρεθῇ τὸ μῆκος τῆς πλευρᾶς τοῦ εἰς αὐτὸν ἐγγεγραμμένου κανονικοῦ δεκαπενταγώνου.

181. Ἐν σῶμα βάρους 25 χιλιογράμμων κυλίνεται ἐπὶ κεκλιμένου ἐπιπέδου κλίσεως $24^\circ 40'$. Νά εὑρεθῇ ἡ ἐντάσις τῆς δυνάμεως, ἡ ὁποία κινεῖ αὐτὸ καὶ ἡ πίεσις, τὴν ὁποίαν τὸ σῶμα τοῦτο ἐπιφέρει ἐπὶ τοῦ κεκλιμένου ἐπιπέδου.

182. Ἐν σῶμα 20 χιλιογράμμων διήνυσεν 0,85 μέτ. ἐκ τῶν ὧν πρὸς τὰ κάτω ἐπὶ κεκλιμένῳ ἐπιπέδῳ κλίσεως $20^\circ 30' 40''$. Νά ὑπολογισθῇ τὸ ἔργον τῆς βαρύτητος κατὰ τὴν κίνησιν ταύτην.

183. Μία χορδὴ τὸξου $56^\circ 35' 18''$ ἔχει μῆκος 0,68 μέτ. Νά εὑρεθῇ ἡ ἀκτίς τοῦ κύκλου καὶ ἡ ἀπόστασις τοῦ κέντρου αὐτοῦ ἀπὸ τῆς χορδῆς.

184. Κεκλιμένον ἐπίπεδον ἔχει ὕψος διπλάσιον τῆς βάσεως. Νά εὑρεθῇ τὸ μέτρον τῆς κλίσεως αὐτοῦ.

185. Ἡ Μηχανικὴ διδάσκει ὅτι ἡ ἐπιτάχυνσις, μὲ τὴν ὁποίαν κυλίνεται ἐν σῶμα ἐπὶ κεκλιμένου ἐπιπέδου κλίσεως ω , εἶναι $981 \cdot \eta\mu\omega$. Νά εὑρεθῇ εἰς ἑκατοστόμετρα ἡ ἐπιτάχυνσις αὕτη, ἂν τὸ ὕψος τοῦ κεκλιμένου ἐπιπέδου εἶναι τὸ ἡμισυ τῆς βάσεως αὐτοῦ.

186. Νά ἐπιλυθῇ ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΒΓ, ἂν $\alpha = 1,35$ μέτ. καὶ $B = \frac{3\pi}{20}$ ἀκτίνια.

187. Νά ἐπιλυθῇ ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΒΓ, ἂν $\alpha = 6,80$ μέτ. καὶ $\beta = 3,40$ μέτ.

188. Ἐκ τῆς Μηχανικῆς γνωρίζομεν ὅτι ἡ συνθήκη ἰσορροπίας ἐλευθέρως τροχαλίας εἶναι $A = 2\Delta \cdot \sigma\upsilon\nu \frac{\omega}{2}$. Νά εὑρεθῇ ἡ ἐντάσις δυνάμεως Δ , μὲ τὴν ὁποίαν ἰσορροποῦμεν ἀντίστασιν $A = 30 \cdot \sqrt{2}$ χιλιογράμμων διὰ μέσου ἐλευθέρως τροχαλίας, ἂν ἡ γωνία ω τῶν νημάτων αὐτῆς εἶναι 90° .

189. Αί προβολαί τῶν καθέτων πλευρῶν ὀρθογωνίου τριγώνου ἐπὶ τὴν ὑποτείνουσαν εἶναι 0,30 μέτ. ἡ μία καὶ 0,40 μέτ. ἡ ἄλλη. Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

190. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶν τρίγωνον $AB\Gamma$ ἀληθεύουσιν αἱ ἰσότητες

$$\eta\mu\left(\frac{A+B}{2}\right) = \sigma\upsilon\nu\left(\frac{\Gamma}{2}\right), \epsilon\varphi\left(\frac{B+\Gamma}{2}\right) = \sigma\varphi\left(\frac{A}{2}\right).$$

191. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ ἄθροισμα: $\eta\mu(90^\circ - \omega) \sigma\upsilon\nu\omega + \sigma\upsilon\nu(90^\circ - \omega) \eta\mu\omega$ εἶναι ἀνεξάρτητον τῆς γωνίας ω .

192. Νὰ εὐρεθῶσι τὰ γινόμενα: $\epsilon\varphi(90^\circ - \omega) \epsilon\varphi\omega$, $\sigma\varphi(90^\circ - \omega) \sigma\varphi\omega$.

193. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις $\frac{3\epsilon\varphi\chi - 1}{\epsilon\varphi\chi + 1} = 1$ διὰ $\chi < 90^\circ$.

194. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις $\sigma\varphi\chi + \frac{1}{\sigma\varphi\chi - 3} = 5$ διὰ $\chi < 90^\circ$.

195. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις $(2\sigma\upsilon\nu\chi - 3)^2 = 8 \sigma\upsilon\nu\chi$ διὰ $\chi < 90^\circ$.

196. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις $3 - \frac{\eta\mu^4\omega + 1}{\eta\mu^2\omega} = \eta\mu^2\omega$ διὰ $\omega < 90^\circ$.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΕΠΙΛΥΣΙΣ ΜΗ ΟΡΘΟΓΩΝΙΩΝ ΤΡΙΓΩΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΑΜΒΛΕΙΑΣ ΓΩΝΙΑΣ

55. Ἡμίτονον καὶ συνημίτονον ἀμβλείας γωνίας. α') *Ε-
στω ω τὸ μέτρον ἀμβλείας γωνίας. Ἡ παραπληρωματικὴ γωνία
αὐτῆς ἔχει μέτρον $180^\circ - \omega$ καὶ εἶναι ὀξεῖα γωνία. Κατὰ δὲ τὴν γνω-
στὴν (§ 50) ἰσότητα :

$$\eta\mu\omega = 2\eta\mu\left(\frac{\omega}{2}\right) \sigma\upsilon\nu\left(\frac{\omega}{2}\right) \quad (1)$$

$$\begin{aligned} \text{εἶναι} \quad \eta\mu(180^\circ - \omega) &= 2\eta\mu\left(90 - \frac{\omega}{2}\right) \sigma\upsilon\nu\left(90^\circ - \frac{\omega}{2}\right) \\ &= 2\eta\mu\left(\frac{\omega}{2}\right) \sigma\upsilon\nu\left(\frac{\omega}{2}\right) \quad (2) \end{aligned}$$

Ἡ ἰσότης (1) ἀπεδείχθη (§ 50), ἂν $\omega < 90^\circ$. ἀληθεύει ὁμως καὶ
διὰ $\omega = 90^\circ$. Πράγματι εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην εἶναι :

$$\begin{aligned} 2\eta\mu\left(\frac{\omega}{2}\right) \sigma\upsilon\nu\left(\frac{\omega}{2}\right) &= 2\eta\mu 45^\circ \sigma\upsilon\nu 45^\circ = 2 \cdot \frac{\sqrt{2}}{2} \cdot \frac{\sqrt{2}}{2} = 1 \\ &= \eta\mu 90^\circ = \eta\mu\omega. \end{aligned}$$

Τῆς ἰσότητος (2) ἀμφοτέρα τὰ μέλη ἔχουσιν ἔννοιαν, διότι
 $(180^\circ - \omega) < 90^\circ$ καὶ $\frac{\omega}{2} < 90^\circ$. Τῆς ἰσότητος ὁμως (1) τὸ πρῶτον
μέλος δὲν ἔχει ἔννοιαν διὰ $\omega > 90^\circ$. Διὰ τὴν ἀποκτήσῃ δὲ καὶ τὸ πρῶ-
τον μέλος τῆς (1) ἔννοιαν, θὰ δεχθῶμεν ὅτι $\eta\mu\omega = \eta\mu(180^\circ - \omega)$,
ἐφ' ὅσον τὰ δεύτερα μέλη τῶν (1) καὶ (2) εἶναι ἴσα.

Οὕτω δὲ ἀγόμεθα εἰς τὸν ἀκόλουθον ὁρισμὸν :

Ἡμίτονον ἀμβλείας γωνίας λέγεται τὸ ἡμίτονον τῆς παρα-
πληρωματικῆς γωνίας αὐτῆς.

$$\text{Π.χ.} \quad \eta\mu 150^\circ = \eta\mu 30^\circ = \frac{1}{2}.$$

β') Ἐν ἐφαρμόσωμεν τὴν γνωστὴν (§ 50) ἰσότητα :

$$\sigma\upsilon\nu\omega = 2\acute{\eta}\mu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) - 1$$

$$\begin{aligned} &\text{εἰς τὴν ὀξεῖαν γωνίαν } 180^\circ - \omega, \text{ εὐρίσκομεν : } \sigma\upsilon\nu(180^\circ - \omega) \\ &= 2\sigma\upsilon\nu^2\left(90^\circ - \frac{\omega}{2}\right) - 1 = 2\acute{\eta}\mu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) - 1 = -\left(1 - 2\acute{\eta}\mu^2\frac{\omega}{2}\right) \quad (3) \end{aligned}$$

Ἐμάθομεν δὲ (§ 50) ὅτι, ἂν $\omega < 90^\circ$, εἶναι :

$$\left(1 - 2\acute{\eta}\mu^2\frac{\omega}{2}\right) = \sigma\upsilon\nu\omega \quad (4)$$

Ἀληθεύει δὲ αὕτη καὶ διὰ $\omega = 90^\circ$, διότι εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην εἶναι $1 - 2\acute{\eta}\mu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) = 1 - 2\left(\frac{\sqrt{2}}{2}\right)^2 = 0 = \sigma\upsilon\nu 90^\circ = \sigma\upsilon\nu\omega$.

Σκεπτόμενοι δὲ ὅπως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἡμιτόνου ἐννοοῦμεν ὅτι θὰ πρέπη νὰ δεχθῶμεν ὅτι :

$\sigma\upsilon\nu(180^\circ - \omega) = -\sigma\upsilon\nu\omega$ καὶ ἔπομένως : $\sigma\upsilon\nu\omega = -\sigma\upsilon\nu(180^\circ - \omega)$.

Οὕτω δὲ ἀγόμεθα εἰς τὸν ἀκόλουθον ὅρισμόν :

Συνημίτονον ἀμβλείας γωνίας λέγεται τὸ ἀντίθετον συνημίτονον τῆς παραπληρωματικῆς γωνίας αὐτῆς.

Ἀσκήσεις

197. Νὰ εὐρεθῇ τὸ $\acute{\eta}\mu 120^\circ$ καὶ τὸ $\sigma\upsilon\nu 120^\circ$.

198. Νὰ εὐρεθῇ τὸ $\acute{\eta}\mu 135^\circ$ καὶ τὸ $\sigma\upsilon\nu 135^\circ$.

199. Νὰ εὐρεθῇ τὸ $\acute{\eta}\mu(95^\circ 20')$ καὶ τὸ $\sigma\upsilon\nu(117^\circ 30' 40'')$.

200. Νὰ εὐρεθῇ τὸ $\sigma\upsilon\nu(125^\circ 40')$ καὶ τὸ $\sigma\upsilon\nu(163^\circ 15' 40'')$.

201. Νὰ σχηματισθῇ ἀμβλεία γωνία ω , διὰ τὴν ὁποῖαν εἶναι $\acute{\eta}\mu\omega = 0,55$.

202. Νὰ σχηματισθῇ γωνία ϕ , ἂν $\sigma\upsilon\nu\phi = -\frac{3}{5}$.

Νὰ λυθῶσιν αἱ ἀκόλουθοι ἐξισώσεις.

$$203. \frac{\acute{\eta}\mu\chi}{2} - 3\acute{\eta}\mu\chi = -\frac{\acute{\eta}\mu\chi}{4} - \frac{3}{8}. \quad 204. 6\sigma\upsilon\nu\chi + \frac{1}{2} = \frac{\sigma\upsilon\nu\chi}{4} - \frac{19}{8}.$$

56. Μεταβολὴ τοῦ ἡμιτόνου καὶ τοῦ συνημιτόνου ἀμβλείας γωνίας ω . α') Ἐπειδὴ $\acute{\eta}\mu\omega = \acute{\eta}\mu(180^\circ - \omega)$, ἡ σπινθηρὰ τῶν μεταβολῶν τοῦ $\acute{\eta}\mu\omega$ γίνεται ὅπως ἡ γνωστὴ ἤδη μεταβολὴ τοῦ $\acute{\eta}\mu(180^\circ - \omega)$.

Συνοφίζομεν δὲ τὴν μεταβολὴν ταύτην εἰς τὸν ἀκόλουθον πίνακα :

α') Μεταβολή ήμω.

$$\begin{array}{l} \omega \left\{ \begin{array}{l} 90^\circ \dots \nearrow \dots 120^\circ \dots \nearrow \dots 135^\circ \dots \nearrow \dots 150^\circ \dots \nearrow \dots 180^\circ \\ 180^\circ - \omega \left\{ \begin{array}{l} 90^\circ \dots \searrow \dots 60^\circ \dots \searrow \dots 45^\circ \dots \searrow \dots 30^\circ \dots \searrow \dots 0^\circ \end{array} \right. \end{array} \right. \\ \eta\mu\omega = \eta\mu(180^\circ - \omega) \left\{ \begin{array}{l} 1 \dots \searrow \dots \frac{\sqrt{3}}{2} \dots \searrow \dots \frac{\sqrt{2}}{2} \dots \searrow \dots \frac{1}{2} \dots \searrow \dots 0 \end{array} \right. \end{array}$$

β') 'Ομοίως, ἐπειδὴ $\sin\omega = -\sin(180^\circ - \omega)$, ἡ σπουδὴ τῶν μεταβολῶν τοῦ $\sin\omega$ γίνεται μὲ τὴν βοήθειαν τῆς γνωστῆς μεταβολῆς τοῦ $\sin(180^\circ - \omega)$. Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι: Ἀπὸ δύο ἀρνητικούς ἀριθμούς μεγαλύτερος εἶναι ὁ ἔχων τὴν μικροτέραν ἀπόλυτον τιμὴν. Οὕτω δὲ εὐκόλως καταρτίζομεν τὸν ἀκόλουθον πίνακα:

β') Μεταβολὴ $\sin\omega$.

$$\begin{array}{l} \omega \left\{ \begin{array}{l} 90^\circ \nearrow \dots 120^\circ \nearrow \dots 135^\circ \nearrow \dots 150^\circ \nearrow \dots 180^\circ \\ (180^\circ - \omega) \left\{ \begin{array}{l} 90^\circ \searrow \dots 60^\circ \searrow \dots 45^\circ \searrow \dots 30^\circ \searrow \dots 0^\circ \end{array} \right. \\ \sin(180^\circ - \omega) \left\{ \begin{array}{l} 0 \nearrow \dots \frac{1}{2} \nearrow \dots \frac{\sqrt{2}}{2} \nearrow \dots \frac{\sqrt{3}}{2} \nearrow \dots 1 \\ \sin\omega = -\sin(180^\circ - \omega) \left\{ \begin{array}{l} 0 \searrow \dots -\frac{1}{2} \searrow \dots -\frac{\sqrt{2}}{2} \searrow \dots -\frac{\sqrt{3}}{2} \searrow \dots -1 \end{array} \right. \end{array} \right. \end{array}$$

Ἀπὸ τὸν πίνακα τοῦτον βλέπομεν ὅτι τὸ συνημίτονον πάσης ἀμβλείας γωνίας εἶναι ἀρνητικόν.

57. Ἐφαπτομένη καὶ συνεφαπτομένη ἀμβλείας γωνίας ω .

α') Ἐπειδὴ $180^\circ - \omega < 90^\circ$, γνωρίζομεν ὅτι:

$$\epsilon\phi(180^\circ - \omega) = \frac{\eta\mu(180^\circ - \omega)}{\sin(180^\circ - \omega)}$$

Ἐπειδὴ δὲ $\eta\mu(180^\circ - \omega) = \eta\mu\omega$ καὶ $\sin(180^\circ - \omega) = -\sin\omega$ (§ 55), θὰ εἶναι $\epsilon\phi(180^\circ - \omega) = -\frac{\eta\mu\omega}{\sin\omega}$. Σκεπτόμενοι δὲ ὡς προη-

γουμένης δεχόμεθα ὅτι $\frac{\eta\mu\omega}{\sin\omega} = \epsilon\phi\omega$ καὶ ὅταν $\omega > 90^\circ$.

Ἡ προηγουμένη λοιπὸν ἰσότης γίνεται $\epsilon\phi(180^\circ - \omega) = -\epsilon\phi\omega$, ὁθεν:

$$\epsilon\phi\omega = -\epsilon\phi(180^\circ - \omega).$$

Οὕτω δὲ ἀγόμεθα εἰς τὸν ἀκόλουθον ὀρισμὸν:

Ἐφαπτομένη ἀμβλείας γωνίας λέγεται ἡ ἀντίθετος ἐφαπτομένη τῆς παραπληρωματικῆς γωνίας αὐτῆς.

$$\text{Π.χ. } \epsilon\phi 150^\circ = -\epsilon\phi 30^\circ = -\frac{\sqrt{3}}{3}$$

β') Γνωρίζομεν επίσης ότι $\sigma\phi(180^\circ - \omega) = \frac{\sigma\upsilon\upsilon(180^\circ - \omega)}{\eta\mu(180^\circ - \omega)} = -\frac{\sigma\upsilon\upsilon\omega}{\eta\mu\omega}$.

Σκεπτόμενοι δέ, ὡς προηγουμένως, δεχόμεθα ὅτι $\frac{\sigma\upsilon\upsilon\omega}{\eta\mu\omega} = \sigma\phi\omega$ καὶ ἂν $\omega > 90^\circ$. Οὕτω δὲ καταλήγομεν εἰς τὴν ἰσότητα:

$$\sigma\phi\omega = -\sigma\phi(180^\circ - \omega).$$

Ἀγόμεθα λοιπὸν εἰς τὸν ἀκόλουθον ὀρισμὸν:

Συνεφαπτομένη ἀμβλείας γωνίας λέγεται ἡ ἀντίθετος συνεφαπτομένη τῆς παραπληρωματικῆς γωνίας αὐτῆς.

$$\text{Π.χ. } \sigma\phi 150^\circ = -\sigma\phi 30^\circ = -\sqrt{3}.$$

Ἀσκήσεις

205. Νὰ εὐρεθῇ ἡ $\acute{\epsilon}\phi 135^\circ$ καὶ ἡ $\sigma\phi 135^\circ$.

206. Νὰ εὐρεθῇ ἡ $\acute{\epsilon}\phi 120^\circ$ καὶ ἡ $\sigma\phi 120^\circ$.

207. Νὰ εὐρεθῇ ἡ $\acute{\epsilon}\phi(135^\circ 35')$ καὶ ἡ $\acute{\epsilon}\phi(98^\circ 12' 30'')$.

208. Νὰ εὐρεθῇ ἡ $\sigma\phi(154^\circ 20')$ καὶ ἡ $\sigma\phi(162^\circ 20' 45'')$.

209. Νὰ σχηματισθῇ γωνία χ , ἂν $\acute{\epsilon}\phi\chi = -1,50$.

210. Νὰ σχηματισθῇ γωνία ω , ἂν $\sigma\phi\omega = -0,85$.

Νὰ λυθῶσιν αἱ ἀκόλουθοι ἐξισώσεις:

$$211. \frac{\acute{\epsilon}\phi\chi}{3} - \frac{2}{5} = \frac{2\acute{\epsilon}\phi\chi}{8} - \frac{30}{40}. \quad 212. 3\sigma\phi\chi + \frac{\sigma\phi\chi}{2} = 2\sigma\phi\chi - \frac{3}{5}.$$

58. Μεταβολὴ τῆς ἐφαπτομένης καὶ συνεφαπτομένης ἀμβλείας γωνίας. Ἄν σκεφθῶμεν ὅπως διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ $\eta\mu\omega$ καὶ $\sigma\upsilon\upsilon\omega$ (§ 56), καταρτίζομεν τοὺς ἑξῆς πίνακας τῶν μεταβολῶν τῆς $\acute{\epsilon}\phi\omega$ καὶ τῆς $\sigma\phi\omega$, ἂν ἡ γωνία ω βαίνει αὐξανομένη ἀπὸ 90° ἕως 180° .

ω	90°	120°	135°	150°	180°
$180^\circ - \omega$	90°	60°	45°	30°	0°
$\acute{\epsilon}\phi(180^\circ - \omega)$	$+\infty$	$\sqrt{3}$	1	$\frac{\sqrt{3}}{3}$	0
$\acute{\epsilon}\phi\omega = - (180^\circ - \omega)$	$-\infty$	$-\sqrt{3}$	-1	$-\frac{\sqrt{3}}{3}$	0

β') Μεταβολή τῆς σφω

$$\begin{array}{lcl}
 \omega & 90^\circ \dots \nearrow \dots 120^\circ \dots \nearrow \dots 135^\circ \dots \nearrow \dots 150^\circ \dots \nearrow \dots 180^\circ \\
 180^\circ - \omega & \left\{ \begin{array}{l} 90^\circ \dots \searrow \dots 60^\circ \dots \searrow \dots 45^\circ \dots \searrow \dots 30^\circ \dots \searrow \dots 0^\circ \\ 0 \dots \nearrow \dots \frac{\sqrt{3}}{3} \dots \nearrow \dots 1 \dots \nearrow \dots \sqrt{3} \dots \nearrow \dots + \infty \\ 0 \dots \searrow \dots -\frac{\sqrt{3}}{3} \dots \searrow \dots -1 \dots \searrow \dots -\sqrt{3} \dots \searrow \dots -\infty \end{array} \right. \\
 \sigma\phi(180^\circ - \omega) & & \\
 \sigma\phi\omega = -\sigma\phi(180^\circ - \omega) & &
 \end{array}$$

Ἀπὸ τοὺς πίνακας τούτους βλέπομεν ὅτι πᾶσα ἀμβλεία γωνία ἔχει ἀρνητικὴν ἐφαπτομένην καὶ συνεφαπτομένην.

59. Σχέσεις τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν ἀμβλείας γωνίας ω . Ἀπὸ τὰς ἰσότητας $\eta\mu\omega = \eta\mu(180^\circ - \omega)$ καὶ $\sigma\upsilon\nu\omega = -\sigma\upsilon\nu(180^\circ - \omega)$ (§ 55) εὐρίσκομεν εὐκόλως ὅτι:

$$\eta\mu^2\omega + \sigma\upsilon\nu^2\omega = \eta\mu^2(180^\circ - \omega) + \sigma\upsilon\nu^2(180^\circ - \omega).$$

Ἐπειδὴ δὲ $180^\circ - \omega < 90^\circ$, τὸ β' μέλος εἶναι 1 (ἰσότης 8 § 45). Εἶναι λοιπὸν καὶ διὰ πᾶσαν ἀμβλείαν γωνίαν ω :

$$\eta\mu^2\omega + \sigma\upsilon\nu^2\omega = 1 \quad (1)$$

Ἐδέχθημεν δὲ χάριν τῆς γενικότητος ἀληθεῖς διὰ τὰς ἀμβλείας γωνίας καὶ τὰς ἰσότητας (9) καὶ (10) τῆς § 45, ἦτοι:

$$\acute{\epsilon}\phi\omega = \frac{\eta\mu\omega}{\sigma\upsilon\nu\omega}, \quad \sigma\phi\omega = \frac{\sigma\upsilon\nu\omega}{\eta\mu\omega} \quad (2)$$

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι, ὡς ὠρίσθησαν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ ἀμβλείας γωνίας, συνδέονται μεταξύ των μὲ τὰς αὐτὰς σχέσεις (1) καὶ (2), μὲ τὰς ὁποίας συνδέονται καὶ οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ μιᾶς ὀξείας γωνίας.

Ἄν δὲ σκεφθῶμεν, ὅπως καὶ διὰ τὰς ὀξείας γωνίας (§ 45), βεβαιούμεθα ὅτι, πλὴν τῶν σχέσεων τούτων, οὐδεμίαν ἄλλη σχέσιν μὴ ἐξ αὐτῶν ἀπορρέουσα ὑφίσταται μεταξύ τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν ἀμβλείας γωνίας. Ἐξ αὐτῶν ὁμως ἀπορρέουσιν πολλοὶ ἄλλαι σχέσεις ὅπως καὶ διὰ τὰς ὀξείας γωνίας. Οὕτως ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω ἰσότητος (1) καὶ (2) εὐρίσκομεν εὐκόλως ὅτι:

$$\acute{\epsilon}\phi\omega \cdot \sigma\phi\omega = 1.$$

Ἐπίσης, ἂν γνωρίζωμεν ἓνα τριγωνομετρικὸν ἀριθμὸν ἀμβλείας γωνίας, δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν τοὺς ἄλλους. Πρὸς τοῦτο ἐργαζόμεθα πῶς εἰς τὰς §§ 46—49 διὰ τὰς ὀξείας γωνίας. Μόνον πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἐφαπτομένη, ἡ συνεφαπτομένη καὶ τὸ συνη-

μίτονον ἀμβλείας γωνίας εἶναι ἀρνητικοὶ ἀριθμοί, τὸ δὲ ἡμίτονον εἶναι θετικὸς ἀριθμὸς. Ἐπομένως πρὸ τοῦ ριζικοῦ ἑκάστου σχετικοῦ τύπου πρέπει νὰ θέτωμεν τὸ κατάλληλον ἐκ τῶν σημείων $+$ ἢ $-$, διὰ νὰ προκύπτῃ θετικὸν ἐξαγόμενον διὰ τὸ ἡμίτονον καὶ ἀρνητικὸν δι' ἑκάστον τῶν ἄλλων τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν. Οὕτως, ἂν $90^\circ < \omega < 180^\circ$ καὶ $\eta\mu\omega = \frac{1}{2}$, θὰ εἶναι:

$$\sigma\upsilon\nu\omega = -\sqrt{1 - \frac{1}{4}} = -\frac{\sqrt{3}}{2}, \quad \epsilon\varphi\omega = \frac{\frac{1}{2}}{-\sqrt{1 - \frac{1}{4}}} = -\frac{\sqrt{3}}{3},$$

$$\sigma\varphi\omega = \frac{-\sqrt{1 - \frac{1}{4}}}{\frac{1}{2}} = -\sqrt{3}. \text{ Ἄν δὲ } 90^\circ < \omega < 180^\circ \text{ καὶ } \sigma\upsilon\nu\omega = -\frac{1}{2},$$

$$\Theta\acute{\alpha} \text{ εἶναι:} \quad \eta\mu\omega = +\sqrt{1 - \frac{1}{4}} = \frac{\sqrt{3}}{2},$$

$$\epsilon\varphi\omega = \frac{+\sqrt{1 - \frac{1}{4}}}{-\frac{1}{2}} = -\sqrt{3} \quad \sigma\varphi\omega = \frac{-\frac{1}{2}}{+\sqrt{1 - \frac{1}{4}}} = -\frac{\sqrt{3}}{3}$$

Σημείωσις. Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους αἱ εἰς τὰς ἀσκήσεις 128—135 ἀναγραφείσαι τριγωνομετρικαὶ ταυτότητες ἀληθεύουσι καὶ δι' ἀμβλείας γωνίας καὶ ἀποδεικνύονται ὁμοίως.

Ἀσκήσεις

213. Ἄν $\eta\mu\chi = \frac{\sqrt{2}}{2}$ καὶ $90^\circ < \chi < 180^\circ$, νὰ εὑρεθῶσι οἱ ἄλλοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τῆς γωνίας χ .

214. Ἄν $\sigma\upsilon\nu\varphi = -\frac{\sqrt{3}}{2}$ καὶ $90^\circ < \varphi < 180^\circ$, νὰ εὑρεθῶσιν οἱ ἄλλοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τῆς γωνίας φ .

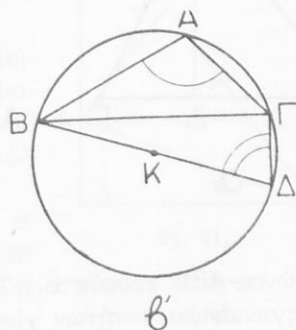
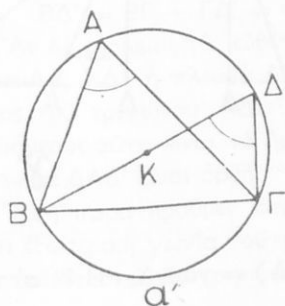
215. Ἄν $\epsilon\varphi\psi = -1$ καὶ $90^\circ < \psi < 180^\circ$, νὰ εὑρεθῶσιν οἱ ἄλλοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τῆς γωνίας ψ .

216. Ἄν $\sigma\varphi\omega = -\frac{\sqrt{3}}{3}$ καὶ $90^\circ < \omega < 180^\circ$ νὰ εὑρεθῶσιν οἱ ἄλλοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τῆς γωνίας ω .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΕΠΙΛΥΣΙΣ ΜΗ ΟΡΘΟΓΩΝΙΩΝ ΤΡΙΓΩΝΩΝ

60. Σχέσεις τῶν κυρίων στοιχείων οἰουδήποτε τριγώνου.
 α') Ἐστω ἐν τυχόν τρίγωνον $AB\Gamma$ καὶ R ἡ ἀκτίς τῆς περιγεγραμμένης περιφερείας K (σχῆμα 19). Ἄν φέρωμεν τὴν διάμετρον BD

Σχ. 19

καὶ τὴν χορδὴν $\Gamma\Delta$, σχηματίζομεν τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον $B\Gamma\Delta$. Ἐξ αὐτοῦ ἔπεται ὅτι:

$$(B\Gamma) = (BD) \eta\mu\Delta \quad \eta \quad \alpha = 2R \eta\mu\Delta.$$

Ἐπειδὴ δὲ $\Delta = A$ (σχ. 19α') ἢ $\Delta + A = 180^\circ$ (σχ. 19β'), ἔπεται ὅτι $\eta\mu\Delta = \eta\mu A$, καὶ ἐπομένως $\frac{\alpha}{\eta\mu A} = 2R$. Ὀμοίως ἀποδεικνύομεν

$$\text{ὅτι } \frac{\beta}{\eta\mu B} = 2R \quad \text{καὶ} \quad \frac{\gamma}{\eta\mu \Gamma} = 2R. \quad \text{Ἄρα}$$

$$\frac{\alpha}{\eta\mu A} = \frac{\beta}{\eta\mu B} = \frac{\gamma}{\eta\mu \Gamma} = 2R \quad (30)$$

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι:

1ον. Αἱ πλευραὶ παντὸς τριγώνου εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὰ ἡμίτονα τῶν ἀπέναντι γωνιῶν αὐτοῦ.

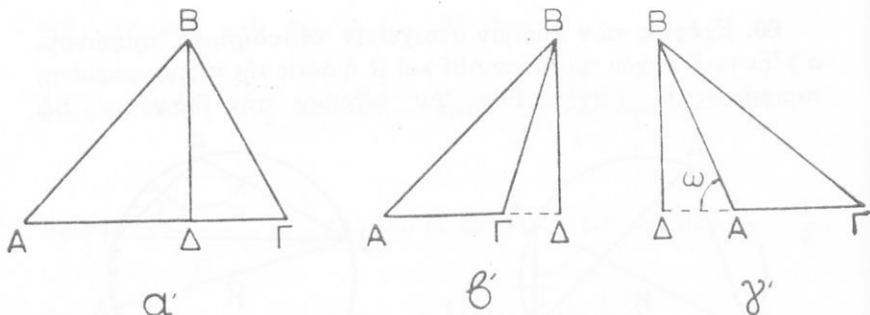
2ον. Ὁ λόγος ἐκάστης πλευρᾶς τριγώνου πρὸς τὸ ἡμίτονον τῆς ἀπέναντι γωνίας ἰσοῦται πρὸς τὴν διάμετρον τῆς περιγεγραμμένης περιφερείας.

β') *Εστω $AB\Gamma$ ἑν τυχόν τρίγωνον καὶ BD ἑν ὕψος αὐτοῦ (σχῆμα 20). Γνωρίζομεν ἐκ τῆς Γεωμετρίας ὅτι :

$$\alpha') \alpha^2 = \beta^2 + \gamma^2 - 2\beta(AD), \text{ ἂν } A < 90^\circ \text{ καὶ}$$

$$\beta') \alpha^2 = \beta^2 + \gamma^2 + 2\beta(AD), \text{ ἂν } A > 90^\circ.$$

Εἰς τὴν α' περίπτωσιν (σχῆμα 20 α' , β' ,) ἐκ τοῦ ὀρθογωνίου

Σχ. 20

τρίγωνον ABD προκύπτει ἡ ἰσότης $(AD) = \gamma \sin A$. Ἡ δὲ α' τῶν προηγουμένων ἰσοτήτων γίνεται :

$$\alpha^2 = \beta^2 + \gamma^2 - 2\beta\gamma \sin A \quad (1)$$

Εἰς δὲ τὴν β' περίπτωσιν (σχῆμα 20 γ') εἶναι $(AD) = \gamma \sin \omega$ $= -\gamma \sin A$ καὶ ἐκ τῆς β' τῶν ἄνω ἰσοτήτων προκύπτει πάλιν ἡ (1)

Εἰς πᾶσαν λοιπὸν περίπτωσιν εἶναι :

$$\alpha^2 = \beta^2 + \gamma^2 - 2\beta\gamma \sin A$$

$$\beta^2 = \alpha^2 + \gamma^2 - 2\alpha\gamma \sin B \quad (31)$$

$$\gamma^2 = \alpha^2 + \beta^2 - 2\alpha\beta \sin \Gamma$$

*Ομοίως εὐρίσκομεν ὅτι :

καὶ

*Ωστε :

Τὸ τετράγωνον ἐκάστης πλευρᾶς τριγώνου ἰσοῦται πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν τετραγώνων τῶν ἄλλων πλευρῶν ἡλαττωμένων κατὰ τὸ διπλάσιον τοῦ γινομένου αὐτῶν πολλαπλασιασθέντος ἐπὶ τὸ συνημίτονον τῆς γωνίας τούτων.

$\gamma')$ *Εστω E τὸ ἔμβασδον ἑνὸς τριγώνου $AB\Gamma$ (σχ. 20). Γνωρίζομεν ἐκ τῆς Γεωμετρίας ὅτι $E = \frac{1}{2} \beta(BD)$. Ἐπειδὴ δὲ $(BD) = \gamma \eta\mu A$,

$$\text{αὕτη γίνεται :} \quad E = \frac{1}{2} \beta\gamma \eta\mu A \quad (32)$$

Βλέπομεν λοιπόν ότι:

Τὸ ἔμβαδὸν παντὸς τριγώνου ἰσοῦται πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ γινομένου δύο πλευρῶν αὐτοῦ πολλαπλασιασθέντος ἐπὶ τὸ ἥμι-
τονον τῆς γωνίας αὐτῶν.

δ') Ἐστω τρίγωνον $AB\Gamma$, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι $B\Gamma > A\Gamma$ ἢ $\alpha > \beta$ (σχ. 21).

Ἐπὶ τῆς εὐθείας $B\Gamma$ ὀρίζομεν τμήματα $\Gamma\Delta = \Gamma\Delta' = \beta$. οὕτω δὲ εἶναι

$$B\Delta = B\Gamma - \Gamma\Delta = \alpha - \beta \quad \text{καὶ}$$

$$B\Delta' = B\Gamma + \Gamma\Delta' = \alpha + \beta.$$

Ἄν δὲ φέρωμεν τὰ εὐθύγραμμα τμήματα $A\Delta$, $A\Delta'$, ἡ πλευρὰ $A\Gamma$ γίνεται διάμεσος τοῦ τριγώνου $A\Delta\Delta'$. Ἐπειδὴ δὲ ἡ διάμεσος αὕτη εἶναι τὸ ἥμισυ τῆς $\Delta\Delta'$, ἡ γωνία $\Delta A\Delta'$ εἶναι ὀρθή.

Ἦδη παρατηροῦμεν ὅτι ἡ γωνία ω' εἶναι ἔξωτερικὴ γωνία τοῦ τριγώνου $AB\Gamma$ καὶ τοῦ ἰσοσκελοῦς τριγώνου $A\Gamma\Delta$. Ἔνεκα τούτου δὲ εἶναι:

$$\omega' = A + B, \quad \omega' = 2\omega \quad \text{καὶ ἔπομένως} \quad \omega = \frac{A + B}{2} \quad (1)$$

Ἄν δὲ φέρωμεν τὴν BE παράλληλον πρὸς τὴν AD , θὰ εἶναι:

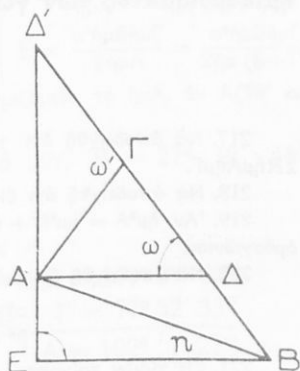
$$B + \eta = \omega = \frac{A + B}{2}, \quad \eta = \frac{A + B}{2} - B = \frac{A - B}{2}$$

$$\text{καὶ} \quad \frac{EA}{ED'} = \frac{B\Delta}{B\Delta'} = \frac{\alpha - \beta}{\alpha + \beta} \quad (2)$$

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν ὀρθογωνίων τριγώνων EAB , $ED'B$ βλέπομεν ὅτι $(EA) = (EB)\epsilon\phi\eta = (EB)\epsilon\phi\left(\frac{A-B}{2}\right)$ καὶ $(ED') = (EB)\epsilon\phi(B+\eta)$

$$= (EB)\epsilon\phi\left(\frac{A+B}{2}\right), \quad \text{ἔπεται ὅτι} \quad \frac{EA}{ED'} = \frac{\epsilon\phi\left(\frac{A-B}{2}\right)}{\epsilon\phi\left(\frac{A+B}{2}\right)} \quad \text{καὶ ἔνεκα τῆς (2)}$$

$$\text{εἶναι:} \quad \frac{\alpha - \beta}{\alpha + \beta} = \frac{\epsilon\phi\left(\frac{A-B}{2}\right)}{\epsilon\phi\left(\frac{A+B}{2}\right)} \quad (33)$$

Σχ. 21.

Βλέπουμε λοιπόν ότι :

‘Ο λόγος τῆς διαφορᾶς’ δύο πλευρῶν τριγώνου πρὸς τὸ ἄθροισμα αὐτῶν εἶναι ἴσος πρὸς τὸν λόγον τῆς ἐφαπτομένης τῆς ἡμιδιαφορᾶς τῶν ἀπέναντι γωνιῶν πρὸς τὴν ἐφαπτομένην τοῦ ἡμιαθροίσματος τῶν γωνιῶν τούτων.

Ἀσκήσεις

217. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ ὕψος ΒΔ ἐνὸς τριγώνου ΑΒΓ ἰσοῦται πρὸς $2R\eta\mu A\eta\mu\Gamma$.

218. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶν τρίγωνον ΑΒΓ εἶναι: $E = 2R^2\eta\mu A\eta\mu B\eta\mu\Gamma$.

219. Ἄν $\eta\mu^2 A = \eta\mu^2 B + \eta\mu^2 \Gamma$, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ τρίγωνον ΑΒΓ εἶναι ὀρθογώνιον.

220. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶν τρίγωνον ΑΒΓ εἶναι:

$$\frac{\alpha^2 + \gamma^2 - \beta^2}{\beta^2 + \gamma^2 - \alpha^2} = \frac{\epsilon\phi A}{\epsilon\phi B}.$$

221. Εἰς τυχὸν τρίγωνον ΑΒΓ φέρομεν τὴν διάμεσον ΑΜ. Ἄν καλέσωμεν ω τὴν γωνίαν αὐτῆς μετὰ τὴν ΑΒ καὶ ϕ μετὰ τὴν ΑΓ, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι $\gamma\eta\mu\omega - \beta\eta\mu\phi = 0$.

222. Ἐν τρίγωνον ἔχει $\alpha = 37$ μέτ., $\beta = 13$ μέτ., $A - B = 48^\circ 27' 20''$. Νὰ εὐρεθῇ ἡ γωνία Γ αὐτοῦ.

Α' ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΜΗ ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΥ

61. Πρόβλημα Ι. Νὰ ἐπιλυθῇ ἐν τρίγωνον ΑΒΓ, ἂν δοθῶσι μία πλευρὰ καὶ δύο γωνίαι αὐτοῦ.

Ἐστω π.χ. ὅτι δίδεται ἡ πλευρὰ α καὶ αἱ γωνίαι Β καὶ Γ αὐτοῦ. Εἶναι φανερόν ὅτι πρέπει νὰ εἶναι $B + \Gamma < 180^\circ$, διὰ νὰ ἔχη τὸ πρόβλημα λύσιν.

Ἐπίλυσις. Ἐκ τῆς γνωστῆς ἰσότητος $A + B + \Gamma = 180^\circ$ ἔπεται ὅτι $A = 180^\circ - (B + \Gamma)$.

Ἐκ δὲ τῶν ἰσοτήτων	Γνωστὰ	Ἀγνωστα
$\frac{\alpha}{\eta\mu A} = \frac{\beta}{\eta\mu B} = \frac{\gamma}{\eta\mu \Gamma}$ εὐρίσκομεν ὅτι :	στοιχεῖα	στοιχεῖα
$\beta = \frac{\alpha\eta\mu B}{\eta\mu A}, \quad \gamma = \frac{\alpha\eta\mu \Gamma}{\eta\mu A}$	α, B, Γ	A, β, γ, E

Ἐπειδὴ δὲ $\eta\mu A = \eta\mu(B + \Gamma)$, αὗται γίνονται :

$$\beta = \frac{\alpha \eta \mu B}{\eta \mu (B + \Gamma)}$$

$$\gamma = \frac{\alpha \eta \mu \Gamma}{\eta \mu (B + \Gamma)}$$

Τύποι επιλύσεως

$$A = 180^\circ - (B + \Gamma),$$

$$\beta = \frac{\alpha \eta \mu B}{\eta \mu A} = \frac{\alpha \eta \mu B}{\eta \mu (B + \Gamma)}$$

$$\gamma = \frac{\alpha \eta \mu \Gamma}{\eta \mu A} = \frac{\alpha \eta \mu \Gamma}{\eta \mu (B + \Gamma)}$$

$$E = \frac{\alpha^2 \eta \mu B \eta \mu \Gamma}{2 \eta \mu A} = \frac{\alpha^2 \eta \mu B \eta \mu \Gamma}{2 \eta \mu (B + \Gamma)}$$

Τέλος εκ τῆς $E = \frac{1}{2} \beta \gamma \eta \mu A$ καὶ τῶν προηγούμενων τιμῶν τῶν β καὶ γ εὐρίσκομεν ὅτι:

$$E = \frac{\alpha^2 \eta \mu B \eta \mu \Gamma}{2 \eta \mu A} = \frac{\alpha^2 \eta \mu B \eta \mu \Gamma}{2 \eta \mu (B + \Gamma)} \quad (34)$$

Σημείωσις. Εἰς τὰς ἐφαρμογὰς μεταχειρίζομεθα τὸ $\eta \mu A$, ἂν $A(90^\circ$ καὶ τὸ $\eta \mu(B + \Gamma)$, ἂν $A > 90^\circ$.

Παράδειγμα. Ἐστω $\alpha = 3475,6$ μέτ., $B = 27^\circ 12' 18''$ καὶ $\Gamma = 50^\circ 40' 15''$.

Υπολογισμὸς τῆς A

$$B = 27^\circ 12' 18''$$

$$\Gamma = 50^\circ 40' 15''$$

$$B + \Gamma = 77^\circ 52' 33''$$

$$180^\circ = 179^\circ 59' 60''$$

$$B + \Gamma = 77^\circ 52' 33''$$

$$A = 102^\circ 7' 27''$$

Υπολογισμὸς τῶν β καὶ γ

$$\beta = \frac{\alpha \eta \mu B}{\eta \mu (B + \Gamma)}$$

$$\gamma = \frac{\alpha \eta \mu \Gamma}{\eta \mu (B + \Gamma)}$$

$$\log \beta = \log \alpha + \log \eta \mu B - \log \eta \mu (B + \Gamma),$$

$$\log \gamma = \log \alpha + \log \eta \mu \Gamma - \log \eta \mu (B + \Gamma)$$

$$\log \alpha = 3,54103$$

$$\log \alpha = 3,54103$$

$$\log \eta \mu B = 1,66008$$

$$\log \eta \mu \Gamma = 1,88847$$

$$\text{ἄθροισμα} = 3,20211$$

$$\text{ἄθροισμα} = 3,42950$$

$$\log \eta \mu (B + \Gamma) = 1,99021$$

$$\log \eta \mu (B + \Gamma) = 1,99021$$

$$\log \beta = 3,21090$$

$$\log \gamma = 3,43929$$

$$\beta = 1525,19 \text{ μέτ.}$$

$$\gamma = 2749,75$$

Υπολογισμὸς τοῦ E .

$$2E = \frac{\alpha^2 \eta \mu B \eta \mu \Gamma}{\eta \mu (B + \Gamma)}$$

$$\log(2E) = 2 \log \alpha + \log \eta \mu B + \log \eta \mu \Gamma - \log \eta \mu (B + \Gamma)$$

$$2 \log \alpha = 7,08206$$

$$\text{ἄθροισμα} = 6,63061$$

$$\log \eta \mu B = 1,66008$$

$$\log \eta \mu (B + \Gamma) = 1,99021$$

$$\log \eta \mu \Gamma = 1,88847$$

$$\log(2E) = 6,64040$$

$$\text{ἄθροισμα} = 6,63061$$

$$2E = 4\,369\,200 \text{ τετ. μέτ.}$$

$$E = 2\,184\,600 \text{ τετ. μέτ.}$$

Ἀσκήσεις

223. "Εν τρίγωνον ΑΒΓ ἔχει $\alpha = 5$ μέτ., $B = 25^\circ 20'$ καὶ $\Gamma = 32^\circ 53'$. Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

224. "Εν τρίγωνον ΑΒΓ ἔχει: $\alpha = 265,6$ μέτ., $B = 70^\circ 15' 20''$ καὶ $\Gamma = 48^\circ 44' 40''$. Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

225. "Εν τρίγωνον ἔχει $\beta = 2\,667,65$ μέτ., $A = 58^\circ 15' 30''$ καὶ $B = 20^\circ 20' 45''$. Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

226. Ἡ διαγώνιος ΑΓ ἐνὸς παραλληλογράμμου ΑΒΓΔ ἔχει μήκος 8 μέτ. καὶ διαιρεῖ τὴν γωνίαν Α εἰς δύο γωνίας μὲ μέτρον $23^\circ 15'$ ἢ μία καὶ $50^\circ 25'$ ἢ ἄλλη. Νὰ εὐρεθῶσι τὰ μήκη τῶν πλευρῶν καὶ τὸ ἐμβαδὸν τοῦ παραλληλογράμμου τούτου.

227. Εἰς ἓνα κύκλον ἀκτίνος 0,7 μέτ. ἄγομεν χορδὴν ΒΓ ἴσην πρὸς τὴν ἀκτίνα καὶ ἐφαπτομένης ΑΒ, ΑΓ. Νὰ ἐπιλυθῇ τὸ τρίγωνον ΑΒΓ.

228. "Εν ἰσοσκελὲς τρίγωνον ΑΒΓ ἔχει βάσιν (ΒΓ) = 2,5 μέτ. καὶ $A = 116^\circ 34' 46''$. Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

229. Εἰς ἓν σημεῖον Α ἐνεργοῦσι δύο δυνάμεις ὑπὸ γωνίαν $64^\circ 20' 40''$. Ἡ συνισταμένη αὐτῶν ἔχει ἔντασιν 45 χιλιογράμμων καὶ σχηματίζει μὲ τὴν μίαν συνιστάσσαν γωνίαν $48^\circ 12'$. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἔντασις ἐκάστης τῶν δυνάμεων τούτων.

230. "Εν τρίγωνον ΑΒΓ ἔχει $\alpha = 0,85$ μέτ. $B = 42^\circ 20'$, $\Gamma = 74^\circ 10' 30''$. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μήκος τοῦ ὕψους ΑΔ αὐτοῦ.

231. Εἰς κύκλον ἀκτίνος 2 μέτ. εἶναι ἐγγεγραμμένον τρίγωνον, τὸ ὁποῖον ἔχει $B = 56^\circ 20' 18''$ καὶ $\Gamma = 102^\circ 10' 24''$. Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

Β' ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΜΗ ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΥ

62. Πρόβλημα II. Νὰ ἐπιλυθῇ τρίγωνον ΑΒΓ, ἂν δοθῶσι δύο πλευραὶ καὶ ἡ γωνία, ἡ ὁποία κεῖται ἀπέναντι τῆς μιᾶς τούτων.

Ἐστω π.χ. ὅτι δίδονται αἱ πλευραὶ α , β καὶ ἡ γωνία Α.

Ἐπίλυσις Ἐκ τῆς ἰσότητος $\frac{\alpha}{\eta\mu A} = \frac{\beta}{\eta\mu B}$ εὐρίσκομεν ὅτι

$$\eta\mu B = \frac{\beta \eta\mu A}{\alpha}$$

Ἐκ ταύτης δὲ ὀρίζεται ἡ γωνία Β. Μετὰ ταῦτα εὐρίσκομεν καὶ τὴν Γ διὰ τῆς ἰσότητος $\Gamma = 180^\circ - (A + B)$.

Ἐπειτα ἐκ τῆς $\frac{\alpha}{\eta\mu A} = \frac{\gamma}{\eta\mu \Gamma}$ εὐρίσκομεν ὅτι $\gamma = \frac{\alpha \eta\mu \Gamma}{\eta\mu A}$ καὶ ὀρίζομεν τὴν γ. Τέλος ἐκ τῆς $E = \frac{1}{2} \alpha \beta \eta\mu \Gamma$ εὐρίσκομεν τὸ ἐμβαδόν.

1ον Παράδειγμα. Ἐστω $\alpha = 347$
μέτ., $\beta = 260$ μέτ. καὶ $A = 35^\circ$.

Ὑπολογισμὸς τῆς B

$$\eta\mu B = \frac{\beta \eta\mu A}{\alpha}$$

$$\log \eta\mu B = \log \beta + \log \eta\mu A - \log \alpha.$$

$$\log \beta = 2,41497$$

$$\log \eta\mu A = 1,75859$$

$$\text{ἄθροισμα} = 2,17356$$

$$\log \alpha = 2,54033$$

$$\log \eta\mu B = 1,63323$$

$$B = 25^\circ 27' 9'' \quad \text{καὶ}$$

Ἐπειδὴ ὁμως $154^\circ 32' 51'' + 35^\circ = 189^\circ 32' 51'' > 180^\circ$, ἡ δευ-
τέρα τιμὴ τῆς B δὲν εἶναι δεκτὴ.

Ὑπολογισμὸς τῆς Γ

$$180^\circ = 179^\circ 59' 60''$$

$$A + B = 60^\circ 27' 9''$$

$$\Gamma = 119^\circ 32' 51''$$

καὶ

Ὑπολογισμὸς τῆς γ

$$\text{Ἐκ τῆς } \gamma = \frac{\alpha \eta\mu \Gamma}{\eta\mu A} \text{ ἔπεται ὅτι:}$$

$$\log \gamma = \log \alpha + \log \eta\mu \Gamma - \log \eta\mu A$$

$$\log \alpha = 2,54033$$

$$\log \eta\mu \Gamma = 1,93949$$

$$\text{ἄθροισμα} = 2,47982$$

$$\log \eta\mu A = 1,75859$$

$$\gamma = 526,3 \text{ μέτ.}$$

Γνωστὰ Ἀγνωστα
στοιχεῖα

$$\alpha, \beta, A \quad B, \Gamma, \gamma, E,$$

Τύποι ἐπιλύσεως

$$\eta\mu B = \frac{\beta \eta\mu A}{\alpha},$$

$$\Gamma = 180^\circ - (A + B)$$

$$\gamma = \frac{\alpha \eta\mu \Gamma}{\eta\mu A}, \quad E = \frac{1}{2} \alpha \beta \eta\mu \Gamma.$$

$$180^\circ = 179^\circ 59' 60''$$

$$B = 25^\circ 27' 9''$$

$$B' = 154^\circ 32' 51''$$

Ὑπολογισμὸς τοῦ E

Ἐκ τῆς $2E = \alpha \beta \eta\mu \Gamma$, ἔπεται ὅτι:

$$\log(2E) = \log \alpha + \log \beta + \log \eta\mu \Gamma$$

$$\log \alpha = 2,54033$$

$$\log \beta = 2,41497$$

$$\log \eta\mu \Gamma = 1,93949$$

$$\log(2E) = 4,89479$$

$$2E = 78\,486 \text{ τετ. μέτ.}$$

$$E = 39\,243 \text{ τετ. μέτ.}$$

2ον Παράδειγμα. Ἐστω ὅτι $\alpha = 300$ μέτ., $\beta = 456,75$ μέτ.
καὶ $A = 34^\circ 16'$.

Ἐργαζομενοι ὅπως εἰς τὸ προηγούμενον παράδειγμα εὐρίσκο-
μεν πρῶτον ὅτι $B = 59^\circ 0' 25'',7$ καὶ $B' = 120^\circ 59' 34'',3$. Ἐπειδὴ
δὲ $B' + A < 180^\circ$, ἔπεται ὅτι καὶ αἱ δύο αὗται τιμαὶ εἶναι δεκταί.

Εἰς ἐκάστην δὲ τούτων ἀντιστοιχεῖ μία τιμὴ τῆς Γ , μία τῆς γ καὶ μία τοῦ E . Ταῦτα ὑπολογίζομεν ὡς ἑξῆς:

᾿Υπολογισμὸς τῶν τιμῶν τῆς Γ

$$\begin{array}{rcl} A & = & 34^{\circ} 16' \\ B & = & 59^{\circ} 0' 25'',7 \\ B' & = & 120^{\circ} 59' 34'',3 \\ \hline A+B & = & 93^{\circ} 16' 25'',7 \\ A+B' & = & 155^{\circ} 15' 34'',3 \end{array} \quad \begin{array}{rcl} 180^{\circ} & = & 179^{\circ} 59' 60'' \\ A+B & = & 93^{\circ} 16' 25'',7 \\ \hline \Gamma & = & 86^{\circ} 43' 34'',3 \\ A+B' & = & 155^{\circ} 15' 34'',3 \\ \hline \Gamma' & = & 24^{\circ} 44' 25'',7 \end{array}$$

᾿Υπολογισμὸς τῶν τιμῶν τῆς γ . ᾿Εκ τῆς $\gamma = \frac{\alpha \eta \mu \Gamma}{\eta \mu A}$, ἔπεται ὅτι:

$$\begin{array}{rcl} \log \gamma & = & \log \alpha + \log \eta \mu \Gamma - \log \eta \mu A \\ \log \alpha & = & 2,47712 \\ \log \eta \mu \Gamma & = & 1,99929 \\ \hline \text{ἄθροισμα} & = & 2,47641 \\ \log \eta \mu A & = & 1,75054 \\ \hline \log \gamma & = & 2,72587 \\ \gamma & = & 531,95 \text{ μέτ.} \end{array} \quad \begin{array}{rcl} \log \gamma' & = & \log \alpha + \log \eta \mu \Gamma' - \log \eta \mu A \\ \log \alpha & = & 2,47712 \\ \log \eta \mu \Gamma' & = & 1,62171 \\ \hline \text{ἄθροισμα} & = & 2,09883 \\ \log \eta \mu A & = & 1,75054 \\ \hline \log \gamma' & = & 2,34829 \\ \gamma' & = & 222,995 \text{ μέτ.} \end{array}$$

᾿Υπολογισμὸς τῶν τιμῶν τοῦ E . ᾿Εκ τῆς $2E = \alpha \beta \eta \mu \Gamma$ ἔπεται ὅτι:

$$\begin{array}{rcl} \log(2E) & = & \log \alpha + \log \beta + \log \eta \mu \Gamma \\ \log(2E') & = & \log \alpha + \log \beta + \log \eta \mu \Gamma' \\ \log \alpha & = & 2,47712 \\ \log \beta & = & 2,65968 \\ \log \eta \mu \Gamma & = & 1,99929 \\ \hline \log(2E) & = & 5,13609 \\ 2E & = & 136\,800 \text{ τετ. μέτ.} \\ E & = & 68\,400 \text{ τετ. μέτ.} \end{array} \quad \begin{array}{rcl} \log \alpha & = & 2,47712 \\ \log \beta & = & 2,65968 \\ \log \eta \mu \Gamma' & = & 1,62171 \\ \hline \log(2E') & = & 4,75851 \\ 2E' & = & 57\,347,14 \text{ τ.μ.} \\ E' & = & 28\,673,57 \text{ τ.μ.} \end{array}$$

3ον Παράδειγμα. ᾿Εστω $\alpha = 900$ μέτ, $\beta = 1\,245$ μέτ. καὶ $A = 53^{\circ} 12' 20''$

᾿Υπολογισμὸς τῆς B .

$$\begin{array}{rcl} \text{᾿Εκ τῆς } \eta \mu B = \frac{\beta \eta \mu A}{\alpha} \text{ ἔπεται ὅτι: } \log \eta \mu B & = & \log \beta + \log \eta \mu A - \log \alpha \\ \log \beta & = & 3,09517 \\ \log \eta \mu A & = & 1,90352 \\ \hline \text{ἄθροισμα} & = & 2,99869 \end{array} \quad \begin{array}{rcl} \text{ἄθροισμα} & = & 2,99869 \\ \log \alpha & = & 2,95424 \\ \hline \log \eta \mu B & = & 0,04445 \end{array}$$

Ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι $\eta\mu B > 1$, ὥστε ἀδύνατον. Τὸ πρόβλημα λοιπὸν δὲν ἔχει λύσιν.

Σημείωσις. Τὸ ἀδύνατον τοῦ προβλήματος τούτου ἐννοοῦμεν καὶ ὡς ἑξῆς: Θέτοντες $\chi = \beta\eta\mu A$ εὐρίσκομεν ὅτι $\log \chi = \log \beta + \log \eta\mu A = 2,99869$, ὅθεν καὶ $\chi = \beta\eta\mu A = 996,98\alpha$. Ἀρα $\eta\mu B = \frac{\beta\eta\mu A}{\alpha} > 1$, ὥστε ἀτοπον.

Ἀσκήσεις

232. Ἄν εἰς τρίγωνον $AB\Gamma$ εἶναι $\frac{\beta\eta\mu A}{\alpha} = 1$, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι $B = 90^\circ$.

233. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει τρίγωνον $AB\Gamma$, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ εἶναι $\beta\eta\mu A\alpha$.

234. Ἐν τρίγωνον $AB\Gamma$ ἔχει $\alpha = 95,6$ μέτ., $\beta = 34,5$ μέτ. καὶ $A = 30^\circ 15' 28''$.

Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

235. Τρίγωνον $AB\Gamma$ ἔχει $\alpha = 500$ μέτ., $\beta = 640$ μέτ. καὶ $A = 40^\circ 20' 10''$.

Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

236. Ἐν παραλληλόγραμμον $AB\Gamma\Delta$ ἔχει $(AB) = 15,45$ μέτ., $(A\Gamma) = 25,50$ μέτ. καὶ $B = 112^\circ$. Νὰ ὑπολογισθῶσι τὰ μήκη τῶν ἄλλων πλευρῶν αὐτοῦ.

237. Ἡ συνισταμένη δύο δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἐνεργοῦσιν εἰς ἓν σημεῖον ὑπὸ γωνίαν, ἔχει ἔντασιν $30,35$ χιλιογράμμων. Ἡ μία ἀπὸ αὐτὰς ἔχει ἔντασιν $20,35$ χιλιογράμμων, ἡ δὲ ἄλλη σχηματίζει μὲ τὴν συνισταμένην γωνίαν $\frac{2\pi}{9}$ ἀκτινίων

Νὰ εὑρεθῇ ἡ ἔντασις τῆς β' δυνάμεως καὶ ἡ γωνία τῶν δυνάμεων τούτων.

Γ' ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΜΗ ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΥ

63. Πρόβλημα III. Νὰ ἐπιλυθῇ ἓν τρίγωνον, ἂν δοθῶσι δύο πλευραὶ αὐτοῦ καὶ ἡ γωνία αὐτῶν.

Ἐστω ὅτι ἐδόθησαν αἱ πλευραὶ α , β καὶ ἡ γωνία Γ αὐτῶν καὶ ὅτι $\alpha > \beta$.

Ἐπίλυσις. Ἀπὸ τὴν γνωστήν ἰσότητα :

Γνωστά, Ἀγνωστα στοιχεῖα	α, β, Γ, A, B, γ, E
-----------------------------	------------------------

$$\frac{\alpha - \beta}{\alpha + \beta} = \frac{\epsilon\phi\left(\frac{A - B}{2}\right)}{\epsilon\phi\left(\frac{A + B}{2}\right)} \text{ καὶ ἐκ τῆς } \frac{A + B}{2} + \frac{\Gamma}{2} = 90^\circ \text{ εὐρίσκομεν εὐκό-}$$

$$\lambda\omega\varsigma \text{ ὅτι : } \epsilon\phi\left(\frac{A - B}{2}\right) = \frac{\alpha - \beta}{\alpha + \beta} \sigma\phi\left(\frac{\Gamma}{2}\right) \quad (1)$$

Τύποι επιλύσεως

$$\epsilon\phi\left(\frac{A-B}{2}\right) = \frac{\alpha-\beta}{\alpha+\beta} \sigma\phi\left(\frac{\Gamma}{2}\right), \gamma = \frac{\alpha\eta\mu\Gamma}{\eta\mu A}, E = \frac{1}{2} \alpha\beta\eta\mu\Gamma.$$

Έκ τῆς (1) εὐρίσκομεν τὴν διαφορὰν $A - B$ καὶ ἔστω Δ ἡ τιμὴ αὐτῆς. Ἄν δὲ λύσωμεν τὸ σύστημα:

$$A - B = \Delta, A + B = 180^\circ - \Gamma,$$

εὐρίσκομεν τὰ μέτρα A καὶ B τῶν ἀγνώστων γωνιῶν τοῦ τριγώνου. Μετὰ ταῦτα ἐκ τῆς ἀναλογίας $\frac{\gamma}{\eta\mu\Gamma} = \frac{\alpha}{\eta\mu A}$ εὐρίσκομεν ὅτι $\gamma = \frac{\alpha\eta\mu\Gamma}{\eta\mu A}$. Διὰ ταύτης δὲ ὑπολογίζομεν τὸ μήκος γ τῆς ἀγνώστου πλευρᾶς.

Τέλος δὲ διὰ τῆς γνωστῆς ισότητος $E = \frac{1}{2} \alpha\beta\eta\mu\Gamma$ εὐρίσκομεν τὸ ἐμβαδὸν τοῦ τριγώνου.

Παράδειγμα. Ἐστω ὅτι $\alpha = 3475,6$ μέτ, $\beta = 1625,2$ μέτ, $\Gamma = 50^\circ 40' 15''$.

Υπολογισμὸς τῶν A καὶ B

Ἐκ τῆς $\epsilon\phi\left(\frac{A-B}{2}\right) = \frac{\alpha-\beta}{\alpha+\beta} \sigma\phi\left(\frac{\Gamma}{2}\right)$ ἔπεται ὅτι:

$$\log \epsilon\phi\left(\frac{A-B}{2}\right) = \log(\alpha-\beta) + \log \sigma\phi\left(\frac{\Gamma}{2}\right) - \log(\alpha+\beta).$$

Βοηθητικὸς πίναξ

$$\alpha = 3475,6$$

$$\beta = 1625,2$$

$$\alpha - \beta = 1850,4$$

$$\alpha + \beta = 5100,8$$

$$\Gamma = 50^\circ 40' 15''$$

$$\frac{\Gamma}{2} = 25^\circ 20' 7'',5$$

$$180^\circ = 179^\circ 59' 60''$$

$$\Gamma = 50^\circ 40' 15''$$

$$A + B = 129^\circ 19' 45''$$

$$A = 102^\circ 7' 27'',1,$$

$$\log(\alpha-\beta) = 3,26727$$

$$\log \sigma\phi\left(\frac{\Gamma}{2}\right) = 0,32472$$

$$\text{ἄθροισμα} = 3,59199$$

$$\log(\alpha+\beta) = 3,70764$$

$$\log \epsilon\phi\left(\frac{A-B}{2}\right) = 1,88435$$

$$\frac{A-B}{2} = 37^\circ 27' 34'',6$$

$$A - B = 74^\circ 55' 9'',2$$

$$A + B = 129^\circ 19' 45''$$

$$2A = 204^\circ 14' 54'',2$$

$$2B = 54^\circ 24' 35'',8$$

$$B = 27^\circ 12' 17'',9$$

Υπολογισμός της γ

Επειδή $\gamma = \frac{\alpha \eta \mu \Gamma}{\eta \mu A}$, είναι: $\log \gamma = \log \alpha + \log \eta \mu \Gamma - \log \eta \mu A$.

Βοηθητικός πίναξ	$\log \alpha = 3,54103$
$180^\circ = 179^\circ 59' 60''$	$\log \eta \mu \Gamma = 1,88847$
$A = 102^\circ 7' 27'',1$	$\alpha \theta \rho \iota \sigma \mu \alpha = 3,42950$
$180^\circ - A = 77^\circ 52' 32'',9$	$\log \eta \mu A = 1,99021$
$\eta \mu A = \eta \mu(77^\circ 52' 32'',9)$	$\log \gamma = 3,43929$
	$\gamma = 2749,75 \text{ μέτ.}$

Υπολογισμός του $\epsilon \mu \beta \alpha \delta \omega \iota$

Εκ της $E = \frac{1}{2} \alpha \beta \eta \mu \Gamma$ εύρισκομεν $2E = \alpha \beta \eta \mu \Gamma$ και έπομένως:

$$\log(2E) = \log \alpha + \log \beta + \log \eta \mu \Gamma.$$

$$\log \alpha = 3,54103$$

$$\log \beta = 3,21090$$

$$\log \eta \mu \Gamma = 1,88847$$

$$\log(2E) = 6,64040$$

$$2E = 4\,369\,200 \text{ τετ. μέτρα}$$

$$E = 2\,184\,600 \text{ τετ. μέτρα.}$$

Άσκήσεις

238. Έν τριγώνον ΑΒΓ έχει $\beta = 300$ μέτ., $\gamma = 127$ μέτ. και $A = 68^\circ 40'$.

Νά επιλυθῇ τοῦτο.

239. Έν τριγώνον έχει $\alpha = 122,4$ μέτ., $\beta = 244,8$ μέτ. και $\Gamma = 42^\circ 42' 42''$.

Νά επιλυθῇ τοῦτο.

240. Έν τριγώνον έχει $\beta = \frac{3}{4}$ μέτ., $\gamma = \frac{5}{12}$ μέτ. και $A = 40^\circ$. Νά επιλυθῇ

τοῦτο.

241. Αἱ διαγωνίαι ἐνὸς παραλληλογράμμου τέμνονται ὑπὸ γωνίαν $45^\circ 20'$.

Ἡ μία δὲ ἀπὸ αὐτὰς ἔχει μήκος 30 μέτ. καὶ ἡ ἄλλη 15 μέτ. Νά εὐρεθῶσι τὰ μήκη τῶν πλευρῶν, τὰ μέτρα τῶν γωνιῶν καὶ τὸ ἐμβαδὸν τοῦ παραλληλογράμμου τούτου.

242. Εἰς ἓνα κύκλον γράφομεν χορδὴν ΒΓ ἴσην πρὸς τὴν ἀκτίνα αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ σημείου δὲ Α τῆς περιφερείας ἄγονται αἱ χορδαὶ ΑΒ καὶ ΑΓ. Ἄν (ΑΒ) = 2√3 μέτ. καὶ (ΑΓ) = 4 μέτ., νά εὐρεθῇ τὸ μήκος τῆς ἀκτίνας αὐτοῦ.

243. Δύο δυνάμεις ἐνεργοῦσιν εἰς σημείον Α ὑπὸ γωνίαν $56^\circ 30'$. Ἡ δὲ μία ἀπὸ αὐτὰς ἔχει ἔντασιν 10 χιλιογράμμων καὶ ἡ ἄλλη 15 χιλιογράμμων. Νά εὐρεθῇ

ή έντασις τῆς συνισταμένης αὐτῶν καί τὰ μέτρα τῶν γωνιῶν αὐτῆς μέ τὰς συνιστώσας.

244. Ἐν τρίγωνον ἔχει $\alpha = 100$ μέτ., $\beta = 79$ μέτ., $\Gamma = \frac{5\pi}{9}$ ἀκτίνια. Νά ἐπιλυθῇ τοῦτο.

245. Τό σχέδιον ἀγροῦ ὑπὸ κλίμακα 0,001 εἶναι τρίγωνον ἔχον $\alpha = 0,4$ μέτ., $\beta = 0,88$ μέτ. καί $\Gamma = 40^\circ 30'$. Νά εὑρεθῇ τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ἀγροῦ τούτου.

246. Νά ἀναλυθῇ δύναμις 10 χιλιογράμμων εἰς δύο συνιστώσας, αἱ ὁποῖαι νά ἐνεργῶσιν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον μέ αὐτήν. Ἡ μία δὲ ἀπὸ αὐτὰς νά ἔχη έντασιν 6 χιλιογράμμων καί νά σχηματίζη γωνίαν 30° μέ τὴν δοθεῖσαν.

Δ' ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΜΗ ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΥ

64. Π ρ ό β λ η μ α ΙΙ'. Νά ἐπιλυθῇ ἔν τρίγωνον, ἂν δοθῶ-
σιν αἱ πλευραὶ αὐτοῦ.

Ἐ π ί λ υ σ ι ς. Ἐκ τῆς γνωστῆς ἰσότητος $\alpha^2 = \beta^2 + \gamma^2 - 2\beta\gamma\sigmaυνΑ$ εὐρίσκομεν ὅτι $\sigmaυνΑ = \frac{\beta^2 + \gamma^2 - \alpha^2}{2\beta\gamma}$. Ἐκ ταύτης ὀρίζομεν τὴν Α. Ἐπειτα εὐρίσκεται εὐκόλως ἡ Β ἐξ ἀντιστοίχου ἰσότητος. Τέλος τὸ ἐμβαδὸν εὐρίσκομεν ἐκ τῆς $E = \frac{1}{2}\beta\gamma\acute{\eta}μΑ$.

Γνωστὰ	Ἀγνωστα	Τύποι ἐπιλύσεως
στοιχεῖα		$\sigmaυνΑ = \frac{\beta^2 + \gamma^2 - \alpha^2}{2\beta\gamma}, \acute{\eta}μΒ = \frac{\beta\acute{\eta}μΑ}{\alpha}$
α, β, γ	A, B, Γ, E	$E = \frac{1}{2}\beta\gamma\acute{\eta}μΑ$

Π α ρ ά δ ε ι γ μ α. Ἐστω $\alpha = 5$ μέτ, $\beta = 8$ μέτ, $\gamma = 10$ μέτ.

Ὑπολογισμὸς τῆς Α

$$\begin{array}{l} \sigmaυνΑ = \frac{8^2 + 10^2 - 5^2}{2 \cdot 8 \cdot 10} = \frac{139}{160} \\ \log\acute{\eta}μ(90^\circ - Α) = \log 139 - \log 160 \\ \log 139 = 2,14301 \\ \log 160 = 2,20412 \\ \hline \log\acute{\eta}μ(90^\circ - Α) = 1,93889 \\ 90^\circ - Α = 60^\circ 18' 43'' \end{array} \quad \begin{array}{l} \acute{\eta}μ(90^\circ - Α) = \frac{139}{160} \\ Α = 90^\circ - (60^\circ 18' 43'') \\ 90^\circ = 89^\circ 59' 60'' \\ \quad \quad \quad 60^\circ 18' 43'' \\ \hline Α = 29^\circ 41' 17'' \end{array}$$

Ὅμοίως ἐκ τῆς ἰσότητος $\beta^2 = \alpha^2 + \gamma^2 - 2\alpha\gamma\sigmaυνΒ$ εὐρίσκομεν ὅτι $\sigmaυνΒ = \frac{\alpha^2 + \gamma^2 - \beta^2}{2\alpha\gamma} = \frac{25 + 100 - 64}{2 \cdot 5 \cdot 10} = 0,61$ καί $B = 52^\circ 24' 38''$

Τὸ μέτρον τῆς Γ καὶ τὸ ἔμβαδὸν E εὐρίσκουσιν ἤδη εὐκόλως οἱ μαθηταί. Ἡ B δύναται νὰ εὐρεθῇ καὶ ἐκ τῆς σχέσεως: $\eta\mu B = \frac{\beta\eta\mu A}{\alpha}$ μετὰ τὴν εὕρεσιν τῆς A .

Σημείωσις. Ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι ἐπίτονος, ἰδίᾳ ἔταν τὰ δεδομένα εἶναι μεγάλοι ἀριθμοί.

Β' τρόπος. Ἄν θέσωμεν $\alpha + \beta + \gamma = 2\tau$, γνωρίζομεν ἐκ τῆς Γεωμετρίας, ὅτι $E = \sqrt{\tau(\tau-\alpha)(\tau-\beta)(\tau-\gamma)}$. Ἀφ' ἑτέρου ἐμάθομεν (§ 60 γ') ὅτι $E = \frac{1}{2} \beta\gamma\eta\mu A$. Ἐκ τούτων εὐρίσκομεν ὅτι:

$$\eta\mu A = \frac{2}{\beta\gamma} \sqrt{\tau(\tau-\alpha)(\tau-\beta)(\tau-\gamma)}.$$

Οὕτω δὲ εὐρίσκομεν τὴν γωνίαν A περιοριζόμενοι εἰς τὴν ὀξείαν A . Ἐκ δὲ τῶν γνωστῶν (§ 60 α') ἰσοτήτων: $\frac{\alpha}{\eta\mu A} = \frac{\beta}{\eta\mu B} = \frac{\gamma}{\eta\mu \Gamma}$ εὐρίσκομεν ὅτι $\eta\mu B = \frac{\beta}{\alpha} \eta\mu A$, $\eta\mu \Gamma = \frac{\gamma}{\alpha} \eta\mu A$. Διὰ τούτων δὲ ὑπολογίζομεν καὶ τὰς ἄλλας ὀξείας γωνίας B καὶ Γ . Καὶ ἂν τὸ ἄθροισμα τῶν δύο γωνιῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπέναντι τῶν μικρότερων πλευρῶν, εὐρεθῇ ὅτι εἶναι μικρότερον τῶν 90° , ἡ τρίτη γωνία πρέπει νὰ ἀντικατασταθῇ μὲ τὸ παραπλήρωμά της, διότι πρέπει νὰ εἶναι ἀμβλεία. Τὸ δὲ ἔμβαδὸν εὐρίσκομεν ἀπὸ ἑνὸς τῶν ἀνωτέρω τύπων.

Βραδύτερον θὰ μάθωμεν καὶ ἄλλην συνήθως εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην χρησιμοποιουμένην μέθοδον, τὴν κλασσικὴν λεγομένην.

Ἀσκήσεις

247. Ἐν τρίγωνον $AB\Gamma$ ἔχει $\alpha = 8$ μέτ, $\beta = 9$ μέτ, $\gamma = 10$ μέτ. Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο

248. Ἐν τρίγωνον $AB\Gamma$ ἔχει $\gamma = 12$ μέτρα, $\alpha = 16$ μέτ. καὶ διάμεσον (AM) $= 20$ μέτ. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον τῆς γωνίας B αὐτοῦ.

249. Τὰ μήκη α , β , γ , τῶν πλευρῶν τριγώνου $AB\Gamma$ εἶναι ἀνάλογα πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς 2, 3, 4. Νὰ εὐρεθῶσι τὰ μέτρα τῶν γωνιῶν αὐτοῦ.

250. Ἐν τρίγωνον $AB\Gamma$ ἔχει $\gamma = 8$ μέτ, διχοτόμον (AD) $= 6$ μέτρα καὶ (BD) $= 4$ μέτ. Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ

65. **Γραφόμετρον.** Διὰ τὴν μέτρησιν τῶν γωνιῶν οἱ τοπογράφοι μεταχειρίζονται ἀκριβῆ ὄργανα, τὰ ὁποῖα γενικῶς λέγονται **γωνιόμετρα**. Ἐν τοιοῦτον ἀκριβέστατον ὄργανον εἶναι ὁ **Θεοδόλιχος**, τὸν ὁποῖον ἐγνωρίσαμεν εἰς τὸ μάθημα τῆς Κοσμογραφίας. Ἀπλούστερον δὲ γωνιομετρικὸν ὄργανον εἶναι τὸ **Γραφόμετρον**.

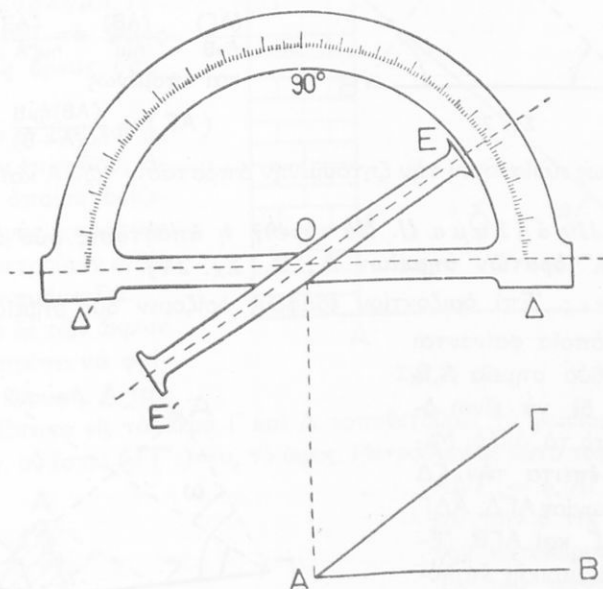

Γραφόμετρον

Τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ μεταλλικὸν ἡμικύκλιον, τοῦ ὁποῖου ἡ ἡμιπεριφέρεια εἶναι διηρημένη καὶ ἡριθμημένη ἀπὸ 0° ἕως 180° . Εἰς τὰ ἄκρα τῆς διαμέτρου AB αὐτοῦ στηρίζονται καθέτως ἐπὶ τὸ ἡμικύκλιον δύο στελέχη. Δύο λεπτόταται σχισμαὶ κατὰ μῆκος τῶν στελεχῶν τούτων ὀρίζουσιν ἓν ἀμετάθετον σκοπευτικὸν ἐπίπεδον κάθετον ἐπὶ τὸ ἡμικύκλιον. Ἄλλος κανὼν CD στρεπτός περὶ τὸ κέντρον O τοῦ ἡμικυκλίου καὶ ἐν τῷ ἐπιπέδῳ αὐτοῦ φέρει εἰς τὰ ἄκρα του δύο στελέχη κάθετα ἐπὶ τὸν κανόνα τοῦτον. Λεπταὶ δὲ σχισμαὶ κατὰ μῆκος αὐτῶν ὀρίζουσιν ἄλλο κινητὸν σκοπευτικὸν ἐπίπεδον. Δι' ἀρθρωτικῆς βάσεως τὸ ἡμικύκλιον δύναται νὰ συμπύπτῃ μὲ οἰονδήποτε ἐπίπεδον (σχ. 22).

Διὰ νὰ μετρήσωμεν γωνίαν $BA\Gamma$ θέτομεν τὸ ὄργανον οὕτως

ὥστε τὸ ἡμικύκλιον νὰ εἶναι παράλληλον πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῆς γωνίας, τὸ κέντρον O νὰ προβάλληται καθέτως εἰς τὴν κορυφὴν A τῆς γωνίας καὶ τὸ ἀμετάθετον σκοπευτικὸν ἐπίπεδον νὰ ἔχῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς μιᾶς πλευρᾶς AB τῆς γωνίας (σχ. 22). Στρέφωμεν

Σχ. 22

ἔπειτα τὸν κανόνα $E'E$ περὶ τὸ κέντρον O , μέχρις οὗ τὸ κινητὸν σκοπευτικὸν ἐπίπεδον λάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἄλλης πλευρᾶς AG τῆς γωνίας. Τὸ μέτρον τοῦ τόξου DE , τὸ ὁποῖον περιέχεται τότε μεταξὺ τῶν σκοπευτικῶν ἐπιπέδων, εἶναι προφανῶς τὸ ζητούμενον μέτρον τῆς γωνίας BAG .

66. Πρόβλημα I. Νὰ εὑρεθῇ ἡ ἀπόστασις προσίτου σημείου A ἀπὸ ἄλλου ἀπροσίτου ἀλλ' ὄρατου σημείου Γ (σχ. 23).

Λύσις. Ἐπὶ τοῦ ὀριζοντίου ἐπιπέδου τοῦ A ὀρίζομεν σημείον B , ἀπὸ τοῦ ὁποίου φαίνονται τὰ A καὶ Γ καὶ εἶναι δυνατὴ ἡ μέτρησις τῆς ἀποστάσεως AB μετὰ πάσης δυνατῆς ἀκριβείας. Μετὰ

τὴν μέτρησιν αὐτῆς τοποθετοῦντες τὸ γωνιομετρικὸν ὄργανόν μας

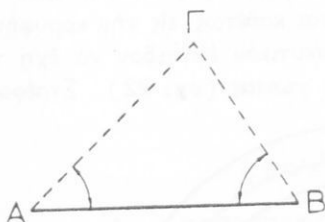
εἰς τὰ ἄκρα A καὶ B μετροῦ-
μεν τὰς γωνίας BΑΓ καὶ ΑΒΓ.

Ἐνῆκα δὲ τοῦ τριγώνου ΑΒΓ
εἶναι

$$\frac{(ΑΓ)}{\eta\mu B} = \frac{(ΑΒ)}{\eta\mu \Gamma} = \frac{(ΑΒ)}{\eta\mu(A+B)}$$

καὶ ἐπομένως

$$(ΑΓ) = \frac{(ΑΒ)\eta\mu B}{\eta\mu(A+B)}.$$

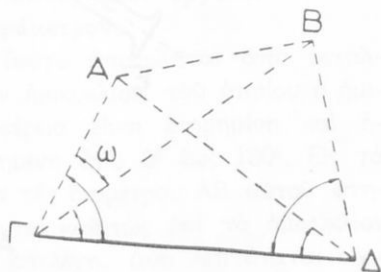

Σχ. 23

Οὕτως εὐρίσκομεν τὴν ζητούμενην ἀπόστασιν τῶν A καὶ Γ.

**67. Πρόβλημα II. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἀπόστασις δύο ἀπροσί-
των ἀλλ' ὁρατῶν σημείων A, B (Σχ. 24).**

Λύσις. Ἐπὶ ὀριζοντίου ἐδάφους ὀρίζομεν δύο σημεῖα Γ, Δ,
ἀπὸ τὰ ὁποῖα φαίνονται
καὶ τὰ δύο σημεῖα A, B
ἕκαστον δὲ νὰ εἶναι ὁ-
ρατὸν ἀπὸ τὸ ἄλλο. Με-
τροῦμεν ἔπειτα τὴν ΓΔ
καὶ τὰς γωνίας ΑΓΔ, ΑΔΓ,
ΔΓΒ, ΒΔΓ καὶ ΑΓΒ. Ἐ-
πειτα διὰ μερικῆς ἐπιλύ-
σεως ἑκάστου τῶν τρι-
γώνων ΑΓΔ, ΒΓΔ εὐρί-
σκομεν τὰ μήκη (ΑΓ)
καὶ (ΓΒ). Οὕτω δὲ γνωρίζομεν τὰς δύο πλευρὰς ΑΓ, ΓΒ τοῦ τρι-
γώνου ΑΓΒ καὶ τὴν γωνίαν ω. Ἐκ τούτου λοιπὸν εὐρίσκομεν τὴν
ἀπόστασιν ΑΒ (§ 63).

Σχ. 24

**68. Πρόβλημα III. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ὕψος ἐνὸς πύργου, τοῦ
ὁποίου ἡ βᾶσις εἶναι προσιτῇ (Σχ. 25).**

Λύσις. Ἀρχόμενοι ἀπὸ τὴν βᾶσιν τοῦ πύργου ὀρίζομεν
καὶ μετροῦμεν εὐθύγραμμον τμήμα ΑΟ' ἔστω δὲ (ΑΟ') = δ. Το-
ποθετοῦμεν ἔπειτα εἰς τὸ Ο' τὸ γωνιομετρικὸν ὄργανον ὕψους
(ΟΟ') = υ καὶ μετροῦμεν τὴν γωνίαν ΒΟΓ = ω τῆς ὀπτικῆς ἀκτί-

νος OB με την οριζόντιον εὐθείαν OG . Ἐκ δὲ τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου $OBΓ$ εὐρίσκομεν ὅτι $(GB) = \delta$ ἔφω καὶ ἑπομένως:

$$(AB) = \nu + (GB) = \nu + \delta \cdot \epsilon\phi\omega.$$

69. Πρόβλημα IV.
Νὰ εὐρεθῇ τὸ ὕψος
 AB ἑνὸς ὄρους (σχ. 26).

Δύσεις. Ἐπὶ τοῦ ὀριζοντίου ἐπιπέδου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὀρίζεται τὸ ὕψος, χαράσσομεν καὶ μετροῦμεν εὐθύγραμμον τμήμα $\Gamma\Delta$.

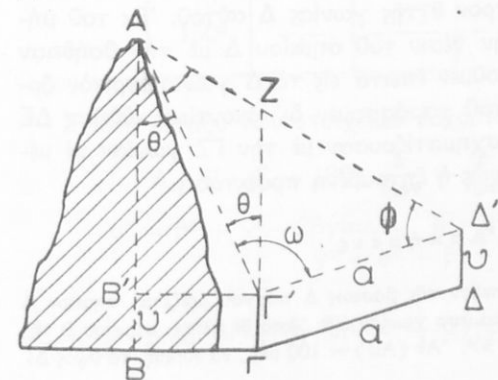
Ἀπὸ δὲ τῶν ἁκρῶν τούτου πρέπει νὰ φαίνεται ἡ κορυφή A τοῦ ὄρους. Ἐπειτα εἰς τὰ ἁκρά Γ καὶ Δ τοποθετοῦμεν τὸ γωνιομετρικὸν ὄργανον, οὗ ἔστω $(\Gamma\Gamma') = \nu$, τὸ ὕψος. Μετροῦμεν μὲ αὐτὸ τὰς γωνίας

$\Delta\Delta'\Gamma' = \phi$, $\Lambda\Gamma'\Delta' = \omega$ καὶ τὴν θ τῆς $\Lambda\Gamma'$ μὲ τὴν κατακόρυφον ΓZ . Ἐκ τοῦ τριγώνου δὲ $\Lambda\Gamma'\Delta'$, εὐρίσκομεν εὐκόλως ὅτι:

$$(\Lambda\Gamma') = \frac{\alpha \eta\mu\phi}{\eta\mu(\phi + \omega)}.$$

Ἐκ δὲ τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου $\Lambda B'\Gamma'$ βλέπομεν ὅτι:

$$(\Lambda B') = (\Lambda\Gamma') \sigma\upsilon\nu\theta = \frac{\alpha \eta\mu\phi \sigma\upsilon\nu\theta}{\eta\mu(\omega + \phi)}$$

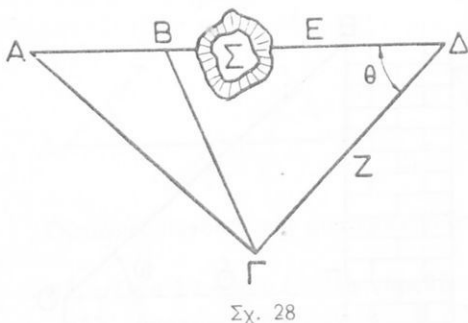

Σχ. 26

Μετὰ ταῦτα εὐρίσκομεν ὅτι: $(AB) = (AB') + \nu$.

70. Πρόβλημα V. **Νὰ χαραχθῇ ἐπὶ ἐπιπέδου ἐδάφους**

ή ὀπισθεν κωλύματος Σ προέκτασις μιᾶς εὐθείας AB (σχ. 28).
 Λύσις. Μετροῦμεν μετὰ πάσης δυνατῆς ἀκριβείας τὴν ἀπόστασιν AB δύο σημείων τῆς δοθείσης εὐθείας. Ἐπειτα τοποθετοῦμεν ὁρατὸν σῆμα εἰς σημεῖον Γ , ἀπὸ τὸ ὁποῖον φαίνονται τὰ σημεία A, B καὶ ὁ κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς AB ὀπισθεν τοῦ Σ χῶρος. Πρὸς τὸν χῶρον τοῦτον κατεθύνομεν εὐθεῖαν ΓZ , τὴν ὁποίαν

χαράσσομεν δι' ἀκοντίων. Ἐστω δὲ Δ ἡ τομὴ αὐτῆς καὶ τῆς ζητουμένης $E\Delta$.

Μετροῦμεν ἔπειτα τὰς γωνίας $BA\Gamma, AB\Gamma, A\Gamma Z$ καὶ ὑπολογίζομεν τὸ μῆκος τῆς πλευρᾶς $A\Gamma$ τοῦ τριγώνου $AB\Gamma$.

Ἐπειτα ὑπολογίζομεν τὸ μῆκος τῆς πλευρᾶς $\Gamma\Delta$ τοῦ νοητοῦ τριγώνου $A\Gamma\Delta$ καὶ τὸ μέτρον θ τῆς γωνίας Δ αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ μήκους δὲ $(\Gamma\Delta)$ ὀρίζομεν τὴν θέσιν τοῦ σημείου Δ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς μετροταινίας. Τοποθετοῦμεν ἔπειτα εἰς τὸ Δ γωνιομετρικὸν ὄργανον καὶ τῇ βοηθείᾳ αὐτοῦ χαράσσομεν δι' ἀκοντίων εὐθεῖαν ΔE πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σ καὶ σχηματίζουσιν μὲ τὴν ΓZ γωνίαν μὲ μέτρον θ . Ἡ $E\Delta$ εἶναι προφανῶς ἡ ζητουμένη προέκτασις.

Ἀσκήσεις

251. Εἰς τὸ ὀριζόντιον ἐπίπεδον τῆς βάσεως Δ πύργου ὀρίζεται σημεῖον A ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὁ πύργος φαίνεται ὑπὸ γωνίαν 60° . Ἀπὸ δὲ ἄλλου σημείου B τῆς εὐθείας ΔA φαίνεται ὑπὸ γωνίαν 30° . Ἄν $(AB) = 100$ μέτ., νὰ εὗρεθῇ τὸ ὕψος $\Delta\Gamma$ τοῦ πύργου.

252. Δύο σημεία A καὶ B κεῖνται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὀριζοντίου ἐπιπέδου καὶ ἀπέχουσιν ἀλλήλων 1000 μέτρα. Ἐν ἀπρόσσιτον σημεῖον Π φαίνεται ἐξ ἀμφοτέρων ὑπὸ γωνίαν ὕψους 35° . Ἡ δὲ ἀπόστασις τοῦ Π ἀπὸ ἐκάστου τῶν A καὶ B φαίνεται ἐκ τοῦ ἄλλου ὑπὸ γωνίαν 60° . Νὰ εὗρεθῇ τὸ ὕψος τοῦ Π ἀπὸ τοῦ ὀριζοντίου ἐπιπέδου τῶν A καὶ B .

253. Τρία σημεία A, B, Γ , ἐπὶ ὀριζοντίου ἐδάφους κεῖνται ἀπ' εὐθείας καὶ τὰ B, Γ

είναι απρόσιτα. Ἐν τέταρτον σημείον Δ τοῦ αὐτοῦ ὁριζοντίου ἐδάφους ἀπέχει 600 μέτρα τοῦ Α. φαίνεται δὲ ἐξ αὐτοῦ τὸ μὲν ΑΒ ὑπὸ γωνίαν 42° , τὸ δὲ ΑΓ ὑπὸ γωνίαν 75° . Ἀπὸ δὲ τοῦ Α φαίνεται τὸ τμήμα ΒΔ ὑπὸ γωνίαν 40° . Νὰ εὕρεθῇ τὸ μήκος τῆς ἀποστάσεως ΒΓ.

ΠΙΝΑΞ ΤΥΠΩΝ Β' ΒΙΒΛΙΟΥ

Σχέσεις τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν ἀμβλείας γωνίας θ:

$$\eta\mu^2\theta + \sigma\upsilon\nu^2\theta = 1, \quad \epsilon\phi\theta = \frac{\eta\mu\theta}{\sigma\upsilon\nu\theta}, \quad \sigma\phi\theta = \frac{\sigma\upsilon\nu\theta}{\eta\mu\theta}.$$

Σχέσεις τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν δύο παραπληρωματικῶν γωνιῶν: $\eta\mu(180^\circ - \omega) = \eta\mu\omega$, $\sigma\upsilon\nu(180^\circ - \omega) = -\sigma\upsilon\nu\omega$
 $\epsilon\phi(180^\circ - \omega) = -\epsilon\phi\omega$, $\sigma\phi(180^\circ - \omega) = -\sigma\phi\omega$.

Τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ γωνίας 120° , 135° , 150°

γωνία	ἡμ.	συν.	ἐφ.	σφ.
120°	$\frac{\sqrt{3}}{2}$	$-\frac{1}{2}$	$-\sqrt{3}$	$-\frac{\sqrt{3}}{3}$
135°	$\frac{\sqrt{2}}{2}$	$-\frac{\sqrt{2}}{2}$	- 1	- 1
150°	$\frac{1}{2}$	$-\frac{\sqrt{3}}{2}$	$-\frac{\sqrt{3}}{3}$	$-\sqrt{3}$

Σχέσεις μεταξὺ τῶν στοιχείων τυχόντος τριγώνου ΑΒΓ.

$$A + B + \Gamma = 180^\circ, \quad \frac{\alpha}{\eta\mu A} = \frac{\beta}{\eta\mu B} = \frac{\gamma}{\eta\mu \Gamma} = 2R,$$

$$\alpha^2 = \beta^2 + \gamma^2 - 2\beta\gamma\sigma\upsilon\nu A, \quad \beta^2 = \alpha^2 + \gamma^2 - 2\alpha\gamma\sigma\upsilon\nu B, \\ \gamma^2 = \alpha^2 + \beta^2 - 2\alpha\beta\sigma\upsilon\nu \Gamma,$$

$$E = \frac{1}{2} \alpha\beta\eta\mu \Gamma = \frac{1}{2} \beta\gamma\eta\mu A = \frac{1}{2} \alpha\gamma\eta\mu B, \quad \frac{\alpha - \beta}{\alpha + \beta} = \frac{\epsilon\phi\left(\frac{A - B}{2}\right)}{\epsilon\phi\left(\frac{A + B}{2}\right)}$$

$$E = \frac{\alpha^2\eta\mu B\eta\mu \Gamma}{2\eta\mu A} = \frac{\alpha^2\eta\mu B\eta\mu \Gamma}{2\eta\mu(B + \Gamma)} = \frac{\beta^2\eta\mu A\eta\mu \Gamma}{2\eta\mu B} = \frac{\beta^2\eta\mu A\eta\mu \Gamma}{2\eta\mu(A + \Gamma)} \\ = \frac{\gamma^2\eta\mu A\eta\mu B}{2\eta\mu \Gamma} = \frac{\gamma^2\eta\mu A\eta\mu \Gamma}{2\eta\mu(A + B)}$$

$$\sigma\upsilon\nu A = \frac{\beta^2 + \gamma^2 - \alpha^2}{2\beta\gamma}, \quad \sigma\upsilon\nu B = \frac{\alpha^2 + \gamma^2 - \beta^2}{2\alpha\gamma}, \quad \sigma\upsilon\nu \Gamma = \frac{\alpha^2 + \beta^2 - \gamma^2}{2\alpha\beta}$$

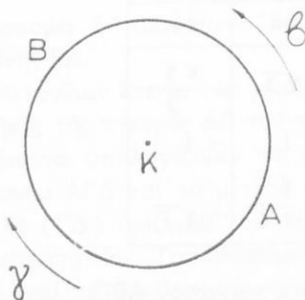
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΟΙΑΣΔΗΠΟΤΕ ΓΩΝΙΑΣ ἢ ΤΟΞΟΥ

71. Θετική καὶ ἀρνητική φορά ἐπὶ περιφερείας. Ἐπὶ μιᾷ περιφερείας K ἐν κινήτῳ σημείον δύναται νὰ κινηθῇ κατὰ τὴν φοράν τοῦ βέλους β ἢ κατὰ τὴν φοράν τοῦ γ (σχ. 28). Ἡ φορά τοῦ βέλους γ , καθ' ἣν κινουῦνται καὶ οἱ δείκται ὥρολογίου, λέγεται **ἀρνητική φορά**, ἡ δὲ ἀντίθετος ταύτης φορά τοῦ βέλους β λέγεται **θετική φορά**.

Σχ. 28

72. Ἀνύσματα - Ἀξων. Ὡς νοήσωμεν ὅτι ἐν κινήτῳ σημείον κινεῖται ἐπὶ εὐθείας $X'X$ καὶ μεταβαίνει ἐκ σημείου A εἰς ἄλλο B αὐτῆς (σχ. 29).

Ὁ δρόμος AB , τὸν ὁποῖον διανύει, λέγεται ἰδιαιτέρως **ἄνυσμα***. Τοῦτο ἔχει ἀρχὴν τὸ A , τέλος τὸ B καὶ φοράν ἐκ τοῦ A πρὸς τὸ B . Σημειώνεται δὲ οὕτως: $\overline{AB}$. Τὸ σύμβολον $\overline{BA}$ σημαίνει ἄνυσμα μὲ ἀρχὴν B , τέλος A καὶ φοράν ἀντίθετον τῆς προηγουμένης. Διακρίνομεν δὲ τὴν μίαν φοράν ἀπὸ τὴν ἄλλην ὥς ἑξῆς:

Ἐπὶ τῆς εὐθείας $X'X$ ὀρίζομεν αὐθαίρετως ἐν σημείον O ὡς ἀρχὴν καὶ ἐν ἄνυσμα OO . Τοῦτο λαμβάνομεν ὡς μονάδα μήκους καὶ καλοῦμεν ἰδιαιτέρως **διευθύνον ἄνυσμα**.

Ἡ ἐκ τοῦ O πρὸς τὸ Θ φορά ὀνομάζεται **θετική φορά** ἐπὶ τῆς

* Τὸ ἄνυσμα λέγεται συνήθως καὶ διάνυσμα.

εὐθείας $X'X$ καὶ πάσης ἄλλης $Z'Z$ παραλλήλου πρὸς αὐτήν. Ἡ δὲ ἀντίθετος ταύτης φορὰ λέγεται **ἀρνητικὴ φορὰ**.

Πᾶσα εὐθεῖα $X'X$ ἢ $Z'Z$, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὠρίσθη τὸ διευθύνον ἄνυσμα, λέγεται ἄξων.

Ἡ ἀρχὴ O διαιρεῖ τὸν ἄξονα εἰς τὸν **θετικὸν ἡμιᾶξονα** OX , ὅστις περιέχει τὸ OH , καὶ εἰς τὸν **ἀρνητικὸν ἡμιᾶξονα** OX' .

Πᾶν ἄνυσμα, π.χ. τὸ AB , ἔχον θετικὴν φορὰν λέγεται **θετικὸν ἄνυσμα**. Ἄν δὲ ἔχῃ ἀρνητικὴν φορὰν ὡς τὸ $\Delta\Lambda$, λέγεται **ἀρνητικὸν ἄνυσμα**.

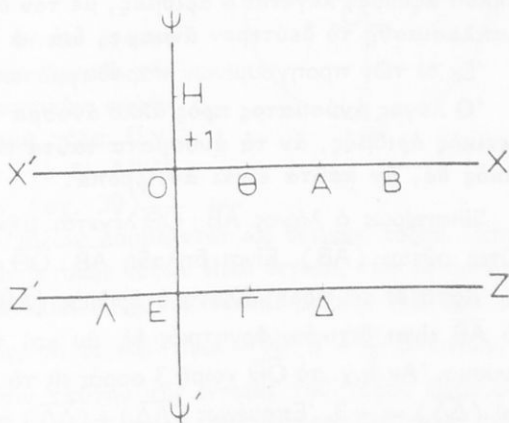
Ἄνύσματα τοῦ αὐτοῦ ἄξονος ἢ παραλλήλων ἄξόνων λέγονται **ὁμόρροπα** μὲν, ἂν ἔχωσιν τὴν αὐτὴν φορὰν· **ἀντίρροπα** δέ, ἂν ἔχωσιν ἀντίθετον φορὰν.

Ἄν δὲ δύο ἢ περισσότερα ἄνύσματα τοῦ αὐτοῦ ἄξονος ἢ παραλλήλων ἄξόνων εἶναι ἐφαρμόσιμα, λέγονται **ὁμορρόπως ἴσα**, ἂν εἶναι ὁμόρροπα, **ἀντιρρόπως δὲ ἴσα**, ἂν εἶναι ἀντίρροπα.

Ἄν ὁ θετικὸς ἡμιᾶξων OX στραφῇ περὶ τὴν ἀρχὴν O κατὰ τὴν θετικὴν φορὰν καὶ κατὰ 90° , θὰ ἔλθῃ εἰς θέσιν $O\Psi$, τὸ δὲ OH ἐπὶ τοῦ OH . Τοῦτο λαμβάνεται ὡς διευθύνον ἄνυσμα τοῦ ἄξονος $\Psi'\Psi$, ὅστις περιέχει αὐτό.

73. Μῆκος ἀνύσματος. Τὸ ἄνυσμα $\Lambda\Delta$ (σχ. 29) ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν ἀνυσμάτων ὁμορρόπως ἴσων πρὸς τὸ AB . Λέγεται δὲ γινόμενον τοῦ AB ἐπὶ 3 εἶναι δηλαδὴ $\Lambda\Delta = AB \cdot 3$. Ὁμοίως $\Delta\Lambda = BA \cdot 3$. Τὸ ἄνυσμα τοῦτο $\Delta\Lambda$ λέγεται καὶ γινόμενον τοῦ AB ἐπὶ (-3) , ἥτοι: $\Delta\Lambda = AB \cdot (-3)$. Κατὰ ταῦτα.

Τὸ γινόμενον ἀνύσματος ἐπὶ ἀριθμὸν εἶναι ἄνυσμα ὁμόρ-

Σχ. 29

ροπον πρὸς αὐτό, ἂν ὁ ἀριθμὸς εἶναι θετικὸς, ἀντίροπον δὲ πρὸς αὐτό, ἂν ὁ ἀριθμὸς εἶναι ἀρνητικὸς.

Ἔνεκα τῆς ἀνωτέρω ἰσότητος $\overline{ΛΔ} = \overline{ΑΒ} \cdot 3$, ὁ 3 λέγεται λόγος τοῦ $\overline{ΛΔ}$ πρὸς τὸ $\overline{ΑΒ}$, ἥτοι $\overline{ΛΔ} : \overline{ΑΒ} = 3$. Ὁμοίως $\overline{ΒΑ} = +3$ καὶ $\overline{ΔΛ} : \overline{ΑΒ} = -3$. Ὡστε:

Λόγος ἀνύσματος πρὸς ἄλλο ἄνυσμα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἢ παραλλήλου ἄξονος, λέγεται ὁ ἀριθμὸς, μὲ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ πολλαπλασιασθῇ τὸ δεύτερον ἄνυσμα, διὰ νὰ προκύψῃ τὸ πρῶτον.

Ἐκ δὲ τῶν προηγουμένων παραδειγμάτων βλέπομεν ὅτι:

Ὁ λόγος ἀνύσματος πρὸς ἄλλο ἄνυσμα παράλληλόν του εἶναι θετικὸς ἀριθμὸς, ἂν τὰ ἀνύσματα ταῦτα εἶναι ὁμόρροπα· ἀρνητικὸς δέ, ἂν ταῦτα εἶναι ἀντίρροπα.

Ἰδιαιτέρως ὁ λόγος $\overline{ΑΒ} : \overline{ΟΘ}$ λέγεται **μῆκος** τοῦ $\overline{ΑΒ}$ καὶ σημειοῦται οὕτω: $(\overline{ΑΒ})$. Εἶναι δηλαδή $\overline{ΑΒ} : \overline{ΟΘ} = (\overline{ΑΒ})$.

Κατὰ δὲ τὰ προηγούμενα ὁ ἀριθμὸς $(\overline{ΑΒ})$ θὰ εἶναι θετικὸς, ἂν τὸ $\overline{ΑΒ}$ εἶναι θετικόν, ἀρνητικὸς δέ, ἂν καὶ τὸ $\overline{ΑΒ}$ εἶναι ἀρνητικόν ἄνυσμα. Ἐν π.χ. τὸ $\overline{ΟΘ}$ χωρὶ 3 φορὰς εἰς τὸ $\overline{ΛΔ}$, θὰ εἶναι $(\overline{ΛΔ}) = 3$ καὶ $(\overline{ΔΛ}) = -3$. Ἐπομένως $(\overline{ΛΔ}) + (\overline{ΔΛ}) = 0$.

Τὰ ἀνύσματα $\overline{ΛΔ}$ καὶ $\overline{ΔΛ}$ λέγονται **ἀντίθετα** ἀνύσματα.

74. Γενίκευσις τῆς ἐννοίας τοῦ τόξου. Ὡς νοήσωμεν ὅτι ἓν κινητὸν σημεῖον ἀναχωρεῖ ἀπὸ ἓν σημεῖον Α περιφερείας Ο καὶ κινούμενον ἐπ' αὐτῆς σταματᾷ εἰς τὸ Μ. Οὕτω τὸ κινητὸν διανύει τὸ τόξον ΑΒΜ. Ἐν δὲ κινήσῃ κατὰ τὴν ἀρνητικὴν φοράν, θὰ διανύσῃ ἄλλο τόξον ΑΒ'Μ (σχ. 30). Κατὰ ταῦτα:

Ἐκαστον τόξον θεωρεῖται ὡς δρόμος, τὸν ὁποῖον διανύει ἓν κινητὸν κατὰ τινὰ φοράν.

Χάριν τῆς γενικότητος ὀνομάζομεν τόξον καὶ τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον διανύει τὸ κινητὸν. ἂν σταματήσῃ εἰς τὸ Μ κατὰ τὴν 2αν ἢ τὴν 3ην κτλ. ἀφίξιν εἰς αὐτό. Ὡστε:

Τόξον εἶναι τυχὼν δρόμος, τὸν ὁποῖον διανύει ἓν κινητὸν κινούμενον ἐπὶ περιφερείᾳ κατὰ τινὰ φοράν.

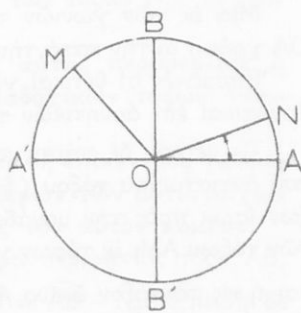
Τὸ σημεῖον Α, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἀρχίζει ἡ κίνησις, λέγεται ἀρ-

χή, τὸ δὲ **M**, εἰς τὸ ὅποιον σταματᾷ, λέγεται **τέλος** τοῦ τόξου.

Ἡ ἀκτίς, ἡ ὁποία καταλήγει εἰς τὴν ἀρχὴν ἑνὸς τόξου, λέγεται **ἀρχική**, ἡ δὲ καταλήγουσα εἰς τὸ τέλος λέγεται **τελική** ἀκτίς τοῦ τόξου.

Ἡ φορά τῆς κινήσεως τοῦ κινητοῦ λέγεται καὶ **φορά** τοῦ διανυμένου τόξου.

Τὰ τόξα δέ, τὰ ὁποία ἔχουσι θετικὴν φορὰν, λέγονται **θετικά** τόξα· τὰ δὲ ἔχοντα ἀρνητικὴν φορὰν τόξα λέγονται **ἀρνητικά** τόξα. Π.χ. τὸ **ABM** εἶναι θετικόν, τὸ δὲ **AB'M** εἶναι ἀρνητικόν τόξον (σχ. 30).

Σχ. 30

Ἡ μονὰς **AN** τῶν τόξων λαμβάνεται ὡς θετικόν τόξον. Ἐπομένως τὰ μέτρα τῶν μὲν θετικῶν τόξων εἶναι θετικοί, τῶν δὲ ἀρνητικῶν εἶναι ἀρνητικοί ἀριθμοί. Π.χ. τὸ τεταρτημόριον **AB** ἔχει μέτρον 90° ἢ $\frac{\pi}{2}$ ἀκτινίων, τὸ δὲ **AB'** εἶναι -90° ἢ $-\frac{\pi}{2}$ ἀκτινίων.

Μετὰ τὴν γενίκευσιν ταύτην τῆς ἐννοίας τοῦ τόξου εἶναι φανερόν ὅτι ὑπάρχουσιν ἄπειρα θετικά καὶ ἄπειρα ἀρνητικά τόξα **AM**. Ἄν δὲ τ εἶναι τὸ μέτρον ἑνὸς τούτων, τὸ μέτρον, χ παντὸς ἄλλου τόξου **AM** εὐρίσκεται, ἂν εἰς τὸν τ προστεθῇ ἓν πολλαπλάσιον τοῦ μέτρου μιᾶς θετικῆς ἢ ἀρνητικῆς περιφερείας. Θὰ εἶναι δηλαδή:

$$\chi = \tau + 360^\circ k \quad \text{ἢ} \quad \chi = \tau + 400^\circ k \quad \text{ἢ} \quad \chi = \tau + 2k\pi \quad (1)$$

ἂν k εἶναι τυχῶν ἀκέραιος ἀριθμός.

75. Γενίκευσις τῆς ἐννοίας τῆς γωνίας. Ὄταν τὸ κινητὸν σημεῖον διανύσῃ τὸ τόξον **ABM**, ἡ ἀκτίς **OA** στρεφόμενη περὶ τὸ **O** κατὰ τὴν αὐτὴν φορὰν θὰ γράψῃ τὴν κυρτὴν γωνίαν **AOM**, ἡ ὁποία βαίνει ἐπὶ τοῦ τόξου **ABM**. Ὄταν δὲ τὸ κινητὸν γράψῃ τὸ τόξον **AB'M**, ἡ **OA** θὰ γράψῃ τὴν μὴ κυρτὴν γωνίαν **AOM**. Καὶ ὅταν τὸ σημεῖον **M** γράψῃ τὸ τόξον **ABMB'AM**, λέγομεν χάριν τῆς γενικότητος ὅτι καὶ ἡ **OA** γράφει πάλιν γωνίαν βαίνουσαν ἐπὶ τοῦ τόξου τούτου καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ἡ **OA** λέγεται **ἀρχική** πλευρὰ ἡ δὲ **OM** **τελική** πλευρὰ πάσης

τοιαύτης γωνίας. Σημειώνομεν δὲ μίαν τοιαύτην γωνίαν μὲ τὸ σύμβολον $\widehat{ΟΑ,ΟΜ}$.

Μία ἐκ τῶν γωνιῶν τούτων λέγεται θετική ἢ ἀρνητική, ἂν ἡ $ΟΑ$ γράφη αὐτὴν κατὰ τὴν θετικὴν ἢ ἀρνητικὴν φοράν.

Ἐπομένως αἱ θετικαὶ γωνίαι βαίνουνσιν ἐπὶ θετικῶν τόξων αἱ δὲ ἀρνητικαὶ ἐπὶ ἀρνητικῶν τόξων καὶ ἀντιστρόφως.

Τὸ μέτρον δὲ πάσης τοιαύτης γωνίας ἰσοῦται πρὸς τὸ μέτρον τοῦ ἀντιστοίχου τόξου (§ 7). Διότι εἶναι φανερόν ὅτι ἐξ ὅσων τόξων ἴσων πρὸς τὴν μονάδα $ΑΝ$ ἢ καὶ μερῶν αὐτῆς ἀποτελεῖται ἐν τῶν τόξων $ΑΜ$, ἐκ τόσων γωνιῶν $ΑΟΝ$ ἢ καὶ μερῶν αὐτῆς ἀποτελεῖται ἡ εἰς τὸ τόξον ἐκεῖνο $ΑΜ$ βαίνουσα ἐπίκεντρος γωνία $\widehat{ΟΑ,ΟΜ}$.

76. Ἰσα καὶ ἀντίθετα τόξα ἢ γωνίαι. Μετὰ τὴν γενίκευσιν τῆς ἐννοίας τῶν τόξων καὶ τῶν γωνιῶν οἱ ἐκ τῆς Γεωμετρίας γνωστοὶ ὁρίσμοι τῆς ἰσότητος δύο τόξων ἢ δύο γωνιῶν δὲν ἐπαρκοῦσι. Τούτους γενικεύομεν ὥς ἑξῆς:

Δύο γωνίαι ἢ δύο τόξα τῆς αὐτῆς περιφερείας ἢ ἴσων περιφερειῶν λέγονται ἴσα, ἂν ἔχωσιν ἴσα μέτρα, ὅταν μετρηθῶσι μὲ τὴν αὐτὴν μονάδα.

Δύο δὲ γωνίαι ἢ δύο τόξα τῆς αὐτῆς περιφερείας ἢ ἴσων περιφερειῶν λέγονται ἀντίθετα, ἂν ἔχωσιν ἀντίθετα μέτρα, ὅταν μετρηθῶσι μὲ τὴν αὐτὴν μονάδα.

77. Ἀθροισμα τόξων ἢ γωνιῶν καὶ διαφορὰ δύο τόξων ἢ δύο γωνιῶν. Ἐκαστον ἀπὸ τὰ τόξα $ΑΝ$, $ΝΒ$, $ΒΜ$ (σχ. 30) ἔχει ἀρχὴν τὸ τέλος τοῦ προηγουμένου. Λέγονται δὲ ταῦτα διαδοχικὰ τόξα. Ἀθροισμα δὲ αὐτῶν εἶναι τὸ τόξον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀρχὴν τὸ $Α$, τέλος τὸ $Μ$ καὶ μέτρον τὸ ἄθροισμα $(\widehat{ΑΝ}) + (\widehat{ΝΒ}) + (\widehat{ΒΜ})$ τῶν μέτρων τῶν τόξων τούτων. Ἄν π.χ. $(\widehat{ΑΝ}) = 1^\circ$, $(\widehat{ΝΒ}) = 89^\circ$, $(\widehat{ΒΜ}) = 30^\circ$, ἄθροισμα αὐτῶν εἶναι τὸ τόξον $ΑΒΜ$, τὸ ὁποῖον ἔχει μέτρον $1^\circ + 89^\circ + 30^\circ = 120^\circ$.

Ἄν δὲ $(\widehat{ΑΝ}) = 361^\circ$, $(\widehat{ΝΒ}) = 89^\circ$, $(\widehat{ΒΜ}) = 390^\circ$, ἄθροισμα αὐτῶν εἶναι ἐκεῖνο ἐκ τῶν τόξων $ΑΜ$, τὸ ὁποῖον ἔχει μέτρον

$361^{\circ} + 89^{\circ} + 390^{\circ} = 840^{\circ}$. Καὶ ἂν $(\widehat{AN}) = -359^{\circ}$, $(\widehat{NB}) = 449^{\circ}$, $(\widehat{BM}) = -330^{\circ}$, ἄθροισμα αὐτῶν εἶναι ἐκ τῶν τόξων AM τὸ ἔχον μέτρον $-359^{\circ} + 449^{\circ} - 330^{\circ} = -240^{\circ}$.

Ἐπομένως ἄθροισμα δὲ τυχόντων τόξων τῆς αὐτῆς περιφερείας ἢ ἴσων περιφερειῶν εἶναι τὸ ἄθροισμα διαδοχικῶν τόξων ἀντιστοίχως ἴσων πρὸς ἐκεῖνα.

Ἐπομένως ἄθροισμα δὲ διαφόρων γωνιῶν λέγεται ἡ ἐπίκεντρος γωνία, ἡ ὁποία ἔχει μέτρον τὸ ἄθροισμα τῶν μέτρων τῶν ἀντιστοίχων τόξων, ἂν αὗται γίνωσιν ἐπίκεντροι εἰς τὸν αὐτὸν κύκλον.

Ἐάν θεωρήσωμεν τὰ θετικὰ καὶ μικρότερα περιφερείας τόξα AB, AN, NB (σχ. 30), εἶναι φανερόν ὅτι $\widehat{AN} = \widehat{AB} - \widehat{NB}$. Ἐπειδὴ δὲ $\widehat{AN} = \widehat{AB} + \widehat{BN}$, ἔπεται ὅτι $\widehat{AB} - \widehat{NB} = \widehat{AB} + \widehat{BN}$. Βλέπομεν δηλαδή ὅτι ἡ διαφορὰ $\widehat{AB} - \widehat{NB}$ εἶναι ἄθροισμα τοῦ μειωτέου $\widehat{AB}$ καὶ τοῦ ἀντιθέτου τοῦ ἀφαιρετέου τόξου $\widehat{NB}$.

Ἀπὸ τοῦτο ὁδηγούμενοι δίδομεν τὸν ἐξῆς γενικὸν ὅρισμόν.

Διαφορὰ ἐνὸς τόξου ἀπὸ ἄλλο εἶναι τὸ ἄθροισμα τοῦ μειωτέου καὶ τοῦ ἀντιθέτου τοῦ ἀφαιρετέου.

Διαφορὰ δὲ γωνίας ἀπὸ ἄλλης εἶναι ἡ ἐπίκεντρος γωνία, ἡ ὁποία ἔχει μέτρον τὴν διαφορὰν τῶν μέτρων τῶν ἀντιστοίχων τόξων, ἂν γίνωσιν ἐπίκεντροι εἰς τὸν αὐτὸν κύκλον.

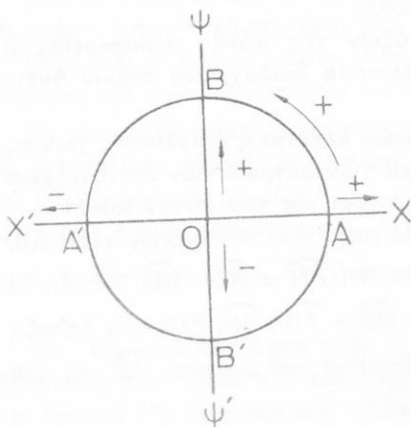
78. Τριγωνομετρικὸς κύκλος καὶ πρωτεύοντες ἄξονες αὐτοῦ. Χάριν ἀπλοποιήσεως τῶν διαφόρων ζητημάτων τὰ τόξα θεωροῦνται ὡς ἀνήκοντα εἰς περιφέρειαν, τῆς ὁποίας ἡ ἀκτὶς θεωρεῖται ὡς μόνος.

Πᾶσα τοιαύτη περιφέρεια λέγεται **τριγωνομετρικὴ περιφέρεια**. Ὁ δὲ ὑπ' αὐτῆς ὀριζόμενος κύκλος λέγεται ἐπίσης **τριγωνομετρικὸς κύκλος**.

Ἐπίσης διὰ τὴν εὐκολωτέραν συσχετίσιν τῶν τόξων καὶ τῶν στοιχείων αὐτῶν θεωροῦμεν ὅτι ὅλα τὰ τόξα ἔχουσι κοινὴν ἀρχὴν ἐν σημείῳ A, τὸ ὁποῖον ὀρίζομεν αὐθαίρετως (σχ. 31).

Ἡ ἀρχικὴ ἀκτὶς OA λαμβάνεται ὡς διευθύνον ἄνυσμα τοῦ περιέχοντος αὐτὴν ἄξονος X'X. Ὁ δὲ ἄξων οὗτος λέγεται **ἰδιαιτέρως ἄξων τῶν συνημιτόνων**.

Ἐάν ἡ ἀκτίς OA στραφῇ περὶ τὸ O κατὰ 90° καὶ κατὰ τὴν θετικὴν φοράν, θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν θέσιν τῆς ἀκτίνος OB . Αὕτη λαμβάνεται

Σχ. 31

ὡς διευθύνον ἄνυσμα τοῦ περιέχοντος αὐτὸ ἄξονος $\Psi'\Psi$. Οὗτος δὲ λέγεται ἰδιαίτερος **ἄξων τῶν ἡμιτόνων**. Οἱ δύο δὲ οὗτοι κάθετοι ἄξονες $X'X$, $\Psi'\Psi$ ὁμοῦ λέγονται **πρωτεύοντες ἄξονες** τοῦ τριγωνομετρικοῦ κύκλου.

Εἶναι δὲ φανερόν ὅτι εἰς ἄλλην ἀρχὴν τόξων ἀντιστοιχεῖ ἄλλο ζεύγος πρωτεύοντων ἄξόνων.

Ἐκαστον ζεύγος πρωτεύοντων ἄξόνων διαιρεῖ τὴν τριγωνομετρικὴν πε-

ριφέρειαν εἰς 4 τεταρτημόρια. Ταῦτα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν τόξων καὶ κατὰ τὴν θετικὴν φοράν λέγονται κατὰ σειράν **πρῶτον**, **δεύτερον**, **τρίτον**, **τέταρτον**, τεταρτημόριον. Οὕτω διὰ τὸ σύστημα πρωτεύοντων τόξων $X'X$, $\Psi'\Psi$ (σχ. 31) τὰ τεταρτημόρια ταῦτα κατὰ σειράν εἶναι AB , BA' , $A'B'$, $B'A$.

Ἀσκήσεις

254. Νὰ στραφῇ δοθὲν σύστημα πρωτεύοντων ἄξόνων κατὰ 45° ἢ -45°
 255. Νὰ στραφῇ δοθὲν σύστημα πρωτεύοντων ἄξόνων κατὰ 30° ἢ -30°
 256. Νὰ στραφῇ δοθὲν σύστημα πρωτεύοντων ἄξόνων κατὰ 90° ἢ -90°
 257. Νὰ στραφῇ δοθὲν σύστημα πρωτεύοντων ἄξόνων κατὰ 180° ἢ 270°

79. Ἡμίτονον καὶ συνημίτονον τυχόντος τόξου. Α') Ἐμά-
 θεμεν (§ 9) ὅτι, ἂν ω (σχ. 32) εἶναι τυχούσα ὀξεῖα γωνία ὀρθο-
 γωνίου τριγώνου OPM , εἶναι ἡμω $= \frac{\overline{PM}}{\overline{OM}}$. Ἐάν δὲ $(\overline{OM}) = 1$, ὁ

προηγούμενος ὁρισμὸς γίνεται ἡμω $= (\overline{PM})$.

Ἐπειδὴ δὲ $(\overline{PM}) = (\overline{OP})$, ἔπεται ὅτι: ἡμω $= (\overline{OP}) = \overline{OP} : \overline{OB}$.

Τὸ μῆκος τοῦτο ($\overline{OP}$) ὀνομάζομεν **ἡμίτονον** καὶ τοῦ ἀντιστοίχου τόξου AM τῆς τριγωνομετρικῆς περιφερείας ἣτις ἔχει κέντρον τὴν κορυφὴν O τῆς γωνίας ω . Ἐπεκτείνομεν δὲ καὶ εἰς πᾶν ἐν γένει τόξον θετικὸν ἢ ἀρνητικὸν τριγωνομετρικῆς περιφερείας. Ὡστε:

Ἡμίτονον τυχόντος τόξου τριγωνομετρικῆς περιφερείας λέγεται τὸ μῆκος τῆς προβολῆς τῆς τελικῆς ἀκτίνος αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄξονα τῶν ἡμιτόνων.

Τοῦ τυχόντος τόξου AM π.χ. ἡμίτονον εἶναι ὁ ἀριθμὸς ($\overline{OP}$), ἥτοι ὁ λόγος $\overline{OP} : \overline{OB}$. Ἐπίσης ἡμίτονον τυχόντος ἐκ τῶν τόξων AN εἶναι ὁ ἀριθμὸς ($\overline{OP''}$), ἥτοι $\overline{OP''} : \overline{OB}$. Ἀπὸ τὸν ὅρισμόν τοῦτον ἐννοοῦμεν εὐκόλως ὅτι:

α') Τὰ τόξα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὰ αὐτὰ ὁμώνυμα ἄκρα, ἔχουσι τὸ αὐτὸ ἡμίτονον.

Εἶναι λοιπὸν $\eta\mu(2k\pi + \tau) = \eta\mu\tau$, ἂν k εἶναι 0 ἢ τυχὼν ἀκέραιος ἀριθμὸς.

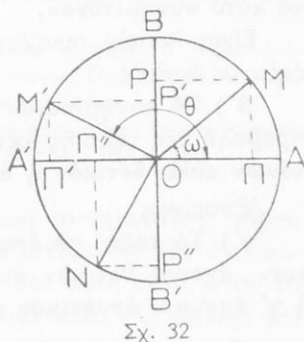
β') Τὸ ἡμίτονον τόξου εἶναι θετικὸν ἢ ἀρνητικὸν, ἂν ἡ προβολὴ τῆς τελικῆς ἀκτίνος αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄξονα τῶν ἡμιτόνων εἶναι θετικὸν ἢ ἀρνητικὸν ἄνυσμα.

Ἐπομένως:

γ') Τὰ τόξα, τὰ ὁποῖα λήγουσιν εἰς τὸ α' ἢ β' τεταρτημόριον, ἔχουσι θετικὸν ἡμίτονον. Τὰ δὲ λήγοντα εἰς τὸ γ' ἢ δ' τεταρτημόριον ἔχουσιν ἀρνητικὸν ἡμίτονον.

β') Ὁμοίως τὸν ὅρισμόν συνω = ($\overline{OP}$) = $\overline{OP}$: $\overline{OB}$ = $\overline{OP}$: $\overline{OB}$ ἐπεκτείνομεν καὶ εἰς τὸ ἀντίστοιχον τόξον AM τῆς γωνίας ω καὶ εἰς πᾶν ἐν γένει τόξον θετικὸν ἢ ἀρνητικὸν τριγωνομετρικῆς περιφερείας. Ὡστε.

Συνῆμίτονον τυχόντος τόξου τριγωνομετρικῆς περιφερείας λέγεται τὸ μῆκος τῆς προβολῆς τῆς τελικῆς ἀκτίνος αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄξονα τῶν συνῆμιτόνων.

Ἀπὸ τὸν ὅρισμόν τοῦτον ἐννοοῦμεν εὐκόλως ὅτι:

α') Τὰ τόξα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὰ αὐτὰ ὁμώνυμα ἄκρα, ἔχουσι τὸ αὐτὸ συνημίτονον.

Εἶναι λοιπὸν $\sin(2k\pi + \tau) = \sin \tau$, ἂν k εἶναι 0 ἢ τυχὼν ἀκέραιος ἀριθμός.

β') Τὸ συνημίτονον τόξου εἶναι θετικὸν ἢ ἀρνητικόν, ἂν ἡ προβολὴ τῆς τελικῆς ἀκτίνος αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄξονα τῶν συνημιτόνων εἶναι θετικὸν ἢ ἀρνητικὸν ἄνυσμα.

Ἐπομένως:

γ') Τὰ τόξα, τὰ ὁποῖα λήγουσιν εἰς τὸ α' ἢ δ' τεταρτημόριον, ἔχουσι θετικὸν συνημίτονον. Τὰ δὲ λήγοντα εἰς τὸ β' ἢ γ' ἔχουσιν ἀρνητικὸν συνημίτονον.

80. Ἡμίτονον καὶ συνημίτονον τυχούσης γωνίας. Προηγουμένως εἶπομεν ὅτι οἱ γνωστοὶ ὅρισμοι τοῦ ἡμιτόνου καὶ συνημιτόνου ὁξείας γωνίας ὡ συμπίπτουσι κατ' ἐπέκτασιν μὲ τοὺς ἀντιστοίχους ὁρισμοὺς τῶν ἀντιστοίχων τόξων.

Τὴν σύμπτωσιν ταύτην γενικεύομεν δίδοντες τοὺς ἑξῆς ὁρισμούς:

α') Ἡμίτονον τυχούσης γωνίας λέγεται τὸ ἡμίτονον τοῦ ἀντιστοίχου τόξου αὐτῆς, ἂν αὕτη γίνῃ ἐπίκεντρος εἰς τριγωνομετρικὸν κύκλον.

β') Συνημίτονον τυχούσης γωνίας λέγεται τὸ συνημίτονον τοῦ ἀντιστοίχου τόξου αὐτῆς, ἂν αὕτη γίνῃ ἐπίκεντρος εἰς τριγωνομετρικὸν κύκλον.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, ὅσα θὰ μάθωμεν διὰ τὰ ἡμίτονα καὶ συνημίτονα τῶν τόξων, ἀληθεύουσι καὶ διὰ τὰ ἡμίτονα καὶ συνημίτονα τῶν ἐπικέντρων γωνιῶν, αἱ ὁποῖαι βαίνουν εἰς αὐτά.

Ἀσκήσεις

258. Νὰ διακρίνητε ποῖα ἀπὸ τὰ τόξα 35° , -35° , 127° , -127° , 348° , -348° , 205° , -205° ἔχουσι θετικὸν καὶ ποῖα ἀρνητικὸν ἡμίτονον.

259. Νὰ διακρίνητε ποῖα ἀπὸ τὰς γωνίας 175° , -175° , 292° , -292° , 100° , -100° ἔχουσι θετικὸν καὶ ποῖα ἀρνητικὸν ἡμίτονον.

260. Νὰ διακρίνητε ποῖα ἀπὸ τὰ τόξα $\frac{\pi}{5}$, $-\frac{3\pi}{4}$, $\frac{5\pi}{2}$, $-\frac{7\pi}{2}$, $\frac{11\pi}{7}$ ἔχουσι θετικὸν καὶ ποῖα ἀρνητικὸν συνημίτονον.

261. Νά ὀρίσητε τὸ τεταρτημόριον, εἰς τὸ ὁποῖον λήγουσι τὰ τόξα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι θετικὸν ἡμίτονον καὶ θετικὸν συνημίτονον. Εἰς ποῖον δὲ τὰ ἔχοντα ἀρνητικούς καὶ τοὺς δύο τούτους τριγωνομετρικοὺς ἀριθμούς.

262. Νά ὀρίσητε τὸ τεταρτημόριον, εἰς τὸ ὁποῖον λήγουσι τὰ τόξα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι θετικὸν ἡμίτονον καὶ ἀρνητικὸν συνημίτονον. Εἰς ποῖον δὲ τὰ τόξα, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ἀρνητικὸν ἡμίτονον καὶ θετικὸν συνημίτονον.

263. Νά εὕρητε τὸ ἡμίτονον καὶ συνημίτονον τῶν τόξων ἢ τῶν γωνιῶν $405^\circ (= 360^\circ + 45^\circ)$, $750^\circ (= 360^\circ \times 2 + 30^\circ)$, $510^\circ (= 360^\circ + 150^\circ)$.

81. Μεταβολὴ τοῦ ἡμιτόνου καὶ τοῦ συνημιτόνου τόξου ἢ γωνίας. α') Ὡς παρακολουθήσωμεν τὴν μεταβολὴν τοῦ ἀνύσματος OP (σχ. 32) ἢ τοῦ ΠΜ ὁμορρόπως ἴσου πρὸς αὐτό, ὅταν τὸ πέρασ Μ τόξου AM διατρέχη τὴν περιφέρειαν κατὰ τὴν θετικὴν φοράν. Οὕτως εὐκόλως σχηματίζομεν τὸν ἀκόλουθον πίνακα τῶν μεταβολῶν τοῦ ἡμιτόνου τόξου τ, ἂν τοῦτο βαίνει αὐξανόμενον ἀπὸ 0° ἕως 360° .

$$\begin{array}{l} \tau \left\{ \begin{array}{l} 0^\circ \dots \nearrow \dots 90^\circ \dots \nearrow \dots 180^\circ \dots \nearrow \dots 270^\circ \dots \nearrow \dots 360^\circ \\ 0 \dots \nearrow \dots \frac{\pi}{2} \dots \nearrow \dots \pi \dots \nearrow \dots \frac{3\pi}{2} \dots \nearrow \dots 2\pi \\ \eta\mu\tau \left\{ \begin{array}{l} 0 \dots \nearrow \dots 1 \dots \searrow \dots 0 \dots \searrow \dots -1 \dots \nearrow \dots 0 \end{array} \right. \end{array} \right. \end{array}$$

β') Ὁμοίως παρακολουθοῦντες τὴν μεταβολὴν τοῦ ἀνύσματος ΟΠ σχηματίζομεν τὸν ἀκόλουθον πίνακα τῶν μεταβολῶν τοῦ ὁλν-ημιτόνου τόξου, ἂν τοῦτο βαίνει αὐξανόμενον ἀπὸ 0° ἕως 360° .

$$\begin{array}{l} \tau \left\{ \begin{array}{l} 0^\circ \dots \nearrow \dots 90^\circ \dots \nearrow \dots 180^\circ \dots \nearrow \dots 270^\circ \dots \nearrow \dots 360^\circ \\ 0 \dots \nearrow \dots \frac{\pi}{2} \dots \nearrow \dots \pi \dots \nearrow \dots \frac{3\pi}{2} \dots \nearrow \dots 2\pi \\ \sigma\upsilon\nu\tau \left\{ \begin{array}{l} 1 \dots \searrow \dots 0 \dots \searrow \dots -1 \dots \nearrow \dots 0 \dots \nearrow \dots 1 \end{array} \right. \end{array} \right. \end{array}$$

Ἄν τὸ τόξον ἐξακολουθῇ αὐξανόμενον ὑπὲρ τὰς 360° , τὸ πέρασ Μ αὐτοῦ διέρχεται ἀπὸ τὰ αὐτὰ κατὰ σειρὰν σημεῖα. Ἐπομένως τὸ ἡμίτονον λαμβάνει τὰς εἰς τὸν ἀνωτέρω α' πίνακα ἀναγραφόμενας τιμὰς καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν. Τὸ δὲ συνημίτονον λαμβάνει τὰς εἰς τὸν β' πίνακα τιμὰς κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πινάκων βλέπομεν ὅτι ἡ μεγίστη τιμὴ τοῦ ἡμιτόνου καὶ τοῦ συνημιτόνου εἶναι 1, ἡ δὲ ἐλαχίστη -1 .

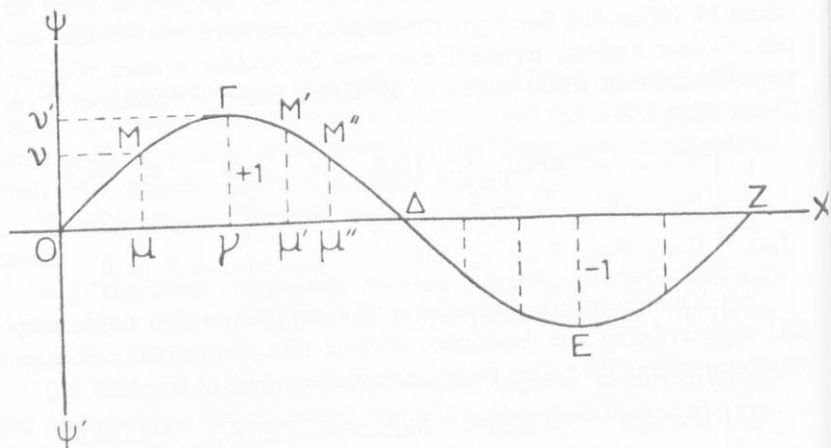
Εὐκόλως δὲ βεβαιούμεθα ὅτι τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἰσχύει καὶ δι' ἀρνητικὰ τόξα, ἥτοι εἶναι γενικόν..

82. Γραφική παράστασις τῶν μεταβολῶν τοῦ ἡμιτόνου τόξου ἢ γωνίας. Τὰς ἀνωτέρω μεταβολὰς τοῦ ἡμιτόνου τόξου αἰσθητοποιοῦμεν ὡς ἑξῆς :

Γράφομεν δύο καθέτους ἄξονας $X'X$, $\Psi'\Psi$ τεμνομένους εἰς τὸ σημεῖον O (σχ. 33).

Ἐπὶ τοῦ θετικοῦ ἡμιάξονος OX ὀρίζομεν ἄνυσμα $O\mu$ ἔχον μῆκος ἴσον πρὸς τὸ μῆκος $(\widehat{AM})$. Ἐπὶ δὲ τοῦ $O\Psi$ ὀρίζομεν ἄλλο ἄνυσμα $O\nu$ ἔχον μῆκος ἴσον πρὸς τὸ ἡμίτονον τοῦ $(\widehat{AM})$.

Ἐπειτα ἐκ τῶν ἄκρων μ καὶ ν τῶν ἀνυσμάτων τούτων φέρομεν

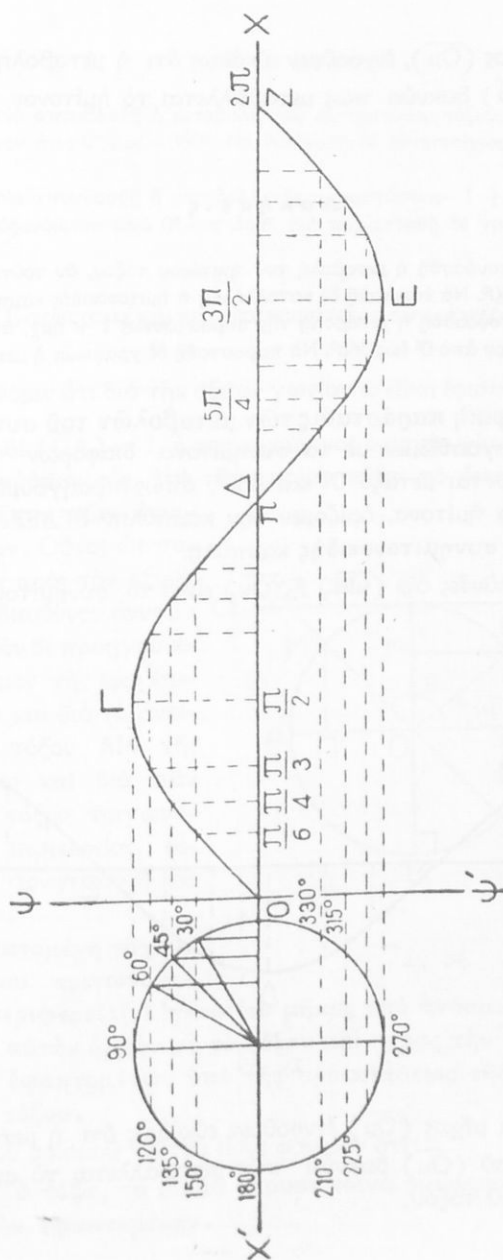
Σχ. 33

εὐθείας καθέτους ἀντιστοίχως ἐπὶ τοὺς ἄξονας $X'X$, $\Psi'\Psi$. Αὗται τέμνονται εἰς σημεῖον M , τὸ ὁποῖον ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ ζεῦγος τῶν ἀντιστοίχων τιμῶν $(\overline{O\mu}) = (\widehat{AM})$ καὶ $(\overline{O\nu}) = \eta\mu(\widehat{AM})$.

Ἄν ἐργασθῶμεν ὁμοίως μὲ ἄλλα τόξα, ὀρίζομεν σειρὰν ἄλλων σημείων Γ , M' , M'' , Δ , E , Z κ.τ.λ., ὅπως λεπτομερέστερον φαίνεται εἰς τὸ σχῆμα 34 σελὶς 107.

Πάντα τὰ σημεῖα ταῦτα ἀποτελοῦσι μίαν καμπύλην $ΟΓΔΕΖ$, ἣτις λέγεται ἡμιτονοειδὴς καμπύλη.

Παρατηροῦντες ὅτι $(\overline{\mu M})$ ἢ $(\overline{O\nu})$ εἶναι ἡμίτονον τοῦ τόξου,

Σχ. 34

ὅπερ ἔχει μήκος $(\overline{Ομ})$, ἐννοοῦμεν εὐκόλως ὅτι ἡ μεταβολὴ τοῦ $(\overline{Μμ})$ μετὰ τοῦ $(\overline{Ομ})$ δεικνύει πῶς μεταβάλλεται τὸ ἡμίτονον τόξου μετὰ τοῦ τόξου.

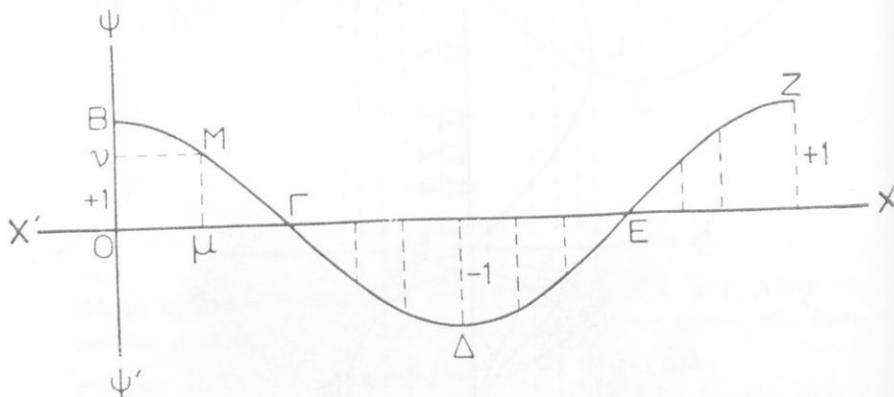
Ἀσκήσεις

264. Νὰ σπουδασθῇ ἡ μεταβολὴ τοῦ ἡμιτόνου τόξου, ἂν τοῦτο ἐλαττωῖται ἀπὸ 0° ἕως -360° . Νὰ ἐπεκταθῇ δὲ καταλλήλως ἡ ἡμιτονοειδὴς καμπύλη.

265. Νὰ σπουδασθῇ ἡ μεταβολὴ τῆς παραστάσεως $1 + \eta\mu\chi$, ἂν τὸ τόξον χ βαίνει αὐξανόμενον ἀπὸ 0° ἕως 360° . Νὰ παρασταθῇ δὲ γραφικῶς ἡ μεταβολὴ αὕτη.

83. Γραφικὴ παράστασις τῶν μεταβολῶν τοῦ συνημιτόνου τόξου. Ἄν ἐργασθῶμεν μὲ τὰ συνημίτονα διαφόρων τόξων, τὰ ὁποῖα περιέχονται μετὰξὺ 0° καὶ 360° , ὅπως προηγουμένως εἰργάσθημεν διὰ τὰ ἡμίτονα, ὀρίζομεν τὴν καμπύλην ΒΓΔΕΖ (σχ. 25). Αὕτη λέγεται **συνημιτονοειδὴς καμπύλη**.

Παρατηροῦντες ὅτι $(\overline{μΜ})$ ἢ $(\overline{Ον})$ εἶναι τὸ συνημίτονον τόξου,

Σχ. 35

τὸ ὁποῖον ἔχει μήκος $(\overline{Ομ})$ ἐννοοῦμεν εὐκόλως ὅτι ἡ μεταβολὴ τοῦ $(\overline{μΜ})$ μετὰ τοῦ $(\overline{Ομ})$ δεικνύει πῶς μεταβάλλεται τὸ συνημίτονον τόξου μετὰ τοῦ τόξου.

Ἀσκήσεις

266. Νά σπουδασθῇ ἡ μεταβολή τοῦ συνημιτόνου τόξου, ἂν τὸ τόξον βαίνει ἐλαττούμενον ἀπὸ 0° ἕως -360° . Νά ἐπεκταθῇ δὲ ἀντιστοίχως ἡ συνημιτονοειδὴς καμπύλη.

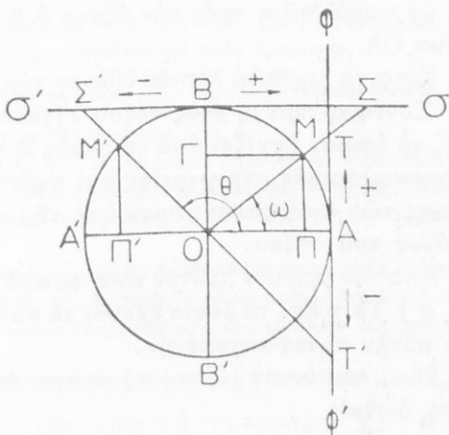
267. Νά σπουδασθῇ ἡ μεταβολή τῆς παραστάσεως $-1 + \sin \chi$, ἂν τὸ τόξον χ βαίνει αὐξανόμενον ἀπὸ 0° ἕως 360° . Νά παρασταθῇ δὲ γραφικῶς ἡ μεταβολή αὕτη.

84. Ἐφαπτομένη καὶ συνεφαπτομένη τυχόντος τόξου.

Α') Ἐμάθομεν ὅτι διὰ τὴν ὀξεῖαν γωνίαν ω εἶναι $\epsilon\phi\omega = \frac{\overline{PM}}{\overline{OP}} = \frac{\overline{AT}}{\overline{OA}}$ (σχ.

36). Ἄν δὲ $(\overline{OA}) = 1$, ὁ προηγούμενος ὁρισμὸς γίνεται $\epsilon\phi\omega = (\overline{AT})$

Τὴν εὐθεῖαν $\phi'\phi$, ἐπὶ τῆς ὁποίας κεῖται τὸ ἄνυσμα AT , ὀνομάζομεν **ἄξονα τῶν ἐφαπτομένων**. Οὗτος ὡς παράλληλος πρὸς τὸν ἄξονα $B'B$ ἔχει διευθύνον ἄνυσμα τὸ OB . Τὸν δὲ προηγούμενον ὁρισμὸν τῆς $\epsilon\phi\omega$ ἐπεκτείνομεν καὶ διὰ τὸ ἀντίστοιχον τόξον AM τῆς γωνίας ω καὶ διὰ πᾶν ἐν γένει τόξον τριγωνομετρικῆς περιφερείας, θετικὸν ἢ ἀρνητικὸν ἢ καὶ 0° . Ὡστε:

Σχ. 36.

Ἐφαπτομένη τυχόντος τόξου τριγωνομε-

τρικῆς περιφερείας λέγεται τὸ μῆκος τοῦ ἄνυσματος, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν αὐτὴν ἀρχὴν μὲ τὸ τόξον καὶ πέρας τὴν τομὴν τοῦ ἄξονος τῶν ἐφαπτομένων ὑπὸ τῆς προεκτάσεως τῆς τελικῆς ἀκτίνος τοῦ τόξου.

Ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ τούτου εἶναι φανερόν ὅτι:

α') Τὰ τόξα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι κοινὰ ὁμώνυμα ἄκρα, ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἐφαπτομένην.

Είναι λοιπόν $\epsilon\phi(2k\pi + \tau) = \epsilon\phi\tau$, αν k είναι 0 ή τυχών ακέραιος αριθμός.

β') 'Η έφαπτομένη τόξου **AM** είναι θετική ή άρνητική, αν το άνυσμα **AT** είναι θετικόν ή άρνητικόν άνυσμα.

Έπομένως :

γ') Τα τόξα, τα όποια λήγουσιν εις το α' ή γ' τεταρτημόριον, έχουν θετικήν έφαπτομένην. Τα δέ λήγοντα εις το β' ή δ' τεταρτημόριον έχουν άρνητικήν έφαπτομένην.

Β') Όμοίως τόν γνωστόν όρισμόν $\sigma\phi\omega = (\overline{B\Sigma})$ έπεκτείνομεν και εις το αντίστοιχον τόξον **AM** τής γωνίας και εις πάν έν γένει τόξον θετικόν ή άρνητικόν ή και 0^0 .

Πρός τοϋτο την εύθειαν $\sigma\sigma$ έφαπτομένην εις το **B** τής τριγωνομετρικής περιφερείας καλούμεν **άξονα τών συνεφαπτομένων**. Οϋτος ως παράλληλος προς τόν άξονα **A'A** έχει το αυτό διευθύνον άνυσμα **OA**.

Κατά τα λεχθέντα λοιπόν δίδομεν τόν έξής όρισμόν:

Συνεφαπτομένη ενός τόξου λέγεται το μήκος του άνύσματος, το όποιον αρχίζει από το πέρας **B** του α' τεταρτημορίου τής τριγωνομετρικής περιφερείας και περατοϋται εις την τομήν του άξονος τών συνεφαπτομένων υπό τής προεκτάσεως τής τελικής άκτίνος του τόξου.

Άπό τόν όρισμόν τοϋτον είναι φανερά τα έξής:

$\alpha')$ Τα τόξα, τα όποια έχουν τα αυτά όμώνυμα άκρα, έχουν την αύτην συνεφαπτομένην.

Είναι λοιπόν $\sigma\phi(2k\pi + \tau) = \sigma\phi\tau$, αν k είναι 0 ή τυχών ακέραιος αριθμός.

β') 'Η συνεφαπτομένη ενός τόξου είναι θετική ή άρνητική, αν το άνυσμα **BΣ** είναι θετικόν ή άρνητικόν άνυσμα.

Έπομένως :

γ') Τα τόξα, τα όποια λήγουσιν εις το α' ή γ' τεταρτημόριον, έχουν θετικήν συνεφαπτομένην. Τα δέ λήγοντα εις το β' ή δ' τεταρτημόριον έχουν άρνητικήν συνεφαπτομένην.

85. Έφαπτομένη και συνεφαπτομένη τυχούσης γωνίας. Κατά τα προηγούμενα ή έφαπτομένη και ή συνεφαπτομένη μιās όξείας γωνίας ω (σχ. 36) συμπίπτει άντιστοίχως με την έφαπτο-

μένην καὶ συνεφαπτομένην τοῦ ἀντιστοίχου τόξου. Διὰ νὰ εἶναι ἡ σύμπτωσης αὕτη γενική, δίδομεν τοὺς ἐξῆς ὁρισμούς.

Ἐφαπτομένη τυχούσης γωνίας λέγεται ἡ ἐφαπτομένη τοῦ ἀντιστοίχου τόξου αὐτῆς, ἂν ἡ γωνία αὕτη γίνη ἐπίκεντρος εἰς τριγωνομετρικὸν κύκλον.

Συνεφαπτομένη τυχούσης γωνίας λέγεται ἡ συνεφαπτομένη τοῦ ἀντιστοίχου τόξου, ἂν ἡ γωνία γίνη ἐπίκεντρος εἰς τριγωνομετρικὸν κύκλον.

Κατὰ ταῦτα πᾶν ὅ,τι γνωρίζομεν ἢ θὰ μάθωμεν διὰ τὴν ἐφαπτομένην καὶ συνεφαπτομένην τῶν τόξων ἀληθεύει καὶ διὰ τὴν ἐφαπτομένην καὶ τὴν συνεφαπτομένην τῶν γωνιῶν.

Ἀσκήσεις

268. Νὰ διακρίνητε ποῖα ἀπὸ τὰ τόξα 68° , -68° , 135° , -145° , 300° , 125° ἔχουσι θετικὴν ἐφαπτομένην ἢ συνεφαπτομένην καὶ ποῖα ἀρνητικὴν.

269. Νὰ διακρίνητε ποῖα ἀπὸ τὰ τόξα $\frac{5\pi}{8}$, $\frac{6\pi}{7}$, $\frac{5\pi}{9}$ ἔχουσι θετικὴν ἐφαπτομένην ἢ συνεφαπτομένην καὶ ποῖα ἀρνητικὴν.

270. Νὰ ὀρίσητε τὰ τεταρτημόρια, εἰς τὰ ὁποῖα λήγουσι τὰ τόξα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι θετικὴν ἐφαπτομένην καὶ θετικὴν συνεφαπτομένην. Καὶ ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα λήγουσι τὰ τόξα, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ἀρνητικούς καὶ τοὺς δύο τούτους τριγωνομετρικούς ἀριθμούς.

271. Νὰ ὀρίσητε τὸ τεταρτημόριον, εἰς τὸ ὁποῖον λήγουσι τὰ τόξα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι θετικὴν ἐφαπτομένην καὶ θετικὸν ἡμίτονον ἢ συνημίτονον. Καὶ ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον λήγουσι τὰ τόξα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι θετικὴν ἐφαπτομένην καὶ ἀρνητικὸν ἡμίτονον ἢ συνημίτονον.

272. Νὰ εὗρητε τὴν $\epsilon\phi$ ($360^\circ k + 45^\circ$) καὶ τὴν $\sigma\phi$ ($360^\circ k + 30^\circ$), ἂν k εἶναι 0 ἢ τυχὼν ἀκέραιος ἀριθμός.

273. Νὰ εὗρητε τὴν $\epsilon\phi$ ($2k\pi + \frac{\pi}{3}$) καὶ τὴν $\sigma\phi$ ($2k\pi + \frac{\pi}{3}$), ἂν k εἶναι 0 ἢ τυχὼν ἀκέραιος ἀριθμός.

86. Μεταβολὴ τῆς ἐφαπτομένης καὶ συνεφαπτομένης τόξου. Παρακολουθοῦντες τὴν μεταβολὴν τοῦ ($\overline{AT}$) καὶ τοῦ ($\overline{B\Sigma}$) (σχ. 36), ὅταν τὸ πέρασ M τοῦ τόξου AM διαγράφη τὸ α' καὶ β' τεταρτημόριον, καταλήγομεν εἰς τὸν ἀκόλουθον πίνακα, ὅστις εἶναι σύμπτυξις τῶν γνωστῶν πινάκων (§ § 25, 35, 58).

$$\begin{array}{l} \tau \left\{ \begin{array}{l} 0^\circ \dots\dots \nearrow \dots\dots 90^\circ \dots\dots \nearrow \dots\dots 180^\circ \\ 0 \dots\dots \nearrow \dots\dots \frac{\pi}{2} \dots\dots \nearrow \dots\dots \pi \end{array} \right. \\ \text{ἐφτ} \left\{ \begin{array}{l} 0 \dots\dots \nearrow \dots\dots +\infty | -\infty \dots\dots \nearrow \dots\dots 0 \\ \infty \dots\dots \searrow \dots\dots 0 \dots\dots 1 \dots\dots \searrow \dots\dots -\infty \end{array} \right. \\ \text{σφτ} \left\{ \begin{array}{l} 0^\circ \dots\dots \nearrow \dots\dots 90^\circ \dots\dots \nearrow \dots\dots 180^\circ \\ 0 \dots\dots \nearrow \dots\dots \frac{\pi}{2} \dots\dots \nearrow \dots\dots \pi \end{array} \right. \end{array}$$

Ἄν δὲ τὸ Μ διαγράφη τὸ γ' τεταρτημόριον, ὁ ἀριθμὸς ($\overline{AT}$) βαίνει αὐξανόμενος μέχρι τοῦ $+\infty$, μεταπηδᾷ πάλιν εἰς τὸ $-\infty$ εὐθὺς ὡς τὸ Μ ὑπερβῇ τὸ Β', ἐξακολουθεῖ αὐξανόμενος καὶ γίνεται 0, ὅταν τὸ Μ εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν Α.

Ὁ δὲ ἀριθμὸς ($\overline{BS}$) μεταπηδᾷ εἰς τὸ $+\infty$, εὐθὺς ὡς τὸ Μ ὑπερβῇ τὸ Α'. Ἐπειτα δὲ ἐξακολουθεῖ ἐλαττούμενος ὡς καὶ κατὰ τὴν προηγούμενην κίνησιν τοῦ Μ. Ἐκ πάντων τούτων προκύπτει ὁ ἀκόλουθος πίναξ.

$$\begin{array}{l} \tau \left\{ \begin{array}{l} 0^\circ \dots\dots \nearrow \dots\dots 90^\circ \dots\dots \nearrow \dots\dots 180^\circ \dots\dots \nearrow \dots\dots 270^\circ \dots\dots \nearrow \dots\dots 360^\circ \\ 0 \dots\dots \nearrow \dots\dots \frac{\pi}{2} \dots\dots \nearrow \dots\dots \pi \dots\dots \nearrow \dots\dots \frac{3\pi}{2} \dots\dots \nearrow \dots\dots 2\pi \end{array} \right. \\ \text{ἐφτ} \left\{ \begin{array}{l} 0 \dots\dots \nearrow \dots\dots +\infty | -\infty \dots\dots \nearrow \dots\dots 0 \dots\dots \nearrow \dots\dots +\infty | -\infty \dots\dots \nearrow \dots\dots 0 \\ \infty \dots\dots \searrow \dots\dots 0 \dots\dots \searrow \dots\dots -\infty | +\infty \dots\dots \searrow \dots\dots 0 \dots\dots \searrow \dots\dots -\infty \end{array} \right. \\ \text{σφτ} \left\{ \begin{array}{l} 0^\circ \dots\dots \nearrow \dots\dots 90^\circ \dots\dots \nearrow \dots\dots 180^\circ \dots\dots \nearrow \dots\dots 270^\circ \dots\dots \nearrow \dots\dots 360^\circ \\ 0 \dots\dots \nearrow \dots\dots \frac{\pi}{2} \dots\dots \nearrow \dots\dots \pi \dots\dots \nearrow \dots\dots \frac{3\pi}{2} \dots\dots \nearrow \dots\dots 2\pi \end{array} \right. \end{array}$$

Ἄν δὲ τὸ τόξον τ ἐξακολουθῇ αὐξανόμενον ὑπὲρ τὰς 360°, τὸ πέρας Μ αὐτοῦ διέρχεται ἀπὸ τὰς αὐτὰς κατὰ σειρὰν θέσεις, ἕκαστος δὲ τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν ἐφτ καὶ σφτ λαμβάνει τὰς προηγούμενας τιμὰς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν.

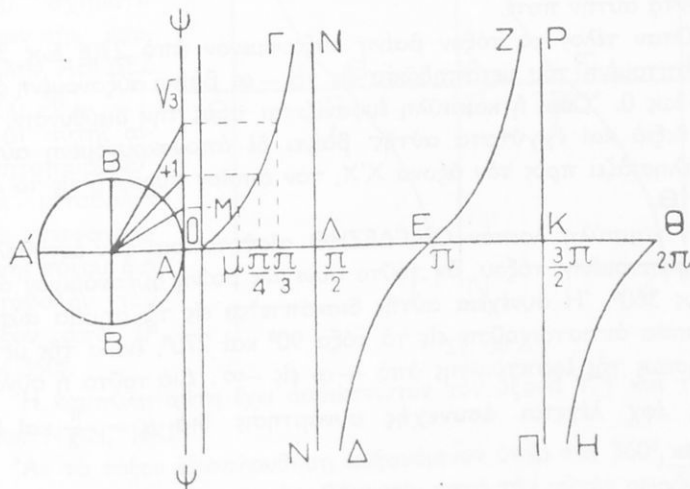
87. Γραφικὴ παράστασις τῶν μεταβολῶν τῆς ἐφαπτομένης τόξου. Τὴν προηγούμενως σπουδασθεῖσαν μεταβολὴν τῆς ἐφαπτομένης τόξου αἰσθητοποιοῦμεν ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ τοῦ ἄξονος Χ'Χ (σχ. 37) ὀρίζομεν ἄνυσμα ΟΛ ἔχον μῆκος ἴσον πρὸς τὸ μῆκος $\frac{\pi}{2}$ τεταρτημορίου τριγωνομετρικῆς περιφέρειας, ἄνυσμα ΟΕ μήκους π, ἄλλο ΟΚ μήκους $\frac{3\pi}{2}$ καὶ ἄλλο ΟΘ μήκους 2π.

Εἰς τυχὸν τόξον μήκους ($\overline{Om}$) $< \frac{\pi}{2}$ ἀντιστοιχεῖ ἄνυσμα μΜ κάθετον ἐπὶ τὸν ἄξονα ΧΧ καὶ ἔχον μῆκος ἴσον πρὸς τὴν ἐφαπτο-

μένην τοῦ τόξου τούτου. Ἐάν δὲ τὸ τόξον βαίνει αὐξανόμενον ἀπὸ 0° ἕως 90° , τὸ μήκος του βαίνει αὐξανόμενον ἀπὸ 0 ἕως $\frac{\pi}{2}$ καὶ τὸ ἄκρον μ τοῦ ἀνύσματος Ομ ἀπὸ τοῦ Ο πλησιάζει πρὸς τὸ Λ καὶ συμπίπτει μὲ αὐτό, ἂν τὸ τόξον γίνη 90° .

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐφαπτομένη τοῦ τόξου βαίνει αὐξανόμενη ἀπὸ 0

Σχ. 37

ἕως $+\infty$, ἔπεται ὅτι τὰ ἀνύσματα μM βαίνουν αὐξανόμενα ἀπὸ 0 μέχρι τοῦ $+\infty$. Τὰ ἄκρα δὲ M αὐτῶν ἀποτελοῦσι καμπύλην ΟΜΓ, ἥτις συνεχῶς ἀπομακρύνεται τῶν ἀξόνων Χ'Χ, Ψ'Ψ καὶ πλησιάζει ἀπαύστως πρὸς τὴν εὐθείαν Ν'ΛΝ χωρὶς νὰ συναντᾷ αὐτὴν ποτέ.

Ἐάν δὲ τὸ τόξον ὑπερβῇ κατ' ἐλάχιστον τὰς 90° , τὸ μήκος του γίνεται κατ' ἐλάχιστον μεγαλύτερον τοῦ ($\overline{ΟΛ}$) καὶ τὸ μ ἐμφανίζεται δεξιὰ τοῦ Λ καὶ ἐγγύτατα αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ δὲ τότε ἡ ἐφαπτομένη μεταπηδᾷ εἰς τὸ $-\infty$, τὸ ἀντίστοιχον σημεῖον Μ ἐμφανίζεται πρὸς τὴν διεύθυνσιν ΟΨ' εἰς ἀπειρον ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Χ'Χ, ἐγγύτατα τῆς εὐθείας Ν'ΛΝ καὶ δεξιὰ αὐτῆς. Ἐπειτα τοῦ τόξου αὐξανόμενον ἀπὸ 90° ἕως 180° ἡ ἀρνητικὴ ἐφαπτομένη του βαίνει αὐξανόμενη ἀπὸ $-\infty$ ἕως 0. Τὰ δὲ ἀντί-

στοιχα σημεία Μ ἀποτελοῦσι καμπύλην ΔΕ. Αὕτη συνεχῶς ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν Ν'ΑΝ καὶ πλησιάζει πρὸς τὸν ἄξονα Χ'Χ, τὸν ὅποιον συναντᾷ εἰς τὸ σημεῖον Ε.

Τοῦ τόξου δὲ αὐξανόμενου ἀπὸ 180° ἕως 270° ἡ ἐφαπτομένη του βαίνει αὐξανόμενη ἀπὸ 0 ἕως $+\infty$. Ἐπομένως ἡ καμπύλη ἀπομακρύνεται τῶν εὐθειῶν Ν'ΑΝ, Χ'Χ καὶ ἀπαύστως πλησιάζει πρὸς τὴν εὐθείαν ΠΡ κάθετον ἐπὶ τὸν ἄξονα Χ'Χ εἰς τὸ Κ χωρὶς ὅμως νὰ συναντᾷ αὐτὴν ποτέ.

Ὅταν τέλος τὸ τόξον βαίνει αὐξανόμενον ἀπὸ 270° ἕως 360° ἡ ἐφαπτομένη του μεταπηδῶσα εἰς τὸ $-\infty$ βαίνει αὐξανόμενη ἀπὸ $-\infty$ ἕως 0. Ὅθεν ἡ καμπύλη ἐμφανίζεται πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ΚΠ, δεξιὰ καὶ ἐγγύτατα αὐτῆς· βαίνει δὲ ἀπομακρυνόμενη αὐτῆς καὶ πλησιάζει πρὸς τὸν ἄξονα Χ'Χ, τὸν ὅποιον συναντᾷ εἰς τὸ σημεῖον Θ.

Ἡ καμπύλη λοιπὸν ΟΜΓΔΕΖΗΘ αἰσθητοποιεῖ τὴν μεταβολὴν τῆς ἐφαπτομένης τόξου, ἃν τοῦτο συνεχῶς βαίνει αὐξανόμενον ἀπὸ 0° ἕως 360° . Ἡ συνέχεια αὐτῆς διακόπτεται εἰς τὰ σημεία αὐτῆς, τὰ ὅποια ἀντιστοιχοῦσιν εἰς τὰ τόξα 90° καὶ 270° , ἔνεκα τῆς μεταπηδήσεως τῆς ἐφαπτομένης ἀπὸ $+\infty$ εἰς $-\infty$. Διὰ τοῦτο ἡ συνάρτησις ἐφχ λέγεται **ἀσυνεχῆς** συνάρτησις διὰ $\chi = \frac{\pi}{2}$ καὶ διὰ $\chi = \frac{3\pi}{2}$.

Σημείωσις. Αἱ εὐθεῖαι Ν'ΑΝ καὶ ΠΚΡ λέγονται ἀσύμπτωτοι τῆς καμπύλης ταύτης.

Ἄν τὸ τόξον ἐξακολουθῇ αὐξανόμενον ὑπὲρ τὰς 360° , οἱ κλάδοι τῆς προηγουμένης καμπύλης ἐπαναλαμβάνονται κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν.

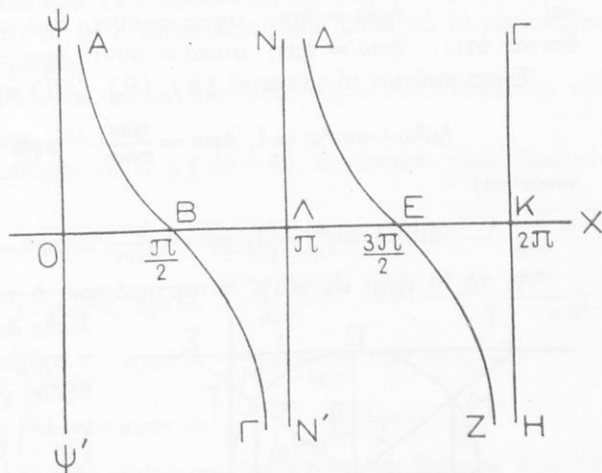
Ἀσκήσεις

274. Νὰ σπουδασθῇ ἡ μεταβολὴ τῆς ἐφχ, ἂν τὸ τόξον χ βαίνει ἐλαττούμενον ἀπὸ 0° ἕως -360° . Νὰ παρασταθῇ δὲ γραφικῶς ἡ μεταβολὴ αὕτη.

275. Νὰ σπουδασθῇ ἡ μεταβολὴ τῆς συναρτήσεως $\frac{1}{2}$ ἐφχ, ἂν τὸ τόξον χ βαίνει αὐξανόμενον ἀπὸ 0° ἕως 360° . Νὰ παρασταθῇ δὲ γραφικῶς ἡ μεταβολὴ αὕτη.

88. Γραφική παράσταση των μεταβολών τῆς συνεφαπτομένης τόξου. Ἐν ἔργασθῶμεν διὰ τὰς μεταβολὰς τῆς συνεφαπτομένης, ὅπως προηγουμένως διὰ τὰς μεταβολὰς τῆς ἐφαπτομένης, σχηματίζομεν τὴν καμπύλην ΑΒΓΔΕΖ (σχ. 38).

Δι' αὐτῆς αἰσθητοποιοῦμεν τὰς μεταβολὰς τῆς συνεφαπτομένης τόξου διὰ μεταβολὴν τοῦ τόξου ἀπὸ 0° ἕως 360° .

Σχ. 38

Ἡ καμπύλη αὕτη ἔχει ἀσύμπτωτον τὸν ἄξονα $\Psi'\Psi$ καὶ τὰς εὐθείας $N'\Lambda N$, $HK\Gamma$.

Ἐν τὸ τόξον ἐξακολουθήσῃ αὐξανόμενον ὑπὲρ τὰς 360° , οἱ κλάδοι τῆς καμπύλης ἐπαναμαλαμβάνονται κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν.

Ἀσκήσεις

276. Νὰ σπουδασθῇ ἡ μεταβολὴ τῆς $\sigma\phi\chi$, ἂν τὸ τόξον χ βαίῃ ἐλαττούμενον ἀπὸ 0° ἕως -360° . Νὰ παρασταθῇ δὲ γραφικῶς ἡ μεταβολὴ αὕτη.

277. Νὰ σπουδασθῇ ἡ μεταβολὴ τῆς συναρτήσεως $2\sigma\phi\chi$, ἂν τὸ χ βαίῃ αὐξανόμενον ἀπὸ 0° ἕως 360° καὶ νὰ παρασταθῇ γραφικῶς ἡ μεταβολὴ αὕτη.

89. Διατήρησις τῶν σχέσεων τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν οἰοῦντις τόξου ἢ γωνίας. Ἐστω τ τὸ μέτρον ἑνὸς οἰοῦντις τῶν τόξων ΑΜ (σχ. 39). Ἐν τὸ Μ εὑρίσκηται εἰς τὸ α' τεταρτημόριον, ἡ τελικὴ ἀκτὶς ΟΜ αὐτοῦ σχηματίζει μὲ τὴν ΟΑ ὀξείαν γωνίαν ω , ἡ ὁποία βαίνει ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου θετικοῦ τόξου

ΑΜ. Ἐστω δὲ ϵ τὸ μέτρον αὐτοῦ καὶ $\tau = 2k\pi + \epsilon$, ἂν k εἴναι τυχὼν ἀκέραιος ἀριθμὸς.

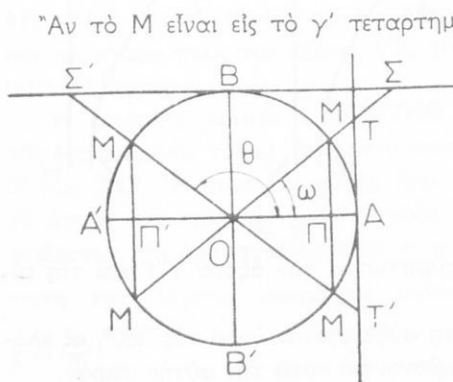
Ἐπειδὴ δὲ $\eta\mu\tau = \eta\mu\epsilon$, $\sigmaυν\tau = \sigmaυν\epsilon$, $\epsilon\phi\tau = \epsilon\phi\epsilon$, $\sigma\phi\tau = \sigma\phi\epsilon$, καὶ $\eta\mu\omega = \eta\mu\epsilon$, $\sigmaυν\omega = \sigmaυν\epsilon$, $\epsilon\phi\omega = \epsilon\phi\epsilon$, $\sigma\phi\omega = \sigma\phi\epsilon$ ἔπεται ὅτι: $\eta\mu\omega = \eta\mu\tau$, $\sigmaυν\omega = \sigmaυν\tau$, $\epsilon\phi\omega = \epsilon\phi\tau$, $\sigma\phi\omega = \sigma\phi\tau$

Ἐνεκα τούτων αἱ γνωσταὶ (8), (9), (10) σχέσεις:

$$\eta\mu^2\omega + \sigmaυν^2\omega = 1, \quad \epsilon\phi\omega = \frac{\eta\mu\omega}{\sigmaυν\omega}, \quad \sigma\phi\omega = \frac{\sigmaυν\omega}{\eta\mu\omega}$$

γίνονται:

$$\eta\mu^2\tau + \sigmaυν^2\tau = 1, \quad \epsilon\phi\tau = \frac{\eta\mu\tau}{\sigmaυν\tau}, \quad \sigma\phi\tau = \frac{\sigmaυν\tau}{\eta\mu\tau} \quad (1)$$

Σχ. 93

Ἄν τὸ M εἴναι εἰς τὸ γ' τεταρτημόριον, ἡ προέκτασις τῆς τελικῆς ἀκτίνος τοῦ τόξου τ σχηματίζει μὲ τὴν OA ὀξείαν γωνίαν ω , ἥτις βαίνει ἐπὶ τόξον ϵ . Εἶναι δὲ $\eta\mu\tau = (\overline{P'M}) = -(\overline{PM}) = -\eta\mu\epsilon$, $\sigmaυν\tau = (\overline{OP'}) = -(\overline{OP}) = -\sigmaυν\epsilon$, $\epsilon\phi\tau = (\overline{AT}) = \epsilon\phi\epsilon$ καὶ $\sigma\phi\tau = (\overline{BS'}) = \sigma\phi\epsilon$.

Ἐκ τούτων εὐρίσκομεν ὅτι:

$$\eta\mu^2\tau + \sigmaυν^2\tau = \eta\mu^2\epsilon + \sigmaυν^2\epsilon, \quad \frac{\eta\mu\tau}{\sigmaυν\tau} = \frac{\eta\mu\epsilon}{\sigmaυν\epsilon}, \quad \frac{\sigmaυν\tau}{\eta\mu\tau} = \frac{\sigmaυν\epsilon}{\eta\mu\epsilon}$$

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν προηγουμένην περίπτωσιν ἀληθεύουσιν αἱ ἀνωτέρω ἰσότητες (1) διὰ τὸ τόξον ϵ , εὐρίσκομεν ὅτι:

$$\eta\mu^2\tau + \sigmaυν^2\tau = 1, \quad \frac{\eta\mu\tau}{\sigmaυν\tau} = \epsilon\phi\epsilon = \epsilon\phi\tau, \quad \frac{\sigmaυν\tau}{\eta\mu\tau} = \sigma\phi\epsilon = \sigma\phi\tau,$$

ἥτοι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀληθεύουσιν αἱ ἰσότητες (1).

Ἄν τὸ M εὕρισκῃται εἰς τὸ β' τεταρτημόριον, ἡ τελικὴ ἀκτίς OM τοῦ τόξου τ σχηματίζει μὲ τὴν OA ἀμβλείαν γωνίαν θ , διὰ τὴν ὁποίαν ἐμάθομεν (§ 59) ὅτι:

$$\eta\mu^2\theta + \sigmaυν^2\theta = 1, \quad \epsilon\phi\theta = \frac{\eta\mu\theta}{\sigmaυν\theta}, \quad \sigma\phi\theta = \frac{\sigmaυν\theta}{\eta\mu\theta} \quad (2)$$

$$\begin{aligned} \text{Εἶναι δὲ ἡμτ} &= (\overline{\Pi'M}) = \text{ἡμθ}, & \text{συντ} &= (\overline{\text{ΟΠ}'}) = \text{συνθ}, \\ \text{ἔφτ} &= (\overline{\text{ΑΤ}'}) = \text{ἔφθ}, & \text{σφτ} &= (\overline{\text{ΒΣ}'}) = \text{σφθ}. \end{aligned}$$

Ἐκ τούτων καὶ τῶν (2) προκύπτουσιν πάλιν αἱ (1). Ὁμοίως ἀποδεικνύομεν ὅτι αἱ (1) ἀληθεύουσι καὶ ὅταν τὸ Μ εὐρίσκηται εἰς τὸ δ' τεταρτημόριον.

Ἀληθεύουσι λοιπὸν αὐταὶ διὰ πᾶν τόξον ΑΜ, ἐπομένως καὶ διὰ πᾶσαν γωνίαν $\widehat{\text{ΟΑ,ΟΜ}}$.

Ἄν δὲ ἐργασθῶμεν ὡς ἐν § § 46 – 49, εὐρίσκομεν τοὺς ἀκολουθοῦς τύπους:

$$\alpha') \text{ συντ} = \pm \sqrt{1 - \text{ἡμ}^2\tau}, \text{ ἔφτ} = \frac{\text{ἡμ}\tau}{\pm \sqrt{1 - \text{ἡμ}^2\tau}}, \text{ σφτ} = \frac{\pm \sqrt{1 - \text{ἡμ}^2\tau}}{\text{ἡμ}\tau}.$$

$$\beta') \text{ ἡμτ} = \pm \sqrt{1 - \text{συν}^2\tau}, \text{ ἔφτ} = \frac{\pm \sqrt{1 - \text{συν}^2\tau}}{\text{συν}\tau}, \text{ σφτ} = \frac{\text{συν}\tau}{\pm \sqrt{1 - \text{συν}^2\tau}}.$$

$$\gamma') \text{ ἡμτ} = \frac{\text{ἔφτ}}{\pm \sqrt{1 + \text{ἔφ}^2\tau}}, \text{ συντ} = \frac{1}{\pm \sqrt{1 + \text{ἔφ}^2\tau}}, \text{ σφτ} = \frac{1}{\text{ἔφτ}}.$$

$$\delta') \text{ ἡμτ} = \frac{1}{\pm \sqrt{1 + \text{σφ}^2\tau}}, \text{ συντ} = \frac{\text{σφτ}}{\pm \sqrt{1 + \text{σφ}^2\tau}}, \text{ ἔφτ} = \frac{1}{\text{σφτ}}.$$

Διὰ νὰ ὀρίσωμεν δὲ ποῖον σημεῖον πρέπει νὰ θέσωμεν πρὸ τοῦ ριζικοῦ ἐκάστου τύπου, πρέπει νὰ γνωρίζωμεν τὸ τεταρτημόριον, εἰς τὸ ὁποῖον λήγει τὸ τόξον. Οὕτως, ἂν $90^\circ < \tau < 180^\circ$, θὰ εἶναι $\text{ἡμ}\tau < 0$, οἱ δὲ ἄλλοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ αὐτοῦ ἀρνητικοί. Διὰ νὰ εὕρωμεν δὲ ἀρνητικὰ ἐξαγόμενα ἐκ τῶν τύπων α', πρέπει πρὸ τῶν ριζικῶν αὐτῶν νὰ θέτωμεν τὸ -. Οὕτως, ἂν $\text{ἡμ}\tau = \frac{1}{2}$, εὐρί-

$$\text{σκομεν ἐξ αὐτῶν ὅτι: συντ} = -\sqrt{1 - \frac{1}{4}} = -\frac{\sqrt{3}}{2},$$

$$\text{ἔφτ} = \frac{\frac{1}{4}}{-\sqrt{1 - \frac{1}{4}}} = -\frac{\sqrt{3}}{3}, \text{ σφτ} = \frac{-\sqrt{1 - \frac{1}{4}}}{\frac{1}{4}} = -\sqrt{3}.$$

Εἶναι ὅμως δυνατόν νὰ εἶναι $\text{ἡμ}\tau = \frac{1}{2} > 0$ καὶ $0^\circ < \tau < 90^\circ$.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ οἱ ἄλλοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τοῦ τ εἶναι θετικοί. Διὰ νὰ εὕρωμεν δὲ ἐκ τῶν α' θετικὰ ἐξαγόμενα, πρέπει νὰ λαμβάνωμεν θετικὰς τὰς ρίζας αὐτῶν. Οὕτως εὐρίσκομεν

$$\text{συντ} = \frac{\sqrt{3}}{2}, \text{ ἔφτ} = \frac{\sqrt{3}}{3}, \text{ σφτ} = \sqrt{3}.$$

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὀρίζομεν τὸ σημεῖον ἐκάστου ριζικοῦ καὶ εἰς τὰς ἄλλας περιπτώσεις. Ἐξηγεῖται δὲ οὕτω στοιχειωδῶς ἡ παρουσία τοῦ διπλοῦ σημείου πρὸ ἐκάστου ριζικοῦ εἰς ἐκάστην τῶν περιπτώσεων τούτων.

Ἀσκήσεις

278. Ἄν $\eta\omega = \frac{3}{5}$ καὶ $90^\circ < \omega < 180^\circ$, νὰ εὑρεθῶσιν οἱ ἄλλοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τοῦ τόξου ω .

279. Ἄν $\eta\omega = -\frac{4}{5}$ καὶ $180^\circ < \omega < 280^\circ$, νὰ εὑρεθῶσιν οἱ ἄλλοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τοῦ ω .

280. Ἄν $\sigma\omega = \frac{1}{2}$ καὶ $90^\circ < \omega < 180^\circ$ νὰ εὑρεθῶσιν οἱ ἄλλοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τοῦ ω .

281. Ἄν $\sigma\omega = \frac{3}{5}$ καὶ $270^\circ < \omega < 360^\circ$, νὰ εὑρεθῶσιν οἱ ἄλλοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τοῦ ω .

282. Ἄν $\epsilon\phi\omega = \frac{2}{5}$ καὶ $540^\circ < \omega < 630^\circ$, νὰ εὑρεθῶσιν οἱ ἄλλοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τοῦ ω .

283. Ἄν $\sigma\phi\tau = -\frac{\sqrt{3}}{3}$ καὶ $810^\circ < \tau < 900^\circ$, νὰ εὑρεθῶσιν οἱ ἄλλοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τοῦ τ .

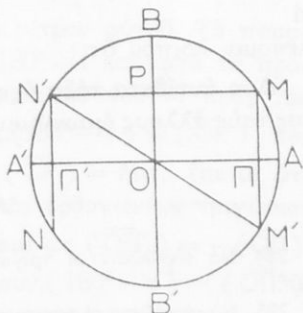
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΚΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ ΔΥΟ ΤΟΞΩΝ ΣΥΝΔΕΟΜΕΝΩΝ ΔΙ' ΑΠΛΗΣ ΣΧΕΣΕΩΣ

90. Ἀμοιβαῖαι θέσεις τῶν περάτων δύο ἀντίθετων τόξων.
Ἐστω ἐν τόξον AM (σχ. 40) θετικὸν καὶ μικρότερον ἡμιπεριφερείας.

Ἄν δὲ AM' εἶναι τὸ ἀντίθετον αὐτοῦ, θὰ εἶναι $\widehat{M'A} = \widehat{AM}$ καὶ ἐπομένως ἡ χορδὴ MM' τέμνεται διχα καὶ καθέτως ὑπὸ τῆς διαμέτρου AA' . Τὰ δὲ ἄκρα M καὶ M' εἶναι συμμετρικὰ πρὸς τὴν AA' .

Ἄν δὲ ἐν τόξον $AA'N$ εἶναι μεγαλύτερον ἡμιπεριφέρειας καὶ μικρότερον περιφέρειας, καὶ τὸ ἀντίθετον αὐτοῦ $AA'N'$ θὰ εἶναι ἀπολύτως μεγαλύτερον ἡμιπεριφέρειας καὶ μικρότερον περιφέρειας.

Σχ. 40

Ἐπειδὴ δὲ $|\widehat{(AA'N)}| = |\widehat{(AA'N')}|$
καὶ $|\widehat{(ABA')}| = |\widehat{(AB'A')}|$, ἔπεται δι'

ἀφαίρέσεως κατὰ μέλη ὅτι $|\widehat{(A'N)}| = |\widehat{(A'N')}|$.

Τὰ ἀντίρροπα λοιπὸν τόξα $A'N$ καὶ $A'N'$ ὡς ἀπολύτως ἴσα εἶναι ἀντίθετα. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι καὶ μικρότερα ἡμιπεριφέρειας, τὰ ἄκρα αὐτῶν N καὶ N' εἶναι συμμετρικὰ πρὸς τὴν AA' .

Ἄν τέλος ἐν τόξον AM περιέχῃ κ θετικὰς περιφέρειας καὶ μέρος AM μικρότερον περιφέρειας, τὸ ἀντίθετον αὐτοῦ τόξον AM' θὰ περιέχῃ κ ἀρνητικὰς περιφέρειας καὶ ἐν μέρος AM' ἀντίθετον τοῦ προηγουμένου AM . Τὰ ἄκρα λοιπὸν M καὶ M' θὰ εἶναι συμμετρικὰ πρὸς τὴν AA' κατὰ τὰς προηγουμένας περιπτώσεις.

Ἀπεδείχθη λοιπὸν ὅτι :

Ἄν δύο ἀντίθετα τόξα ἔχωσι κοινὴν ἀρχήν, τὰ πέρατα αὐτῶν εἶναι συμμετρικὰ πρὸς τὴν διάμετρον, ἣτις διέρχεται ἀπὸ τὴν κοινὴν ἀρχήν αὐτῶν.

91. Πρόβλημα I. Νὰ συγκριθῶσιν οἱ ὁμώνυμοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ δύο ἀντιθέτων τόξων.

Λύσις. Ἐστώσαν AM καὶ AM' (σχ. 40) δύο ἀντίθετα τόξα, τ δὲ καὶ $-\tau$ τὰ μέτρα αὐτῶν. Κατὰ τὰ προηγούμενα ἡ χορδὴ $M'M$ τέμνεται δίχα καὶ καθέτως ὑπὸ τῆς $A'A$, ἥτοι εἶναι $(\overline{M'\Pi}) = (\overline{PM})$ καὶ ἐπομένως $(\overline{PM'}) = -(\overline{PM})$.

Ἐπειδὴ δὲ $\eta\mu(-\tau) = (\overline{PM'})$ καὶ $\eta\mu\tau = (\overline{PM})$,
 ἔπεται ὅτι : $\eta\mu(-\tau) = -\eta\mu\tau$
 Εἶναι δὲ καὶ $\sigma\upsilon\nu(-\tau) = (\overline{O\Pi}) = \sigma\upsilon\nu\tau$, δηλ. $\sigma\upsilon\nu(-\tau) = \sigma\upsilon\nu\tau$
 Ἐκ τούτων εὐρίσκομεν εὐκόλως ὅτι : $\epsilon\varphi(-\tau) = -\epsilon\varphi\tau$
 καὶ $\sigma\varphi(-\tau) = -\sigma\varphi\tau$
 Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι :

$$\left. \begin{array}{l} \eta\mu(-\tau) = -\eta\mu\tau \\ \sigma\upsilon\nu(-\tau) = \sigma\upsilon\nu\tau \\ \epsilon\varphi(-\tau) = -\epsilon\varphi\tau \\ \sigma\varphi(-\tau) = -\sigma\varphi\tau \end{array} \right\} \quad (36)$$

Δύο ἀντίθετα τόξα ἔχουσι τὸ αὐτὸ συνημίτονον καὶ ἀντιθέτους τοὺς ἄλλους ὁμωνύμους τριγωνομετρικοὺς ἀριθμοὺς αὐτῶν.

Ἀσκήσεις

284. Νὰ εὐρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τῶν τόξων -30° , -45° , -60° .

285. Νὰ εὐρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τῶν τόξων :

$\left(2k\pi - \frac{\pi}{6}\right)$, $\left(2k\pi - \frac{\pi}{4}\right)$, $\left(2k\pi - \frac{\pi}{3}\right)$ ἂν k εἶναι 0 ἢ τυχὼν ἀκέραιος ἀριθμὸς.

286. Νὰ εὐρεθῶσιν τὰ ἀθροίσματα :

α') $\sigma\upsilon\nu(-\tau) \cdot \sigma\upsilon\nu\tau + \eta\mu^2\tau$ β') $\sigma\varphi(-\tau) \cdot \epsilon\varphi\tau + 1$.

287. Νὰ εὐρεθῶσιν τὰ ἀθροίσματα :

α') $\eta\mu(-\tau) \cdot \sigma\varphi\tau + \sigma\upsilon\nu\tau$ β') $\sigma\upsilon\nu(-\tau) \cdot \epsilon\varphi(-\tau) + \eta\mu\tau$.

288. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶν τόξον τ εἶναι :

$\eta\mu\tau \cdot \eta\mu(-\tau) + \sigma\upsilon\nu^2\tau = 1 - 2\eta\mu^2\tau$.

92. Ἀμοιβαῖαι θέσεις τῶν περάτων δύο παραπληρωματικῶν τόξων. Δύο τόξα λέγονται παραπληρωματικά, ἂν ἔχῳσιν ἄθροισμα μίαν θετικὴν ἡμιπερίφειραν.

Ἐάν ἐπομένως ἐν τυχόν τόξον AM ἔχη μέτρον τ μοίρας, τὸ παραπληρωματικὸν αὐτοῦ θὰ ἔχη μέτρον $180^\circ - \tau$. Ἐπειδὴ δὲ $180^\circ - \tau = (-\tau) + 180^\circ$, τὸ παραπληρωματικὸν αὐτοῦ εἶναι ἄθροισμα τοῦ τόξου AM' ἀντιθέτου τοῦ δοθέντος τόξου AM καὶ μιᾶς θετικῆς ἡμιπεριφερείας $M'ABN'$, ἥτοι λήγει εἰς σημεῖον N' συμμετρικὸν τοῦ M' πρὸς τὸ κέντρον O (σχ. 40). Ἐπειδὴ δὲ $N'\widehat{MM'} = 1$ ὀρθή, ἡ χορδὴ MN' εἶναι κάθετος ἐπὶ τὴν MM' καὶ ἐπομένως παράλληλος πρὸς τὴν $A'A$. Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι:

Ἐάν δύο παραπληρωματικὰ τόξα ἔχωσι κοινὴν ἀρχὴν A , τὰ πέρατα αὐτῶν εἶναι ἄκρα μιᾶς χορδῆς παραλλήλου πρὸς τὴν διάμετρον $A'A$.

93. Πρόβλημα II. Νὰ συγκριθῶσιν οἱ ὁμώνυμοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ δύο παραπληρωματικῶν τόξων.

Ἐστω AM ἐν τυχόν τόξον καὶ τ τὸ μέτρον αὐτοῦ. Τὸ παραπληρωματικὸν αὐτοῦ τόξον ἔχει μέτρον $180^\circ - \tau$ καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα λήγει εἰς τὸ σημεῖον N' συμμετρικὸν τοῦ M πρὸς τὸν ἄξονα $B'B$ (σχ. 40). Ἐπομένως $\widehat{M}(180^\circ - \tau) = (\overline{OP})$ καὶ $\text{συν}(180^\circ - \tau) = (\overline{OP'})$. Ἐπειδὴ δὲ $(\overline{OP}) = \widehat{M}\tau$, ἔπεται ὅτι $\widehat{M}(180^\circ - \tau) = \widehat{M}\tau$. Ἐνεκα δὲ τῶν ἴσων ὀρθογωνίων τριγώνων OPM' καὶ $OP'N'$ εἶναι $OP' = OP$ καὶ ἐπομένως $(\overline{OP'}) = -(\overline{OP})$.

Ἐκ ταύτης καὶ τῶν ἰσοτήτων $\text{συν}(180^\circ - \tau) = (\overline{OP'})$, $\text{συν}\tau = (\overline{OP})$ προκύπτει ἡ ἰσότης $\text{συν}(180^\circ - \tau) = -\text{συν}\tau$.

Ἀπεδείχθη λοιπὸν ὅτι:	$\widehat{M}(180^\circ - \tau) = \widehat{M}\tau$	} (36)
καὶ	$\text{συν}(180^\circ - \tau) = -\text{συν}\tau$	
Ἐκ τούτων δὲ εὐρίσκομεν ὅτι:	$\widehat{\varphi}(180^\circ - \tau) = -\widehat{\varphi}\tau$	
καὶ	$\text{σφ}(180^\circ - \tau) = -\text{σφ}\tau$	

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι:

Δύο παραπληρωματικὰ τόξα ἔχουσι τὸ αὐτὸ ἡμίτονον καὶ ἀντιθέτους τοὺς ἄλλους ὁμωνύμους τριγωνομετρικοὺς ἀριθμοὺς αὐτῶν.

Ἀληθεύει δὲ ἡ ιδιότης αὕτη καὶ διὰ τυχούσας παραπληρωματικὰς γωνίας. Ἐπομένως αἱ ἰσότητες (§ 55 καὶ § 57) εἶναι γενικαί.

Ἀ σ κ ῆ σ ε ι ς

289. Νὰ εὐρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τῶν τόξων $\pm 120^\circ$, $\pm 135^\circ$ $\pm 150^\circ$.

290. Νὰ εὐρεθῇ ἡ τιμὴ τῆς παραστάσεως:
 $\eta\mu (180^\circ - \tau)$ $\eta\mu\tau - \sigma\upsilon\nu (180^\circ - \tau)$ $\sigma\upsilon\nu\tau$.

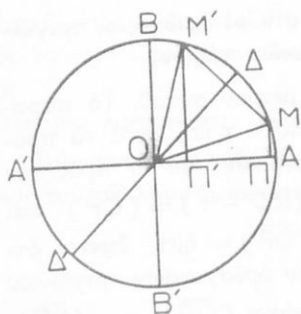
291. Νὰ εὐρεθῇ ἡ τιμὴ τῆς παραστάσεως: $\epsilon\phi (\pi - \tau)$ $\sigma\phi\tau - \sigma\phi (\pi - \tau)$ $\epsilon\phi\tau$.

292. Νὰ εὐρεθῇ ἡ τιμὴ τῆς παραστάσεως:

$$\epsilon\phi (180^\circ - \tau) \sigma\upsilon\nu\tau - \sigma\phi (180^\circ - \tau) \eta\mu\tau, \text{ ἂν } \eta\mu\tau = \frac{1}{2} \text{ καὶ } 0^\circ < \tau < 90^\circ$$

293. Νὰ γίνῃ ἀπλουστέρα ἡ παράστασις: $-\sigma\phi (\pi - \tau) \eta\mu\tau - \epsilon\phi (\pi - \tau) \sigma\upsilon\nu\tau$

94. Ἀμοιβαῖαι θέσεις τῶν περάτων δύο συμπληρωματικῶν τόξων. Δύο τόξα λέγονται **συμπληρωματικά**, ἂν ἔχωσιν ἄθροισμα ἓν θετικὸν τεταρτημόριον.

Σχ. 41α

Ἐπομένως, ἂν τυχὸν τόξον AM (σχ. 41 α) ἔχῃ μέτρον τ , τὸ συμπληρωματικὸν αὐτοῦ AM' θὰ ἔχῃ μέτρον $90^\circ - \tau$.

Ἄν δὲ Δ' εἶναι τὸ μέσον τοῦ α' τεταρτημορίου, θὰ εἶναι:

$$\tau = (\widehat{AM}) = (\widehat{AD}) + (\widehat{DM})$$

$$\text{ἢ } \tau = 45^\circ + (\widehat{DM}).$$

$$\text{Ἐπομένως } (\widehat{AM'}) = 90^\circ - \tau =$$

$$45^\circ - (\widehat{DM}) \text{ ἢ } (\widehat{AM'}) = 45^\circ + (\widehat{MD}).$$

Ἐπειδὴ δὲ $(\widehat{AM'}) = (\widehat{AD}) + (\widehat{DM'}) = 45^\circ + (\widehat{DM'})$, ἔπεται ὅτι $\widehat{MD} = \widehat{DM'}$. Ἡ χορδὴ λοιπὸν MM' τέμνεται δίχα καὶ καθέτως ὑπὸ τῆς διαμέτρου $\Delta'\Delta$, τὰ δὲ σημεία M, M' εἶναι συμμετρικά πρὸς αὐτήν. Ὡστε:

Ἄν δύο συμπληρωματικὰ τόξα τῆς αὐτῆς περιφερείας ἔχωσι κοινὴν ἀρχὴν A , τὰ πέρατα αὐτῶν εἶναι συμμετρικά πρὸς τὴν διάμετρον, ἥτις διχοτομεῖ τὸ α' θετικὸν τεταρτημόριον AB .

95. Πρόβλημα III. Νὰ συγκριθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ δύο συμπληρωματικῶν τόξων.

Λύσις. Ἐστω τ τὸ μέτρον τυχόντος ἐκ τῶν τόξων $\widehat{AM}$ (σχ. 41 β) καὶ $\eta\mu\tau = (\overline{PM})$, $\sigma\upsilon\nu\tau = (\overline{OP})$. (1)

Κατὰ τὰ προηγούμενα τὸ τόξον $90^\circ - \tau$ θὰ λήγῃ εἰς τὸ M' συμμετρικὸν τοῦ M πρὸς τὴν $\Delta\Delta'$. Θὰ εἶναι δὲ

$$\widehat{\mu}(90^\circ - \tau) = (\overline{P'M'}), \quad \widehat{\sigma}(90^\circ - \tau) = (\overline{OP'}) \quad (2)$$

Ἐκ δὲ τῆς ἰσότητος $\widehat{AM} = \widehat{M'B}$ ἔπεται ὅτι $\widehat{AOM} = \widehat{BOM'} = \widehat{OMP'}$ καὶ ἐπομένως τὰ τρίγωνα OPM , $OP'M'$ εἶναι ἴσα καὶ διὰ τοῦτο $PM = P'M'$, $OP = OP'$. Ἄν δὲ τὰς πλευρὰς ταύτας θεωρήσωμεν ὡς ἀνύσματα, παρατηροῦμεν ὅτι τὰ μήκη $(\overline{P'M'})$ καὶ $(\overline{OP})$ εἶναι ὁμόσημα, ἐπίσης δὲ ὁμόσημα εἶναι καὶ τὰ $(\overline{OP'})$ καὶ $(\overline{PM})$. Εἶναι λοιπὸν καὶ $(\overline{P'M'}) = (\overline{OP})$, $(\overline{OP'}) = (\overline{PM})$.

Σχ. 41β

Ἐνεκα δὲ τῶν προηγούμενων ἰσοτήτων (1) καὶ (2) αὗται γίνονται :

$$\left. \begin{aligned} \widehat{\mu}(90^\circ - \tau) &= \widehat{\sigma}\tau, & \widehat{\sigma}(90^\circ - \tau) &= \widehat{\mu}\tau \end{aligned} \right\} \quad (37)$$

Ἐκ τούτων δὲ

$$\text{εὐρίσκομεν ὅτι: } \widehat{\epsilon}\phi(90^\circ - \tau) = \widehat{\sigma}\phi\tau, \quad \widehat{\sigma}\phi(90^\circ - \tau) = \widehat{\epsilon}\phi\tau$$

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι :

Ἄν δύο τόξα εἶναι συμπληρωματικά, τὸ ἡμίτονον ἑκατέρου ἰσοῦται πρὸς τὸ συνημίτονον τοῦ ἄλλου καὶ ἡ ἐφαπτομένη ἑκατέρου ἰσοῦται πρὸς τὴν συνεφαπτομένην τοῦ ἄλλου.

Ἀ σ κ ῆ σ ε ι ς

294. Ἄν $\widehat{\mu}\omega = \frac{1}{2}$, νὰ εὐρεθῇ τὸ $\widehat{\sigma}\nu(90^\circ - \omega)$.

295. Ἄν $B + \Gamma = 90^\circ$, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι $\widehat{\sigma}\nu^2 B + \widehat{\sigma}\nu^2 \Gamma = 1$.

296. Ἄν $A + B + \Gamma = 180^\circ$, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι :

$$\widehat{\mu}\frac{A+B}{2} = \widehat{\sigma}\nu\frac{\Gamma}{2}, \quad \widehat{\epsilon}\phi\frac{A+B}{2} = \widehat{\sigma}\phi\frac{\Gamma}{2},$$

$$\widehat{\sigma}\nu\frac{B+\Gamma}{2} = \widehat{\mu}\frac{A}{2}, \quad \widehat{\sigma}\phi\frac{A+\Gamma}{2} = \widehat{\epsilon}\phi\frac{B}{2},$$

297. Νὰ εὐρεθῇ ἡ τιμὴ τῆς παραστάσεως $\widehat{\epsilon}\phi(90^\circ - \alpha)$. ἔφα καὶ τῆς $\widehat{\sigma}\phi(90^\circ)$

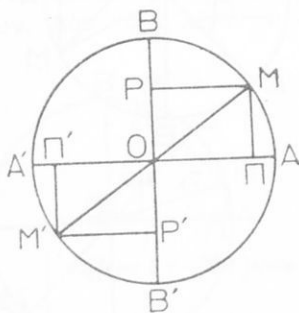
$-\alpha) \cdot \widehat{\sigma}\phi\alpha$.

298. Νὰ εὐρεθῇ ἡ τιμὴ τῆς παραστάσεως: $\eta\mu(90^\circ - \alpha) \sigma\upsilon\nu\alpha + \sigma\upsilon\nu(90^\circ - \alpha) \eta\mu\alpha$
 299. Νὰ εὐρεθῇ ἡ τιμὴ τῆς παραστάσεως:

$$\acute{\epsilon}\varphi\left(\frac{\pi}{2} - \tau\right) \acute{\epsilon}\varphi\tau - \sigma\varphi\left(\frac{\pi}{2} - \tau\right) \sigma\varphi\tau.$$

300. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι $\eta\mu(90^\circ + \tau) = \sigma\upsilon\nu\tau$ καὶ $\sigma\upsilon\nu(90^\circ + \tau) = -\eta\mu\tau$.
 301. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι $\acute{\epsilon}\varphi(90^\circ + \tau) = -\sigma\varphi\tau$ καὶ $\sigma\varphi(90^\circ + \tau) = -\acute{\epsilon}\varphi\tau$.
 302. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\eta\mu(90^\circ + \tau) \eta\mu\tau + \sigma\upsilon\nu(90^\circ + \tau) \sigma\upsilon\nu\tau$.
 303. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα: $\sigma\varphi\left(\frac{\pi}{2} + \omega\right) \sigma\varphi\omega - \acute{\epsilon}\varphi\left(\frac{\pi}{2} - \omega\right) \acute{\epsilon}\varphi\omega$.

96. Π ρ ό β λ η μ α IV. Νὰ συγκριθῶσιν οἱ ὁμώνυμοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ δύο τόξων, τὰ ὁποῖα διαφέρουσι κατὰ 180° .

Σχ. 42

ἔπεται ὅτι:

καὶ.

Ἐκ τούτων εὐρίσκομεν ὅτι:

καὶ

Βλέπομέν λοιπὸν ὅτι:

Λύσις. Ἐστω τ τὸ μέτρον τυχόντος ἐκ τῶν τόξων AM (σχ. 42)
 Ἐν φέρωμεν τὴν διάμετρον MOM' , τὸ ἄθροισμα $180^\circ + \tau$ εἶναι μέτρον ἑνὸς ἀπὸ τὰ τόξα AM' . Εἶναι δὲ
 $\eta\mu(180^\circ + \tau) = \overline{PM'} = -\overline{PM}$,
 $\sigma\upsilon\nu(180^\circ + \tau) = \overline{OP'} = -\overline{OP}$.
 Ἐπειδὴ δὲ $\overline{PM} = \eta\mu\tau$ καὶ $\overline{OP} = \sigma\upsilon\nu\tau$,

$$\left. \begin{aligned} \eta\mu(180^\circ + \tau) &= -\eta\mu\tau \\ \sigma\upsilon\nu(180^\circ + \tau) &= -\sigma\upsilon\nu\tau \\ \acute{\epsilon}\varphi(180^\circ + \tau) &= \acute{\epsilon}\varphi\tau \\ \sigma\varphi(180^\circ + \tau) &= \sigma\varphi\tau \end{aligned} \right\} (38)$$

Ἐν δύο τόξα διαφέρουσι κατὰ 180° , ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἐφαπτομένην καὶ τὴν αὐτὴν συνεφαπτομένην, ἀντιθέτους δὲ τοὺς ἄλλους ὁμωνύμους τριγωνομετρικοὺς ἀριθμοὺς.

Ἀ σ κ ή σ ε ι ς

304. Νὰ εὐρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ ἐκάστου τῶν τόξων 225° , 210° , 240° .

305. Νά εὐρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ ἐκάστου τῶν τόξων -225° , -210° , -240° .

306. Νά εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\eta\mu(180^\circ + \tau) + \sigma\upsilon\nu(180^\circ + \tau)$ συντ.

307. Νά εὐρεθῇ τὸ γινόμενον $\epsilon\phi(\pi + \tau)$ σφτ καὶ τὸ $\sigma\phi(\pi + \tau)$ $\epsilon\phi\tau$.

308. Νά εὐρεθῇ ἡ διαφορὰ $\epsilon\phi(\pi + \tau) - \sigma\phi(\pi + \tau)$ $\epsilon\phi\tau$.

309. Νά εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\eta\mu(\pi + \tau) + \sigma\upsilon\nu(\pi - \tau) + \sigma\upsilon\nu(\pi + \tau) + \eta\mu(\pi - \tau)$.

310. Νά εὐρεθῇ ἡ διαφορὰ :

$$\epsilon\phi(180^\circ + \omega) - \sigma\phi(90^\circ + \omega) - \epsilon\phi(180^\circ - \omega) - \sigma\phi(90^\circ - \omega).$$

97. Πρόβλημα V. Νά συγκριθῶσιν οἱ ὁμώνυμοι τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ δύο τόξων, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ἄθροισμα 360° .

Λύσις. Ἐστω τ τὸ μέτρον τυχόντος ἐκ τῶν τόξων AM (σχ. 43) καὶ χ τὸ μέτρον ἄλλου τόξου AM' . Κατὰ τὴν ὑπόθεσιν εἶναι $\chi + \tau = 360^\circ$ καὶ ἐπομένως :

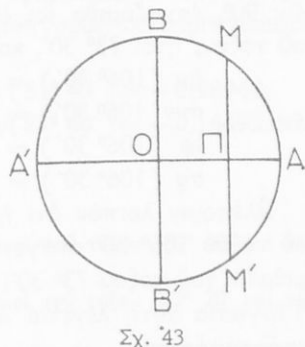
$$\chi = 360^\circ - \tau = (-\tau) + 360^\circ.$$

Ἐκ ταύτης γίνεται φανερόν ὅτι τὰ τόξα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι μέτρα $360^\circ - \tau$ καὶ $-\tau$, ἔχουσι κοινὰ ὁμώνυμα ἄκρα. Διὰ τοῦτο δὲ ἔχουσι καὶ τοὺς αὐτοὺς ὁμωνύμους τριγωνομετρικοὺς ἀριθμούς. Θὰ εἶναι λοιπὸν (§91):

$$\left. \begin{aligned} \eta\mu(360^\circ - \tau) &= -\eta\mu\tau, & \sigma\upsilon\nu(360^\circ - \tau) &= \sigma\upsilon\nu\tau, \\ \epsilon\phi(360^\circ - \tau) &= -\epsilon\phi\tau, & \sigma\phi(360^\circ - \tau) &= -\sigma\phi\tau. \end{aligned} \right\} \quad (39)$$

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι :

Ἄν δύο τόξα ἔχωσιν ἄθροισμα 360° , ταῦτα ἔχουσι τὸ αὐτὸ συνημίτονον καὶ ἀντιθέτους τοὺς ἄλλους ὁμωνύμους τριγωνομετρικοὺς ἀριθμούς αὐτῶν.

Ἀσκήσεις

311. Νά εὐρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ ἐκάστου τῶν τόξων 300° , 315° , 330° .

312. Νά εὐρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ ἐκάστου τῶν τόξων -300° , -315° , -330° .

313. Νά εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα :

$$\eta\mu(360^\circ - \alpha) + \sigma\upsilon\nu(360^\circ - \alpha) + \sigma\upsilon\nu(-\alpha).$$

314. Νά εὐρεθῇ ἡ διαφορά :

$$\epsilon\phi(360^\circ - \alpha) - \sigma\phi(180^\circ + \alpha) - \sigma\phi(360^\circ - \alpha) - \epsilon\phi(180^\circ - \alpha).$$

315. Νά εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα :

$$\eta\mu(2\pi - \tau) + \sigma\upsilon\nu\left(\frac{\pi}{2} + \tau\right) + \sigma\upsilon\nu(2\pi - \tau) + \eta\mu\left(\frac{\pi}{2} + \tau\right).$$

98. Ἀναγωγὴ τόξου εἰς τὸ α' τεταρτημόριον. α') Ἐστω τόξον $106^\circ 30'$, τὸ ὁποῖον περιέχεται μεταξύ 90° καὶ 180° . Θέλομεν δὲ νὰ εὕρωμεν τοὺς τριγωνομετρικοὺς ἀριθμοὺς αὐτοῦ. Ἐπειδὴ οἱ πίνακες, τοὺς ὁποίους ἐμάθομεν, δὲν περιέχουσι τόξα μεγαλύτερα τῶν 90° , ἐργαζόμεθα ὡς ἑξῆς: Εὐρίσκομεν τὸ παραπληρωματικὸν τοῦ τόξου, ἥτοι $73^\circ 30'$, καὶ ἐνθυμούμεθα ὅτι:

$$\eta\mu(106^\circ 30') = -\eta\mu(73^\circ 30') = -0,95882$$

$$\sigma\upsilon\nu(106^\circ 30') = -\sigma\upsilon\nu(73^\circ 30') = -0,28402$$

$$\epsilon\phi(106^\circ 30') = -\epsilon\phi(73^\circ 30') = -3,37594$$

$$\sigma\phi(106^\circ 30') = -\sigma\phi(73^\circ 30') = -0,29621$$

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι ἡ εὕρεσις τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν τοῦ τόξου $106^\circ 30'$ ἀνάγεται εἰς τὴν εὕρεσιν τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν τοῦ τόξου $73^\circ 30'$, τὸ ὁποῖον περιέχεται μεταξύ 0° καὶ 90° . Ἡ ἐργασία αὕτη λέγεται ἀναγωγὴ τοῦ τόξου $106^\circ 30'$ εἰς τὸ α' τεταρτημόριον.

β') Ἐστω ὅτι θέλομεν νὰ εὕρωμεν τοὺς τριγωνομετρικοὺς ἀριθμοὺς τόξου περιεχομένου μεταξύ 180° καὶ 270° , π.χ. τοῦ $203^\circ 20'$. Πρὸς τοῦτο ἀφαιροῦμεν ἀπ' αὐτοῦ 180° καὶ εὐρίσκομεν τόξον $23^\circ 20'$. Ἐπειτα δέ, κατὰ τὰ προηγούμενα (§ 96), εὐρίσκομεν ὅτι:

$$\eta\mu(203^\circ 20') = -\eta\mu(23^\circ 20') = -0,39608$$

$$\sigma\upsilon\nu(203^\circ 20') = -\sigma\upsilon\nu(23^\circ 20') = -0,91822$$

$$\epsilon\phi(203^\circ 20') = -\epsilon\phi(23^\circ 20') = -0,43136$$

$$\sigma\phi(203^\circ 20') = \sigma\phi(23^\circ 20') = 0,231826$$

γ') Ἄν τόξον περιέχεται μεταξύ 270° καὶ 360° , π.χ. τὸ $297^\circ 10'$ ἐργαζόμεθα ὡς ἑξῆς:

Εὐρίσκομεν ὅτι $360^\circ - (297^\circ 10') = 62^\circ 50'$ καὶ ἐφαρμόζομεν τὰς γνωστὰς (§ 97) ἰσότητας. Οὕτως εὐρίσκομεν ὅτι:

$$\eta\mu(297^\circ 10') = -\eta\mu(62^\circ 50') = -0,88968$$

$$\sigma\upsilon\nu(297^\circ 10') = \sigma\upsilon\nu(62^\circ 50') = 0,45658$$

$$\epsilon\phi(297^{\circ} 10') = -\epsilon\phi(62^{\circ} 50') = -1,94858$$

$$\sigma\phi(297^{\circ} 10') = -\sigma\phi(62^{\circ} 50') = -0,51319$$

δ') "Αν τόξον υπεربαίνει τὰς 360° , π.χ. τὸ τόξον $1197^{\circ} 30'$, ἡ ἀναγωγή γίνεται ὡς ἑξῆς:

Εὐρίσκομεν πρῶτον ὅτι $1197^{\circ} 30' = 360^{\circ} \cdot 3 + 117^{\circ} 30'$. Ἐπομένως:

$$\eta\mu(1197^{\circ} 30') = \eta\mu(117^{\circ} 30') = \eta\mu(62^{\circ} 30') = 0,88701$$

$$\sigma\upsilon\nu(1197^{\circ} 30') = \sigma\upsilon\nu(117^{\circ} 30') = -\sigma\upsilon\nu(62^{\circ} 30') = -0,46175$$

$$\epsilon\phi(1197^{\circ} 30') = \epsilon\phi(117^{\circ} 30') = -\epsilon\phi(62^{\circ} 30') = -1,92098$$

$$\tau\phi(1197^{\circ} 30') = \sigma\phi(117^{\circ} 30') = -\sigma\phi(62^{\circ} 30') = -0,52057$$

ε') "Αν τὸ τόξον εἶναι ἀρνητικόν, ἐφαρμόζομεν τοὺς τύπους τῆς § 91 καὶ ἀναγόμεθα εἰς μίαν τῶν προηγουμένων περιπτώσεων. Οὕτως εὐρίσκομεν π.χ. ὅτι:

$$\eta\mu(-98^{\circ} 20') = -\eta\mu(98^{\circ} 20') = -\eta\mu(81^{\circ} 40') = -0,98944,$$

$$\sigma\upsilon\nu(-98^{\circ} 20') = \sigma\upsilon\nu(98^{\circ} 20') = -\sigma\upsilon\nu(81^{\circ} 40') = -0,14493 \text{ κτλ.}$$

Ἀ σ κ ῆ σ ε ι ς

316. Νὰ εὐρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τοῦ τόξου $132^{\circ} 40'$ καὶ τοῦ τόξου $108^{\circ} 25'$.

317. Νὰ εὐρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τοῦ τόξου $202^{\circ} 20'$ καὶ τοῦ $228^{\circ} 45'$.

318. Νὰ εὐρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τῶν τόξων $285^{\circ} 50'$ καὶ $305^{\circ} 35'$.

319. Νὰ εὐρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τῶν τόξων $820^{\circ} 40'$ καὶ $1382^{\circ} 25'$.

320. Νὰ εὐρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τῶν τόξων $-(167^{\circ} 20')$, $-(265^{\circ} 10')$ καὶ $-(298^{\circ} 15')$.

321. Νὰ εὐρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τῶν τόξων $-(467^{\circ} 50')$, $-(2572^{\circ} 35')$ καὶ $-(2724^{\circ} 30')$.

322. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\eta\mu 95^{\circ} + \eta\mu 265^{\circ}$.

323. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\epsilon\phi 642^{\circ} + \epsilon\phi 978^{\circ}$.

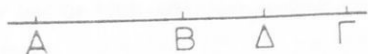
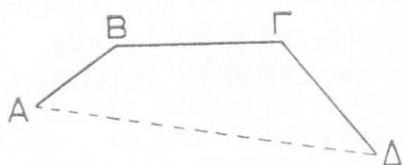
324. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\sigma\upsilon\nu 820^{\circ} + \sigma\upsilon\nu 280^{\circ}$.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

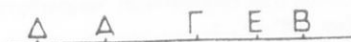
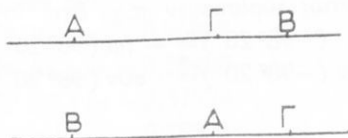
1. ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΑΘΡΟΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΞΩΝ

99. Διαδοχικά άνύσματα καὶ συνισταμένη αὐτῶν. Ἐκαστον ἀπὸ τὰ άνύσματα AB, BΓ, ΓΔ, ἔχει ἀρχὴν τὸ τέλος τοῦ προηγουμένου (σχ. 44). Ταῦτα λέγονται **διαδοχικά** άνύσματα.

Τὸ άνυσμα ΑΔ ἔχει ἀρχὴν μὲν τὴν ἀρχὴν Α τοῦ α' άνύσματος

Σχ. 44

Σχ. 45

AB, τέλος δὲ τὸ τέλος Δ τοῦ τελευταίου ΓΔ. Τὸ ΑΔ λέγεται **συνισταμένη** ἢ **γεωμετρικὸν ἄθροισμα** τῶν άνυσμάτων τούτων.

Τὰ άνύσματα AB, BΓ, ΑΓ (σχ. 44) εἶναι ὁμόρροπα καὶ κείνται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄξονος. Ἐπομένως τὰ μήκη $(\overline{AB})$, $(\overline{B\Gamma})$, $(\overline{ΑΓ})$ εἶναι ὁμόσημοι ἀριθμοί. Εἶναι δὲ φανερόν ὅτι: $(\overline{AB}) + (\overline{B\Gamma}) = (\overline{ΑΓ})$ (1)

Ἄν δὲ τὸ Γ κεῖται μεταξὺ τῶν Α καὶ Β (σχ. 45), θὰ εἶναι:

$$(\overline{ΑΓ}) + (\overline{ΓΒ}) = (\overline{ΑΒ}).$$

Ἄν δὲ εἰς τὰ μέλη αὐτῆς προσθέσωμεν τὸν ἀριθμὸν $(\overline{B\Gamma})$, εὐρίσκομεν ὅτι:

$$(\overline{ΑΓ}) + (\overline{ΓΒ}) + (\overline{B\Gamma}) = (\overline{ΑΒ}) + (\overline{B\Gamma}).$$

Ἐπεὶ δὲ $(\overline{ΓΒ}) + (\overline{B\Gamma}) = 0$, προκύπτει πάλιν ἡ ἰσότης (1). Ὅμοίως ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ (1) ἀληθεύει καὶ ὅταν τὸ Α κεῖται μεταξὺ Β καὶ Γ.

Ἐάν δὲ καὶ ἄλλα σημεῖα Δ, Ε κ.τ.λ. κείνται εἰς τὴν αὐτὴν εὐθεΐαν μετὰ τὰ Α, Β, Γ, θὰ εἶναι :

$$(\overline{AB}) + (\overline{BG}) + (\overline{GD}) = (\overline{AG}) + (\overline{GD}) = (\overline{AD}),$$

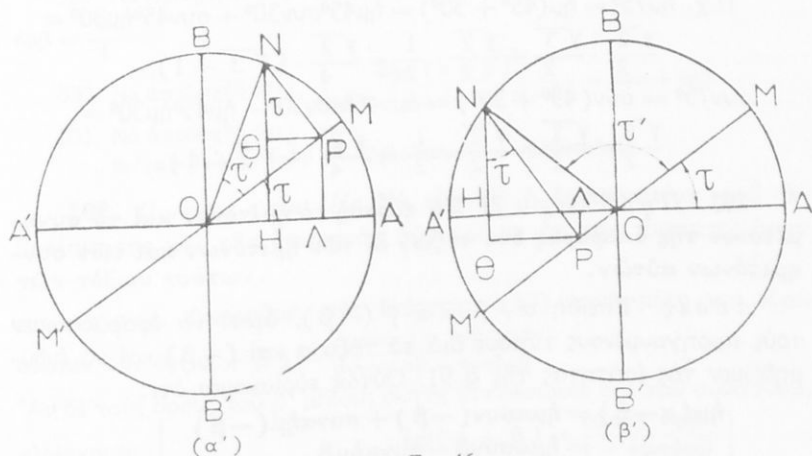
$$(\overline{AB}) + (\overline{BG}) + (\overline{GD}) + (\overline{DE}) = (\overline{AD}) + (\overline{DE}) = (\overline{AE})$$

κ.τ.λ. Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι :

Τὸ ἄθροισμα τῶν μηκῶν διαδοχικῶν ἀνυσμάτων τοῦ αὐτοῦ ἄξονος ἰσοῦται πρὸς τὸ μῆκος τῆς συνισταμένης αὐτῶν.

100. Πρόβλημα Ι. Νὰ εὗρεθῇ τὸ ἡμίτονον καὶ τὸ συνημιτόνον τοῦ ἀθροίσματος δύο τόξων ἐκ τοῦ ἡμιτόνου καὶ συνημιτόνου αὐτῶν.

*Ἐστω α τὸ μέτρον ἑνὸς τυχόντος ἐκ τῶν τόξων ΑΜ καὶ β τί μέτρον ἑνὸς ἐκ τῶν τόξων ΜΝ (σχ. 46). Ἐὰν ἀθροίσμα τούτων εἶναι ἐκεῖνο ἐκ τῶν τόξων ΑΝ, τὸ ὁποῖον ἔχει μέτρον α+β.

Σχ. 46

Θέλουμεν λοιπὸν νὰ εὗρωμεν τὸ ἡμ(α+β) καὶ τὸ συν(α+β), ἂν γνωρίζωμεν τὸ ἡμ α, συνα, ἡμ β, συν β.

Λύσις. Θεωροῦμεν ὡς ἄξονα τῶν σημημιτόνων τὸν Α'Α διὰ τὰ τόξα ΑΜ καὶ ΑΝ καὶ τὸν Μ'Μ διὰ τὰ τόξα ΜΝ. Φέρομεν ἔπειτα τὴν ΝΡ κάθετον ἐπὶ τὸν ἄξονα Μ'Μ, τὰς ΝΗ, ΡΛ κάθετους ἐπὶ τὸν ἄξονα Α'Α καὶ τὴν ΡΘ παράλληλον πρὸς αὐτόν.

Ἄν δὲ τ εἶναι τὸ μέτρον τῆς ἐλαχίστης θετικῆς γωνίας $\widehat{O\hat{A}}, \widehat{O\hat{M}}$ καὶ τ' τὸ μέτρον τῆς ἐλαχίστης θετικῆς γωνίας $\widehat{O\hat{M}}, \widehat{O\hat{N}}$, θὰ εἶναι:

$$\hat{\mu}\tau = \hat{\mu}\alpha, \quad \text{συν}\tau = \text{συν}\alpha$$

$$\hat{\mu}\beta = \hat{\mu}\tau' = (\overline{PN}), \quad \text{συν}\beta = \text{συν}\tau' = (\overline{OP}).$$

Γνωρίζομεν δὲ ἄφ' ἑτέρου ὅτι:

$$\hat{\mu}(\alpha + \beta) = (\overline{HN}) = (\overline{HO}) + (\overline{ON}) = (\overline{AP}) + (\overline{ON})$$

$$\text{συν}(\alpha + \beta) = (\overline{OH}) = (\overline{OL}) + (\overline{LH}) = (\overline{OL}) - (\overline{OP}) \quad (1)$$

Ἐπειδὴ δὲ $\widehat{PN\hat{O}} = \widehat{A\hat{O}M} = \tau$, ἐκ τῶν ὀρθογωνίων τριγώνων $OP\hat{A}$, $NP\hat{O}$ εὐρίσκομεν ὅτι:

$$(\overline{AP}) = (\overline{OP})\hat{\mu}\tau = \hat{\mu}\alpha\text{συν}\beta, \quad (\overline{OL}) = (\overline{OP})\text{συν}\tau = \text{συν}\alpha\text{συν}\beta.$$

$$(\overline{OP}) = (\overline{PN})\hat{\mu}\tau = \hat{\mu}\alpha\hat{\mu}\beta, \quad (\overline{ON}) = (\overline{PN})\text{συν}\tau = \hat{\mu}\beta\text{συν}\alpha.$$

Ἐνεκα τούτων αἱ ἰσότητες (1) γίνονται:

$$\left. \begin{aligned} \hat{\mu}(\alpha + \beta) &= \hat{\mu}\alpha \cdot \text{συν}\beta + \text{συν}\alpha \cdot \hat{\mu}\beta \\ \text{συν}(\alpha + \beta) &= \text{συν}\alpha \cdot \text{συν}\beta - \hat{\mu}\alpha \cdot \hat{\mu}\beta \end{aligned} \right\} \quad (40)$$

$$\text{Π.χ. } \hat{\mu}75^\circ = \hat{\mu}(45^\circ + 30^\circ) = \hat{\mu}45^\circ\text{συν}30^\circ + \text{συν}45^\circ\hat{\mu}30^\circ =$$

$$\frac{\sqrt{2}}{2} \cdot \frac{\sqrt{3}}{2} + \frac{\sqrt{2}}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{\sqrt{2}}{4} \cdot (\sqrt{3} + 1).$$

$$\text{συν}75^\circ = \text{συν}(45^\circ + 30^\circ) = \text{συν}45^\circ\text{συν}30^\circ - \hat{\mu}45^\circ\hat{\mu}30^\circ =$$

$$\frac{\sqrt{2}}{2} \cdot \frac{\sqrt{3}}{2} - \frac{\sqrt{2}}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{\sqrt{2}}{4} \cdot (\sqrt{3} - 1).$$

101. Πρόβλημα II. Νὰ εὑρεθῇ τὸ ἡμίτονον καὶ τὸ συνημίτονον τῆς διαφορᾶς δύο τόξων ἐκ τῶν ἡμιτόνων καὶ τῶν συνημιτόνων αὐτῶν.

Λύσις. Ἐπειδὴ $\alpha - \beta = \alpha + (-\beta)$, ἀρκεῖ νὰ ἐφαρμόσωμεν τοὺς προηγουμένους τύπους διὰ τὰ τόξα α καὶ $(-\beta)$ καὶ νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὰς ἰσότητας τῆς § 91. Οὕτως εὐρίσκομεν ὅτι:

$$\left. \begin{aligned} \hat{\mu}(\alpha - \beta) &= \hat{\mu}\alpha\text{συν}(-\beta) + \text{συν}\hat{\mu}(-\beta) \\ &= \hat{\mu}\alpha\text{συν}\beta - \text{συν}\hat{\mu}\beta, \\ \text{συν}(\alpha - \beta) &= \text{συν}\alpha\text{συν}(-\beta) - \hat{\mu}\alpha\hat{\mu}(-\beta) \\ &= \text{συν}\alpha\text{συν}\beta + \hat{\mu}\alpha\hat{\mu}\beta \end{aligned} \right\} \quad (41)$$

$$\text{Π.χ. } \hat{\mu}15^\circ = \hat{\mu}(45^\circ - 30^\circ) = \hat{\mu}45^\circ\text{συν}30^\circ - \text{συν}45^\circ\hat{\mu}30^\circ$$

$$= \frac{\sqrt{2}}{2} \cdot \frac{\sqrt{3}}{2} - \frac{\sqrt{2}}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{\sqrt{2}}{4} \cdot (\sqrt{3} - 1).$$

$$\text{Ὁμοίως δὲ εὐρίσκομεν ὅτι } \text{συν}15^\circ = \frac{\sqrt{2}}{4} \cdot (\sqrt{3} + 1).$$

Άσκησεις

325. Να εύρεθῇ τὸ ἡμίτονον καὶ τὸ συνημίτονον τοῦ $(\alpha + \beta)$, ἂν $\eta\mu\alpha = \frac{3}{5}$, $\sigma\upsilon\nu\beta = \frac{4}{5}$ καὶ $0^\circ < \alpha < 90^\circ$, $0^\circ < \beta < 90^\circ$.

326. Να εύρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\eta\mu(\alpha + \beta) + \eta\mu(\alpha - \beta)$, ἂν $\eta\mu\alpha = \frac{3}{5}$ καὶ $\sigma\upsilon\nu\beta = \frac{4}{5}$.

327. Να εύρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\sigma\upsilon\nu(\alpha + \beta) + \sigma\upsilon\nu(\alpha - \beta)$, ἂν $\sigma\upsilon\nu\alpha = \frac{5}{8}$ καὶ $\sigma\upsilon\nu\beta = -\frac{2}{9}$.

328. Να εύρεθῇ ἡ διαφορὰ $\eta\mu(\alpha + \beta) - \eta\mu(\alpha - \beta)$, ἂν $\eta\mu\beta = \frac{5}{6}$, $\sigma\upsilon\nu\alpha = \frac{2}{5}$.

329. Να εύρεθῇ ἡ διαφορὰ $\sigma\upsilon\nu(\alpha - \beta) - \sigma\upsilon\nu(\alpha + \beta)$ ἂν $\eta\mu\alpha = 0,4$, $\eta\mu\beta = \frac{3}{4}$.

330. Να ἀποδειχθῇ ὅτι: $\frac{2\eta\mu(\alpha + \beta)}{\sigma\upsilon\nu(\alpha + \beta) + \sigma\upsilon\nu(\alpha - \beta)} = \epsilon\varphi\alpha + \epsilon\varphi\beta$.

331. Να ἀποδειχθῇ ὅτι: $\eta\mu^2(\alpha + \beta) + \eta\mu^2(\alpha - \beta) = 2(\eta\mu^2\alpha\sigma\upsilon\nu^2\beta + \eta\mu^2\beta\sigma\upsilon\nu^2\alpha)$.

102. Περίληψη III. Να εύρεθῇ ἡ ἐφαπτομένη τοῦ ἄθροίσματος καὶ τῆς διαφορᾶς δύο τόξων ἐκ τῶν ἐφαπτομένων τῶν τόξων τούτων.

Λύσεις. Διαιροῦμεν τὰς ἰσότητας (40) κατὰ μέλη καὶ εύρίσκομεν ὅτι $\epsilon\varphi(\alpha + \beta) = \frac{\eta\mu\alpha\sigma\upsilon\nu\beta + \eta\mu\beta\sigma\upsilon\nu\alpha}{\sigma\upsilon\nu\alpha\sigma\upsilon\nu\beta - \eta\mu\alpha\eta\mu\beta}$

Ἄν δὲ τοὺς ὅρους τοῦ β' μέλους αὐτῆς διαιρέσωμεν διὰ τοῦ $\sigma\upsilon\nu\alpha\sigma\upsilon\nu\beta$, εύρίσκομεν:

Ἄν δὲ ἐφαρμόσωμεν ταύτην διὰ τὰ τόξα α καὶ $(-\beta)$ εύρίσκομεν ὅτι:

$$\left. \begin{aligned} \epsilon\varphi(\alpha + \beta) &= \frac{\epsilon\varphi\alpha + \epsilon\varphi\beta}{1 - \epsilon\varphi\alpha\epsilon\varphi\beta} \\ \epsilon\varphi(\alpha - \beta) &= \frac{\epsilon\varphi\alpha - \epsilon\varphi\beta}{1 + \epsilon\varphi\alpha\epsilon\varphi\beta} \end{aligned} \right\} \quad (42)$$

Άσκησεις

332. Ἄν $\epsilon\varphi\alpha = 2$, $\epsilon\varphi\beta = 1,5$ νὰ εύρεθῇ ἡ $\epsilon\varphi(\alpha + \beta)$ καὶ ἡ $\epsilon\varphi(\alpha - \beta)$.
333. Να εύρεθῇ ἡ $\epsilon\varphi 75^\circ$ καὶ ἡ $\epsilon\varphi 15^\circ$. Ἐκ τούτων δὲ ἡ $\sigma\varphi 75^\circ$ καὶ ἡ $\sigma\varphi 15^\circ$.

334. "Αν A, B, Γ , είναι γωνίαι τριγώνου, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι:

$$\alpha') \epsilon\phi A + \epsilon\phi B + \epsilon\phi \Gamma = \epsilon\phi A \epsilon\phi B \epsilon\phi \Gamma.$$

$$\beta') \sigma\phi A \sigma\phi B + \sigma\phi B \sigma\phi \Gamma + \sigma\phi \Gamma \sigma\phi A = 1.$$

335. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι: $\epsilon\phi(45^\circ - \omega) = \frac{\sigma\upsilon\nu\omega - \eta\mu\omega}{\sigma\upsilon\nu\omega + \eta\mu\omega}.$

336. "Αν $\alpha + \beta + \gamma = 90^\circ$, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι:

$$\alpha') \epsilon\phi\alpha\epsilon\phi\beta + \epsilon\phi\beta\epsilon\phi\gamma + \epsilon\phi\gamma\epsilon\phi\alpha = 1.$$

$$\beta') \sigma\phi\alpha + \sigma\phi\beta + \sigma\phi\gamma = \sigma\phi\alpha\sigma\phi\beta\sigma\phi\gamma.$$

337. Νὰ ὀρισθῇ ἡ $\sigma\phi(\alpha + \beta)$ καὶ ἡ $\sigma\phi(\alpha - \beta)$ συναρτήσῃ τῶν $\sigma\phi\alpha$ καὶ $\sigma\phi\beta$.

2. ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΤΟΥ ΔΙΠΛΑΣΙΟΥ ΤΟΞΟΥ

103. *Πρόβλημα IV.* Νὰ εὑρεθῇ τὸ $\sigma\upsilon\nu 2\alpha$ ἐκ τοῦ $\eta\mu\alpha$ καὶ τοῦ $\sigma\upsilon\nu\alpha$ ἢ μόνον ἐκ τοῦ ἑνὸς τούτων.

Λύσις. $\alpha')$ "Αν εἰς τὴν γνωστὴν (40) ἰσότητα:

$$\sigma\upsilon\nu(\alpha + \beta) = \sigma\upsilon\nu\alpha\sigma\upsilon\nu\beta - \eta\mu\alpha\eta\mu\beta$$

θέσωμεν α ἀντὶ β , εὑρίσκομεν ὅτι:

$$\sigma\upsilon\nu 2\alpha = \sigma\upsilon\nu^2\alpha - \eta\mu^2\alpha \quad (1)$$

Διὰ ταύτης εὑρίσκομεν τὸ $\sigma\upsilon\nu 2\alpha$, ἂν γνωρίζωμεν τὸ $\sigma\upsilon\nu\alpha$ καὶ τὸ $\eta\mu\alpha$.

Π.χ. ἂν $\sigma\upsilon\nu\alpha = \frac{1}{2}$, $\eta\mu\alpha = \frac{\sqrt{3}}{2}$, θὰ εἶναι:

$$\sigma\upsilon\nu 2\alpha = \frac{1}{4} - \frac{3}{4} = -\frac{1}{2}.$$

$\beta')$ "Επειδὴ δὲ $\eta\mu^2\alpha = 1 - \sigma\upsilon\nu^2\alpha$, ἡ (1) γίνεται:

$$\sigma\upsilon\nu 2\alpha = 2\sigma\upsilon\nu^2\alpha - 1 \quad (2)$$

Διὰ ταύτης εὑρίσκομεν τὸ $\sigma\upsilon\nu 2\alpha$, ἂν γνωρίζωμεν μόνον τὸ $\sigma\upsilon\nu\alpha$.

Οὕτως, ἂν $\sigma\upsilon\nu\alpha = \frac{1}{2}$, εὑρίσκομεν πάλιν ὅτι:

$$\sigma\upsilon\nu 2\alpha = 2 \cdot \frac{1}{4} - 1 = -\frac{1}{2}.$$

$\gamma')$ "Ομοίως ἐκ τῆς (1) καὶ τῆς $\sigma\upsilon\nu\alpha = 1 - \eta\mu^2\alpha$ εὑρίσκομεν ὅτι:

$$\sigma\upsilon\nu 2\alpha = 1 - 2\eta\mu^2\alpha. \quad (3)$$

Διὰ ταύτης εὑρίσκομεν τὸ $\sigma\upsilon\nu 2\alpha$ ἀπὸ μόνον τὸ $\eta\mu\alpha$. Οὕτω διὰ

$\eta\mu\alpha = \frac{\sqrt{3}}{2}$ εὑρίσκομεν πάλιν ὅτι $\sigma\upsilon\nu 2\alpha = 1 - 2 \cdot \frac{3}{4} = -\frac{1}{2}.$

"Εμάθομεν λοιπὸν ὅτι:

$$\begin{aligned} \sigma\upsilon\nu 2\alpha &= \sigma\upsilon\nu^2\alpha - \eta\mu^2\alpha, & \sigma\upsilon\nu 2\alpha &= 2\sigma\upsilon\nu^2\alpha - 1 \\ \sigma\upsilon\nu 2\alpha &= 1 - 2\eta\mu^2\alpha \end{aligned} \quad (43)$$

104. Πρόβλημα Ι'. Νὰ εὐρεθῇ τὸ $\eta\mu 2\alpha$ ἐκ τοῦ $\eta\mu\alpha$ καὶ τοῦ $\sigmaυνα$ ἢ μόνον ἐκ τοῦ $\eta\mu\alpha$.

Λύσις. α') Ἡ ἰσότης $\eta\mu(\alpha + \beta) = \eta\mu\alpha\sigmaυν\beta + \eta\mu\beta\sigmaυνα$ διὰ $\beta = \alpha$ γίνεται: $\eta\mu 2\alpha = 2\eta\mu\alpha\sigmaυνα$.

*Αν π.χ. $\eta\mu\alpha = \frac{1}{2}$, $\sigmaυνα = \frac{\sqrt{3}}{2}$, εὐρίσκομεν ὅτι:

$$\eta\mu 2\alpha = 2 \cdot \frac{1}{2} \cdot \frac{\sqrt{3}}{2} = \frac{\sqrt{3}}{2}.$$

β') Ἐπειδὴ $\sigmaυνα = \pm \sqrt{1 - \eta\mu^2\alpha}$, ἡ προηγουμένη ἰσότης γίνεται: $\eta\mu 2\alpha = \pm 2\eta\mu\alpha\sqrt{1 - \eta\mu^2\alpha}$.

Διὰ ταύτης ὀρίζομεν τὸ $\eta\mu 2\alpha$ ἀπὸ μόνον τὸ $\eta\mu\alpha$. Πρέπει ὅμως νὰ γνωρίζωμεν καὶ τὸ τεταρτημόριον, εἰς τὸ ὁποῖον λήγει τὸ τόξον 2α , διὰ νὰ θέτωμεν τὸ κατάλληλον ἀπὸ τὰ σημεῖα $\pm$.

Π.χ. ἂν $\eta\mu\alpha = \frac{\sqrt{3}}{2}$, καὶ $90^\circ < 2\alpha < 180^\circ$, θὰ εἶναι $\eta\mu 2\alpha > 0$

καὶ ἐπομένως ἡ εὐρεθεῖσα ἰσότης γίνεται $\eta\mu 2\alpha = 2 \cdot \frac{\sqrt{3}}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{\sqrt{3}}{2}$

*Αν ὅμως $180^\circ < 2\alpha < 270^\circ$, θὰ εἶναι $\eta\mu 2\alpha < 0$, ἡ δὲ εὐρεθεῖσα ἰσότης γίνεται $\eta\mu 2\alpha = -2 \cdot \frac{\sqrt{3}}{2} \cdot \frac{1}{2} = -\frac{\sqrt{3}}{2}$.

Εὐρομεν λοιπὸν ὅτι:

$$\eta\mu 2\alpha = 2\eta\mu\alpha\sigmaυνα, \quad \eta\mu 2\alpha = \pm 2\eta\mu\alpha \cdot \sqrt{1 - \eta\mu^2\alpha} \quad (44)$$

Σημείωσις. Ἡ παρουσία τοῦ διπλοῦ σημείου ἐξηγεῖται ὡς ἑξῆς: *Αν τὸ δοθὲν $\eta\mu\alpha$ εἶναι θετικόν, τὸ τόξον α θὰ λήγῃ εἰς τὸ α' ἢ τὸ β' τεταρτημόριον. *Αν δὲ εἶναι $\alpha = 360^\circ k + \tau$ καὶ τὸ μικρότερον περιφερειᾶς τόξον τ θὰ λήγῃ εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον μὲ τὸ α . Ἐπειδὴ δὲ $2\alpha = 360^\circ 2k + 2\tau$, θὰ εἶναι $\eta\mu 2\alpha = \eta\mu 2\tau$. Καί, ἂν μὲν $0^\circ < \tau < 90^\circ$, θὰ εἶναι $0^\circ < 2\tau < 180^\circ$, ἐπομένως $\eta\mu 2\tau > 0$ καὶ $\eta\mu 2\alpha > 0$. *Αν δὲ $90^\circ < \tau < 190^\circ$, θὰ εἶναι $180^\circ < 2\tau < 360^\circ$, ἐπομένως $\eta\mu 2\tau < 0$ καὶ $\eta\mu 2\alpha < 0$.

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι διὰ τὴν αὐτὴν τιμὴν τοῦ $\eta\mu\alpha$ εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι $\eta\mu 2\alpha > 0$ ἢ $\eta\mu 2\alpha < 0$. Ὁμοίως γίνεται ἡ ἐξήγησις καὶ ἂν $\eta\mu\alpha < 0$.

105. Πρόβλημα VI. Νὰ εὐρεθῇ ἡ $\epsilon\phi 2\alpha$ ἐκ τῆς $\epsilon\phi\alpha$.

Λύσις. Ἡ ἰσότης $\epsilon\phi(\alpha + \beta) = \frac{\epsilon\phi\alpha + \epsilon\phi\beta}{1 - \epsilon\phi\alpha\epsilon\phi\beta}$ διὰ $\beta = \alpha$ γίνεται:

$$\epsilon\phi 2\alpha = \frac{2\epsilon\phi\alpha}{1 - \epsilon\phi^2\alpha} \quad (45)$$

Διὰ ταύτης εὐρίσκομεν τὴν $\epsilon\phi 2\alpha$ ἐκ τῆς $\epsilon\phi\alpha$. Ἐν π.χ. εἶναι $\epsilon\phi\alpha = \sqrt{3}$, εὐρίσκομεν ὅτι $\epsilon\phi 2\alpha = \frac{2\sqrt{3}}{1-3} = -\sqrt{3}$.

Παρατήρησις. Ἐν εἰς τὰς ἰσότητας (43), (44) (45) θέσωμεν $2\alpha = \omega$ καὶ ἐπρὸς $\alpha = \frac{\omega}{2}$, αὗται γίνονται :

$$\left. \begin{aligned} \sigma\upsilon\nu\omega &= \sigma\upsilon\nu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) - \eta\mu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) = 2\sigma\upsilon\nu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) - 1 = 1 - 2\eta\mu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) \\ \eta\mu\omega &= 2\eta\mu\left(\frac{\omega}{2}\right)\sigma\upsilon\nu\left(\frac{\omega}{2}\right) = \pm 2\eta\mu\left(\frac{\omega}{2}\right)\sqrt{1 - \eta\mu^2\left(\frac{\omega}{2}\right)} \\ \epsilon\phi\omega &= \frac{2\epsilon\phi\left(\frac{\omega}{2}\right)}{1 - \epsilon\phi^2\left(\frac{\omega}{2}\right)} \end{aligned} \right\} (46)$$

Ἀσκήσεις

338. Ἐν $\sigma\upsilon\nu\alpha = \frac{3}{5}$, νὰ εὐρεθῇ τὸ $\eta\mu 2\alpha$ καὶ τὸ $\sigma\upsilon\nu 2\alpha$.

339. Ἐν $\epsilon\phi\alpha = \frac{3}{5}$, νὰ εὐρεθῇ ἡ $\epsilon\phi 2\alpha$.

340. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι $\epsilon\phi(45^\circ + \alpha) - \epsilon\phi(45^\circ - \alpha) = 2\epsilon\phi 2\alpha$.

341. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι $\sigma\phi 2\alpha = \frac{\sigma\phi^2\alpha - 1}{2\sigma\phi\alpha}$.

342. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι $\sigma\phi\alpha - \epsilon\phi\alpha = 2\sigma\phi 2\alpha$.

343. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι $\eta\mu 2\alpha = \frac{2}{\epsilon\phi\alpha + \sigma\phi\alpha}$.

106. Πρόβλημα ΙΨ. Νὰ εὐρεθῇ τὸ $\eta\mu\omega$ καὶ τὸ $\sigma\upsilon\nu\omega$ ἐκ τῆς $\epsilon\phi\left(\frac{\omega}{2}\right)$.

Λύσις. Γνωρίζομεν ὅτι $\sigma\upsilon\nu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) - \eta\mu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) = \sigma\upsilon\nu\omega$. Ἐπειδὴ δὲ $\sigma\upsilon\nu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) + \eta\mu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) = 1$, ἔπεται ὅτι :

$$\sigma\upsilon\nu\omega = \frac{\sigma\upsilon\nu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) - \eta\mu^2\left(\frac{\omega}{2}\right)}{\sigma\upsilon\nu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) + \eta\mu^2\left(\frac{\omega}{2}\right)}.$$

*Αν δὲ διαιρέσωμεν τοὺς ὅρους τοῦ κλάσματος διὰ $\sin^2\left(\frac{\omega}{2}\right)$,

εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\left. \begin{aligned} \text{Ὅμοίως ἀπὸ τὴν ἡμω} &= 2\eta\mu\left(\frac{\omega}{2}\right) \sin\left(\frac{\omega}{2}\right) \\ \text{εὐρίσκομεν ὅτι :} & \end{aligned} \right\} \begin{aligned} \sin\omega &= \frac{1 - \epsilon\varphi^2\left(\frac{\omega}{2}\right)}{1 + \epsilon\varphi^2\left(\frac{\omega}{2}\right)} \\ \eta\mu\omega &= \frac{2\epsilon\varphi\left(\frac{\omega}{2}\right)}{1 + \epsilon\varphi^2\left(\frac{\omega}{2}\right)} \end{aligned} \quad (47)$$

*Αν π.χ. $\epsilon\varphi\left(\frac{\omega}{2}\right) = \frac{1}{2}$, εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\sin\omega = \frac{1 - \frac{1}{4}}{1 + \frac{1}{4}} = \frac{3}{5} \quad \text{καὶ} \quad \eta\mu\omega = \frac{2 \cdot \frac{1}{2}}{1 + \frac{1}{4}} = \frac{4}{5}.$$

*Αξιοπαρατήρητον εἶναι ὅτι οἱ δύο τύποι (47) εἶναι ρητοὶ πρὸς $\epsilon\varphi\left(\frac{\omega}{2}\right)$ καὶ ἐπομένως ἀπὸ ἐκάστην τιμὴν τῆς $\epsilon\varphi\left(\frac{\omega}{2}\right)$ προκύπτει μία μόνον τιμὴ τοῦ $\sin\omega$ καὶ μία τοῦ $\eta\mu\omega$. Τοῦτο ἐξηγεῖται ὡς ἐξῆς : *Αν Μ εἶναι τὸ πέρας ἑνὸς τόξου τ, διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι

$\epsilon\varphi\tau = \epsilon\varphi\frac{\omega}{2}$ τὸ τόξον $\frac{\omega}{2}$ θὰ λήγῃ εἰς τὸ Μ ἢ εἰς τὸ Μ' συμμετρικὸν τοῦ Μ πρὸς τὸ κέντρον Ο (σχ. 48).

Εἰς τὴν α' περίπτωσιν θὰ εἶναι $\frac{\omega}{2} = 360^\circ k + \tau = 2k \cdot 180^\circ + \tau$, εἰς δὲ τὴν β' περίπτωσιν θὰ εἶναι

$\frac{\omega}{2} = (2k + 1)180^\circ + \tau$. Δηλαδή τὸ $\frac{\omega}{2}$ εἶναι ἄθροισμα τοῦ τ καὶ ἑνὸς πολ-

Σχ. 48

λαπλασίου τῶν 180° ἄρτίου εἰς τὴν α' περίπτωσιν καὶ περιττοῦ εἰς τὴν β'. Συγχωνεύοντες τὰ δύο ταῦτα πολλαπλάσια εἰς ἓν 180° , λ, εὐρίσκομεν ὅτι $\frac{\omega}{2} = 180^\circ \lambda + \tau$, ἔνθα λ εἶναι 0 ἢ τυχὼν ἀκέρατος ἄρτιος ἢ περιττός. Ἐκ ταύτης προκύπτει ἡ ἰσότης $\omega = 360^\circ \lambda + 2\tau$. Ἀπὸ ταύτην βλέπομεν ὅτι πᾶν τόξον ω, τοῦ ὁποῖου ζητοῦμεν τοὺς

τριγωνομετρικούς αριθμούς, περατοῦται εἰς ἓν ὠρισμένον σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον λήγει καὶ τὸ 2τ. Ἐπομένως ἕκαστος τριγωνομετρικός ἀριθμὸς τοῦ ω ἔχει μίαν τιμὴν δι' ἑκάστην τιμὴν τῆς $\epsilon\phi\left(\frac{\omega}{2}\right)$.

Ἀσκήσεις

344. Νὰ εὑρεθῇ τὸ $\eta\mu\omega$ καὶ τὸ $\sigma\upsilon\nu\omega$, ἂν $\epsilon\phi\left(\frac{\omega}{2}\right) = \frac{3}{5}$.

345. Νὰ εὑρεθῇ τὸ $\eta\mu\omega$ καὶ τὸ $\sigma\upsilon\nu\omega$, ἂν $\epsilon\phi\left(\frac{\omega}{2}\right) = 1,5$.

346. Ἄν $\left| \epsilon\phi\left(\frac{\omega}{2}\right) \right| < 1$, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι $\sigma\upsilon\nu\omega > 0$.

347. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι $\eta\mu\omega > 0$, ἂν $\epsilon\phi\left(\frac{\omega}{2}\right) > 0$ καὶ $\eta\mu\omega < 0$, ἂν $\epsilon\phi\left(\frac{\omega}{2}\right) < 0$.

348. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι $1 + \epsilon\phi\alpha \cdot \epsilon\phi 2\alpha = \frac{1}{\sigma\upsilon\nu 2\alpha}$.

3. ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΤΟΥ ΗΜΙΣΕΩΣ ΤΟΞΟΥ

107. Πρόβλημα III. Νὰ εὑρεθῇ τὸ $\eta\mu\left(\frac{\omega}{2}\right)$ καὶ τὸ $\sigma\upsilon\nu\left(\frac{\omega}{2}\right)$ ἐκ τοῦ $\sigma\upsilon\nu\omega$.

Λύσις. Γνωρίζομεν ὅτι: $\sigma\upsilon\nu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) + \eta\mu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) = 1$. (1)
καὶ $\sigma\upsilon\nu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) - \eta\mu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) = \sigma\upsilon\nu\omega$

Ἄν προσθέσωμεν ταῦτα κατὰ μέλη, εὐρίσκομεν ὅτι:

$$2\sigma\upsilon\nu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) = 1 + \sigma\upsilon\nu\omega \quad (48)$$

Ἐκ ταύτης δὲ εὐρίσκομεν ὅτι $\sigma\upsilon\nu\left(\frac{\omega}{2}\right) = \pm \sqrt{\frac{1 + \sigma\upsilon\nu\omega}{2}}$.

Ἄν δὲ ἀπὸ τὰ μέλη τῆς α' τῶν (1) ἀφαιρέσωμεν τὰ ἀντίστοιχα μέλη τῆς β', εὐρίσκομεν ὅτι: $2\eta\mu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) = 1 - \sigma\upsilon\nu\omega$ (49)

Ἐκ ταύτης δὲ ἔπεται ὅτι $\eta\mu\left(\frac{\omega}{2}\right) = \pm \sqrt{\frac{1 - \sigma\upsilon\nu\omega}{2}}$. Διὰ τῶν ἰσοτήτων

$$\eta\mu\left(\frac{\omega}{2}\right) = \pm \sqrt{\frac{1 - \sigma\upsilon\nu\omega}{2}}, \quad \sigma\upsilon\nu\left(\frac{\omega}{2}\right) = \pm \sqrt{\frac{1 + \sigma\upsilon\nu\omega}{2}} \quad (50)$$

εὐρίσκομεν τὸ $\eta\mu\left(\frac{\omega}{2}\right)$ καὶ τὸ $\sigma\upsilon\nu\left(\frac{\omega}{2}\right)$, ἂν γνωρίζωμεν τὸ $\sigma\upsilon\nu\omega$ καὶ τὸ τεταρτημόριον, εἰς τὸ ὁποῖον λήγει τὸ τόξον $\frac{\omega}{2}$. Π.χ. ἂν $\sigma\upsilon\nu\omega$

$$= \frac{1}{2} \text{ καὶ } 270^\circ < \frac{\omega}{2} < 360^\circ, \text{ θὰ εἶναι: } \eta\mu\left(\frac{\omega}{2}\right) = -\sqrt{\frac{1 - \frac{1}{2}}{2}} = -\sqrt{\frac{1}{4}} = -\frac{1}{2} \text{ καὶ } \sigma\upsilon\nu\left(\frac{\omega}{2}\right) = \sqrt{\frac{1 + \frac{1}{2}}{2}} = \sqrt{\frac{3}{4}} = \frac{\sqrt{3}}{2}.$$

Ἡ παρουσία τοῦ διπλοῦ σημείου εἰς τοὺς τύπους (50) ἐξηγεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἄν $\sigma\upsilon\nu\omega = (\overline{O\Pi})$ (σχ. 48), τὸ τόξον ω θὰ λήγῃ εἰς τὸ M ἢ εἰς τὸ M'. Ἄν δὲ $(\widehat{AM}) = \tau$, θὰ εἶναι $(\widehat{AM})' = -\tau$ καὶ $\omega = 360^\circ k + \tau$ εἰς τὴν α' περίπτωσιν, $\omega = 360^\circ k - \tau$ εἰς τὴν β' περίπτωσιν. Ἐκ τούτων δὲ εὐρίσκομεν ὅτι $\frac{\omega}{2} = 180^\circ k \pm \frac{\tau}{2}$. Καὶ ἂν τὸ τόξον $\frac{\tau}{2}$

λήγῃ εἰς τὸ N, μέσον τοῦ $\widehat{AM}$, τὸ $\frac{\omega}{2}$ θὰ λήγῃ εἰς τὸ N ἢ εἰς τὸ N', συμμετρικὸν τοῦ N πρὸς τὸν ὅξονα τῶν συνημιτόνων, δι' ἁρτίας τιμᾶς τοῦ k καὶ εἰς τὸ Z ἢ Z', ἀντιστοίχως συμμετρικὰ τῶν N καὶ N' πρὸς τὸ κέντρον, διὰ περιττὰς τιμᾶς τοῦ k. Ἄν δὲ τὸ $\frac{\tau}{2}$ λήγῃ εἰς τὸ Z, τὸ $\frac{\omega}{2}$ θὰ λήγῃ εἰς τὸ Z ἢ Z' δι' ἁρτίας τιμᾶς τοῦ k καὶ εἰς τὸ N ἢ N' διὰ περιττὰς τιμᾶς αὐ-

Σχ. 48

τοῦ. Ὅθεν ἕκαστος τῶν ἀριθμῶν $\eta\mu\frac{\omega}{2}$ καὶ $\sigma\upsilon\nu\frac{\omega}{2}$ ἄλλο σημεῖον θὰ ἔχῃ, ὅταν τὸ τόξον $\frac{\omega}{2}$ λήγῃ εἰς τὸ N, καὶ ἄλλο, ὅταν λήγῃ εἰς τὸ Z. Ὅμοίως ἕκαστος τούτων ἄλλο σημεῖον θὰ ἔχῃ διὰ $\frac{\omega}{2}$ λήγον εἰς τὸ N' καὶ ἄλλο διὰ $\frac{\omega}{2}$ λήγον εἰς τὸ Z'.

108. Πρόβλημα IX. Νὰ εὑρεθῇ ἡ ἐφ($\frac{\omega}{2}$) ἐκ τοῦ συνω.

Λύσις. Ἀπὸ τὰς προηγουμένας εὑρεθείσας ἰσότητας :

$$2\eta\mu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) = 1 - \text{συν}\omega, \quad 2\sigma\upsilon\nu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) = 1 + \text{συν}\omega$$

διὰ διαιρέσεως κατὰ μέλη εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\epsilon\varphi^2\left(\frac{\omega}{2}\right) = \frac{1 - \text{συν}\omega}{1 + \text{συν}\omega} \quad (51)$$

Ἐκ ταύτης δὲ ἔπεται ὅτι :

$$\epsilon\varphi\left(\frac{\omega}{2}\right) = \pm \sqrt{\frac{1 - \text{συν}\omega}{1 + \text{συν}\omega}} \quad (52)$$

Διὰ ταύτης εὐρίσκομεν τὴν ἐφ($\frac{\omega}{2}$), ἂν γνωρίζωμεν τὸ συνω καὶ τὸ τεταρτημόριον, εἰς τὸ ὁποῖον λήγει τὸ τόξον $\frac{\omega}{2}$. Ἐν π.χ. εἶναι $\text{συν}\omega = \frac{1}{2}$ καὶ $0^\circ < \frac{\omega}{2} < 90^\circ$, εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\epsilon\varphi\left(\frac{\omega}{2}\right) = \sqrt{\frac{1 - \frac{1}{2}}{1 + \frac{1}{2}}} = \sqrt{\frac{2-1}{2+1}} = \frac{1}{\sqrt{3}} = \frac{\sqrt{3}}{3}.$$

Σημείωσις. Ἡ παρουσία τοῦ διπλοῦ σημείου ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὸ τόξον $\frac{\omega}{2}$ δύναται νὰ λήγῃ εἰς τὸ Ν ἢ τὸ Ζ εἰς μίαν περίπτωσιν καὶ εἰς τὸ Ν' ἢ τὸ Ζ' εἰς ἄλλην περίπτωσιν (σχ. 48), ὡς ἀνωτέρω (§ 107) ἐξηγήθη.

Ἀσκήσεις

349. Νὰ εὑρεθῇ τὸ $\eta\mu \frac{\omega}{2}$, $\sigma\upsilon\nu \frac{\omega}{2}$, $\epsilon\varphi \frac{\omega}{2}$, ἂν $\text{συν}\omega = \frac{1}{4}$ καὶ $0^\circ < \frac{\omega}{2} < 90^\circ$.

350. Νὰ εὑρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τοῦ τόξου $22^\circ 30'$.

351. Νὰ εὑρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τοῦ τόξου 15° .

352. Νὰ εὑρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τοῦ τόξου $7^\circ 30'$.

353. Νὰ εὑρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τόξου $\frac{\omega}{2}$, ἂν $\text{συν}\omega = \frac{2}{3}$

καὶ $270^\circ < \frac{\omega}{2} < 360^\circ$.

354. Νὰ εὑρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τόξου $\frac{\omega}{2}$, ἂν εἶναι

$\text{συν}\omega = -0,5$ καὶ $0^\circ < \frac{\omega}{2} < 90^\circ$.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

1. Η ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΤΡΙΓΩΝΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΕΥΡΩΝ ΑΥΤΟΥ

109. Πρόβλημα I. Νὰ εὑρεθῇ τὸ ἡμίτονον καὶ τὸ συν-
ἡμίτονον τοῦ ἡμίσεος ἐκάστης γωνίας τριγώνου ἐκ τῶν πλευρῶν
αὐτοῦ.

Λύσις. Ἐφαρμόζοντες τὴν ἰσότητα $2\acute{\eta}\mu^2\left(\frac{\omega}{2}\right) = 1 - \text{συν}\omega$ εἰς
τὴν γωνίαν A ἐνὸς τριγώνου ABΓ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$2\acute{\eta}\mu^2\left(\frac{A}{2}\right) = 1 - \text{συν}A \quad (1)$$

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς γνωστῆς (31 § 60) ἰσότητος $\alpha^2 = \beta^2 + \gamma^2 - 2\beta\gamma\text{συν}A$
εὐρίσκομεν ὅτι $\text{συν}A = \frac{\beta^2 + \gamma^2 - \alpha^2}{2\beta\gamma}$ ἢ (1) γίνεται :

$$2\acute{\eta}\mu^2\left(\frac{A}{2}\right) = 1 - \frac{\beta^2 + \gamma^2 - \alpha^2}{2\beta\gamma} = \frac{2\beta\gamma - \beta^2 - \gamma^2 + \alpha^2}{2\beta\gamma} = \frac{\alpha^2 - (\beta - \gamma)^2}{2\beta\gamma} =$$

$$\frac{(\alpha + \beta - \gamma)(\alpha - \beta + \gamma)}{2\beta\gamma} \quad (2)$$

Ἀν δὲ χάριν συντομίας θέσωμεν $\alpha + \beta + \gamma = 2\tau$ καὶ ἀφαιρέσωμεν
ἀπὸ τὰ μέλη αὐτῆς 2γ , εὐρίσκομεν ὅτι : $\alpha + \beta - \gamma = 2(\tau - \gamma)$. Ἐν δὲ
ἀφαιρέσωμεν 2β , εὐρίσκομεν ὅτι : $\alpha - \beta + \gamma = 2(\tau - \beta)$. Ἡ ἰσότης
λοιπὸν (2) γίνεται :

$$2\acute{\eta}\mu^2\left(\frac{A}{2}\right) = \frac{4(\tau - \beta)(\tau - \gamma)}{2\beta\gamma} = \frac{2(\tau - \beta)}{\beta\gamma}(\tau - \gamma)$$

Ἐκ ταύτης δέ, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι $0^\circ < \frac{A}{2} < 90^\circ$, εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\acute{\eta}\mu\left(\frac{A}{2}\right) = \sqrt{\frac{(\tau - \beta)(\tau - \gamma)}{\beta\gamma}} \quad (53)$$

Ὅμοίως ἐκ τῆς ἰσότητος $2\text{συν}^2\left(\frac{A}{2}\right) = 1 + \text{συν}A$ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\text{συν}\left(\frac{A}{2}\right) = \sqrt{\frac{\tau(\tau - \alpha)}{\beta\gamma}} \quad (54)$$

Π.χ. ἂν $\alpha = 4$ μέτ, $\beta = 5$ μέτ, $\gamma = 6$ μέτ, θὰ εἶναι :

$$2\tau = 15, \tau = \frac{15}{2}, \tau - \alpha = \frac{7}{2}, \tau - \beta = \frac{5}{2}, \tau - \gamma = \frac{3}{2} \quad \text{καὶ}$$

$$\eta\mu\left(\frac{A}{2}\right) = \sqrt{\frac{\frac{5}{2} \cdot \frac{3}{2}}{5 \cdot 6}} = \sqrt{\frac{5 \cdot 3}{4 \cdot 5 \cdot 6}} = \sqrt{\frac{1}{4 \cdot 2}} = \frac{1}{4} \sqrt{2},$$

$$\sigma\upsilon\nu\left(\frac{A}{2}\right) = \sqrt{\frac{\frac{15}{2} \cdot \frac{7}{2}}{5 \cdot 6}} = \sqrt{\frac{15 \cdot 7}{4 \cdot 5 \cdot 6}} = \sqrt{\frac{7}{4 \cdot 2}} = \sqrt{\frac{14}{4 \cdot 4}} = \frac{1}{4} \sqrt{14}.$$

κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\eta\mu\left(\frac{B}{2}\right) = \sqrt{\frac{(\tau-\alpha)(\tau-\gamma)}{\alpha\gamma}}, \quad \sigma\upsilon\nu\left(\frac{B}{2}\right) = \sqrt{\frac{\tau(\tau-\beta)}{\alpha\gamma}}$$

$$\eta\mu\left(\frac{\Gamma}{2}\right) = \sqrt{\frac{(\tau-\alpha)(\tau-\beta)}{\alpha\beta}}, \quad \sigma\upsilon\nu\left(\frac{\Gamma}{2}\right) = \sqrt{\frac{\tau(\tau-\gamma)}{\alpha\beta}}$$

110. Πρόβλημα II. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἐφαπτομένη τοῦ ἡμίσεος ἐκάστης γωνίας τριγώνου ἐκ τῶν πλευρῶν αὐτοῦ.

Λύσις. Ἐκ τῶν προηγουμένων ἰσοτήτων :

$$\eta\mu\left(\frac{A}{2}\right) = \sqrt{\frac{(\tau-\beta)(\tau-\gamma)}{\beta\gamma}}, \quad \sigma\upsilon\nu\left(\frac{A}{2}\right) = \sqrt{\frac{\tau(\tau-\alpha)}{\beta\gamma}}$$

εὐρίσκομεν ἀμέσως ὅτι :

$$\acute{\epsilon}\varphi\left(\frac{A}{2}\right) = \sqrt{\frac{(\tau-\beta)(\tau-\gamma)}{\tau(\tau-\alpha)}}$$

Ὅμοίως εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\acute{\epsilon}\varphi\left(\frac{B}{2}\right) = \sqrt{\frac{(\tau-\alpha)(\tau-\gamma)}{\tau(\tau-\beta)}}$$

$$\acute{\epsilon}\varphi\left(\frac{\Gamma}{2}\right) = \sqrt{\frac{(\tau-\alpha)(\tau-\beta)}{\tau(\tau-\gamma)}}$$

(55)

2. ΤΡΕΙΣ ΑΛΛΑΙ ΚΛΑΣΣΙΚΑΙ ΜΟΡΦΑΙ ΤΟΥ ΕΜΒΑΔΟΥ ΕΝΟΣ ΤΡΙΓΩΝΟΥ

111. Πρόβλημα I. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἐμβαδὸν τριγώνου ἐκ τῶν πλευρῶν αὐτοῦ.

Λύσις. Γνωρίζομεν (§ 60γ') ὅτι $E = \frac{1}{2} \beta\gamma\eta\mu A$. Ἐπειδὴ δὲ $\eta\mu A = 2\eta\mu \frac{A}{2} \sigma\upsilon\nu \frac{A}{2}$, αὕτη γίνεται $E = \beta\gamma\eta\mu \frac{A}{2} \sigma\upsilon\nu \frac{A}{2}$. Ἀπὸ αὐτὴν καὶ ἀπὸ τὰς προηγουμένας (§ 109) εὐρεθείσας τιμὰς τοῦ $\eta\mu \frac{A}{2}$ καὶ τοῦ $\sigma\upsilon\nu \frac{A}{2}$ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$E = \sqrt{\tau(\tau-\alpha)(\tau-\beta)(\tau-\gamma)} \quad (56)$$

Π.χ. τὸ προηγούμενον (§ 109) τρίγωνον ἔχει :

$$E = \sqrt{\frac{15}{2} \cdot \frac{7}{2} \cdot \frac{5}{2} \cdot \frac{3}{2}} = \frac{15}{4} \sqrt{7} \text{ τετ. μέτρα.}$$

112. Πρόβλημα II. Νὰ εὑρεθῇ τὸ ἔμβαδὸν ἑνὸς τριγώνου ἀπὸ τὴν ἡμιπερίμετρον αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τὴν ἀκτῖνα τῆς ἐγγεγραμμένης περιφερείας εἰς αὐτό.

Λύσις. Ἐὰν K εἴναι τὸ κέντρον τῆς ἐγγεγραμμένης περιφερείας, αἱ εὐθεῖαι $KA, KB, ΓK$, διαιροῦσι τὸ τρίγωνον $ABΓ$ εἰς τρία τρίγωνα (σχ. 49). Εἶναι λοιπὸν $E = (KAB) + (KBΓ) + (KΓA)$ (!) Ἐπειδὴ δὲ $(KAB) = \frac{1}{2} (AB) \cdot (KZ)$

$$= \frac{1}{2} \alpha \rho, \quad (KBΓ) = \frac{1}{2} \beta \rho,$$

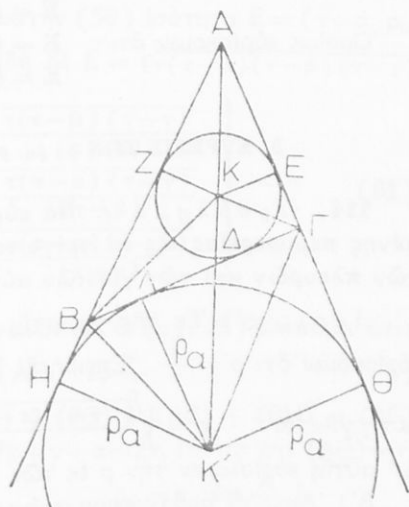
$$(KΓA) = \frac{1}{2} \gamma \rho, \quad \text{ἢ (1) γίνεται: } E = \frac{1}{2} (\alpha + \beta + \gamma) \rho.$$

Δι' αὐτῆς εὐρίσκομεν τὸ ἔμβαδὸν ἑνὸς τριγώνου ἐκ τῆς ρ καὶ τῶν πλευρῶν τοῦ. Συνήθως ὁμως δίδομεν εἰς αὐτὴν ἀπλουστεράν μορφήν, ἃν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι $\alpha + \beta + \gamma = 2\tau$. Οὕτως εὐρίσκομεν ὅτι :

$$E = \tau \rho \quad (57)$$

113. Πρόβλημα III. Νὰ εὑρεθῇ τὸ ἔμβαδὸν ἑνὸς τριγώνου ἐκ τῶν πλευρῶν του καὶ ἐκ τῆς ἀκτίνος μιᾶς τῶν παρεγγεγραμμένων περιφερειῶν εἰς αὐτό.

Λύσις. Ἐστω K' τὸ κέντρον καὶ ρ_a ἡ ἀκτὶς τῆς παρεγγεγραμμένης περιφερείας εἰς ἓν τρίγωνον $ABΓ$, ἥτις εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς γωνίας A αὐτοῦ (σχ. 49). Ἐὰν φέρωμεν τὰς εὐθεῖας $K'A, K'B, K'Γ$, βλέπομεν ὅτι :

$$E = (K'AB) + (K'ΑΓ) - (K'ΒΓ) \quad (1)$$

Σχ. 49

$$\begin{aligned} \text{'Επειδή } (K'AB) &= \frac{1}{2} (AG) \cdot (K'H) = \frac{1}{2} \gamma \rho_a, \quad (K'AG) = \frac{1}{2} \beta \rho_a, \\ (K'BG) &= \frac{1}{2} \alpha \rho_a, \text{ ή } (1) \text{ γίνεται: } E = \frac{1}{2} \rho_a (\beta + \gamma - \alpha). \end{aligned}$$

Δι' αὐτῆς εὐρίσκομεν τὸ ἐμβαδὸν ἑνὸς τριγώνου ἐκ τῶν πλευρῶν του καὶ τῆς ρ_a . Ἐν ὁμῶς ἐνθυμηθῶμεν ὅτι $\beta + \gamma - \alpha = 2(\tau - \alpha)$, δίδομεν εἰς αὐτὴν τὴν ἀπλουστέραν μορφήν:

$$\begin{aligned} \text{'Ομοίως εὐρίσκομεν ὅτι: } \left. \begin{aligned} E &= (\tau - \alpha) \rho_a, \\ E &= (\tau - \beta) \rho_\beta, \\ E &= (\tau - \gamma) \rho_\gamma \end{aligned} \right\} \quad (58) \end{aligned}$$

3. ΕΥΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ρ , ρ_a , ρ_β , ρ_γ , ΕΝΟΣ ΤΡΙΓΩΝΟΥ

114. Πρόβλημα I. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἀκτὶς ρ τῆς ἐγγεγραμμένης περιφερείας εἰς ἓν τρίγωνον ἐκ τῶν πλευρῶν του ἢ ἐκ τῶν πλευρῶν καὶ τῶν γωνιῶν αὐτοῦ.

Λύσις. α') Ἐκ τῆς γνωστῆς (57 § 112) ἰσότητος $E = \tau \rho$ εὐρίσκομεν ὅτι $\rho = \frac{E}{\tau}$. Ἐπειδὴ δὲ $E = \sqrt{\tau(\tau - \alpha)(\tau - \beta)(\tau - \gamma)}$

$$\text{αὕτη γίνεται: } \rho = \sqrt{\frac{(\tau - \alpha)(\tau - \beta)(\tau - \gamma)}{\tau}} \quad (59)$$

Δι' αὐτῆς εὐρίσκομεν τὴν ρ ἐκ τῶν πλευρῶν τοῦ τριγώνου.

β') Ἀπὸ τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΚΕ (σχ. 49) εὐρίσκομεν ὅτι:

$$(KE) = (AE) \epsilon\phi \frac{A}{2} \quad (1)$$

Ἐπειδὴ δὲ $2(AE) + 2(BD) + 2(\Gamma\Delta) = \alpha + \beta + \gamma = 2\tau$ καὶ $2(BD) + 2(\Gamma\Delta) = 2\alpha$, ἔπεται ὅτι $(AE) = \tau - \alpha$.

$$\begin{aligned} \text{'Η } (1) \text{ λοιπὸν γίνεται: } \left. \begin{aligned} \rho &= (\tau - \alpha) \epsilon\phi \left(\frac{A}{2} \right) \\ \text{'Ομοίως εὐρίσκομεν ὅτι: } \rho &= (\tau - \beta) \epsilon\phi \left(\frac{B}{2} \right) \\ \text{καὶ } \rho &= (\tau - \gamma) \epsilon\phi \left(\frac{\Gamma}{2} \right) \end{aligned} \right\} \quad (60) \end{aligned}$$

Ἐν δὲ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι $\epsilon\phi \left(\frac{A}{2} \right) = \sqrt{\frac{(\tau - \beta)(\tau - \gamma)}{\tau(\tau - \alpha)}}$ εὐρίσκομεν ὅτι:

$$\rho = (\tau - \alpha) \cdot \sqrt{\frac{(\tau - \beta)(\tau - \gamma)}{\tau(\tau - \alpha)}} = \sqrt{\frac{(\tau - \alpha)(\tau - \beta)(\tau - \gamma)}{\tau}}$$

ήτοι πάλιν την ανωτέρω ισότητα (59).

115. Πρόβλημα II. Νά εὑρεθῶσιν αἱ ἀκτῖνες τῶν παρεγγεγραμμένων περιφερειῶν εἰς ἓν τρίγωνον ἐκ τῶν πλευρῶν του ἥ ἐκ τῶν πλευρῶν καὶ γωνιῶν αὐτοῦ.

Λύσις. α') Ἀπὸ τὴν γνωστὴν (58) ἰσότητα $E = (\tau - \alpha) \rho_\alpha$ εὐρίσκομεν ὅτι $\rho_\alpha = \frac{E}{\tau - \alpha}$. Ἐπειδὴ δὲ $E = \sqrt{\tau(\tau - \alpha)(\tau - \beta)(\tau - \gamma)}$

$$\left. \begin{aligned} \alpha\text{ὕτη γίνεται: } \rho_\alpha &= \sqrt{\frac{\tau(\tau - \beta)(\tau - \gamma)}{(\tau - \alpha)}} \\ \text{'Ομοίως εὐρίσκομεν ὅτι: } \rho_\beta &= \sqrt{\frac{\tau(\tau - \alpha)(\tau - \gamma)}{(\tau - \beta)}} \\ \text{καὶ } \rho_\gamma &= \sqrt{\frac{\tau(\tau - \alpha)(\tau - \beta)}{(\tau - \gamma)}} \end{aligned} \right\} \quad (61)$$

β') Ἀπὸ τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΚ'Θ (σχ. 49) βλέπομεν ὅτι:

$$(Κ'Θ) = (ΑΘ) \cdot \epsilon\varphi \frac{A}{2} \quad (1)$$

Ἐπειδὴ δὲ $(ΑΘ) + (ΑΗ) = (ΑΓ) + (ΓΘ) + (ΑΒ) + (ΒΗ) = (ΑΓ) + (ΓΛ) + (ΑΒ) + (ΒΛ) \approx 2(ΑΘ) = \beta + \gamma + \alpha = 2\tau$, ἔπεται ὅτι $(ΑΘ) = \tau$.

$$\left. \begin{aligned} \text{'Η (1) λοιπὸν γίνεται: } \rho_\alpha &= \tau \cdot \epsilon\varphi \frac{A}{2} \\ \text{'Ομοίως εὐρίσκομεν ὅτι: } \rho_\beta &= \tau \cdot \epsilon\varphi \frac{B}{2}, \quad \rho_\gamma = \tau \cdot \epsilon\varphi \frac{\Gamma}{2} \end{aligned} \right\} \quad (2)$$

Δι' αὐτῶν εὐρίσκομεν τὰς ζητούμενας ἀκτῖνας ἐκ τῶν πλευρῶν καὶ τῶν γωνιῶν τοῦ τριγώνου. Ἐκ τούτων δὲ καὶ τῶν γνωστῶν ἰσοτήτων (55) εὐρίσκομεν πάλιν τὰς ἰσοτήτας (61).

4. ΜΙΑ ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΙΣ ΤΡΙΓΩΝΟΥ

116. Πρόβλημα Νά ἐπιλυθῇ ἓν τρίγωνον ἐκ τῶν πλευρῶν αὐτοῦ.

Ἐπίλυσις. Ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς τύπους (55) ὀρίζονται οἱ ἄγνωστοι $\frac{A}{2}$, $\frac{B}{2}$, $\frac{\Gamma}{2}$ καὶ ἐκ τούτων ἔπεται εὐρίσκομεν τὰ ζη-

τούμενα μέτρα Α, Β, Γ τῶν γωνιῶν τοῦ τριγώνου. Ταχύτερον ὁμως γίνονται οἱ ὑπολογισμοὶ ὡς ἑξῆς :

Προηγουμένως εὕρομεν ὅτι $\rho = (\tau - \alpha) \epsilon\phi \frac{A}{2}$. Ἐκ ταύτης δὲ ἔπεται ὅτι: $\epsilon\phi \frac{A}{2} = \frac{\rho}{\tau - \alpha}$. Ὀμοίως εἶναι $\epsilon\phi \frac{B}{2} = \frac{\rho}{\tau - \beta}$, $\epsilon\phi \frac{\Gamma}{2} = \frac{\rho}{\tau - \gamma}$.

* Ἄν λοιπὸν ὑπολογισθῇ ἀρχικῶς ὁ λογρ, εὐρίσκονται εὐκόλως οἱ λογάριθμοι τῶν α' μελῶν τῶν ἰσοτήτων τούτων καὶ εἶτα οἱ ἄγνωστοι $\frac{A}{2}$, $\frac{B}{2}$, $\frac{\Gamma}{2}$. Οὕτως ἐκ τῆς ἰσότητος (59) εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\text{λογρ} = \frac{\text{λογ}(\tau - \alpha) + \text{λογ}(\tau - \beta) + \text{λογ}(\tau - \gamma) - \text{λογ}\tau}{2}$$

* Ἄν π.χ. εἶναι $\alpha = 4$ μέτ, $\beta = 5$ μέτ, $\gamma = 6$ μέτ, εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\text{λογ}(\tau - \alpha) = 0,54407 \quad \text{ἄθροισμα} = 1,11810$$

$$\text{λογ}(\tau - \beta) = 0,39794 \quad \text{λογ}\tau = 0,87506$$

$$\text{λογ}(\tau - \gamma) = 0,17609 \quad \text{διαφορὰ} = 0,24304$$

$$\text{ἄθροισμα} = 1,11810 \quad \text{λογρ} = 0,12152$$

* Ὑπολογισμὸς τοῦ μέτρου Α.

* Ὑπολογισμὸς τοῦ μέτρου Β.

$$\text{λογ}\epsilon\phi\left(\frac{A}{2}\right) = \text{λογρ} - \text{λογ}(\tau - \alpha), \quad \text{λογ}\epsilon\phi\left(\frac{B}{2}\right) = \text{λογρ} - \text{λογ}(\tau - \beta)$$

$$\text{λογρ} = 0,12152$$

$$\text{λογρ} = 0,12152$$

$$\text{λογ}(\tau - \alpha) = 0,54407$$

$$\text{λογ}(\tau - \gamma) = 0,39794$$

$$\text{λογ}\epsilon\phi\left(\frac{A}{2}\right) = 1,57745$$

$$\text{λογ}\epsilon\phi\left(\frac{B}{2}\right) = 1,72358$$

$$\frac{A}{2} = 20^\circ 42' 17'', 37$$

$$\frac{B}{2} = 27^\circ 53' 8''$$

$$A = 41^\circ 24' 34'', 74$$

$$B = 55^\circ 46' 16''$$

* Ὑπολογισμὸς τοῦ μέτρου Γ.

Δοκιμὴ

$$\text{λογ}\epsilon\phi\left(\frac{\Gamma}{2}\right) = \text{λογρ} - \text{λογ}(\tau - \gamma)$$

$$180^\circ = 179^\circ 59' 60''$$

$$\text{λογρ} = 0,12152$$

$$A + B + \Gamma = 179^\circ 59' 59'', 94$$

$$\text{λογ}(\tau - \gamma) = 0,17609$$

$$\text{λάθος} = 0'', 06$$

$$\text{λογ}\epsilon\phi\left(\frac{\Gamma}{2}\right) = 1,94543$$

$$\frac{\Gamma}{2} = 41^\circ 24' 34'', 6 \quad \Gamma = 82^\circ 49' 9'', 2$$

Υπολογισμὸς τοῦ ἐμβαδοῦ

$$E = \sqrt{\tau(\tau-\alpha)(\tau-\beta)(\tau-\gamma)}$$

$$2\log E = [\log(\tau-\alpha) + \log(\tau-\beta) + \log(\tau-\gamma)] + \log \tau$$

$$\text{ἄθροισμα ἐντὸς ἀγκυλῶν} = 1,11810$$

$$\log \tau = 0,87506$$

$$2\log E = 1,99316$$

$$\log E = 0,99658$$

$$E = 9,92125 \text{ τετ. μέτ.}$$

Ἀσκήσεις

355. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ρ τοῦ τριγώνου, τὸ ὁποῖον ἔχει $\alpha = 8$ μέτ, $\beta = 9$ μέτ, $\gamma = 10$ μέτ.

356. Νὰ ἐπιλυθῇ τὸ τρίγωνον, τὸ ὁποῖον ἔχει πλευράς $\alpha = 347$ μέτ, $\beta = 247$ μέτ, $\gamma = 147$ μέτ. Νὰ εὐρεθῇ δὲ καὶ ἡ ρ_a αὐτοῦ.

357. "Εν τριγώνον ABΓ" ἔχει $\tau-\alpha = 5,5$ μέτ. καὶ $A = 24^\circ 43' 46''$. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ρ αὐτοῦ.

358. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ρ_a συναρτήσῃ τῶν πλευρῶν τριγώνου ABΓ διὰ μεθόδου στηριζομένης εἰς τὴν ὁμοιότητα τῶν τριγώνων AKE καὶ AK'Θ (σχ. 49).

359. Εἰς ἓν τρίγωνον ABΓ εἶναι $E = \tau(\tau-\alpha)$. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τοῦτο εἶναι ὀρθογώνιον τρίγωνον. Καὶ ἀντιστρόφως.

360. "Εν τριγώνον ἔχει περίμετρον 36 μέτ. καὶ $\rho_a = \frac{6}{5}\sqrt{15}$ μέτ. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον τῆς γωνίας A.

117. Διάφοροι ἄλλαι μορφαὶ τοῦ ἐμβαδοῦ ἐνὸς τριγώνου.
Ἐμάθομεν μέχρι τοῦδε τοὺς ἐξῆς τύπους, σχετικούς μὲ τὸ ἐμβαδὸν τυχόντος τριγώνου ABΓ:

$$E = \frac{a^2 h_B}{2} = \frac{b^2 h_A}{2} = \frac{c^2 h_C}{2}, \quad E = \sqrt{\tau(\tau-\alpha)(\tau-\beta)(\tau-\gamma)}, \quad E = \tau \rho,$$

$$E = (\tau-\alpha) \rho_a = (\tau-\beta) \rho_\beta = (\tau-\gamma) \rho_\gamma.$$

Πλην τούτων, ἀξιοσημείωτοι μορφαὶ τοῦ ἐμβαδοῦ ἐνὸς τριγώνου εἶναι καὶ αἱ ἀκόλουθοι:

$$\alpha') \text{ Ἐκ τῶν ἰσοτήτων } E = \frac{1}{2} \beta \gamma h_A, \quad \beta = 2R h_B, \quad \gamma = 2R h_C,$$

$$\text{εὐρίσκομεν ὅτι:} \quad E = 2R h_A h_B h_C \quad (63)$$

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς $\alpha = 2R\eta\mu A$ προκύπτει ὅτι $\eta\mu A = \frac{\alpha}{2R}$, ἡ προηγούμενη ἰσότης γίνεται :

$$\left. \begin{aligned} E &= \alpha R\eta\mu B\eta\mu\Gamma \\ \text{Ὁμοίως εὐρίσκομεν ὅτι : } E &= \beta R\eta\mu A\eta\mu\Gamma \\ E &= \gamma R\eta\mu A\eta\mu B \end{aligned} \right\} \quad (64)$$

β') Ἀπὸ τὴν ἰσότητα $E = \sqrt{\tau(\tau - \alpha)(\tau - \beta)(\tau - \gamma)}$ διὰ πολλαπλασιασμοῦ καὶ διαιρέσεως τοῦ β' μέλους διὰ $\tau(\tau - \alpha)$ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\left. \begin{aligned} E &= \tau(\tau - \alpha)\epsilon\phi\left(\frac{A}{2}\right) \\ \text{Ὁμοίως εὐρίσκομεν ὅτι : } E &= \tau(\tau - \beta)\epsilon\phi\left(\frac{B}{2}\right) \\ E &= \tau(\tau - \gamma)\epsilon\phi\left(\frac{\Gamma}{2}\right) \end{aligned} \right\} \quad (65)$$

γ') Ἀπὸ τὰς ἰσοτήτας $E = \tau\rho$, $E = (\tau - \alpha)\rho_\alpha$, $E = (\tau - \beta)\rho_\beta$, $E = (\tau - \gamma)\rho_\gamma$ διὰ πολλαπλασιασμοῦ κατὰ μέλη εὐρίσκομεν ὅτι :

$$E^4 = \rho\rho_\alpha\rho_\beta\rho_\gamma \cdot \tau(\tau - \alpha)(\tau - \beta)(\tau - \gamma) = \rho\rho_\alpha\rho_\beta\rho_\gamma E^2.$$

Ἐκ ταύτης δὲ εὐρίσκομεν $E^2 = \rho\rho_\alpha\rho_\beta\rho_\gamma$ καὶ ἔπομένως :

$$E = \sqrt{\rho\rho_\alpha\rho_\beta\rho_\gamma} \quad (66)$$

δ') Ἀπὸ τὰς ἰσοτήτας (62) εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\rho_\alpha\rho_\beta\rho_\gamma = \tau^2\epsilon\phi\frac{A}{2}\epsilon\phi\frac{B}{2}\epsilon\phi\frac{\Gamma}{2}, \quad \text{ὅθεν } \rho\rho_\alpha\rho_\beta\rho_\gamma = \tau^2\epsilon\phi\frac{A}{2}\epsilon\phi\frac{B}{2}\epsilon\phi\frac{\Gamma}{2}.$$

Ἐπειδὴ δὲ $\rho\rho_\alpha\rho_\beta\rho_\gamma = E^2$ καὶ $\rho\tau = E$, ἔπεται ὅτι :

$$E = \tau^2\epsilon\phi\frac{A}{2}\epsilon\phi\frac{B}{2}\epsilon\phi\frac{\Gamma}{2} \quad (67)$$

ε') Ἐκ τῆς ἰσότητος $E = \frac{1}{2}\beta\gamma\eta\mu A$ εὐρίσκομεν κατὰ σειράν

$$2E = \beta\gamma\eta\mu A, \quad 2E \cdot \frac{\alpha}{\eta\mu A} = \alpha\beta\gamma.$$

Ἐπειδὴ δὲ $\frac{\alpha}{\eta\mu A} = 2R$, αὕτη γίνεται $4ER = \alpha\beta\gamma$ καὶ ἔπομένως

$$E = \frac{\alpha\beta\gamma}{4R} \quad (68)$$

118. Πρόβλημα Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἀκτίς τῆς περιγεγραμμένης περιφερείας εἰς ἓν τρίγωνον ἐκ τῶν πλευρῶν του.

Λύσεις. 'Από τὴν προηγούμενην ἰσότητα $E = \frac{\alpha\beta\gamma}{4R}$, εὐρίσκο-
μεν ὅτι :

$$R = \frac{\alpha\beta\gamma}{4E} = \frac{\alpha\beta\gamma}{4\sqrt{\tau(\tau-\alpha)(\tau-\beta)(\tau-\gamma)}} \quad (69)$$

Ἀσκήσεις

361. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἔμβαδὸν τριγώνου, τὸ ὁποῖον ἔχει $A = 53^\circ 7' 48''$,
 $B = 67^\circ 22' 48''$, $R = 8,125$ μέτ.
362. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἔμβαδὸν τριγώνου, τὸ ὁποῖον ἔχει $\alpha = 13$ μέτ.
 $A = 53^\circ 7' 48''$, $\Gamma = 59^\circ 29' 24''$.
363. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἔμβαδὸν τριγώνου, τὸ ὁποῖον ἔχει $\alpha = 37$ μέτ, $R = 20,04\mu$,
 $B = 18^\circ 55' 29''$, $\Gamma = 93^\circ 41' 44''$.
364. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἔμβαδὸν τριγώνου, τὸ ὁποῖον ἔχει $\tau = 21$ μέτ, $\tau - \alpha = 8\mu$,
 $A = 53^\circ 7' 42''$.
365. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἔμβαδὸν τριγώνου, τὸ ὁποῖον ἔχει $\tau = 160$ μέτ, καὶ
 $\rho = 11,28$ μέτ.
366. *Εν τρίγωνον ἔχει $\rho = 9,6$ μέτ, $\rho_\alpha = 50$ μέτ, $\rho_\beta = 12,5$ μέτ, $\rho_\gamma = 12,5\mu$.
Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἔμβαδὸν αὐτοῦ.
367. *Εν τρίγωνον ἔχει $E = 8169$ τετ. μέτρα, $A = 77^\circ 19' 10''$, 6 ,
 $B = 5^\circ 43' 29''$, 3 . Νὰ εὐρεθῇ ἡ περίμετρος αὐτοῦ.
368. *Εν τρίγωνον ἔχει $E = 1200$ τετ. μέτρα, $\alpha = 101$ μέτ, $\beta = 29$ μέτ. καὶ
 $\tau = 125$ μέτ. Νὰ εὐρεθῇ ἡ R αὐτοῦ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ε'

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΟΓΙΣΜΟΝ ΔΙΑ ΤΩΝ ΛΟΓΑΡΙΘΜΩΝ

119. Χρησιμότης τῆς τροπῆς παραστάσεων εἰς ἄλλας λογιστὰς διὰ τῶν λογαρίθμων. Ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι θέλομεν νὰ εὕρωμεν τὴν τιμὴν τῆς παραστάσεως $\frac{1 - \text{συν} \chi}{1 + \text{συν} \chi}$, ἂν $\chi = 18^\circ 42'$.

Ἐὰν καλέσωμεν ψ τὴν ζητούμενην τιμὴν, θὰ εἶναι :

$$\psi = \frac{1 - \text{συν}(18^\circ 42')}{1 + \text{συν}(18^\circ 42')}.$$

Πρέπει λοιπὸν νὰ εὕρωμεν τὸ $\text{συν}(18^\circ 42')$ καὶ νὰ ἐκτελέσωμεν τὰς σημειουμένας πράξεις εἰς τὸ β' μέρος τῆς προηγουμένης ἰσότητος. Ἐπειδὴ δὲ $\log \text{συν}(18^\circ 42') = \log \eta \mu(71^\circ 18') = \bar{1},97645$, εὐρίσκομεν ἐκ τῶν πινάκων τῶν ἀριθμῶν ὅτι $\text{συν}(18^\circ 42') = 0,94722$. Ἐπομένως $\psi = \frac{1 - 0,94722}{1 + 0,94722} = \frac{0,05278}{1,94722} = 0,02711$.

Ἐὰν ὁμῶς ἐνθυνηθῶμεν (51 § 108) ὅτι $\frac{1 - \text{συν} \chi}{1 + \text{συν} \chi} = \epsilon \phi^2\left(\frac{\chi}{2}\right)$, βλέπομεν ὅτι $\psi = \epsilon \phi^2(9^\circ 21')$. Ἐκ ταύτης δὲ εὐρίσκομεν ὅτι $\log \psi = 2 \log \epsilon \phi(9^\circ 21') = \bar{2},43314$ καὶ ἐπομένως : $\psi = 0,02711$.

Βλέπομεν οὕτως ὅτι κατὰ τὸν β' τρόπον εὐρέθη τὸ ζητούμενον μὲ ὀλιγωτέρας πράξεις. Κατωρθώθη δὲ τοῦτο, διότι ἡ δοθεῖσα παράστασις ἀντικατεστάθη μὲ τὴν ἰσοδύναμον παράστασιν $\epsilon \phi^2(9^\circ 21')$, τῆς ὁποίας ὁ λογάριθμος εὐρέθη δι' ἁμέσου ἐφαρμογῆς τῆς γνωστῆς ιδιότητος τοῦ λογαρίθμου δυνάμεως.

Διὰ τοῦτο ἡ τελευταία αὕτη παράστασις λέγεται **λογιστὴ διὰ τῶν λογαρίθμων**.

Ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦτο βλέπομεν ὅτι εἶναι πολὺ χρήσιμον νὰ γνωρίζωμεν νὰ τρέπωμεν παραστάσεις εἰς ἄλλας ἰσοδύναμους καὶ λογιστὰς διὰ τῶν λογαρίθμων. Διὰ τοῦτο εἰς τὰ ἀκόλουθα θὰ

ἐκθέσωμεν πῶς γίνεται ἡ τροπή αὕτη τῶν συνηθεστέρων τριγωνομετρικῶν παραστάσεων.

120. Πρόβλημα I. Νὰ γίνωσι λογιστὰ διὰ τῶν λογαρίθμων αἱ παραστάσεις $\eta\mu A \pm \eta\mu B$.

Λύσις. Ἐμάθομεν (§ § 100, 101) ὅτι :

$$\eta\mu(\alpha + \beta) = \eta\mu\alpha\sigma\upsilon\nu\beta + \eta\mu\beta\sigma\upsilon\nu\alpha$$

$$\eta\mu(\alpha - \beta) = \eta\mu\alpha\sigma\upsilon\nu\beta - \eta\mu\beta\sigma\upsilon\nu\alpha$$

Ἄν δὲ προσθέσωμεν ταύτας κατὰ μέλη, εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\eta\mu(\alpha + \beta) + \eta\mu(\alpha - \beta) = 2\eta\mu\alpha\sigma\upsilon\nu\beta \quad (1)$$

Ἄν δὲ ἀφαιρέσωμεν κατὰ μέλη τὰς ἰδίας ἰσότητας, εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\eta\mu(\alpha + \beta) - \eta\mu(\alpha - \beta) = 2\eta\mu\beta\sigma\upsilon\nu\alpha \quad (2)$$

Τώρα θέτομεν $\alpha + \beta = A$, $\alpha - \beta = B$ καὶ εὐρίσκομεν εὐκόλως ὅτι $\alpha = \frac{A+B}{2}$ καὶ $\beta = \frac{A-B}{2}$. Αἱ ἰσότητες λοιπὸν (1), (2) γίνον-

$$\left. \begin{array}{l} \text{ταί :} \quad \eta\mu A + \eta\mu B = 2\eta\mu\left(\frac{A+B}{2}\right) \sigma\upsilon\nu\left(\frac{A-B}{2}\right) \\ \text{καί :} \quad \eta\mu A - \eta\mu B = 2\eta\mu\left(\frac{A-B}{2}\right) \sigma\upsilon\nu\left(\frac{A+B}{2}\right) \end{array} \right\} \quad (70)$$

Τούτων δὲ τὰ β' μέλη εἶναι προφανῶς λογιστὰ διὰ τῶν λογαρίθμων.

121. Πρόβλημα II. Νὰ γίνη λογιστὴ διὰ τῶν λογαρίθμων ἡ παράστασις $\frac{\eta\mu A - \eta\mu B}{\eta\mu A + \eta\mu B}$

Λύσις. Ἀπὸ τὰς προηγουμένας ἰσότητας εὐρίσκομεν εὐκόλως

$$\text{ὅτι :} \quad \frac{\eta\mu A - \eta\mu B}{\eta\mu A + \eta\mu B} = \frac{2\eta\mu\left(\frac{A-B}{2}\right) \sigma\upsilon\nu\left(\frac{A+B}{2}\right)}{2\eta\mu\left(\frac{A+B}{2}\right) \sigma\upsilon\nu\left(\frac{A-B}{2}\right)} =$$

$$\frac{\eta\mu\left(\frac{A-B}{2}\right)}{\sigma\upsilon\nu\left(\frac{A-B}{2}\right)} \cdot \frac{\sigma\upsilon\nu\left(\frac{A+B}{2}\right)}{\eta\mu\left(\frac{A+B}{2}\right)} = \epsilon\phi\left(\frac{A-B}{2}\right) \cdot \sigma\phi\left(\frac{A+B}{2}\right)$$

$$\text{'Επειδὴ δὲ } \sigma\phi\left(\frac{A+B}{2}\right) = \frac{1}{\epsilon\phi\left(\frac{A+B}{2}\right)}, \text{ ἔπεται ὅτι :}$$

$$\frac{\acute{\eta}\mu A - \acute{\eta}\mu B}{\acute{\eta}\mu A + \acute{\eta}\mu B} = \frac{\acute{\epsilon}\varphi\left(\frac{A-B}{2}\right)}{\acute{\epsilon}\varphi\left(\frac{A+B}{2}\right)} \quad (71)$$

122. Πρόβλημα III. Νὰ γίνωσι λογισταὶ διὰ τῶν λογαρίθμων αἱ παραστάσεις $1 \pm \acute{\eta}\mu A$.

Λύσις. Ἐπειδὴ $1 = \acute{\eta}\mu 90^\circ$, ἔπεται ὅτι :

$$1 + \acute{\eta}\mu A = \acute{\eta}\mu 90^\circ + \acute{\eta}\mu A = 2\acute{\eta}\mu\left(45^\circ + \frac{A}{2}\right) \text{ συν}\left(45^\circ - \frac{A}{2}\right) \quad (72)$$

Ταύτης τὸ β' μέλος εἶναι λογιστὸν διὰ τῶν λογαρίθμων. Δίδομεν ὅμως εἰς αὐτὸ καὶ δύο ἀκόμη μορφάς. Πρὸς τοῦτο παρατητοῦμεν ὅτι :

$$\left(45^\circ + \frac{A}{2}\right) + \left(45^\circ - \frac{A}{2}\right) = 90^\circ$$

καὶ συμπεραίνομεν ὅτι $\text{συν}\left(45^\circ - \frac{A}{2}\right) = \acute{\eta}\mu\left(45^\circ + \frac{A}{2}\right)$.

Ἡ προηγουμένη λοιπὸν ἰσότης γίνεται :

$$1 + \acute{\eta}\mu A = 2\acute{\eta}\mu^2\left(45^\circ + \frac{A}{2}\right) = 2\text{συν}^2\left(45^\circ - \frac{A}{2}\right) \quad (73)$$

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον εὐρίσκομεν ὅτι :

$$1 - \acute{\eta}\mu A = 2\acute{\eta}\mu^2\left(45^\circ - \frac{A}{2}\right) = 2\text{συν}^2\left(45^\circ + \frac{A}{2}\right) \quad (74)$$

123. Πρόβλημα IV. Νὰ γίνωσι λογισταὶ διὰ τῶν λογαρίθμων αἱ παραστάσεις $\text{συν} A \pm \text{συν} B$.

Λύσις. Ἀπὸ τὰς γνωστὰς ἰσότητας :

$$\text{συν}(\alpha + \beta) = \text{συνασυν}\beta - \acute{\eta}\mu\acute{\alpha}\acute{\eta}\mu\beta$$

$$\text{συν}(\alpha - \beta) = \text{συνασυν}\beta + \acute{\eta}\mu\acute{\alpha}\acute{\eta}\mu\beta$$

ἐργαζόμενοι ὡς ἐν § 120 εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\left. \begin{aligned} \text{συν} A + \text{συν} B &= 2\text{συν}\left(\frac{A+B}{2}\right) \text{συν}\left(\frac{A-B}{2}\right) \\ \text{συν} A - \text{συν} B &= -2\acute{\eta}\mu\left(\frac{A+B}{2}\right) \acute{\eta}\mu\left(\frac{A-B}{2}\right) \\ &= 2\acute{\eta}\mu\left(\frac{A+B}{2}\right) \acute{\eta}\mu\left(\frac{B-A}{2}\right) \end{aligned} \right\} \quad (75)$$

124. Πρόβλημα V. Νὰ γίνωσι λογισταὶ διὰ τῶν λογαρίθμων αἱ παραστάσεις $1 \pm \text{συν} A$.

Λύσις. Ἐπειδὴ $1 = \text{συν} 0^\circ$, ἔπεται ὅτι :

$$1 + \text{συν}A = \text{συν}0^\circ + \text{συν}A = 2\text{συν}\left(\frac{0+A}{2}\right) \cdot \text{συν}\left(\frac{0-A}{2}\right) \\ = 2\text{συν}^2\left(\frac{A}{2}\right).$$

$$\text{Όμοίως εύρίσκομεν ότι } 1 - \text{συν}A = 2\eta\mu^2\left(\frac{A}{2}\right).$$

Σημείωσις. Παρατηρούμεν ότι τὰς Ισότητας ταύτας ἀνέυρομεν καὶ ἄλλως (§ 107).

Ἀσκήσεις

369. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\eta\mu(38^\circ 16') + \eta\mu(52^\circ 24')$ χωρὶς νὰ εὐρεθῶσιν προηγουμένως οἱ προσθετοὶ αὐτοῦ.

370. Νὰ εὐρεθῇ ἡ διαφορὰ $\eta\mu(64^\circ 40' 20'') - \eta\mu(28^\circ 16' 8'')$ χωρὶς νὰ εὐρεθῇ ὁ μειωτέος καὶ ὁ ἀφαιρετέος.

371. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\text{συν}(18^\circ 46' 54'') + \text{συν}(40^\circ 24' 12'')$ χωρὶς νὰ εὐρεθῶσιν οἱ προσθετοὶ αὐτοῦ.

372. Νὰ εὐρεθῇ ὁμοίως ἡ διαφορὰ $\text{συν}(34^\circ 16' 36'') - \text{συν}(58^\circ 18' 44'')$.

373. Νὰ εὐρεθῶσιν αἱ παραστάσεις $1 \pm \eta\mu(26^\circ 22' 40'')$.

374. Νὰ εὐρεθῶσιν αἱ παραστάσεις $1 \pm \text{συν}(32^\circ 50' 34'')$.

375. Νὰ εὐρεθῶσιν αἱ παραστάσεις $\eta\mu 490^\circ \pm \eta\mu 350^\circ$.

376. Ἐὰν $\Delta B\Gamma$ εἴναι ὀρθογώνιον τρίγωνον, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι:

$$\eta\mu B + \eta\mu \Gamma = \sqrt{2} \text{συν}\left(\frac{B-\Gamma}{2}\right) \text{ καὶ } \eta\mu B - \eta\mu \Gamma = \sqrt{2} \eta\mu\left(\frac{B-\Gamma}{2}\right).$$

377. Ἐὰν $\Delta B\Gamma$ εἴναι ὀρθογώνιον τρίγωνον, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι:

$$\text{συν} B + \text{συν} \Gamma = \sqrt{2} \text{συν}\left(\frac{B-\Gamma}{2}\right) \text{ καὶ } \text{συν} B - \text{συν} \Gamma = \sqrt{2} \eta\mu\left(\frac{\Gamma-B}{2}\right)$$

378. Νὰ γίνῃ λογιστὴ διὰ τῶν λογαρίθμων ἡ παράστασις:
 $\text{συν} \alpha + \text{συν} 3\alpha$.

379. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι:

$$\text{συν} \omega + 2\text{συν} 2\omega + \text{συν} 3\omega = 4\text{συν} 2\omega \text{συν}^2\left(\frac{\omega}{2}\right).$$

380. Νὰ γίνῃ λογιστὴ διὰ τῶν λογαρίθμων ἡ παράστασις:
 $\eta\mu \alpha + \eta\mu 5\alpha$.

125. Πρόβλημα VI. Νὰ γίνωσι λογισταὶ διὰ τῶν λογαρίθμων αἱ παραστάσεις $\epsilon\phi A \pm \epsilon\phi B$.

$$\text{Λύσις. α')} \text{ Ἀπὸ τὰς Ισότητας } \epsilon\phi A = \frac{\eta\mu A}{\text{συν} A}, \quad \epsilon\phi B = \frac{\eta\mu B}{\text{συν} B}$$

$$\text{εύρίσκομεν ὅτι: } \epsilon\phi A + \epsilon\phi B = \frac{\eta\mu A}{\text{συν} A} + \frac{\eta\mu B}{\text{συν} B} = \frac{\eta\mu A \text{συν} B + \text{συν} A \eta\mu B}{\text{συν} A \cdot \text{συν} B}.$$

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀριθμητὴς εἶναι ἀνάπτυγμα τοῦ $\eta\mu(A+B)$, ἔπεται ὅτι :

$$\beta') \text{ Ὁμοίως εὐρίσκομεν ὅτι : } \left. \begin{aligned} \epsilon\varphi A + \epsilon\varphi B &= \frac{\eta\mu(A+B)}{\sigma\upsilon\nu A \cdot \sigma\upsilon\nu B} \\ \epsilon\varphi A - \epsilon\varphi B &= \frac{\eta\mu(A-B)}{\sigma\upsilon\nu A \cdot \sigma\upsilon\nu B} \end{aligned} \right\} \quad (76)$$

126. Πρόβλημα Ι' III. Νὰ γίνωσι λογισταὶ διὰ τῶν λογαριθμῶν αἱ παραστάσεις $1 \pm \epsilon\varphi A$.

Λύσις. Ἐπειδὴ $1 = \epsilon\varphi 45^\circ$, ἔπεται ὅτι :

$$\left. \begin{aligned} 1 + \epsilon\varphi A &= \epsilon\varphi 45^\circ + \epsilon\varphi A = \frac{\eta\mu(45^\circ + A)}{\sigma\upsilon\nu 45^\circ \cdot \sigma\upsilon\nu A} = \frac{\sqrt{2} \eta\mu(45^\circ + A)}{\sigma\upsilon\nu A} \\ \text{Ὁμοίως εὐρίσκομεν ὅτι : } 1 - \epsilon\varphi A &= \frac{\sqrt{2} \eta\mu(45^\circ - A)}{\sigma\upsilon\nu A} \end{aligned} \right\} \quad (77)$$

Ἀσκήσεις

381. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\epsilon\varphi(42^\circ 30') + \epsilon\varphi(34^\circ 40')$ καὶ ἡ διαφορά $\epsilon\varphi(36^\circ 45') - \epsilon\varphi(11^\circ 45')$.

382. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα $1 + \epsilon\varphi(120^\circ 30')$ καὶ ἡ διαφορά $1 - \epsilon\varphi(18^\circ 20')$.

383. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\epsilon\varphi 1120^\circ + \epsilon\varphi 3635^\circ$.

384. Νὰ εὐρεθῇ ἡ διαφορά $\epsilon\varphi(-25^\circ 42') - \epsilon\varphi(-45^\circ)$.

385. Ἄν $AB\Gamma$ εἶναι ὀρθογώνιον τρίγωνον, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι :

$$\epsilon\varphi B + \epsilon\varphi \Gamma = \frac{2}{\eta\mu 2B}.$$

386. Ἄν $AB\Gamma$ εἶναι ὀρθογώνιον τρίγωνον, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι :

$$\epsilon\varphi B - \epsilon\varphi \Gamma = \frac{2\eta\mu(B - \Gamma)}{\eta\mu 2B}.$$

387. Νὰ γίνῃ λογιστὴ διὰ τῶν λογαριθμῶν ἡ παράστασις $\sigma\varphi A + \sigma\varphi B$.

388. Νὰ γίνῃ λογιστὴ διὰ τῶν λογαριθμῶν ἡ παράστασις $\frac{\epsilon\varphi A + \sigma\varphi B}{\sigma\varphi A + \sigma\varphi B}$.

389. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\epsilon\varphi \frac{5\pi}{3} + \epsilon\varphi \frac{3\pi}{8}$ καὶ ἡ διαφορά

$$\epsilon\varphi \frac{4\pi}{3} - \epsilon\varphi(268^\circ 12').$$

127. Πρόβλημα Ι' III. Νὰ γίνωσι λογισταὶ διὰ τῶν λογαριθμῶν αἱ παραστάσεις $\eta\mu A \pm \sigma\upsilon\nu B$.

Λύσις. Παρατηροῦμεν ὅτι $\sigma\upsilon\nu B = \eta\mu(90^\circ - B)$ καὶ ἐφαρμόζομεν τοὺς τύπους (70 § 120). Οὕτω δὲ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\begin{aligned} \eta\mu A + \sigma\upsilon\nu B &= 2\eta\mu\left(\frac{A+B}{2} + 45^\circ\right) \sigma\upsilon\nu\left(\frac{A+B}{2} - 45^\circ\right) \\ \eta\mu A - \sigma\upsilon\nu B &= 2\eta\mu\left(\frac{A+B}{2} - 45^\circ\right) \sigma\upsilon\nu\left(\frac{A+B}{2} + 45^\circ\right) \end{aligned} \quad (78)$$

Ἀσκήσεις

390. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\eta\mu(18^\circ 12' 40'') + \sigma\upsilon\nu(24^\circ 20' 30'')$.

391. Νὰ εὐρεθῇ ἡ διαφορὰ $\eta\mu(72^\circ 24') - \sigma\upsilon\nu(106^\circ 30' 42'')$.

392. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\eta\mu \frac{3\pi}{8} + \sigma\upsilon\nu \frac{2\pi}{5}$ καὶ ἡ διαφορὰ

$$\eta\mu \frac{4\pi}{7} - \sigma\upsilon\nu \frac{2\pi}{7}$$

393. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\eta\mu 1925^\circ + \sigma\upsilon\nu 930^\circ$ καὶ ἡ διαφορὰ $\sigma\upsilon\nu 1128^\circ - \eta\mu 1656^\circ$.

128. Χρησις βοηθητικῆς γωνίας. Πολλαὶ παραστάσεις γίνονται λογισταὶ διὰ τῶν λογαρίθμων μὲ τὴν χρῆσιν βοηθητικῆς γωνίας. Αἱ συνηθέστεραι μορφαὶ τοιούτων παραστάσεων εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

α') Παραστάσεις τῆς μορφῆς $\alpha + \beta$. Αὗται γίνονται λογισταὶ κατὰ τοὺς ἑξῆς τρόπους :

1ον. Εἶναι φανερὸν ὅτι $\alpha + \beta = \alpha\left(1 + \frac{\beta}{\alpha}\right)$. Ἐν δὲ θέσωμεν

$$\frac{\beta}{\alpha} = \epsilon\phi^2\omega, \text{ εὐρίσκομεν ὅτι : } \alpha + \beta = \alpha(1 + \epsilon\phi^2\omega) = \frac{\alpha}{\sigma\upsilon\nu^2\omega}$$

2ον. Ἐν θέσωμεν $\frac{\beta}{\alpha} = \epsilon\phi\omega$, εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\alpha + \beta = \alpha(1 + \epsilon\phi\omega) = \alpha \sqrt{2} \cdot \frac{\eta\mu(45^\circ + \omega)}{\sigma\upsilon\nu\omega} \quad (\S 126).$$

3ον. Ἐν εἶναι $\beta < \alpha$, δυνάμεθα νὰ θέσωμεν $\frac{\beta}{\alpha} = \sigma\upsilon\nu\omega$ καὶ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\alpha + \beta = \alpha(1 + \sigma\upsilon\nu\omega) = 2\alpha\sigma\upsilon\nu^2\left(\frac{\omega}{2}\right).$$

β') Παραστάσεις τῆς μορφῆς $\alpha - \beta$, ἂν $\alpha > \beta$. Εἰς τὴν ἰσότητα $\alpha - \beta = \alpha\left(1 - \frac{\beta}{\alpha}\right)$ θέτομεν $\frac{\beta}{\alpha} = \eta\mu^2\omega$ καὶ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\alpha - \beta = \alpha(1 - \eta\mu^2\omega) = \alpha\sigma\upsilon\nu^2\omega.$$

Δυνάμεθα-ἐπίσης νὰ θέσωμεν $\frac{\alpha}{\beta} = \sigma\upsilon\nu\omega$, ὅτε εὐρίσκομεν

$$\alpha - \beta = \alpha(1 - \text{συν}\omega) = 2\alpha\eta\mu\left(\frac{\omega}{2}\right)$$

γ') Παραστάσεις τῆς μορφῆς $\alpha\eta\mu\chi \pm \beta\text{συν}\chi$. Ἐξάγοντες τὸν α ἐκτὸς παρενθέσεως εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\alpha\eta\mu\chi \pm \beta\text{συν}\chi = \alpha\left(\eta\mu\chi \pm \frac{\beta}{\alpha}\text{συν}\chi\right).$$

Ἐπειτα θέτομεν $\frac{\beta}{\alpha} = \epsilon\varphi\omega = \frac{\eta\mu\omega}{\text{συν}\omega}$ καὶ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\alpha\eta\mu\chi + \beta\text{συν}\chi = \alpha \cdot \frac{\eta\mu\chi\text{συν}\omega \pm \eta\mu\omega\text{συν}\chi}{\text{συν}\omega} = \frac{\alpha\eta\mu(\chi \pm \omega)}{\text{συν}\omega}.$$

δ') Παραστάσεις τῆς μορφῆς $\sqrt{\alpha^2 + \beta^2}$. Ἐπειδὴ $\alpha^2 + \beta^2 = \alpha^2\left(1 + \frac{\beta^2}{\alpha^2}\right)$ ἔπεται ὅτι $\sqrt{\alpha^2 + \beta^2} = \alpha \sqrt{1 + \frac{\beta^2}{\alpha^2}}$. Ἄν δὲ θέσωμεν $\frac{\beta^2}{\alpha^2} = \epsilon\varphi^2\omega$, αὕτη (§ 89) γίνεται :

$$\sqrt{\alpha^2 + \beta^2} = \alpha \sqrt{1 + \epsilon\varphi^2\omega} = \frac{\alpha}{\text{συν}\omega}$$

ε') Παραστάσεις τῆς μορφῆς $\sqrt{\alpha^2 - \beta^2}$, ἂν $\alpha > \beta$. Εἰς τὴν ἰσοτήτα $\sqrt{\alpha^2 - \beta^2} = \alpha \sqrt{1 - \frac{\beta^2}{\alpha^2}}$ θέτομεν $\frac{\beta^2}{\alpha^2} = \text{συν}^2\omega$ καὶ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\sqrt{\alpha^2 - \beta^2} = \alpha \sqrt{1 - \text{συν}^2\omega} = \alpha\eta\mu\omega.$$

Ἀσκήσεις

394. Ἄν $\log\alpha = 3,35892$, $\log\beta = 2,75064$, νὰ εὐρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\alpha + \beta$ καὶ ἡ διαφορά $\alpha - \beta$, χωρὶς νὰ εὐρεθῶσιν οἱ ἀριθμοὶ α καὶ β .

395. Ἄν $\log\chi = 1,27964$ καὶ $\log\psi = 0,93106$, νὰ εὐρεθῇ ἡ τιμὴ τῆς παραστάσεως $\frac{\chi - \psi}{\chi + \psi}$.

396. Νὰ εὐρεθῇ ἡ τιμὴ τῆς παραστάσεως : $\sqrt{2 + 2\eta\mu\chi}$ διὰ $\chi = 48^\circ 15' 40''$.

397. Νὰ εὐρεθῇ ὁξεία γωνία χ διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι : $\epsilon\varphi\chi = \sqrt{2 + \eta\mu 20^\circ}$.

129. Τροπὴ γινομένου τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν εἰς ἄθροισμα ἢ διαφορὰν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν. Διὰ νὰ εὐρωμεν τὸ γινόμενον $\text{συν}75^\circ \cdot \text{συν}15^\circ$, θέτομεν $\chi = \text{συν}75^\circ \cdot \text{συν}15^\circ$.

Ἐπειτα λαμβάνομεν τοὺς λογαριθμοὺς ἀμφοτέρων τῶν μελῶν καὶ εὐρίσκομεν :

$$\log\chi = \log\text{συν}75^\circ + \log\text{συν}15^\circ = \overline{1},39794.$$

Ἐκ ταύτης δὲ εὐρίσκομεν ὅτι $\chi = 0,25$.

Ἄν ὁμῶς ἐνθυμηθῶμεν ὅτι :

$$2\sigma\upsilon\nu\alpha\sigma\upsilon\nu\beta = \sigma\upsilon\nu(\alpha + \beta) + \sigma\upsilon\nu(\alpha - \beta),$$

εὐρίσκομεν ὅτι :

$$2\chi = \sigma\upsilon\nu 90^\circ + \sigma\upsilon\nu 60^\circ = \frac{1}{2} \text{ καὶ ἔπομένως } \chi = \frac{1}{4} = 0,25.$$

Ὅμοίως, ἂν $\psi = \acute{\eta}\mu(67^\circ 30') \cdot \acute{\eta}\mu(22^\circ 30')$, εὐρίσκομεν ὅτι :

$$2\psi = 2\acute{\eta}\mu(67^\circ 30') \cdot \acute{\eta}\mu(22^\circ 30') = \sigma\upsilon\nu 45^\circ - \sigma\upsilon\nu 90^\circ = \frac{\sqrt{2}}{2} \text{ καὶ}$$

$$\text{ἐπομένως } \psi = \frac{\sqrt{2}}{4}.$$

Ἀπὸ τὰ παραδείγματα ταῦτα βλέπομεν ὅτι εἶναι χρήσιμος ἡ μετατροπὴ γινομένων τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν εἰς ἀθροίσματα ἢ διαφορὰς τοιούτων.

Αἱ συνηθέστεραι τοιαῦται μετατροπαὶ γίνονται κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦς γνωστοὺς τύπους :

$$2\sigma\upsilon\nu\alpha\sigma\upsilon\nu\beta = \sigma\upsilon\nu(\alpha - \beta) + \sigma\upsilon\nu(\alpha + \beta)$$

$$2\acute{\eta}\mu\alpha\acute{\eta}\mu\beta = \sigma\upsilon\nu(\alpha - \beta) - \sigma\upsilon\nu(\alpha + \beta)$$

$$2\acute{\eta}\mu\alpha\sigma\upsilon\nu\beta = \acute{\eta}\mu(\alpha + \beta) + \acute{\eta}\mu(\alpha - \beta)$$

$$2\acute{\eta}\mu\beta\sigma\upsilon\nu\alpha = \acute{\eta}\mu(\alpha + \beta) - \acute{\eta}\mu(\alpha - \beta)$$

Ἀσκήσεις

398. Νὰ εὐρεθῶσι τὰ γινόμενα:

$$\sigma\upsilon\nu(67^\circ 30') \cdot \sigma\upsilon\nu(22^\circ 30') \text{ καὶ } \acute{\eta}\mu 15^\circ \cdot \acute{\eta}\mu 75^\circ.$$

399. Νὰ εὐρεθῶσι τὰ γινόμενα $\acute{\eta}\mu(82^\circ 30') \cdot \sigma\upsilon\nu(37^\circ 30')$ καὶ

$$\sigma\upsilon\nu(52^\circ 30') \cdot \acute{\eta}\mu(7^\circ 30').$$

400. Νὰ γίνῃ ἀπλουστέρα ἡ παράστασις :

$$\acute{\eta}\mu 7\chi - 2\acute{\eta}\mu\chi (\sigma\upsilon\nu 2\chi + \sigma\upsilon\nu 4\chi + \sigma\upsilon\nu 6\chi).$$

401. Νὰ γίνῃ ἀπλουστέρα ἡ παράστασις:

$$\acute{\eta}\mu 13\chi - 2\acute{\eta}\mu 2\chi (\sigma\upsilon\nu 3\chi + \sigma\upsilon\nu 7\chi + \sigma\upsilon\nu 11\chi).$$

402. Νὰ γίνῃ ἀπλουστέρα ἡ παράστασις.

$$\acute{\eta}\mu\alpha\acute{\eta}\mu(\beta - \gamma) + \acute{\eta}\mu\beta\acute{\eta}\mu(\gamma - \alpha) + \acute{\eta}\mu\gamma\acute{\eta}\mu(\alpha - \beta).$$

ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΚΑΙ ΕΞΙΣΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

1. ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΚΑΙ ΕΞΙΣΩΣΕΙΣ

130. Ὅρισμός τριγωνομετρικῆς ἐξισώσεως. Ἡ ἐξίσωσις $\eta\mu\chi = \eta\mu 35^\circ$ ἀληθεύει διὰ $\chi = 35^\circ$ καὶ διὰ $\chi = 180^\circ - 35^\circ = 145^\circ$. Ἐπειδὴ δὲ $\eta\mu(360^\circ + 35^\circ) = \eta\mu 35^\circ$ καὶ $\eta\mu(360^\circ + 145^\circ) = \eta\mu 35^\circ$, ἔπεται ὅτι ἀληθεύει καὶ διὰ $\chi = 360^\circ k + 35^\circ$ καὶ διὰ $\chi = 360^\circ k + 145^\circ$ } (1)

ἂν k εἶναι 0 ἢ τυχὼν ἀκέραιος ἀριθμός. Π.χ. διὰ $k = 1$, εὐρίσκομεν $\chi = 395^\circ$ καὶ $\chi = 505^\circ$ κ.τ.λ.

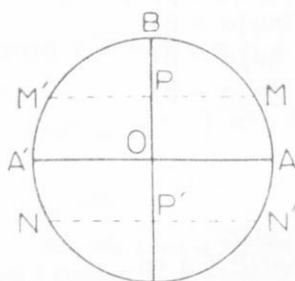
Μὲ οὐδεμίαν δὲ ἄλλην τιμὴν τοῦ χ ἀληθεύει· διότι, ἂν M καὶ M' (σχ. 50) εἶναι τὰ πέρατα τῶν τόξων 35° καὶ 145° , θὰ εἶναι $\eta\mu 35^\circ = \eta\mu 145^\circ = (OP)$. Πᾶν δὲ τόξον λήγον εἰς ἄλλο σημεῖον N ἔχει ἡμίτονον $(OP') \neq (OP)$.

Ἡ ἐξίσωσις $\eta\mu\chi = \eta\mu 35^\circ$ λέγεται **τριγωνομετρικὴ ἐξίσωσις**. Οἱ δὲ τύποι (1) ἀποτελοῦσι τὴν λύσιν αὐτῆς.

Καὶ αἱ ἐξισώσεις $2\eta\mu\chi = 1$, $\sigma\upsilon\nu\chi + \eta\mu\chi = 1$, $\epsilon\phi\chi - 3 = 3\sigma\phi\chi$ εἶναι τριγωνομετρικαὶ ἐξισώσεις. Ὡστε :

Μία ἐξίσωσις λέγεται τριγωνομετρικὴ, ἂν περιέχῃ ἓνα τοῦλάχιστον τριγωνομετρικὸν ἀριθμὸν ἀγνώστου τόξου ἢ γωνίας καὶ δὲν ἀληθεύῃ διὰ πᾶσαν τιμὴν τοῦ ἀγνώστου τούτου.

Λύσεις δὲ τριγωνομετρικῆς ἐξισώσεως λέγεται ἡ εὕρεσις τύπου ἢ τύπων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους μόνον εὐρίσκομεν ὅσα θέλομεν τόξα ταυτοποιοῦντα τὴν ἐξίσωσιν ταύτην.

Σχ. 50

131. Εἴδη τριγωνομετρικῶν ἐξισώσεων μὲ ἓνα ἄγνωστον.

α') *Ἀπλῆ τριγωνομετρικαὶ ἐξισώσεις.* Οὕτως ὀνομάζονται αἱ τριγωνομετρικαὶ ἐξισώσεις αἱ ἔχουσαι τὰς ἀκολουθοῦντας μορφάς :

$$\eta\mu\chi = \eta\mu\tau, \quad \sigma\upsilon\nu\chi = \sigma\upsilon\nu\tau, \quad \epsilon\phi\chi = \epsilon\phi\tau, \quad \sigma\phi\chi = \sigma\phi\tau,$$

$$\eta\mu\chi = \alpha, \quad \sigma\upsilon\nu\chi = \alpha, \quad \epsilon\phi\chi = \alpha, \quad \sigma\phi\chi = \alpha$$

ἢ καὶ τοιαύτας :

$$\eta\mu(2\chi + 5^\circ) = \eta\mu 52^\circ, \quad \sigma\upsilon\nu(2\chi + 12^\circ) = \sigma\upsilon\nu\left(\frac{\chi}{2} - 30^\circ\right),$$

$$\epsilon\phi\left(2\chi - \frac{\pi}{2}\right) = \epsilon\phi\left(\chi + \frac{\pi}{2}\right) \text{ κ.τ.λ.}$$

β') Ἡ ἐξίσωσις $5\sigma\upsilon\nu\chi + \frac{1}{2} = 3\sigma\upsilon\nu\chi + \frac{3}{2}$ ἔχει ἀλγεβρικήν μορφήν πρὸς ἄγνωστον τὸ $\sigma\upsilon\nu\chi$. Αὕτη λυομένη πρὸς $\sigma\upsilon\nu\chi$ γίνεται $\sigma\upsilon\nu\chi = \frac{1}{2}$, ἥτοι γίνεται ἐπλῆς μορφῆς.

γ') Ὑπάρχουσι τέλος καὶ πολυπλοκώτεραι ἐξισώσεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι περισσοτέρους τοῦ ἑνὸς τριγωνομετρικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἀγνώστου τόξου ἢ καὶ συναρτήσεων αὐτοῦ. Τοιαῦται π.χ. εἶναι αἱ $\sigma\upsilon\nu 2\chi - \sigma\upsilon\nu \frac{\chi}{2} = 0,924$, $\epsilon\phi 2\chi - \eta\mu\chi = 0$ κ.τ.λ.

Εἰς τὰ ἐπόμενα θὰ μάθωμεν πῶς λύνονται αἱ ἐπλούστεραι τριγωνομετρικαὶ ἐξισώσεις.

132. Λύσεις τριγωνομετρικῶν ἐξισώσεων ἀπλῆς μορφῆς.

α') Ἡ ἐξίσωσις $\eta\mu\chi = \eta\mu\tau$ ἀληθεύει διὰ $\chi = \tau$, διὰ $\chi = 180^\circ - \tau$ ἢ διὰ $\chi = 360^\circ k + \tau$ καὶ διὰ $\chi = 360^\circ k + 180^\circ - \tau$, ὡς ἐξηγήσαμεν προηγουμένως (§ 130). Ἐπειδὴ δὲ αἱ δύο πρῶται τιμαὶ τοῦ χ προέρχονται ἐκ τῶν δύο τελευταίων τύπων διὰ $k = 0$, ἔπεται ὅτι τὴν λύσιν τῆς δοθείσης ἐξισώσεως ἀποτελοῦσιν οἱ τύποι :

$$\chi = 360^\circ k + \tau \quad \text{καὶ} \quad \chi = 360^\circ k + 180^\circ - \tau.$$

ἢ εἰς ἀκτίνια $\chi = 2k\pi + \tau$ καὶ $\chi = (2k + 1)\pi - \tau$.

Ἡ ἐξίσωσις $\eta\mu\chi = \frac{1}{2}$ εἶναι ἰσοδύναμος πρὸς τὴν $\eta\mu\chi = \eta\mu 30^\circ$ καὶ ἀληθεύει διὰ

$$\chi = 360^\circ k + 30^\circ \quad \text{καὶ} \quad \chi = 360^\circ k + 180^\circ - 30^\circ = 360^\circ k + 150^\circ$$

ἢ εἰς ἀκτίνια διὰ $\chi = 2k\pi + \frac{\pi}{6}$ καὶ διὰ $\chi = (2k + 1)\pi - \frac{\pi}{6}$

Διὰ τὴν λύσιν τῆς ἐξίσωσιν $\eta\mu\chi = 0,45139$, εὐρίσκομεν μὲ τὴν βοήθειαν τῶν πινάκων ὅτι $0,45139 = \eta\mu(26^{\circ}50')$.

Ἐπομένως ἡ ἐξίσωσις γίνεται $\eta\mu\chi = \eta\mu(26^{\circ}50')$ καὶ ἀληθεύει διὰ

$$\chi = 360^{\circ}k + 26^{\circ}50'.$$

καὶ διὰ $\chi = 360^{\circ}k + 180^{\circ} - (26^{\circ}50') = 360^{\circ}k + 153^{\circ} 10'.$

Ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ ἐξίσωσις $\eta\mu\chi = 0$, ἥτις εἶναι ἰσοδύναμος πρὸς τὰς $\eta\mu\chi = \eta\mu 0^{\circ}$ καὶ $\eta\mu\chi = \eta\mu 180^{\circ}$. Ἀληθεύει ἔπομένως διὰ $\chi = 360^{\circ}k + 0^{\circ}$ καὶ διὰ $\chi = 360^{\circ}k + 180^{\circ} - 0^{\circ}$

ἢ $\chi = 180^{\circ} \cdot 2k$ καὶ $\chi = 180^{\circ}(2k + 1).$

Αὗται συγχωνεύονται εἰς τὴν $\chi = 180^{\circ}\lambda$ ἢ $\chi = \lambda\pi$, ἂν λ εἶναι 0 ἢ τυχὼν ἀκέραιος ἀριθμός.

β') Ἡ ἐξίσωσις $\sigma\upsilon\nu\chi = \sigma\upsilon\nu\tau$ ἀληθεύει διὰ $\chi = \tau$. Ἐπειδὴ δὲ $\sigma\upsilon\nu(-\tau) = \sigma\upsilon\nu\tau$, ἀληθεύει καὶ διὰ $\chi = -\tau$. Κατ' ἀκολουθίαν ἀληθεύει γενικῶς διὰ

$\chi = 360^{\circ}k \pm \tau$ ἢ εἰς ἀκτίνια διὰ $\chi = 2k\pi \pm \tau$.

Διὰ τὴν λύσιν τῆς ἐξισώσεως $\sigma\upsilon\nu\chi = \frac{\sqrt{2}}{2}$ ἐνθυμούμεθα ὅτι $\frac{\sqrt{2}}{2} = \sigma\upsilon\nu 45^{\circ}$ καὶ ἐννοοῦμεν ὅτι ἡ ἐξίσωσις εἶναι ἰσοδύναμος πρὸς τὴν $\sigma\upsilon\nu\chi = \sigma\upsilon\nu 45^{\circ} = \sigma\upsilon\nu \frac{\pi}{4}$. Ἀληθεύει δὲ διὰ

$\chi = 360^{\circ}k \pm 45^{\circ}$ ἢ εἰς ἀκτίνια διὰ $\chi = 2k\pi \pm \frac{\pi}{4}$.

Διὰ τὴν λύσιν δὲ τῆς ἐξίσωσιν $\sigma\upsilon\nu\chi = 0,94832$, εὐρίσκομεν μὲ τὴν βοήθειαν τῶν πινάκων ὅτι $0,94832 = \sigma\upsilon\nu(18^{\circ}30')$.

Ἐπομένως ἡ ἐξίσωσις γίνεται $\sigma\upsilon\nu\chi = \sigma\upsilon\nu(18^{\circ}30')$ καὶ ἀληθεύει διὰ $\chi = 360^{\circ}k \pm (18^{\circ}30')$.

γ') Ἡ ἐξίσωσις $\epsilon\phi\chi = \epsilon\phi\tau$ ἀληθεύει προφανῶς διὰ $\chi = \tau$ καὶ γενικῶς διὰ $\chi = 360^{\circ}k + \tau$. Ἐπειδὴ δὲ $\epsilon\phi(180^{\circ} + \tau) = \epsilon\phi\tau$, ἡ ἐξίσωσις γίνεται $\epsilon\phi\chi = \epsilon\phi(180^{\circ} + \tau)$ καὶ ἀληθεύει γενικῶς διὰ $\chi = 360^{\circ}k + 180^{\circ} + \tau = 2 \cdot 180^{\circ}k + 180^{\circ} + \tau = 180^{\circ}(2k + 1) + \tau$. Ἐπειδὴ δὲ καὶ $\chi = 360^{\circ}k + \tau = 180^{\circ} \cdot 2k + \tau$, δυνάμεθα νὰ συμπτύξωμεν τοὺς δύο τύπους εἰς τὸν $\chi = 180^{\circ}\lambda + \tau$ ἢ εἰς ἀκτίνια $\chi = \lambda\pi + \tau$, ἂν λ εἶναι 0 ἢ τυχὼν ἀκέραιος ἀριθμός.

Ἡ ἐξίσωσις $\epsilon\phi\chi = 1 = \epsilon\phi 45^{\circ}$ ἀληθεύει διὰ

$\chi = 180^{\circ}\lambda + 45^{\circ}$ ἢ διὰ $\chi = \lambda\pi + \frac{\pi}{4}$.

Διὰ νὰ λύσωμεν τὴν ἐξίσωσιν $\epsilon\phi\chi = 2,56064$, εὐρίσκομεν πρῶτον ἀπὸ τοὺς πίνακας ὅτι $2,56064 = \epsilon\phi(68^{\circ}40'5'')$.

Ἡ ἐξίσωσις λοιπὸν γίνεται $\epsilon\phi\chi = \epsilon\phi(68^{\circ}40'5'')$ καὶ ἀληθεύει διὰ $\chi = 180^{\circ}\lambda + 68^{\circ}40'5''$.

δ') Ἡ ἐξίσωσις $\epsilon\phi\chi = \sigma\phi\tau$ εἶναι ἰσοδύναμος πρὸς τὴν $\frac{1}{\epsilon\phi\chi} = \frac{1}{\epsilon\phi\tau}$ ἢ $\epsilon\phi\chi = \epsilon\phi\tau$ καὶ ἔχει τὰς ρίζας αὐτῆς.

Ἀνακεφαλαίωσις

α') Ἡ ἐξίσωσις $\eta\mu\chi = \eta\mu\tau$ ἀληθεύει διὰ

$$\chi = 360^{\circ}k + \tau \text{ καὶ διὰ } \chi = 360^{\circ}k + 180^{\circ} - \tau.$$

$$\text{ἢ διὰ } \chi = 2k\pi + \tau \text{ καὶ διὰ } \chi = (2k + 1)\pi - \tau.$$

β') Ἡ ἐξίσωσις $\sigma\upsilon\nu\chi = \sigma\upsilon\nu\tau$ ἀληθεύει διὰ

$$\chi = 360^{\circ}k \pm \tau \text{ ἢ εἰς ἄκτίνια διὰ } \chi = 2k\pi \pm \tau.$$

γ') Ἡ ἐξίσωσις $\epsilon\phi\chi = \epsilon\phi\tau$ ἀληθεύει διὰ

$$\chi = 180^{\circ}\lambda + \tau \text{ ἢ εἰς ἄκτίνια διὰ } \chi = \lambda\pi + \tau.$$

δ') Ἡ ἐξίσωσις $\sigma\phi\chi = \sigma\phi\tau$ ἀληθεύει διὰ

$$\chi = 180^{\circ}\lambda + \tau \text{ ἢ εἰς ἄκτίνια διὰ } \chi = \lambda\pi + \tau.$$

Ἀσκήσεις

403. Νὰ λυθῶσιν αἱ ἐξισώσεις:

$$\eta\mu\chi = \eta\mu 23^{\circ}, \sigma\upsilon\nu\chi = \sigma\upsilon\nu 15^{\circ}, \epsilon\phi\chi = \epsilon\phi 54^{\circ}, \sigma\phi\chi = \sigma\phi(37^{\circ}20').$$

404. Νὰ λυθῶσιν αἱ ἐξισώσεις:

$$\eta\mu\chi = \eta\mu \frac{3\pi}{8}, \sigma\upsilon\nu\chi = \sigma\upsilon\nu \frac{\pi}{5}, \epsilon\phi\chi = \epsilon\phi \frac{7\pi}{12}, \sigma\phi\chi = \sigma\phi \frac{4\pi}{9}.$$

405. Νὰ λυθῶσιν αἱ ἐξισώσεις:

$$\eta\mu\chi = \frac{\sqrt{3}}{2}, \sigma\upsilon\nu\chi = \frac{1}{2}, \epsilon\phi\chi = -1, \sigma\phi\chi = 0.$$

406. Νὰ λυθῶσιν αἱ ἐξισώσεις:

$$\eta\mu\chi = 0,75, \sigma\upsilon\nu\chi = 0,825, \epsilon\phi\chi = 1,125, \sigma\phi\chi = 0,895.$$

407. Νὰ λυθῶσιν αἱ ἐξισώσεις:

$$\sigma\upsilon\nu\chi = \sigma\upsilon\nu\left(\frac{\chi}{2} - \pi\right), \epsilon\phi\left(\frac{\chi}{3} - \frac{3\pi}{8}\right) = \epsilon\phi 2\chi.$$

408. Νὰ λυθῶσιν αἱ ἐξισώσεις:

$$\sigma\phi\left(\frac{2\chi}{5} + 30^{\circ}\right) = \sigma\phi\left(\frac{\chi}{3} + 30^{\circ}\right), \eta\mu(2\chi + 50^{\circ}) = \eta\mu(\chi + 25^{\circ}).$$

133. Λύσεις τριγωνομετρικῶν ἐξισώσεων ἀλγεβρικής μορφῆς πρὸς ἓνα τριγωνομετρικὸν ἀριθμὸν ἀγνώστου τόξου ἢ γωνίας. Ἐστω ὡς παράδειγμα ἡ ἐξίσωσις :

$$2\sigma\upsilon\nu\chi + 3 = \frac{\sigma\upsilon\nu\chi}{2} + \frac{15}{4}.$$

Ἄν λύσωμεν αὐτὴν πρὸς $\sigma\upsilon\nu\chi$, εὐρίσκομεν τὴν ἰσοδύναμον ἐξίσωσιν $\sigma\upsilon\nu\chi = \frac{1}{2} = \sigma\upsilon\nu 60^\circ$. Αὕτη δὲ ἀληθεύει διὰ

$$\chi = 360^\circ k \pm 60^\circ \text{ ἢ εἰς ἀκτίνια διὰ } \chi = 2k\pi \pm \frac{\pi}{3}.$$

Ἐστω ἀκόμη ἡ ἐξίσωσις $\acute{\epsilon}\phi^2\chi - (1 + \sqrt{3})\acute{\epsilon}\phi\chi + \sqrt{3} = 0$. Ἄν λύσωμεν αὐτὴν πρὸς τὴν $\acute{\epsilon}\phi\chi$, εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\acute{\epsilon}\phi\chi = \frac{1 + \sqrt{3} \pm \sqrt{(1 + \sqrt{3})^2 - 4\sqrt{3}}}{2} = \frac{1 + \sqrt{3} \pm (1 - \sqrt{3})}{2} = \begin{cases} 1 \\ \sqrt{3} \end{cases}$$

Τὸ ζήτημα λοιπὸν ἀνάγεται εἰς τὴν λύσιν τῶν ἐπλῶν ἐξισώσεων :

$$\acute{\epsilon}\phi\chi = 1 \text{ καὶ } \acute{\epsilon}\phi\chi = \sqrt{3} \text{ ἢ } \acute{\epsilon}\phi\chi = \acute{\epsilon}\phi \frac{\pi}{4} \text{ καὶ } \acute{\epsilon}\phi\chi = \acute{\epsilon}\phi \frac{\pi}{3}.$$

Ἐκ τούτων δὲ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\chi = \lambda\pi + \frac{\pi}{4} \text{ καὶ } \chi = \lambda\pi + \frac{\pi}{3}.$$

Ἀπὸ τὰ παραδείγματα ταῦτα βλέπομεν ὅτι ἡ λύσις τῶν τριγωνομετρικῶν ἐξισώσεων μὲ ἓνα τριγωνομετρικὸν ἀριθμὸν τοῦ ἀγνώστου, αἱ ὁποῖαι ἔχουσιν ἀλγεβρικήν μορφήν πρὸς αὐτόν, ἀνάγεται εἰς τὴν λύσιν ἐπλῶν ἐξισώσεων.

Ἀσκήσεις

409. Νὰ λυθῶσιν αἱ ἐξισώσεις:

$$10\sigma\upsilon\nu\chi - 1 = 6\sigma\upsilon\nu\chi + 1, \quad 2\sigma\upsilon\nu^2\chi - 3\sigma\upsilon\nu\chi + 1 = 0.$$

410. Νὰ λυθῶσιν αἱ ἐξισώσεις:

$$3\acute{\eta}\mu\chi + 2 = 7\acute{\eta}\mu\chi - 2, \quad \acute{\eta}\mu^2\chi - \frac{3\acute{\eta}\mu\chi}{2} - \frac{1}{2} = 0.$$

411. Νὰ λυθῶσιν αἱ ἐξισώσεις:

$$(\acute{\epsilon}\phi\chi - 1)^2 - \acute{\epsilon}\phi^2\chi = -3, \quad \acute{\epsilon}\phi^2\chi - 3\acute{\epsilon}\phi\chi = \sqrt{3}(\acute{\epsilon}\phi\chi - 3).$$

412. Νὰ λυθῶσιν αἱ ἐξισώσεις:

$$\sigma\phi\chi (\sigma\phi\chi - 3) + 1 = 5 (\sigma\phi\chi - 3), \quad \acute{\epsilon}\phi\chi + \frac{3\acute{\epsilon}\phi\chi - 1}{5} = 1 - \frac{5\acute{\epsilon}\phi\chi - 16}{3}.$$

413. Νά λυθῶσιν αἱ ἐξισώσεις:

$$(2\sigma\chi - 3)^2 - 8\sigma\chi = 0, \quad \frac{1}{\eta\mu^2\chi} - \frac{2}{\eta\mu\chi} + 1 = 0.$$

134. Λύσεις τριγωνομετρικῶν ἐξισώσεων μορφῆς διαφόρου τῶν προηγουμένων. Ἡ λύσις τῶν τοιούτων ἐξισώσεων δὲν δύναται νὰ ὑπαχθῇ εἰς γενικὸν κανόνα ἕνεκα τῆς μεγάλης ποικιλίας αὐτῶν. Θὰ περιορισθῶμεν λοιπὸν εἰς μερικά παραδείγματα ἀπὸ τὰ ἀπλούστερα.

Παράδειγμα Ιον. Νά λυθῇ ἡ ἐξίσωσις $\eta\mu\chi - \sigma\chi = 0$.

Λύσις. α' τρόπος. Αὕτη εἶναι ἰσοδύναμος πρὸς τὴν

$$\eta\mu\chi = \sigma\chi \quad \eta \quad \sigma\chi\left(\frac{\pi}{2} - \chi\right) = \sigma\chi.$$

Ἐπομένως (§ 132) ἀληθεύει διὰ $\chi = 2k\pi \pm \left(\frac{\pi}{2} - \chi\right)$. Ἐκ τούτων δὲ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\chi = 2k\pi + \frac{\pi}{2} - \chi \quad \text{καὶ} \quad \chi = 2k\pi - \frac{\pi}{2} + \chi.$$

Ἐκ τῆς α' τούτων προκύπτει $\chi = k\pi + \frac{\pi}{4}$ (1). Ἐκ δὲ τῆς β' προκύπτει $0 = 2k\pi - \frac{\pi}{2}$, ἥτις ἀληθεύει διὰ $k = \frac{1}{4}$, ὅπερ ἄτοπον, διότι ὁ k μόνον ἀκεραίας τιμὰς πρέπει νὰ λαμβάνῃ. Ὡστε ἡ δοθεῖσα ἐξίσωσις ἀληθεύει μόνον διὰ πᾶσαν τιμὴν τοῦ χ παρεχομένην ὑπὸ τῆς (1).

β' τρόπος. Γνωρίζομεν ὅτι : $\eta\mu\chi - \sigma\chi = \eta\mu\chi - \eta\mu\left(\frac{\pi}{2} - \chi\right) = 2\eta\mu\left(\chi - \frac{\pi}{4}\right)\sigma\chi\frac{\pi}{4} = \sqrt{2}\eta\mu\left(\chi - \frac{\pi}{4}\right)$. Ἐπομένως ἡ ἐξίσωσις γίνεταί $\eta\mu\left(\chi - \frac{\pi}{4}\right) = 0 = \eta\mu 0$. Ἀληθεύει δὲ (§ 132 α') διὰ $\chi - \frac{\pi}{4} = \lambda\pi$, ὅθεν $\chi = \lambda\pi + \frac{\pi}{4}$.

γ' τρόπος. Παρατηροῦμεν πρῶτον ὅτι, ἂν ᾖτο $\sigma\chi = 0$, θὰ ᾖτο καὶ $\eta\mu\chi = 0$. Αἱ δύο ὁμῶς αὐταὶ ἐξισώσεις δὲν συναληθεύουσι διὰ τὰς αὐτὰς τιμὰς τοῦ χ . Διότι τόξα, διὰ τὰ ὅποια εἶναι $\sigma\chi = 0$, εἶναι τὰ λήγοντα εἰς τὰ σημεῖα Β καὶ Β' τῆς περιφερείας. Διὰ ταῦτα δὲ εἶναι $\eta\mu\chi = \pm 1$. Εἶναι λοιπὸν $\sigma\chi \neq 0$, ἡ δὲ δοθεῖσα ἐξίσω-

σις είναι ισοδύναμος πρὸς τὴν $\frac{\eta\mu\chi}{\sigma\upsilon\nu\chi} = 1$ ἢ $\epsilon\phi\chi = 1 = \epsilon\phi\frac{\pi}{4}$. Ἐπομένως (§ 132 γ'), ἀληθεύει διὰ $\chi = \lambda\pi + \frac{\pi}{4}$.

Παράδειγμα 2ον. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις $\eta\mu\chi = \sigma\upsilon\nu 2\chi$.

Λύσις. α' τρόπος. Αὕτη εἶναι ισοδύναμος πρὸς τὴν $\sigma\upsilon\nu\left(\frac{\pi}{2} - \chi\right) = \sigma\upsilon\nu 2\chi$ καὶ ἀληθεύει διὰ $\frac{\pi}{2} - \chi = 2k\pi \pm 2\chi$.

Ἐκ τούτων δὲ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\chi = \frac{\pi}{6} - \frac{2k\pi}{3} = \frac{(1-4k)\pi}{6} \quad \text{καὶ} \quad \chi = 2k\pi - \frac{\pi}{2}.$$

β' τρόπος. Γνωρίζομεν (§ 103) ὅτι $\sigma\upsilon\nu 2\chi = 1 - 2\eta\mu^2\chi$. Ἐπομένως ἡ ἐξίσωσις γίνεταί $2\eta\mu^2\chi + \eta\mu\chi - 1 = 0$. Αὕτη δὲ ἀληθεύει, ἂν $\eta\mu\chi = -1 = \eta\mu\frac{3\pi}{2}$ καὶ ἂν $\eta\mu\chi = \frac{1}{2} = \eta\mu\frac{\pi}{6}$.

Οὕτω τὸ ζήτημα ἀνάγεται εἰς τὴν λύσιν τῶν δύο τελευταίων ἀπλῆς μορφῆς ἐξισώσεων.

Παράδειγμα 3ον. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις $\epsilon\phi\chi = \sigma\phi\left(\frac{\chi}{2} + \frac{\pi}{4}\right)$

Λύσις. Παρατηροῦμεν ὅτι $\left(\frac{\pi}{4} - \frac{\chi}{2}\right) + \left(\frac{\chi}{2} + \frac{\pi}{4}\right) = \frac{\pi}{2}$ καὶ ἐννοοῦμεν ὅτι $\sigma\phi\left(\frac{\chi}{2} + \frac{\pi}{4}\right) = \epsilon\phi\left(\frac{\pi}{4} - \frac{\chi}{2}\right)$. Ἡ ἐξίσωσις λοιπὸν γίνεταί $\epsilon\phi\chi = \epsilon\phi\left(\frac{\pi}{4} - \frac{\chi}{2}\right)$. Αὕτη δὲ ἀληθεύει, ἂν

$$\chi = \lambda\pi + \frac{\pi}{4} - \frac{\chi}{2}, \quad \text{ὅθεν} \quad \chi = \frac{(4\lambda + 1)\pi}{6}.$$

Παράδειγμα 4ον. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις $2\eta\mu^2\chi - \sigma\upsilon\nu^2\chi = 2$

Λύσις. Ἐπειδὴ $\eta\mu^2\chi = 1 - \sigma\upsilon\nu^2\chi$, ἡ ἐξίσωσις γίνεταί :

$$2(1 - \sigma\upsilon\nu^2\chi) - \sigma\upsilon\nu^2\chi = 2 \quad \text{ἢ} \quad \sigma\upsilon\nu^2\chi = 0.$$

Αὕτη δὲ ἀληθεύει, ἂν $\sigma\upsilon\nu\chi = 0 = \sigma\upsilon\nu\frac{\pi}{2}$ καὶ ἐπομένως

$$\chi = 2k\pi \pm \frac{\pi}{2} = \frac{(4k \pm 1)\pi}{2}.$$

Παράδειγμα 5ον. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις :

$$4\sigma\upsilon\nu\chi - 8\sigma\upsilon\nu\left(\frac{\chi}{2}\right) + 6 = 0.$$

Λύσεις. Ἐπειδὴ $\text{συν} \chi = 2\text{ουν}^2\left(\frac{\chi}{2}\right) - 1$, ἡ ἐξίσωσις γίνεται :

$$4\text{ουν}^2\left(\frac{\chi}{2}\right) - 4\text{ουν}\left(\frac{\chi}{2}\right) + 1 = 0.$$

Αὕτη δὲ ἀληθεύει διὰ $\text{ουν} \frac{\chi}{2} = \frac{1}{2} = \text{ουν} \frac{\pi}{3}$ καὶ ἑπομένως :

$$\frac{\chi}{2} = 2k\pi \pm \frac{\pi}{3} = \frac{(6k \pm 1)\pi}{3}, \text{ ὅθεν } \chi = \frac{(6k \pm 1)2\pi}{3}.$$

Ἀπὸ τὰ παραδείγματα ταῦτα βλέπομεν ὅτι καὶ τῶν τοιούτων ἐξισώσεων ἡ λύσις ἀνάγεται εἰς τὴν λύσιν τῶν ἐξισώσεων ἑπλῆς μορφῆς. Ἡ ἀναγωγή αὕτη ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἐφαρμογῆς γνωστών καὶ καταλλήλων ἐκάστοτε σχέσεων μεταξὺ τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν διαφόρων τόξων.

Ἀσκήσεις

414. Νὰ λυθῶσιν αἱ ἐξισώσεις :

$$\eta\mu \frac{\chi}{2} = \text{συν} \chi, \quad \eta\mu \chi = \text{ουν} \frac{\chi}{3}, \quad \epsilon\phi \chi = \sigma\phi \frac{\chi}{4}.$$

415. Νὰ λυθῶσιν αἱ ἐξισώσεις :

$$\eta\mu^2 \chi - \text{ουν}^2 \chi = 0, \quad 2\text{ουν} \chi - 3\eta\mu^2 \chi = -2.$$

416. Νὰ λυθῶσιν αἱ ἐξισώσεις : $3\eta\mu^2 \chi - \text{ουν}^2 \chi = 1$, $\text{ουν} 2\chi - \text{ουν}^2 \chi = 0$.

417. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις $\frac{3\eta\mu \chi - \text{ουν} \chi}{\eta\mu \chi + \text{ουν} \chi} = 1$.

418. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις $\epsilon\phi(\chi + 60^\circ) + \sigma\phi(60^\circ - 3\chi) = 0$.

135. Μία κλασσικὴ τριγωνομετρικὴ ἐξίσωσις. Ὑπάρχουσι τριγωνομετρικαὶ ἐξισώσεις, αἱ ὁποῖαι λύνονται μὲ ἐιδικοὺς τρόπους ἐξαρτωμένους ἀπὸ τὴν μορφήν ἐκάστης. Ἀπὸ αὐτὰς ἐπλούστεραι καὶ συνθητέστερον ἀπαντῶμεν εἶναι αἱ ἔχουσαι ἢ λαμβάνουσαι μίαν τῶν μορφῶν $\alpha\eta\mu \chi \pm \beta\text{ουν} \chi = \gamma$.

Ταύτας λύομεν ὡς ἑξῆς : Διαίροῦμεν τὰ μέλη αὐτῶν διὰ α καὶ εὐρίσκομεν τὰς ἀντιστοίχους ἰσοδυνάμους ἐξισώσεις :

$$\eta\mu \chi \pm \frac{\beta}{\alpha} \text{ουν} \chi = \frac{\gamma}{\alpha}.$$

Ἄν δὲ θέσωμεν $\frac{\beta}{\alpha} = \epsilon\phi \omega$ καὶ $\frac{\gamma}{\alpha} = \eta\mu \omega$ (ω βοηθητικὸς ἄγνωστος), εὐρίσκομεν τὴν ἐξίσωσιν :

$$\eta\mu\chi \pm \frac{\eta\mu\omega}{\sigma\upsilon\nu\omega} \cdot \sigma\upsilon\nu\chi = \frac{\gamma}{\alpha}.$$

Ἐκ ταύτης δὲ εὐρίσκομεν :

$$\eta\mu\chi\sigma\upsilon\nu\omega \pm \eta\mu\omega\sigma\upsilon\nu\chi = \frac{\gamma}{\alpha}\sigma\upsilon\nu\omega, \quad \eta\eta\mu(\chi \pm \omega) = \frac{\gamma}{\alpha}\sigma\upsilon\nu\omega \quad (1).$$

*Αν δὲ ἐκ τῆς ἐξισώσεως ἐφω = $\frac{\beta}{\alpha}$ εὐρωμεν μίαν τιμὴν τοῦ ω , δυνάμεθα νὰ λύσωμεν τὰς (1) πρὸς ἄγνωστον τόξον $(\chi \pm \omega)$.

Π.χ. ἡ ἐξίσωσις $3\eta\mu\chi + \sqrt{3}\sigma\upsilon\nu\chi = 3$ εἶναι ἰσοδύναμος πρὸς τὴν

$$\eta\mu\chi + \frac{\sqrt{3}}{3} \cdot \sigma\upsilon\nu\chi = 1.$$

Ἐπειδὴ δὲ $\frac{\sqrt{3}}{3} = \epsilon\phi \frac{\pi}{6}$, αὕτη γίνεται κατὰ σειρὰν :

$$\eta\mu\chi + \frac{\eta\mu \frac{\pi}{6}}{\sigma\upsilon\nu \frac{\pi}{6}} \sigma\upsilon\nu\chi = 1, \quad \eta\mu\chi\sigma\upsilon\nu \frac{\pi}{6} + \eta\mu \frac{\pi}{6} \sigma\upsilon\nu\chi = \sigma\upsilon\nu \frac{\pi}{6}$$

$$\eta\mu\left(\chi + \frac{\pi}{6}\right) = \eta\mu \frac{\pi}{6}.$$

Ἐκ ταύτης δὲ εὐρίσκομεν ὅτι :

$$\chi + \frac{\pi}{6} = 2k\pi + \frac{\pi}{3} \quad \text{καὶ} \quad \chi + \frac{\pi}{6} = (2k + 1)\pi - \frac{\pi}{3} \quad \text{κτλ.}$$

* Ἀ σ κ ῆ σ ε ι ς

$$419. \text{ Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις } \sqrt{3}\eta\mu\chi + \sigma\upsilon\nu\chi - 1 = 0.$$

$$420. \text{ Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις } \eta\mu\chi - \sigma\upsilon\nu\chi = \frac{\sqrt{2}}{2}.$$

$$421. \text{ Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις } \sigma\upsilon\nu 3\chi + \eta\mu 3\chi = \frac{\sqrt{2}}{2}.$$

$$422. \text{ Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις } \frac{\sqrt{2}}{\sigma\upsilon\nu\chi} - 1 = \epsilon\phi\chi.$$

$$423. \text{ Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις } 4\eta\mu\chi + 5\sigma\upsilon\nu\chi = 6.$$

2. ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

136. Π ρ ο β λ η μ α Ι. Τὸ ἡμίτονον τῆς μιᾶς ὀξείας γωνίας

ένος ὀρθογωνίου τριγώνου εἶναι διπλάσιον τοῦ ἡμιτόνου τῆς ἄλλης. Νὰ εὑρεθῶσι τὰ μέτρα τῶν ὀξείων τούτων γωνιῶν.

Λύσις. Τὰ ζητούμενα μέτρα Β καὶ Γ πρέπει νὰ ταυτοποιῶσι τὰς δύο ἐξισώσεις : $B + \Gamma = 90^\circ$, $\eta\mu B = 2\eta\mu\Gamma$.

Τὸ ζήτημα λοιπὸν ἀνάγεται εἰς τὴν λύσιν τοῦ συστήματος τῶν δύο τούτων ἐξισώσεων. Πρὸς τοῦτο παρατηροῦμεν ὅτι ἕνεκα τῆς α' ἐξισώσεως εἶναι $\eta\mu\Gamma = \text{συν}B$. Ἡ δὲ β' ἐξίσωσις γίνεται $\eta\mu B = 2\text{συν}B$. Ἐπειδὴ δὲ $\text{συν}B \neq 0$, αὕτη εἶναι ἰσοδύναμος πρὸς τὴν ἐξίσωσιν $\epsilon\phi B = 2$. Τῇ βοηθείᾳ δὲ τῶν πινάκων εὐρίσκομεν ὅτι:

$$\epsilon\phi B = \epsilon\phi(63^\circ 26' 5'', 7).$$

Ἐκ ταύτης δὲ ἔπεται ὅτι $B = 180^\circ \lambda + 63^\circ 26' 5'', 7$. Ἐπειδὴ δὲ $0^\circ < B < 90^\circ$, πρέπει νὰ εἶναι $\lambda = 0$ καὶ ἐπομένως

$$B = 63^\circ 26' 5'', 7 \quad \text{καὶ} \quad \Gamma = 90^\circ - (63^\circ 26' 5'', 7) = 26^\circ 33' 54'', 3.$$

137. Πρόβλημα II. Νὰ εὑρεθῶσι δύο γωνίαι τριγώνου τῶν ὁποίων τὰ ἡμίτονα ἔχουσιν ἄθροισμα $\frac{\sqrt{2}+1}{2}$ καὶ διαφορὰν $\frac{\sqrt{2}-1}{2}$

Λύσις. Ἄν χ καὶ ψ εἶναι τὰ μέτρα τῶν ζητουμένων γωνιῶν, θὰ εἶναι:

$$\eta\mu\chi + \eta\mu\psi = \frac{\sqrt{2}+1}{2} \quad \text{καὶ} \quad \eta\mu\chi - \eta\mu\psi = \frac{\sqrt{2}-1}{2}.$$

Ἄν πρὸς στιγμὴν θεωρήσωμεν ὡς ἀγνώστους τὸ $\eta\mu\chi$ καὶ $\eta\mu\psi$, τὸ σύστημα τοῦτο ἔχει ἀλγεβρικὴν μορφήν πρὸς τοὺς ἀγνώστους τούτους. Κατὰ δὲ τὰ γνωστὰ ἐκ τῆς Ἀλγέβρας προσθέτομεν καὶ εἶτα ἀφαιροῦμεν ταύτας κατὰ μέλη. Οὕτως εὐρίσκομεν τὸ ἰσοδύναμον σύστημα:

$$2\eta\mu\chi = \sqrt{2}, \quad 2\eta\mu\psi = 1 \quad \text{ἢ} \quad \text{τὸ}$$

$$\eta\mu\chi = \frac{\sqrt{2}}{2} = \eta\mu \frac{\pi}{4}, \quad \eta\mu\psi = \frac{1}{2} = \eta\mu \frac{\pi}{6}$$

Ἡ πρώτη τούτων ἀληθεύει διὰ

$$\chi = 2k\pi + \frac{\pi}{4} \quad \text{καὶ} \quad \text{διὰ} \quad \chi = (2k+1)\pi - \frac{\pi}{4},$$

$$\text{ἢ} \quad \text{δὲ} \quad \beta' \quad \text{διὰ} \quad \psi = 2k'\pi + \frac{\pi}{6} \quad \text{καὶ} \quad \text{διὰ} \quad \psi = (2k'+1)\pi - \frac{\pi}{6}.$$

Συνδυάζοντες ἕκαστον τύπον διὰ τὸν χ μετ' ἕκαστον διὰ τὸν ψ εὐρίσκομεν τὰς ἀκολουθοῦντας γενικὰς λύσεις:

$$\left. \begin{aligned} \chi &= 2k\pi + \frac{\pi}{4} \\ \psi &= 2k'\pi + \frac{\pi}{6} \end{aligned} \right\} (1) \quad \left. \begin{aligned} \chi &= (2k+1)\pi - \frac{\pi}{4} \\ \psi &= 2k'\pi + \frac{\pi}{6} \end{aligned} \right\} (3)$$

$$\left. \begin{aligned} \chi &= 2k\pi + \frac{\pi}{4} \\ \psi &= (2k'+1)\pi - \frac{\pi}{6} \end{aligned} \right\} (2) \quad \left. \begin{aligned} \chi &= (2k+1)\pi - \frac{\pi}{4} \\ \psi &= (2k'+1)\pi - \frac{\pi}{6} \end{aligned} \right\} (4)$$

Ἐπειδὴ ὁμως χ καὶ ψ εἶναι μέτρα γωνιῶν τριγώνου, πρέπει νὰ εἶναι $\chi + \psi < \pi, \chi > 0, \psi > 0$.

Ἀπὸ τὸ ζεύγος (1) εὐρίσκομεν λοιπὸν δεκτὰς τιμὰς $\chi = \frac{\pi}{4}$, $\psi = \frac{\pi}{6}$ διὰ $k = k' = 0$. Ἀπὸ τὸ (2) οὐδεμίαν δεκτὴν, ἀπὸ τὸ (3) εὐρίσκομεν $\chi = \frac{3\pi}{4}$, $\psi = \frac{\pi}{6}$ καὶ ἀπὸ τὸ (4) οὐδεμίαν.

138. Τριγωνομετρικὰ συστήματα. Ἀπὸ τὰ προηγούμενα προβλήματα βλέπομεν ὅτι ὑπάρχουσιν προβλήματα, τῶν ὁποίων ἡ λύσις ἀνάγεται εἰς τὴν λύσιν συστημάτων μὲ μίαν τοῦλάχιστον τριγωνομετρικὴν ἐξίσωσιν. Τὰ τοιαῦτα συστήματα λέγονται τριγωνομετρικὰ συστήματα. Τὰ προηγούμενα λοιπὸν συστήματα (§ § 136, 137) εἶναι τριγωνομετρικὰ συστήματα. Ὡστε :

Τριγωνομετρικὸν σύστημα λέγεται πᾶν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἔχει μίαν τοῦλάχιστον τριγωνομετρικὴν ἐξίσωσιν.

Τὰ ἀπλούστερα καὶ συνθετέτερα τριγωνομετρικὰ συστήματα ἔχουσιν δύο ἐξισώσεις καὶ δύο ἀγνώστους. Ταῦτα διακρίνομεν εἰς δύο εἶδη.

Τὸ α' εἶδος περιέχει μόνον μίαν τριγωνομετρικὴν ἐξίσωσιν, ἡ δὲ ἄλλη εἶναι ἀλγεβρική. Τοιοῦτον π.χ. εἶναι τὸ σύστημα τῆς § 136.

Τὸ β' εἶδος περιέχει δύο τριγωνομετρικὰς ἐξισώσεις ὅπως τὸ σύστημα τῆς § 137.

139. Λύσις τριγωνομετρικοῦ συστήματος δύο ἐξισώσεων μὲ δύο ἀγνώστους. Διὰ τὴν λύσιν τοιοῦτου συστήματος δυνάμεθα νὰ ἀπαλείψωμεν τὸν ἓνα ἀγνώστον διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἀντικατάστασεως (§ 136) ἢ τῆς προσθέσεως (§ 137). Συνθετέτερον ὁμως λύομεν τὰ τοιαῦτα συστήματα μὲ εἰδικὰ τεχνάσματα τὰ ὁποῖα, ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν μορφήν τῶν συστημάτων. Ὡς παραδείγματα ἔστωσαν τὰ ἀκόλουθα:

Παράδειγμα 1ον. Νά λυθῇ τὸ σύστημα :

$$\chi - \psi = 15^\circ, \quad \eta\mu\chi + \eta\mu\psi = \frac{\sqrt{2}+1}{2}.$$

Λύσις. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς α' ἐξισώσεως γνωρίζομεν τὴν διαφορὰν τῶν ἀγνώστων, θὰ προσπαθήσωμεν νὰ εὕρωμεν τὸ ἄθροισμα αὐτῶν ἐκ τῆς β' ἐξισώσεως. Πρὸς τοῦτο ἐνθυμούμεθα ὅτι:

$$\eta\mu\chi + \eta\mu\psi = 2\eta\mu \frac{\chi + \psi}{2} \sin \frac{\chi - \psi}{2}.$$

Ἡ β' λοιπὸν ἐξίσωσις γίνεται:

$$2\eta\mu \frac{\chi + \psi}{2} \sin (7^\circ 30') = \frac{\sqrt{2}+1}{2}$$

$$\text{ὅθεν:} \quad \eta\mu \frac{\chi + \psi}{2} = \frac{2,4142}{4 \sin (7^\circ 30')}.$$

Ἐκ ταύτης εὐρίσκομεν ὅτι $\log \eta\mu \frac{\chi + \psi}{2} = \bar{1},78445$ καὶ ἐκ ταύτης

$$\eta\mu \left(\frac{\chi + \psi}{2} \right) = \eta\mu (37^\circ 30').$$

Αὕτη δὲ ἀληθεύει, ἂν $\frac{\chi + \psi}{2} = 360^\circ k + (37^\circ 30')$ καὶ ἂν

$$\frac{\chi + \psi}{2} = 360^\circ k + 180^\circ - (37^\circ 30') = 360^\circ k + 142^\circ 30'.$$

Ἄρα $\chi + \psi = 720^\circ k + 75^\circ$ καὶ $\chi + \psi = 720^\circ k + 285^\circ$.

Οὕτως ἀγόμεθα εἰς τὴν λύσιν τῶν δύο ἀλγεβρικῶν συστημάτων:

$$\begin{array}{l|l} \chi - \psi = 15^\circ & \chi - \psi = 15^\circ \\ \chi + \psi = 720^\circ k + 75^\circ & \chi + \psi = 720^\circ k + 285^\circ \end{array}$$

$$\text{Ἐκ τοῦ α' τούτων εὐρίσκομεν:} \quad \begin{array}{l} \chi = 360^\circ k + 45^\circ \\ \psi = 360^\circ k + 30^\circ \end{array} \quad (1)$$

$$\text{Ἐκ δὲ τοῦ β' εὐρίσκομεν:} \quad \begin{array}{l} \chi = 360^\circ k + 150^\circ \\ \psi = 360^\circ k + 135^\circ \end{array} \quad (2)$$

Οὕτω διὰ $k = 0$ ἐκ μὲν τῶν (1) εὐρίσκομεν $\chi = 45^\circ$, $\psi = 30^\circ$, ἐκ δὲ τῶν (2) εὐρίσκομεν $\chi = 150^\circ$, $\psi = 135^\circ$ κ.τ.λ.

Παράδειγμα 2ον. Νά λυθῇ τὸ σύστημα :

$$\chi + \psi = 90^\circ, \quad \eta\mu\chi \cdot \eta\mu\psi = \frac{\sqrt{3}}{4}.$$

Λύσις. Θὰ προσπαθήσωμεν νὰ εὕρωμεν τὴν διαφορὰν $\chi - \psi$ ἀπὸ τὴν β' ἐξίσωσιν. Πρὸς τοῦτο πολλαπλασιάζομεν τὰ μέλη αὐτῆς

ἐπὶ 2 καὶ εὐρίσκομεν τὴν ἰσοδύναμον ἐξίσωσιν $2\eta\mu\chi\eta\mu\psi = \frac{\sqrt{3}}{2}$ (1)

Ἐπειδὴ δὲ $2\eta\mu\chi\eta\mu\psi = \sin(\chi - \psi) - \sin(\chi + \psi)$ ἡ ἔνεκα τῆς α' $2\eta\mu\chi\eta\mu\psi = \sin(\chi - \psi)$, ἡ (1) γίνεται :

$$\sin(\chi - \psi) = \frac{\sqrt{3}}{2} = \sin 30^\circ.$$

Ἐκ ταύτης εὐρίσκομεν ὅτι $\chi - \psi = 360^\circ k \pm 30^\circ$. Οὕτως ἀγόμεθα εἰς τὴν λύσιν τῶν ἀλγεβρικῶν συστημάτων.

$$\chi + \psi = 90^\circ, \quad \chi - \psi = 360^\circ k + 40^\circ \text{ καὶ}$$

$$\chi + \psi = 90^\circ, \quad \chi - \psi = 360^\circ k - 30^\circ.$$

Ἐκ τοῦ α' τούτων εὐρίσκομεν.

$$\chi = 180^\circ k + 60^\circ, \quad \psi = -180^\circ k + 30^\circ$$

Ἐκ δὲ τοῦ β' εὐρίσκομεν $\chi = 180^\circ k + 30^\circ, \psi = -180^\circ k + 60^\circ$.

Οὕτω διὰ $k = 0$ ἐκ τῆς α' λύσεως εὐρίσκομεν $\chi = 60^\circ, \psi = 30^\circ$
ἐκ τῆς β', $\chi = 30^\circ, \psi = 60^\circ$. Διὰ $k = 1$ ἐκ τῆς α' εὐρίσκομεν $\chi = 240^\circ$,
 $\psi = -150^\circ$ καὶ ἐκ τῆς β', $\chi = 210^\circ, \psi = -120^\circ$ κ.τ.λ.

Π α ρ á δ ε ι γ μ α 3 ο ν . Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα :

$$\epsilon\phi\chi + \epsilon\phi\psi = 1 + \sqrt{3}, \quad \epsilon\phi\chi \cdot \epsilon\phi\psi = \sqrt{3}.$$

Λ ύ σ ι ς . Ἄν πρὸς στιγμὴν θεωρήσωμεν ὡς ἀγνώστους τὴν $\epsilon\phi\chi$ καὶ $\epsilon\phi\psi$, οὗτοι εἶναι ρίζαι τῆς ἐξισώσεως.

$$k^2 - (1 + \sqrt{3})k + \sqrt{3} = 0$$

$$\text{Λύοντες ταύτην εὐρίσκομεν : } k = \frac{(1 + \sqrt{3}) \pm (\sqrt{3} - 1)}{2} = \begin{matrix} \swarrow \sqrt{3} \\ \searrow 1 \end{matrix}$$

Οὕτως ἀγόμεθα εἰς τὴν λύσιν τῶν συστημάτων:

$$\epsilon\phi\chi = \sqrt{3} = \epsilon\phi \frac{\pi}{3}, \quad \epsilon\phi\psi = 1 = \epsilon\phi \frac{\pi}{4} \text{ καὶ}$$

$$\epsilon\phi\chi = 1 = \epsilon\phi \frac{\pi}{4}, \quad \epsilon\phi\psi = \sqrt{3} = \epsilon\phi \frac{\pi}{3}$$

Λύοντες τὸ α' εὐρίσκομεν $\chi = \lambda\pi + \frac{\pi}{3}, \psi = \lambda\pi + \frac{\pi}{4}$, ἐκ δὲ τοῦ β' τάνάπαλιν $\chi = \lambda\pi + \frac{\pi}{4}, \psi = \lambda\pi + \frac{\pi}{3}$.

Οὕτω διὰ $\lambda = 0$ εἶναι $\chi = \frac{\pi}{3}, \psi = \frac{\pi}{4}$ ἢ τάνάπαλιν $\chi = \frac{\pi}{4}$

$\psi = \frac{\pi}{3}$. Διὰ $\lambda = 1$ εἶναι $\chi = \frac{4\pi}{3}$, $\psi = \frac{5\pi}{4}$ καὶ τάνάπαλιν

$\chi = \frac{5\pi}{4}$, $\psi = \frac{4\pi}{3}$ κ.τ.λ.

Παράδειγμα 4ον. Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα :

$$\eta\mu^2\chi + \epsilon\varphi^2\psi = \frac{3}{2}, \quad \eta\mu\chi\epsilon\varphi\psi = \frac{\sqrt{2}}{2}.$$

Λύσις. Διπλασιάζοντες τὰ μέλη τῆς β' καὶ προσθέτοντες ἔπειτα κατὰ μέλη μὲ τὴν α' εὐρίσκομεν τὴν ἐξίσωσιν :

$(\eta\mu\chi + \epsilon\varphi\psi)^2 = \frac{3+2\sqrt{2}}{2} = \frac{(1+\sqrt{2})^2}{2}$. Δι' ἀφαιρέσεως δὲ τῶν ἰδίων ἐξισώσεων κατὰ μέλη εὐρίσκομεν τὴν ἐξίσωσιν :

$(\eta\mu\chi - \epsilon\varphi\psi)^2 = \frac{3-2\sqrt{2}}{2} = \frac{(1-\sqrt{2})^2}{2}$. Ἐκ τούτων εὐρίσκομεν

$$(\eta\mu\chi + \epsilon\varphi\psi) = \pm \frac{1+\sqrt{2}}{\sqrt{2}} \quad \text{καὶ} \quad \eta\mu\chi - \epsilon\varphi\psi = \pm \frac{1-\sqrt{2}}{\sqrt{2}}.$$

Οὕτω δὲ τὸ ζήτημα ἀνάγεται εἰς τὴν λύσιν τῶν ἀκολουθῶν συστημάτων :

$$\left. \begin{aligned} \eta\mu\chi + \epsilon\varphi\chi &= \frac{1+\sqrt{2}}{\sqrt{2}} \\ \eta\mu\chi - \epsilon\varphi\psi &= \frac{1-\sqrt{2}}{\sqrt{2}} \end{aligned} \right\} \quad \left. \begin{aligned} \eta\mu\chi + \epsilon\varphi\psi &= -\frac{1+\sqrt{2}}{\sqrt{2}} \\ \eta\mu\chi - \epsilon\varphi\psi &= \frac{1-\sqrt{2}}{\sqrt{2}} \end{aligned} \right\}$$

$$\left. \begin{aligned} \eta\mu\chi + \epsilon\varphi\psi &= \frac{1+\sqrt{2}}{\sqrt{2}} \\ \eta\mu\chi - \epsilon\varphi\psi &= -\frac{1-\sqrt{2}}{\sqrt{2}} \end{aligned} \right\} \quad \left. \begin{aligned} \eta\mu\chi + \epsilon\varphi\psi &= -\frac{1+\sqrt{2}}{\sqrt{2}} \\ \eta\mu\chi - \epsilon\varphi\psi &= -\frac{1-\sqrt{2}}{\sqrt{2}} \end{aligned} \right\}$$

Ἐκ τοῦ α' τούτων εὐρίσκομεν $2\eta\mu\chi = \frac{2}{\sqrt{2}} = \sqrt{2}$ καὶ $2\epsilon\varphi\psi = 2$

Ἐκ τούτων δὲ ἔπεται ὅτι: $\eta\mu\chi = \frac{\sqrt{2}}{2} = \eta\mu\frac{\pi}{4}$ καὶ $\epsilon\varphi\psi = 1 = \epsilon\varphi\frac{\pi}{4}$

* Ἀρα

$$\left. \begin{aligned} \chi &= 2k + \frac{\pi}{4} \\ \psi &= \lambda\pi + \frac{\pi}{4} \end{aligned} \right\} \quad \left. \begin{aligned} \chi &= (2k+1)\pi - \frac{\pi}{4} \\ \psi &= \lambda\pi + \frac{\pi}{4} \end{aligned} \right\}$$

Οὕτω πρὸς ἀσκήσιν ὅς λύσωσιν οἱ μαθηταὶ καὶ τὰ ἄλλα τρία συστήματα.

Άσκήσεις

424. Νά λυθῇ τὸ σύστημα $\chi + \psi = 75^\circ$, $\acute{\eta}\mu\chi - \acute{\eta}\mu\psi = \frac{\sqrt{2}-1}{2}$.

425. Νά λυθῇ τὸ σύστημα $\chi - \psi = 60^\circ$, $\sigma\upsilon\nu\chi + \sigma\upsilon\nu\psi = 0$.

426. Νά λυθῇ τὸ σύστημα $\chi - \psi = 30^\circ$, $\frac{\acute{\eta}\mu\chi}{\acute{\eta}\mu\psi} = \sqrt{3}$.

427. Νά λυθῇ τὸ σύστημα :

$$\sigma\upsilon\nu\chi - \sigma\upsilon\nu\psi = -\frac{1}{2}, \quad \sigma\upsilon\nu\chi + \sigma\upsilon\nu\psi = \frac{1}{2}.$$

428. Νά λυθῇ τὸ σύστημα:

$$\acute{\eta}\mu\chi + \sqrt{3}\sigma\upsilon\nu\psi = 1, \quad \acute{\eta}\mu\chi + \sigma\upsilon\nu\psi = \frac{\sqrt{3}-1}{2}.$$

429. Νά λυθῇ τὸ σύστημα :

$$\sigma\upsilon\nu\chi + \sigma\upsilon\nu\psi = \frac{1 + \sqrt{2}}{2}, \quad \sigma\upsilon\nu\chi \cdot \sigma\upsilon\nu\psi = \frac{\sqrt{2}}{4}.$$

430. Νά λυθῇ τὸ σύστημα $\chi + \psi = 90^\circ$, $\frac{\acute{\epsilon}\phi\chi}{\acute{\epsilon}\phi\psi} = 3$.

431. Νά λυθῇ τὸ σύστημα $\chi - \psi = 15^\circ$, $\sigma\upsilon\nu\chi \cdot \sigma\upsilon\nu\psi = \frac{\sqrt{6}}{4}$.

432. Νά λυθῇ τὸ σύστημα $\chi - \psi = 30^\circ$, $\acute{\epsilon}\phi\chi \cdot \acute{\epsilon}\phi\psi = 1$.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΟΙ ΚΥΚΛΙΚΑΙ ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΙΣ

140. α') Ἡ συνάρτησις τόξήμχ. Ἐμάθομεν ὅτι ἕκαστος τριγωνομετρικὸς ἀριθμὸς τόξου μεταβάλλεται μεταβαλλομένου τοῦ τόξου. Ἐκαστος λοιπὸν τριγωνομετρικὸς ἀριθμὸς τόξου εἶναι συνάρτησις τοῦ τόξου.

Οὕτως ἂν $\chi = \acute{\eta}\mu\psi$, ὁ χ εἶναι συνάρτησις τοῦ τόξου ψ . Ὁ δὲ ψ λέγεται ἀνεξάρτητος μεταβλητὴ.

Ἀντιστρόφως:

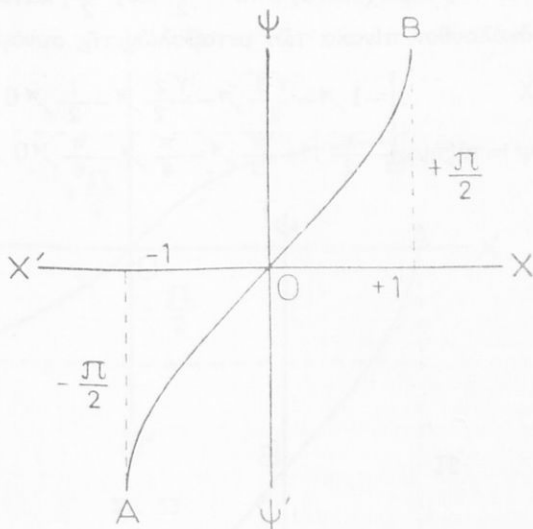
Ἄν ὁ χ μεταβάλλεται καὶ τὸ τόξον ψ μεταβάλλεται, ἤτοι καὶ τοῦτο εἶναι συνάρτησις τοῦ χ . Δηλ. τὸ τόξον εἶναι συνάρτησις τοῦ ἡμιτόνου του. Εἰς τὴν πε-

ρίπτωσιν ταύτην τὸ ἡμίτονον εἶναι ἀνεξάρτητος μεταβλητὴ καὶ τὸ τόξον ψ ἡ συνάρτησις. Λέγομεν λοιπὸν ὅτι:

Τὸ ψ εἶναι τόξον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἡμίτονον τὸν ἀριθμὸν χ ἢ συντομώτερον ψ εἶναι τόξον ἡμιτόνου χ .

Τοῦτο παριστάνομεν διὰ τῆς ἰσότητος $\psi = \acute{\eta}\mu\psi$. (1)

Αὕτῃ ἡ συνάρτησις ψ λέγεται ἀντίστροφος συνάρτησις τῆς συναρτήσεως ἡμψ.

Σχ. 51

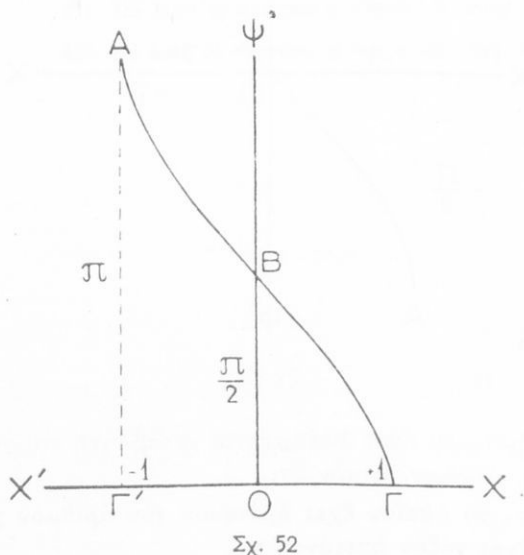
Μεταξύ τῶν δύο συναρτήσεων ψ καὶ $\eta\mu\psi$ ὑπάρχει ἡ ἐξῆς σπουδαία διαφορά. Ἡ συνάρτησις $\eta\mu\psi$ λαμβάνει μίαν ὠρισμένην τιμὴν δι' ἐκάστην τιμὴν τοῦ τόξου ψ .

Ἀντιστρόφως: Εἰς ἐκάστην τιμὴν α τοῦ χ ἀπὸ -1 ἕως $+1$ τὸ τόξον ψ λαμβάνει ἀπείρους τιμὰς. Ἄν δὲ τ εἶναι μία τιμὴ τοῦ τόξου ψ , δηλαδὴ ἂν $\eta\mu\tau = \alpha$, αἱ τιμαὶ τοῦ ψ εἶναι ρίζαι τῆς τριγωνομετρικῆς ἐξισώσεως $\eta\mu\psi = \eta\mu\tau$, ἥτοι:

$$\psi = 2k\pi + \tau \text{ καὶ } \psi = (2k + 1)\pi - \tau.$$

Ἄν χάριν ἐπιλότῃτος ἐκ τῶν ἀπείρων τιμῶν θεωρήσωμεν μόνον τὰς περιεχομένας ἀπὸ $-\frac{\pi}{2}$ ἕως $\frac{\pi}{2}$, καταρτίζομεν εὐκόλως τὸν ἀκόλουθον πίνακα τῶν μεταβολῶν τῆς συναρτήσεως ψ μετὰ τοῦ χ .

χ		-1	$\nearrow$	$-\frac{\sqrt{3}}{2}$	$\nearrow$	$-\frac{\sqrt{2}}{2}$	$\nearrow$	$-\frac{1}{2}$	$\nearrow$	0	$\nearrow$	$\frac{1}{2}$	$\nearrow$	$\frac{\sqrt{2}}{2}$	$\nearrow$	$\frac{\sqrt{3}}{2}$	$\nearrow$	1
$\psi = \text{τόξ. } \eta\mu\chi$		$-\frac{\pi}{2}$	$\nearrow$	$-\frac{\pi}{3}$	$\nearrow$	$-\frac{\pi}{4}$	$\nearrow$	$-\frac{\pi}{6}$	$\nearrow$	0	$\nearrow$	$\frac{\pi}{6}$	$\nearrow$	$\frac{\pi}{4}$	$\nearrow$	$\frac{\pi}{3}$	$\nearrow$	$\frac{\pi}{2}$

Τὴν μεταβολὴν ταύτην αἰσθητοποιοῦμεν διὰ τῆς καμπύλης AOB (σχ. 51).

141. β') Ἡ συνάρτησις τόξ. $\sin\chi$. Ἄν $\sin\psi = \chi$, ὁ χ εἶναι συνάρτησις τοῦ ψ λαμβάνουσα μίαν ὠρισμένην τιμὴν δι' ἐκάστην τιμὴν τῆς ἀνεξαρτήτου μεταβλητῆς ψ .

Ἀντιστρόφως: Τὸ τόξον ψ εἶναι συνάρτησις τοῦ χ , δηλ. τοῦ $\sin\psi$.

Λέγομεν δὲ ὅτι ψ εἶναι τόξον, τὸ ὁποῖον ἔχει **συνημίτονον** τὸν ἀριθμὸν χ καὶ **συντομώτερον**, $\psi = \text{τόξ. } \sin\chi$.

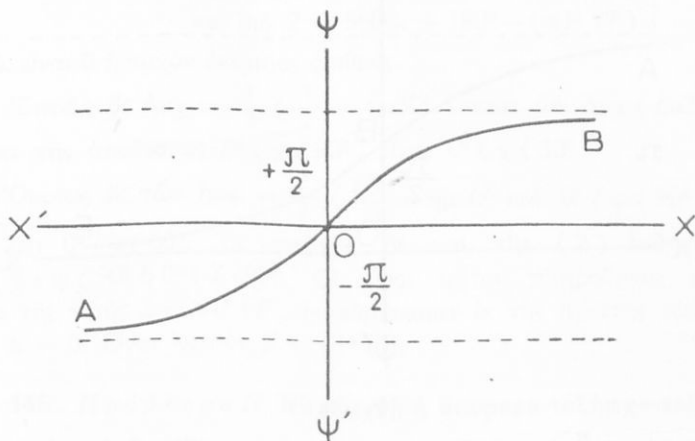
Ἡ συνάρτησις ψ λέγεται **ἀντίστροφος τῆς χ** , δηλ. τοῦ $\sin \psi$, καὶ λαμβάνει ἀπείρους τιμὰς δι' ἑκάστην τιμὴν τοῦ χ ἀπὸ -1 ἕως $+1$.

Ἄν δὲ θεωρήσωμεν μόνον τὰς ἀπὸ 0 ἕως π τιμὰς αὐτῆς, καταρτίζομεν τὸν ἀκόλουθον πίνακα:

χ	-1	$\nearrow$	$-\frac{\sqrt{3}}{2}$	$\nearrow$	$-\frac{\sqrt{2}}{2}$	$\nearrow$	$-\frac{1}{2}$	$\nearrow$	0	$\nearrow$	$\frac{1}{2}$	$\nearrow$	$\frac{\sqrt{2}}{2}$	$\nearrow$	$\frac{\sqrt{3}}{2}$	$\nearrow$	1
$\psi = \text{τόξ} \sin \chi$	π	$\searrow$	$\frac{5\pi}{6}$	$\searrow$	$\frac{3\pi}{4}$	$\searrow$	$\frac{2\pi}{3}$	$\searrow$	$\frac{\pi}{2}$	$\searrow$	$\frac{\pi}{3}$	$\searrow$	$\frac{\pi}{4}$	$\searrow$	$\frac{\pi}{6}$	$\searrow$	0

Τὴν μεταβολὴν ταύτην αἰσθητοποιοῦμέν διὰ τῆς καμπύλης $AB\Gamma$ (σχ. 52).

142. γ') Ἡ συνάρτησις **τόξέφχ**. Ὀμοίως ἐκ τῆς ἐφψ = χ

Σχ. 53

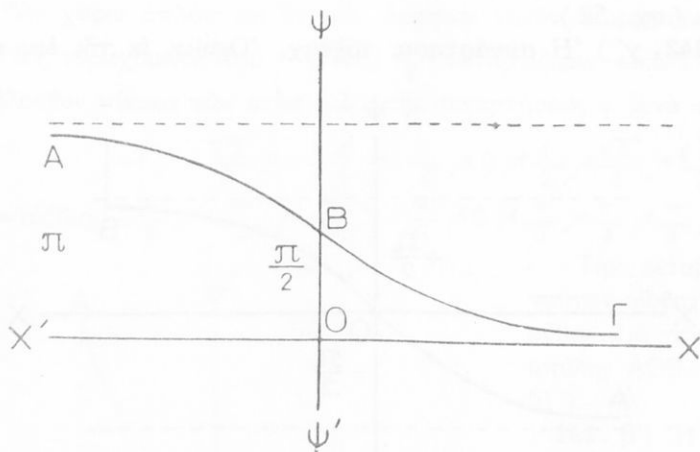
ἔπεται ὅτι $\psi = \text{τόξέφχ}$, ἥτοι ψ εἶναι τόξον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐφαπτομένην τὸν ἀριθμὸν χ .

Ἡ συνάρτησις ψ λέγεται **ἀντίστροφος συνάρτησις τῆς χ** , δηλαδή τῆς ἐφψ. Καὶ ἡ συνάρτησις αὕτη λαμβάνει ἀπείρους τιμὰς δι' ἑκάστην τιμὴν α τοῦ χ . Ἄν δὲ θεωρήσωμεν μόνον τὰς μεταξὺ $-\frac{\pi}{2}$ καὶ $\frac{\pi}{2}$ τιμὰς αὐτῆς, καταρτίζομεν τὸν ἀκόλουθον πίνακα:

χ	$-\infty$	$\cdot \cdot \cdot$	$\nearrow$	$\cdot \cdot \cdot$	-1	$\cdot \cdot \cdot$	$\nearrow$	$\cdot \cdot \cdot$	0	$\cdot \cdot \cdot$	$\nearrow$	$\cdot \cdot \cdot$	1	$\cdot \cdot \cdot$	$\nearrow$	$\cdot \cdot \cdot$	$+\infty$
$\psi = \text{τόξέφχ}$	$-\frac{\pi}{2}$	$\cdot \cdot \cdot$	$\nearrow$	$\cdot \cdot \cdot$	$-\frac{\pi}{4}$	$\cdot \cdot \cdot$	$\nearrow$	$\cdot \cdot \cdot$	0	$\cdot \cdot \cdot$	$\nearrow$	$\cdot \cdot \cdot$	$\frac{\pi}{4}$	$\cdot \cdot \cdot$	$\nearrow$	$\cdot \cdot \cdot$	$\frac{\pi}{2}$

Τὴν μεταβολὴν ταύτην αἰσθητοποιοῦμεν διὰ τῆς καμπύλης AOB (σχ. 53).

143. δ') Ἡ συνάρτησις τόξσφχ. Τέλος ἐκ τῆς σφψ = χ ἔπεται ὅτι $\psi = \text{τόξσφχ}$, ἥτοι ἡ ψ εἶναι ἀντίστροφος συνάρτησις τῆς χ , δηλ. τῆς σφψ. Καὶ ἡ συνάρτησις αὕτη ψ λαμβάνει ἀπείρους τιμὰς δι' ἐκάστην τιμὴν α τῆς ἀνεξαρτήτου μεταβλητῆς χ . Θεωροῦντες

Σχ. 54

ἐκ τούτων τὰς μεταξὺ 0 καὶ π καταρτίζομεν τὸν ἀκόλουθον πίνακα:

χ	$-\infty \dots \nearrow \dots -1 \dots \nearrow \dots 0 \dots \nearrow \dots 1 \dots \nearrow \dots +\infty$
$\psi = \text{τόξσφχ}$	$\pi \dots \searrow \dots \frac{3\pi}{4} \dots \searrow \dots \frac{\pi}{2} \dots \searrow \dots \frac{\pi}{4} \dots \searrow \dots 0$

Τὴν μεταβολὴν ταύτην αἰσθητοποιοῦμεν διὰ τῆς καμπύλης ABΓ (σχ. 54).

ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ

144. Πρόβλημα I. Νὰ εὑρεθῇ τὸ ἄθροισμα $\text{τόξήμχ} + \text{τόξήμψ}$ ἂν τὰ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενα τόξα περιέχωνται μεταξὺ 0 καὶ $\frac{\pi}{2}$, χωρὶς νὰ εὑρεθῶσιν οἱ προσθετέοι αὐτοῦ.

Λύσις. Θέτομεν $Z = \text{τόξήμ}\chi + \text{τόξήμ}\psi$, $\text{τόξήμ}\chi = \alpha$, $\text{τόξήμ}\psi = \beta$.
 'Επομένως $Z = \alpha + \beta$, $\eta\mu\alpha = \chi$, $\eta\mu\beta = \psi$. 'Εκ τῆς α' τοῦτων εὐρίσκομεν:

$$\eta\mu Z = \eta\mu\alpha\sigma\upsilon\nu\beta + \eta\mu\beta\sigma\upsilon\nu\alpha = \chi\sqrt{1-\psi^2} + \psi\sqrt{1-\chi^2}. \quad \text{'Επομένως}$$

$$Z = \text{τόξήμ}(\chi\sqrt{1-\psi^2} + \psi\sqrt{1-\chi^2}).$$

"Αν π.χ. $Z = \text{τόξήμ}\frac{1}{3} + \text{τόξήμ}\frac{2}{3}$ καὶ θέσωμεν $\chi = \text{τόξήμ}\frac{1}{3}$,
 $\psi = \text{τόξήμ}\frac{2}{3}$, θὰ εἶναι $Z = \chi + \psi$, $\eta\mu Z = \eta\mu\chi\sigma\upsilon\nu\psi + \eta\mu\psi\sigma\upsilon\nu\chi =$
 $\frac{1}{3}\sqrt{1-\frac{4}{9}} + \frac{2}{3}\sqrt{1-\frac{1}{9}} = \frac{1}{9}\sqrt{5} + \frac{4}{9}\sqrt{2} = 0,87699 =$
 $\eta\mu(61^\circ 17')$

$$\left. \begin{aligned} \text{Αὕτη ἀληθεύει διὰ } Z = 360^\circ k + (61^\circ 17') \\ \text{καὶ διὰ } Z = 360^\circ k + 180^\circ - (61^\circ 17') \end{aligned} \right\} \quad (1)$$

ἀν k εἶναι 0 ἢ τυχὸν ἀκέραιος ἀριθμός.

'Επειδὴ δὲ $\eta\mu\chi = \frac{1}{3} < \frac{1}{2} = \eta\mu 30^\circ$, ἔπεται ὅτι $\eta\mu\chi < \eta\mu 30^\circ$ καὶ
 ἔνεκα τῆς ὑποθέσεως $0^\circ < \chi < 90^\circ$, εἶναι $0^\circ < \chi < 30^\circ$ (2)

'Ομοίως ἐκ τῶν $\eta\mu\psi = \frac{2}{3} < \frac{\sqrt{3}}{2} = \eta\mu 60^\circ$ καὶ $0^\circ < \psi < 90^\circ$ ἔπεται ὅτι $0^\circ < \psi < 60^\circ$. 'Εκ ταύτης δὲ καὶ τῆς (2) ἔπεται ὅτι $0^\circ < \chi + \psi < 90^\circ$ ἢ $0^\circ < Z < 90^\circ$. Οἱ ὅροι οὗτοι πληροῦνται μόνον ὑπὸ τῆς τιμῆς $Z = 61^\circ 17'$, ἣν εὐρίσκομεν ἐκ τῆς πρώτης τῶν (1) διὰ $k = 0$. Εἶναι λοιπὸν $Z = 61^\circ 17'$.

145. Πρὸ β λ η μ α II. Νὰ εὐρεθῇ ἡ διαφορὰ $\text{τόξήμ}\chi - \text{τόξήμ}\psi$
 ἀν τὰ ἐν αὐτῇ τόξα περιέχωνται μεταξὺ 0 καὶ $\frac{\pi}{2}$, χωρὶς νὰ
 εὐρεθῇ χωριστὰ ὁ μειωτέος καὶ ὁ ἀφαιρετέος αὐτῆς.

Λύσις. 'Ὡς προηγουμένως, θέτομεν $Z = \text{τόξήμ}\chi - \text{τόξήμ}\psi$
 $\text{τόξήμ}\chi = \alpha$, $\text{τόξήμ}\psi = \beta$ καὶ βλέπομεν ὅτι:

$$Z = \alpha - \beta, \quad \eta\mu\alpha = \chi, \quad \eta\mu\beta = \psi,$$

$$\eta\mu Z = \eta\mu\alpha\sigma\upsilon\nu\beta - \sigma\upsilon\nu\alpha\eta\mu\beta = \chi\sqrt{1-\psi^2} - \psi\sqrt{1-\chi^2}.$$

'Εκ ταύτης δὲ εὐρίσκομεν τὸ Z . Οὕτως, ἀν $Z = \text{τόξήμ}\frac{2}{5} - \text{τόξήμ}\frac{1}{5}$
 καὶ θέσωμεν $\text{τόξήμ}\frac{2}{5} = \chi$, $\text{τόξήμ}\frac{1}{5} = \psi$, εὐρίσκομεν ὅτι:

$$Z = \chi - \psi, \quad \eta\mu\chi = \frac{2}{5}, \quad \eta\mu\psi = \frac{1}{5},$$

$$\begin{aligned}\eta\mu Z &= \eta\mu\chi\sigma\upsilon\nu\psi - \eta\mu\psi\sigma\upsilon\nu\chi = \frac{2}{5}\sqrt{1 - \frac{1}{25}} - \frac{1}{5}\sqrt{1 - \frac{4}{25}} \\ &= \frac{2}{25}\sqrt{24} - \frac{1}{25}\sqrt{21} = \frac{4}{25}\sqrt{6} - \frac{1}{25}\sqrt{21} = \frac{5,21535}{25} = 0,20861 = \\ &= \eta\mu(12^\circ 2' 26'', 44). \text{ Καί ἐπειδὴ } 0^\circ < \chi - \psi < 90^\circ, \text{ ἐκ τῆς ἀνωτέρω} \\ &\text{ἰσότητος ἐννοοῦμεν ὅτι } Z = \chi - \psi = 12^\circ 2' 26'', 44.\end{aligned}$$

146. Πρὸ β λ η μ α III. Νὰ εὐρεθῇ ἀριθμὸς χ τοιοῦτος, ὥστε νὰ εἶναι τὸξέφ $\frac{1}{5} + \text{τόξέφ}\chi = \frac{\pi}{4}$.

Λύσις. Θέτομεν $\text{τόξέφ}\frac{1}{5} = \psi$, $\text{τόξέφ}\chi = Z$ καὶ εὐρίσκομεν $\acute{\epsilon}\phi\psi = \frac{1}{5}$, $\acute{\epsilon}\phi Z = \chi$. Ἡ δὲ δοθεῖσα ἐξίσωσις γίνεται: $\psi + Z = \frac{\pi}{4}$. Ἐκ ταύτης δὲ ἔπεται ὅτι

$$\acute{\epsilon}\phi(\psi + Z) = 1, \quad \frac{\acute{\epsilon}\phi\psi + \acute{\epsilon}\phi Z}{1 - \acute{\epsilon}\phi\psi\acute{\epsilon}\phi Z} = 1 \quad \eta \quad \frac{\frac{1}{5} + \chi}{1 - \frac{\chi}{5}} = 1.$$

Ἐκ ταύτης δὲ εὐρίσκομεν ὅτι: $\chi = \frac{2}{3}$.

Ἀσκήσεις

433. Νὰ εὐρεθῇ τόξον χ μεταξύ 0 καὶ $\frac{\pi}{2}$, διὰ τὸ ὁποῖον ἀληθεύει ἡ ἐξίσωσις $\text{τόξήμ}0,4 = \chi$ ἢ $\text{τόξσυν}0,6 = \chi$ ἢ $\text{τόξέφ}2 = \chi$.

434. Νὰ εὐρεθῇ ἡ διαφορὰ $\text{τόξήμ}0,15 - \text{τόξήμ}0,12$ διὰ τόξα περιεχόμενα μεταξύ 0 καὶ $\frac{\pi}{2}$.

435. Νὰ εὐρεθῇ ἀριθμὸς τοιοῦτος, ὥστε νὰ εἶναι $\text{τόξήμ}\chi + 2\text{τόξήμ}\frac{2}{5} = \text{τόξήμ}1$, ἂν τὰ τόξα ταῦτα δὲν ὑπερβαίνωσι τὸ τόξον $\frac{\pi}{2}$.

436. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ τόξα περιεχόμενα μεταξύ 0 καὶ $\frac{\pi}{2}$ εἶναι

$$\text{τόξήμ} \frac{\mu^2 - \nu^2}{\mu^2 + \nu^2} = \text{τόξσυν} \frac{2\mu\nu}{\mu^2 + \nu^2}.$$

437. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ τόξα περιεχόμενα μεταξύ 0 καὶ $\frac{\pi}{2}$ εἶναι

$$\text{τόξήμ} \sqrt{\frac{\chi}{\chi + \alpha}} = \text{τόξέφ} \sqrt{\frac{\chi}{\alpha}}.$$

438. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι:

$$\text{τόξήμ} \frac{1}{4} + \text{τόξήμ} \frac{1}{5} = \text{τόξήμ} \frac{\sqrt{15} + \sqrt{24}}{20}.$$

439. Νά εὑρεθῇ ἀριθμὸς χ τοιοῦτος, ὥστε νά εἶναι:

$$\text{τόξήμ} \frac{1}{3} + \text{τόξήμ} \chi = \frac{\pi}{4}.$$

440. Νά εὑρεθῇ ἀριθμὸς χ τοιοῦτος, ὥστε νά εἶναι:

$$\text{τόξήμ} \chi + \text{τόξουν} \sqrt{1 - \chi^2} = 0.$$

441. Ἐν τὸξήμ $\frac{\chi}{\sqrt{5}} + \text{τόξήμ} \frac{\psi}{\sqrt{5}} = \frac{\pi}{2}$, νά ἀποδειχθῇ ὅτι: $\chi^2 + \psi^2 = 5$.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΓΕΝΙΚΗΝ ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΝ

442. Ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον ΑΒΓ ἔχει $B = \frac{3\pi}{8}$. Νά εὑρεθῇ εἰς ἀκτίνα

τὸ μέτρον ἐκάστης τῶν ἄλλων γωνιῶν αὐτοῦ.

443. Ἡ γωνία τῆς κορυφῆς ἰσοσκελοῦς τριγώνου εἶναι $60^\circ, 54^\circ$. Νά εὑρεθῇ τὸ μέτρον ἐκάστης τῶν ἄλλων γωνιῶν αὐτοῦ.

444. Νά εὑρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τοῦ τόξου $\frac{(4\lambda + 1)\pi}{4}$ κατὰ τὰς διαφόρους ἀκεραίας τιμὰς τοῦ λ .

445. Νά εὑρεθῶσιν οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ τῶν τόξων: $\frac{[(-1)^n \cdot 3 + 1]\pi}{3}$ κατὰ τὰς διαφόρους ἀκεραίας τιμὰς τοῦ n .

446. Ἡ ἐφαπτομένη τῆς μιᾶς ὀξείας γωνίας ὀρθογωνίου τριγώνου εἶναι τριπλασία τῆς ἐφαπτομένης τῆς ἄλλης. Νά εὑρεθῶσιν τὰ μέτρα τῶν ὀξείων τούτων γωνιῶν.

447. Ἐν τρίγωνον ΑΒΓ ἔχει $AB = AG$ καὶ εἶναι $2\eta\mu 2A = \sqrt{3}$. Νά ὀρίσῃσιν τὰ μέτρα τῶν γωνιῶν αὐτοῦ.

448. Ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον ἔχει $\alpha = 0,4$ μέτ. καὶ $\Gamma = 2B$. Νά ἐπιλυθῇ τοῦτο.

449. Ἐν $0^\circ < \tau < 90^\circ$, νά ἀποδειχθῇ ὅτι $\eta\mu \tau = \frac{(\chi\sigma\rho\delta 2\tau)}{2}$.

450. Ἐκ τῆς Γεωμετρίας γνωρίζομεν ὅτι ἡ πλευρὰ κανονικοῦ δεκαγώνου ἐγγεγραμμένου εἰς κύκλον ἀκτίνας R εἶναι $\frac{R}{2} (-1 + \sqrt{5})$. Νά εὑρεθῇ τὸ $\eta\mu 18^\circ$ καὶ $\sigma\upsilon\nu 18^\circ$.

451. Δύο εὐθεῖαι $O\chi$ καὶ $O\psi$ τέμνονται ὑπὸ γωνίαν $25^\circ 20'$. Ἐν ἀνυσμα OA τοῦ ἀξονος $O\psi$ ἔχει μῆκος $0,15$ μέτ. Νά εὑρεθῇ τὸ μῆκος τῆς προβολῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀξονα $O\chi$.

452. Ἐν ἀνυσμα OB ἀξονος $O\psi$ ἔχει μῆκος $0,24$ μέτ. καὶ προβολὴν μήκους $0,12$ μέτ. ἐπὶ ἄλλον ἀξονα $O\chi$. Νά εὑρεθῇ ἡ γωνία τῶν ἀξόνων τούτων.

453. Νά ὀρίσῃσιν τὰ σημεία τριγωνομετρικῆς περιφερείας, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ λήγῃσιν τόξα χ , διὰ νὰ εἶναι $\epsilon\phi\chi = 4\sigma\phi\chi$.

454. Νά λυθῶσιν αἱ ἐξισώσεις:

$$\eta\mu(2k\pi + \chi) = \sigma\upsilon\nu\chi \text{ και } \acute{\epsilon}\phi[(2k+1)\pi + \chi] = \sigma\phi\chi.$$

$$455. \text{Νά λυθῇ ἡ ἐξίσωσις } \acute{\epsilon}\phi\left(\frac{\pi}{2} + \chi\right) = \sigma\upsilon\nu\chi.$$

$$456. \text{Νά εὕρεθῇ ἡ τιμὴ τῆς παραστάσεως:}$$

$$\eta\mu\left(\frac{\pi}{2} + \tau\right) \sigma\upsilon\nu\tau + \sigma\upsilon\nu\left(\frac{\pi}{2} + \tau\right) \eta\mu(-\tau).$$

$$457. \text{Νά ἀποδειχθῇ ὅτι:}$$

$$\acute{\epsilon}\phi\left(\frac{\pi}{2} - \omega\right) \eta\mu\omega + \sigma\phi\left(\frac{\pi}{2} - \omega\right) \sigma\upsilon\nu\omega = \eta\mu\omega + \sigma\upsilon\nu\omega.$$

$$458. \text{Νά ἀποδειχθῇ ὅτι } \acute{\epsilon}\phi(270^\circ - \tau) = \sigma\phi\tau, \sigma\phi(270^\circ - \tau) = \acute{\epsilon}\phi\tau, \\ \eta\mu(270^\circ + \tau) = -\sigma\upsilon\nu\tau, \sigma\upsilon\nu(270^\circ + \tau) = \eta\mu\tau, \eta\mu(270^\circ - \tau) = -\sigma\upsilon\nu\tau, \\ \sigma\upsilon\nu(270^\circ - \tau) = -\eta\mu\tau.$$

$$459. \text{Νά εὕρεθῇ ἡ τιμὴ τῆς παραστάσεως:}$$

$$\eta\mu(270^\circ - \omega) \sigma\upsilon\nu(90^\circ + \omega) - \sigma\upsilon\nu(270^\circ + \omega) \eta\mu(90^\circ - \omega).$$

$$460. \text{Νά εὕρεθῇ τὸ ἄθροισμα } \acute{\epsilon}\phi 282^\circ + \acute{\epsilon}\phi 258^\circ.$$

$$461. \text{Νά εὕρεθῇ τὸ ἄθροισμα } \sigma\upsilon\nu \frac{5\pi}{9} + \sigma\upsilon\nu \frac{14\pi}{9}.$$

$$462. \text{Νά ἀποδειχθῇ ὅτι: } \sigma\upsilon\nu(\alpha + \beta) \sigma\upsilon\nu(\alpha - \beta) = \sigma\upsilon\nu^2\alpha - \eta\mu^2\beta. \\ \text{καὶ ὅτι: } \eta\mu(\alpha + \beta) \eta\mu(\alpha - \beta) = \eta\mu^2\alpha - \eta\mu^2\beta.$$

$$463. \text{Ἐὰν } \alpha + \beta + \gamma = \pi, \text{ νά ἀποδειχθῇ ὅτι:}$$

$$\sigma\upsilon\nu^2\alpha + \sigma\upsilon\nu^2\beta + \sigma\upsilon\nu^2\gamma + 2\sigma\upsilon\nu\alpha\sigma\upsilon\nu\beta\sigma\upsilon\nu\gamma = 1.$$

$$464. \text{Νά ἀποδειχθῇ ὅτι: } \acute{\epsilon}\phi\left(45^\circ + \frac{\alpha}{2}\right) + \sigma\phi\left(45^\circ + \frac{\alpha}{2}\right) = \frac{2}{\sigma\upsilon\nu\alpha}.$$

$$465. \text{Νά ἀποδειχθῇ ὅτι } \acute{\epsilon}\phi^2(45^\circ - \alpha) = \frac{1 - \eta\mu 2\alpha}{1 + \eta\mu 2\alpha}.$$

$$466. \text{Νά ἀποδειχθῇ ὅτι: } \frac{\acute{\epsilon}\phi 2\alpha}{1 + \acute{\epsilon}\phi\alpha \cdot \acute{\epsilon}\phi 2\alpha} = \eta\mu 2\alpha.$$

$$467. \text{Νά ἀποδειχθῇ ὅτι } \acute{\epsilon}\phi \frac{\omega}{2} = \frac{-1 \pm \sqrt{1 + \acute{\epsilon}\phi^2\omega}}{\acute{\epsilon}\phi\omega}.$$

$$468. \text{Νά ἀπλοποιηθῇ ἡ παράστασις } \frac{\eta\mu\alpha + \eta\mu 3\alpha + \eta\mu 5\alpha}{\sigma\upsilon\nu\alpha + \sigma\upsilon\nu 3\alpha + \sigma\upsilon\nu 5\alpha}$$

$$469. \text{Νά γίνῃ λογιστὴ διὰ τῶν λογαρίθμων ἡ παράστασις:}$$

$$1 + \acute{\epsilon}\phi^2\tau \text{ καὶ ἡ παράστασις } \frac{\eta\mu^2\alpha - \eta\mu^2\beta}{(\sigma\upsilon\nu\alpha + \sigma\upsilon\nu\beta)^2}.$$

$$470. \text{Νά γίνῃ λογιστὴ διὰ τῶν λογαρίθμων ἡ παράστασις } \sigma\phi^2\alpha - \acute{\epsilon}\phi^2\alpha.$$

$$471. \text{Νά γίνῃ γινόμενον ἡ παράστασις } (\eta\mu A + \eta\mu B)^2 + (\sigma\upsilon\nu A + \sigma\upsilon\nu B)^2.$$

$$472. \text{Νά ἀποδειχθῇ ὅτι } \frac{2\eta\mu\alpha - \eta\mu 2\alpha}{2\eta\mu\alpha + \eta\mu 2\alpha} = \acute{\epsilon}\phi^2\left(\frac{\alpha}{2}\right).$$

$$473. \text{Νά ἀποδειχθῇ ὅτι:}$$

$$\frac{1}{\sigma\upsilon\nu\alpha} + \frac{1}{\eta\mu\alpha} = \frac{2\sqrt{2}\sigma\upsilon\nu(45^\circ - \alpha)}{\eta\mu 2\alpha} = \frac{2\sqrt{2}\eta\mu(45^\circ + \alpha)}{\eta\mu 2\alpha}.$$

$$474. \text{Νά εὕρεθῇ ἡ τιμὴ ἐκάστης τῶν παραστάσεων:}$$

$$1 \pm \epsilon\phi 5^{\circ} \text{ και } \tau\eta\varsigma \frac{\epsilon\phi 42^{\circ} + \epsilon\phi 25^{\circ}}{\sigma\phi 42^{\circ} + \sigma\phi 25^{\circ}}.$$

$$475. \text{Να λυθῶσιν αἱ ἐξισώσεις: } \sigma\phi\chi = \frac{1}{2}, \eta\mu\chi = -\frac{5}{6}, \sigma\upsilon\nu\chi = -\frac{6}{10}.$$

476. Να ὑπολογισθῶσιν αἱ παραστάσεις:

$$\frac{\eta\mu(80^{\circ} 15') - \eta\mu(48^{\circ} 25')}{\eta\mu(80^{\circ} 15') + \eta\mu(48^{\circ} 25')} \text{ και } \frac{1 + \eta\mu(48^{\circ} 15' 30'')}{1 - \eta\mu(48^{\circ} 15' 30'')}.$$

477. Να ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶν ὀρθογώνιον τρίγωνον εἶναι:

$$\epsilon\phi \frac{B}{2} = \frac{\beta}{\alpha + \gamma}.$$

478. Να ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶν ὀρθογώνιον τρίγωνον εἶναι :

$$\epsilon\phi 2B = \frac{2\beta\gamma}{\gamma^2 - \beta^2}.$$

479. Να ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶν ὀρθογώνιον τρίγωνον εἶναι :

$$\sigma\upsilon\nu(B - \Gamma) = \frac{2\beta\gamma}{\alpha^2}.$$

480. Να ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶν ὀρθογώνιον τρίγωνον εἶναι :

$$\sigma\upsilon\nu 2B = \frac{\gamma^2 - \beta^2}{\alpha^2}.$$

481. Να ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶν ὀρθογώνιον τρίγωνον εἶναι :

$$E = \frac{1}{4} \alpha^2 \eta\mu(2B).$$

482. Εὐθύγραμμον τμήμα σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ΒΓ σχηματίζει γωνίαν 20° μετὰ τὸ ὀριζόντιον ἐπίπεδον, τὸ ὅποῖον διέρχεται ἀπὸ τὸ κατώτερον ἄκρον Β αὐτῆς. Μία ἀμαξοστοιχία διανύει αὐτὸ εἰς 3' πρῶτα λεπτά με ταχύτητα 40 χιλιόμετρων τὴν ὥραν. Να εὐρεθῇ τὸ ὕψος τοῦ ἄκρου Γ ἀπὸ τὸ ὀριζόντιον ἐκεῖνο ἐπίπεδον.

483. Ἡ Μηχανικὴ διδάσκει ὅτι ἐν σώμα διανύει διάστημα $\frac{1}{2} \gamma t^2$ εἰς t δευτέρα λεπτά ἐπὶ κεκλιμένου ἐπιπέδου κλίσεως ω καὶ ὅτι $\gamma = 981 \eta\mu\omega$ δακτύλους. Να εὐρεθῇ τὸ ὕψος κεκλιμένου ἐπιπέδου κλίσεως $29^{\circ} 25'$, ἂν τοῦτο διανύηται εἰς 2 λεπτά ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον.

484. Ἐν τρίγωνον ΑΒΓ ἔχει $A = 30^{\circ}$, $B = 135^{\circ}$, $\gamma = 80$ ἑκατ. Να εὐρεθῇ τὸ ὕψος (ΓΔ) αὐτοῦ.

485. Ἐν τρίγωνον ΑΒΓ ἔχει $B = 60^{\circ}$, $\Gamma = 45^{\circ}$ καὶ ὕψος (ΑΔ) = 5 μέτ. Να ἐπιλυθῇ τοῦτο.

486. Μία πλευρὰ στέγης, εἶναι τριγωνικὴ με κλίσιν 25° . Ἡ βᾶσις αὐτῆς ἔχει μήκος 4,30 μέτ. καὶ εἶναι ὀριζόντιος. Ἡ δὲ κορυφὴ ἀπέχει 1,80 μέτ. ἀπὸ τὸ ὀριζόντιον ἐπίπεδον τῆς βάσεως. Να εὐρεθῇ τὸ ἐμβαδὸν τῆς πλευρᾶς ταύτης τῆς στέγης.

487. Να εὐρεθῇ τὸ ὕψος τοῦ Ἡλίου τὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν μία κατακόρυφος ράβδος μήκους 2,15 μέτ. ρίπτει ἐπὶ ὀριζοντίου ἐδάφους σκιὰν 6,45 μέτ.

488. Μία κλίμαξ ἔχει 10 βαθμίδας. Ἐκάστη τούτων ἔχει πλάτος 0,30 μέτ. καὶ ἀπέχει ἀπὸ τὴν ὑπερκείμενην 0,18 μέτ. Να εὐρεθῇ ἡ κλίσις τῆς κλίμακος ταύτης πρὸς τὸ ὀριζόντιον ἐπίπεδον.

489. *Εν κεκλιμένον οικόπεδον ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου $AB\Gamma\Delta$ με διαστάσεις $(AB) = 25$ μέτ, $(AD) = 15$ μέτ. Ἡ βάση AB αὐτοῦ εἶναι ὀριζόντιος, ἡ δὲ ἀπέναντι πλευρὰ $\Gamma\Delta$ κεῖται 9 μέτ. Ὑψηλότερον τοῦ ὀριζοντίου ἐπιπέδου, τὸ ὁποῖον διέρχεται διὰ τῆς βάσεως. Νὰ εὐρεθῇ ἡ κλίσις τοῦ οἰκοπέδου τούτου.

490. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶν τρίγωνον $AB\Gamma$ εἶναι:

$$\frac{\beta + \gamma}{\alpha} = \frac{\text{συν}\left(\frac{B - \Gamma}{2}\right)}{\eta\mu\frac{A}{2}}.$$

491. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶν τρίγωνον εἶναι:

$$\frac{\eta\mu(A - B)}{\eta\mu(A + B)} = \frac{\alpha^2 - \beta^2}{\gamma^2}.$$

492. Νὰ γίνῃ λογιστὸν διὰ τῶν λογαριθμῶν τὸ ἄθροισμα:

$\eta\mu 2A + \eta\mu 2B + \eta\mu 2\Gamma$, ἂν A, B, Γ , εἶναι γωνίαι τοῦ αὐτοῦ τριγώνου.

493. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ πᾶν τρίγωνον $AB\Gamma$ εἶναι:

$$\beta \text{συν} B + \gamma \text{συν} \Gamma = \alpha \text{συν}(B - \Gamma)$$

494. *Ἀν $\eta\mu A = 2\eta\mu B \text{συν} \Gamma$, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ τρίγωνον $AB\Gamma$ εἶναι ἰσοσκελές.

495. Νὰ εὐρεθῶσι τὰ μέτρα τῶν γωνιῶν ἰσοσκελοῦς τριγώνου, τὸ ὁποῖον ἔχει βάσιν ἴσην πρὸς τὸ ἥμισυ μιᾶς ἄλλης πλευρᾶς αὐτοῦ.

496. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ ἐμβαδὸν παραλληλογράμμου εἶναι γινόμενον δύο προσκειμένων πλευρῶν ἐπὶ τὸ ἥμιτονον τῆς γωνίας αὐτῶν.

497. Εἰς κύκλον ἀκτίνας 8 μέτρ. εἶναι ἐγγεγραμμένον τρίγωνον $AB\Gamma$, τὸ ὁποῖον ἔχει $A = 35^\circ 15'$, $B = 75^\circ 30'$. Νὰ ὑπολογισθῶσι τὰ μήκη τῶν πλευρῶν καὶ τὸ ἐμβαδὸν αὐτοῦ.

498. Τὰ μήκη τῶν πλευρῶν τῆς καθέτου τομῆς πλαγίου τριγωνικοῦ πρίσματος εἶναι 20, 16, 12 ἑκατ. Νὰ ὑπολογισθῶσι τὰ μέτρα τῶν διέδρων γωνιῶν, τὰς ὁποίας σχηματίζουν αἱ τετράπλευροι ἑδραι τοῦ πρίσματος τούτου.

499. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ ἐμβαδὸν τῆς ὀρθῆς προβολῆς ἑνὸς τριγώνου ἐπὶ ἐπίπεδον εἶναι γινόμενον τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ τριγώνου τούτου ἐπὶ τὸ συνημίτονον τῆς κλίσεως τοῦ τριγώνου πρὸς τὸ προβολικὸν ἐπίπεδον. Νὰ ἐξετασθῇ, ἂν ἀληθεύῃ ἡ ἰδιότης αὕτη καὶ διὰ πᾶν ἄλλο εὐθύγ σχῆμα.

500. Ἡ ἀκμὴ κανονικοῦ τετραέδρου KAB ἔχει μήκος α μέτ. Νὰ ὑπολογισθῇ τὸ μέτρον τῆς γωνίας, τὴν ὁποίαν σχηματίζει ἡ ἀκμὴ KA μετὰ τὴν ἑδραν $AB\Gamma$.

501. Εἰς τρίγωνον $AB\Gamma$ εἶναι $B = 90^\circ + \Gamma$. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι $\beta^2 + \gamma^2 = 4R^2$.

502. Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα $9\epsilon\phi\chi + \epsilon\phi\psi = 4$, $2\sigma\phi\chi + 4\sigma\phi\psi = 1$.

503. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις $\epsilon\phi 2\chi = 3\epsilon\phi\chi$.

504. *Εν ἀπλοῦν ἐκκρεμές ἔχει μήκος 0,50 μέτ. καὶ ἀπομακρύνεται τῆς κατακόρυφου OA κατὰ γωνίαν $2^\circ 10'$ εἰς νέαν θέσιν OB . Νὰ εὐρεθῇ ἡ κατακόρυφος ἀπόστασις τῶν θέσεων A καὶ B τοῦ σφαιριδίου.

505. Φωτεινὴ ἀκτὶς προσπίπτει ἐπὶ ὀριζοντίου ἐπιπέδου κατόπτροῦ καὶ μετὰ τὴν ἀνάκλασιν εἰσέρχεται εἰς τὸν ὀφθαλμὸν παρατηρητοῦ. Ὁ ὀφθαλμὸς

οὗτος ἀπέχει 0,38 μέτ. ἀπὸ τὸ κάτωπτρον, ἡ δὲ ἐπ' αὐτὸ προβολὴ τοῦ ἀπέχει 0,15 μέτ. ἀπὸ τὸ σημεῖον προοπτικώσεως τῆς φωτεινῆς ἀκτίνος. Νὰ εὐρεθῇ τὸ μέτρον τῆς γωνίας τῆς προοπτικώσεως τῆς φωτεινῆς ἀκτίνος.

506. Γνωρίζομεν ὅτι ὁ δείκτης διαθλάσεως ἀπεσταγμένου ὕδατος 4°K πρὸς τὸν ἀέρα εἶναι $\frac{4}{3}$. Φωτεινὴ ἀκτὶς εἰσδύει ἐκ τοῦ ἀέρος εἰς τοιοῦτον ὕδωρ προσπίπτουσα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ ὑπὸ γωνίαν $38^\circ 12'$. Νὰ εὐρεθῇ ἡ γωνία τῆς διαθλάσεως αὐτῆς.

507. Ἡ διαθλαστικὴ γωνία διαφανοῦς τριγωνικοῦ πρίσματος εἶναι 90° . Φωτεινὴ μονόχρους ἀκτὶς προσπίπτουσα ἐπὶ τῆς μιᾶς ἑδρας αὐτοῦ ὑπὸ γωνίαν 60° ἐξέρχεται διὰ τῆς ἄλλης ἑδρας ὑπὸ γωνίαν διαθλάσεως 60° . Νὰ εὐρεθῇ ὁ δείκτης διαθλάσεως τῆς ὕλης τοῦ πρίσματος πρὸς τὸν ἀέρα.

508. Ἡ ἀκτὶς ἐνὸς παραλλήλου τῆς $\Gamma\eta\varsigma$ εἶναι τὰ $\frac{2}{3}$ τῆς ἀκτίνος τῆς $\Gamma\eta\varsigma$ ὑποτιθεμένης σφαιρικῆς. Νὰ εὐρεθῇ τὸ γεωγραφικὸν πλάτος τοῦ παραλλήλου τούτου.

509. Πλοῖον Π πλέον πρὸς τὰ Ν—Α ἐφάνη κατὰ τινα στιγμήν ἐκ σημείου Ο τῆς ἀκτῆς πρὸς τὰ Ν—Δ καὶ εἰς ἀπόστασιν (ΟΠ) = 30 χιλιόμε. Μετὰ ἰσοταχῇ πλοῦν 3 ὥρων, ἐφάνη πρὸς νότον εἰς θέσιν Π'. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ταχύτης τοῦ πλοίου καὶ ἡ ἀπόστασις (ΟΠ').

510. Παρατηρητῆς ὕψους 1,65 μέτ. ἰστάμενος εἰς τὴν δ'χθην λίμνης εἶδε κατὰ τινα στιγμήν ἀεροπλάνον εἰς ὕψος $44^\circ 30'$ ὑπὲρ τὸ ὀριζόντιον ἐπίπεδον τοῦ ὀφθαλμοῦ του. Τὴν αὐτὴν δὲ στιγμήν εἶδε τὸ εἰδωλὸν τοῦ ἀεροπλάνου ἐντὸς τῆς λίμνης εἰς βάθος $45^\circ 30'$ ὑπὸ τὸ ὀριζόντιον ἐπίπεδον. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ὕψος τοῦ ἀεροπλάνου τὴν στιγμήν ἐκείνην.

511. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι $\text{τόξ}\epsilon\alpha + \text{τόξ}\epsilon\beta = \text{τόξ}\epsilon\phi \frac{\alpha + \beta}{1 - \alpha\beta}$, ἂν τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα τόξα περιέχωνται μεταξὺ 0 καὶ $\frac{\pi}{2}$.

512. Ἄν $\eta\mu A = \eta\mu B$ καὶ $\text{συν} A = \text{συν} B$, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι: $A - B = 2k\pi$, ἂν k εἶναι μηδὲν ἢ τυχὼν ἀκέραιος ἀριθμὸς.

513. Νὰ ἀπαλειφθῇ τὸ τόξον ω μεταξὺ τῶν ἐξισώσεων:

$$\chi = \alpha \text{συν} \omega, \quad \psi = \beta \eta\mu \omega.$$

514. Νὰ ἀπαλειφθῇ τὸ τόξον ω μεταξὺ τῶν ἐξισώσεων: $\chi \text{συν} \omega = \alpha'$ $\psi \epsilon\phi \omega = \beta$. Ἐπειτα δὲ μεταξὺ τῶν ἐξισώσεων: $\chi = \alpha \text{συν}^3 \omega$, $\psi = \beta \eta\mu^3 \omega$.

515. Ἄν εἶναι $\eta\mu A + \eta\mu B = \eta\mu A \eta\mu B$, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι:

$$\left(\text{συν} \frac{A-B}{2} - \eta\mu \frac{A+B}{2} \right)^2 = 1.$$

516. Ἄν AD εἶναι ἡ διχοτόμος τῆς γωνίας A ἐνὸς τριγώνου $AB\Gamma$, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι $(BD) : (D\Gamma) = \eta\mu \Gamma : \eta\mu B$.

517. Ἄν ἐν τριγώνον $AB\Gamma$ ἔχη $A = \frac{\pi}{3}$, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι: $\alpha^2 = \beta^2 + \gamma^2 - \beta\gamma$,

*Αν δὲ $A = \frac{2\pi}{3}$, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι $\alpha^2 = \beta^2 + \gamma^2 + \gamma\beta$.

518. Ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον ἔχει $B = 25^\circ 30'$ καὶ τὸ ἐπὶ τὴν ὑποτείνουσαν ὕψος (ΑΔ) = 20 μέτ. Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

519. Ἐν ὀρθογώνιον τρίγωνον ἔχει ὑποτείνουσαν $\alpha = 10$ μέτ. καὶ $\beta + \gamma = 12$ μέτ. Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

520. Ἐν τρίγωνον ΑΒΓ ἔχει $2\tau = 35$ μέτ, $B = 45^\circ$, $\Gamma = 30^\circ$. Νὰ ἐπιλυθῇ τοῦτο.

521. Μία κανονικὴ πυραμὶς ἔχει βάσιν τετράγωνον μὲ πλευρὰν 12 ἑκατ. Ἐκάστη δὲ πλευρὰ τῆς πυραμίδος εἶναι 20 ἑκατ. Νὰ εὕρεθῇ ἡ κλίσις ἐκάστης παραπλευροῦ ἕδρας πρὸς τὴν βάσιν.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

147. Ἡ τριγωνομετρία ἐν σχέσει πρὸς τὴν Γεωμετρίαν καὶ τὴν Ἀλγεβραν.

α') Ἀπὸ τὴν μελέτην τοῦ στοιχειώδους τούτου βιβλίου Τριγωνομετρίας ἐμάθομεν ὅτι ἡ Τριγωνομετρία ἔχει ὡς κύριον σκοπὸν τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀγνώστων στοιχείων τριγώνου ἐξ ἐπαρκῶν δεδομένων εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις.

Ἐπιτυγχάνει δὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου διὰ τῆς ἐπινοήσεως τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν γωνίας, δι' ὧν κατορθώνει νὰ εὕρῃσκη σχέσεις καὶ μεταξὺ ἑτεροειδῶν στοιχείων τῶν τριγώνων, π.χ. μεταξὺ πλευρῶν καὶ γωνιῶν κτλ.

Καὶ ἡ Γεωμετρία διδάσκει σχέσεις μεταξὺ τῶν στοιχείων τριγώνου, ἀλλὰ ἐκάστη τοιαύτη σχέσηις συνδέει ὁμοειδῆ στοιχεῖα, π.χ. $A+B+\Gamma=180^\circ$, $\alpha^2=\beta^2+\gamma^2$. Κατὰ τοῦτο λοιπὸν ἡ Τριγωνομετρία ὑπερέχει τῆς Γεωμετρίας καὶ εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ὀφείλεται ἡ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ τῆς Τριγωνομετρίας.

Ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπινόησιν τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν τῶν γωνιῶν ἡ Τριγωνομετρία ἀναχωρεῖ ἀπὸ γεωμετρικῶν ἀληθειῶν. Πολλὰκις δὲ διὰ τὴν ἀνεύρεσιν σχέσεων μεταξὺ τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν τῶν γωνιῶν τριγώνου καὶ ἄλλων στοιχείων αὐτοῦ χρησιμοποιῶμεν γεωμετρικὰς γνώσεις. Οὕτω διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἰσότητος $\alpha^2=\beta^2+\gamma^2-2\beta\gamma\sin A$ στηρίζεται ἐπὶ τῆς γενικεύσεως τοῦ Πυθαγορείου θεωρήματος, τὴν ὁποίαν δανεῖζεται ἀπὸ τὴν Γεωμετρίαν.

Ἀλλὰ καὶ ἀματαβλήτους γεωμετρικὰς ἀληθείας χρησιμοποιεῖ ἡ Τριγωνομετρία διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς εἰς διαφόρους περιπτώσεις. Π.χ. διὰ τὴν ἐπίλυσιν ὀρθογωνίου τριγώνου ἐκ τῶν πλευρῶν α καὶ β πλὴν τῆς τριγωνομετρικῆς σχέσεως $\beta=a\mu B$, χρησιμοποιεῖ καὶ τὰς γεωμετρικὰς σχέσεις $B+\Gamma=90^\circ$, $\alpha^2=\beta^2+\gamma^2$ καὶ $E=\frac{1}{2}\beta\gamma$. Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ Τριγωνομετρία εἶναι ἐπέκτασις τῆς Γεωμετρίας, τὴν ὁποίαν συμπληρώνει συντελοῦσα οὕτως εἰς τὴν λύσιν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἡ Γεωμετρία ἡδύ-

νάτει νά λύση ἄνευ τῆς ἐπεκτάσεώς ταύτης. Ἡ ἐπέκτασις δὲ αὕτη εἶναι φυσικὸν νά συντελῇ εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ τοῦ κύκλου τῶν ἐφαρμογῶν. Οὕτω δὲ ἡ Τριγωνομετρία εὐρίσκει πολλαπλᾶς ἐφαρμογὰς οὐ μόνον εἰς καθαρῶς γεωμετρικὰ ζητήματα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐφηρμοσμένας ἐπιστήμας, π.χ. τὴν Φυσικὴν, Μηχανικὴν, Γεωδαισίαν, Ἀστρονομίαν.

β') Οἱ τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ εἶναι ἀλγεβρικοὶ ἀριθμοί. Αἱ σχέσεις λοιπὸν μεταξὺ πλευρῶν τριγώνου καὶ γωνιῶν αὐτοῦ εἶναι ἀλγεβρικαὶ σχέσεις. Διὰ τοῦτο πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μετασχηματισμοὺς αὐτῶν γίνονται κατὰ κανόνας τοῦ ἀλγεβρικοῦ λογισμοῦ. Ὡστε ἡ Τριγωνομετρία χρησιμοποιοῖ καὶ τὰς ἀναγκαίας εἰς αὐτὴν ἀλγεβρικὰς γνώσεις. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δὲ ταύτης ἡ Τριγωνομετρία ἀποτελεῖ ἐφαρμογὴν τῆς Ἀλγέβρας.

184. Σύντομος ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς τριγωνομετρίας. Εἶδομεν προηγουμένως ὅτι ἡ Τριγωνομετρία ἐφαρμόζεται πλὴν ἄλλων καὶ εἰς τὴν Ἀστρονομίαν. Ἡ σπουδὴ μάλιστα τῆς Ἀστρονομίας ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἀφορμὴ τῆς δημιουργίας τῆς Τριγωνομετρίας.

Οὕτως οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἀστρονόμοι **Ἀρίσταρχος** (3ος αἰὼν π.Χ.) καὶ **Εὐδοξος** (400 π.Χ.), ἀναφέρονται ὡς ἀσχοληθέντες μὲ τριγωνομετρικὰ ζητήματα τῆς σφαιρικῆς ἰδίᾳ Τριγωνομετρίας, ζητήματα χρήσιμα εἰς αὐτοὺς διὰ τὰς ἀστρονομικὰς ἐργασίας των. Ὑπάρχει μάλιστα καὶ γνώμη ὅτι πρῶτος ὁ Εὐδοξος συνέταξε τριγωνομετρικὸν πῖνακα.

Μετ' αὐτοὺς πρῶτος ὁ μέγιστος ἀστρονόμος τῆς ἀρχαιότητος **Ἰππαρχος** (2ος αἰὼν π.Χ.) μετεχειρίσθη τριγωνομετρικὰς μεθόδους κατὰ τοὺς πολυαριθμοὺς ὑπολογισμοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ἦγον αὐτὸν αἱ ἀστρονομικαὶ ἀσχολίαι του.

Εἰς τὸν Ἰππαρχον ἀποδίδεται μία πραγματεία **«Περὶ τῶν χορδῶν τῶν τόξων κύκλου»**, εἰς 12 βιβλία. Αὕτη κατ' οὐσίαν εἶναι τριγωνομετρικὴ πραγματεία, διότι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες μετεχειρίζοντο τὰς χορδὰς τῶν διπλασίων τόξων, ἤτοι διπλᾶ ἡμίτονα τῶν ἡμίσεων τῶν τόξων.

Ὁ **Πτολεμαῖος** (2ος αἰὼν μ.Χ.) εἰς τὴν **Μαθηματικὴν Σύνταξιν** ἀναγράφει πῖνακα τῶν μηκῶν τῶν χορδῶν τούτων ἀνὰ 15'.

ΙΠΠΑΡΧΟΣ

Μέγας Έλλην αστρονόμος. Έγεννήθη εν Νικαία τῆς Βιθυνίας, ἀλλ' ἐξετέλει τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὴν νῆσον Ρόδον. Διὰ τοῦτο δὲ ἐθεωρήθη ὡς καταγόμενος ἐκ Δωδεκανήσου.

Ὁ πίναξ οὗτος ἀποδίδεται ὑπὸ τινων εἰς τὸν Ἱππαρχον. Εἰς τὸ αὐτὸ ἔργον τοῦ Πτολεμαίου εὐρίσκεται ἡ πρώτη διασωθεῖσα μέχρις ἡμῶν τριγωνομετρικὴ πραγματεία.

Καὶ ὁ Ἀλεξανδρινὸς μαθηματικὸς **Μενέλαος** (1ος αἰὼν μ.Χ.) φέρεται ἀσχοληθεῖς εἰς ζητήματα σφαιρικῆς Τριγωνομετρίας δι' ἀστρονομικοὺς ἐπίσης σκοποὺς.

Ἡ ἀντικατάστασις τῶν χορδῶν διὰ τῶν ἡμιτόνων ἐγένετο κατ' ἄλλους μὲν τὸν 15ον αἰῶνα μ.Χ. ὑπὸ τοῦ Βαυαροῦ **Purbach**, κατ' ἄλλους δὲ 5 αἰῶνας ἑνωρίτερον ὑπὸ τοῦ Πρίγκιπος τῆς Συρίας **Mohamet-ben-Geber**, ὅστις εἶναι γνωστὸς μὲ τὸ λατινικὸν ὄνομα **Albatégnius**.

Ὁ **Purbach** συνέταξε τὸν πρῶτον ἐν Εὐρώπῃ τριγωνομετρικὸν πίνακα. Τὸν πίνακα τοῦτον ἐτελειοποίησεν ὁ Γερμανὸς ἀστρονόμος **Jean Muller** (1436 - 1476 μ.Χ.), ὁ ἐπονομαζόμενος **Regiomontanus**. Οὗτος εἰσήγαγε καὶ τὴν χρῆσιν τῆς ἐφαπτομένης καταρτίσας καὶ σχετικὸν πίνακα διὰ τὴν εὐκολίαν τῶν πολυαριθμῶν ὑπολογισμῶν, εἰς τοὺς ὁποίους μετεχειρίζετο αὐτὴν.

Αἱ τριγωνομετρικαὶ ἐργασίαι αὐτοῦ μόλις κατὰ τὸ ἔτος 1539 ἐδημοσιεύθησαν μὲ τὸν τίτλον « **Περὶ παντοειδῶν τριγώνων** » εἰς 5 βιβλία. Ἦτο δὲ ἡ πραγματεία αὕτη μία πλήρης Τριγωνομετρία.

Σπουδαιότητα ᾤθησιν εἰς τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν καὶ διαμόρφωσιν τῆς Τριγωνομετρίας ἔδωσεν ὁ Γάλλος **Francois Viète** (1540 — 1603 μ.Χ.). Οὗτος διὰ τῆς ἀγχινοίας του διεῖδε τὸ ἐσφαλμένον τοῦ Πτολεμαϊκοῦ συστήματος καὶ ἐπεχείρησε νὰ ἀντικαταστήσῃ αὐτό. Ἐδημοσίευσεν λοιπὸν ἐν ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον « **Harmonicum Celesten** », τὸ ὁποῖον θεωρεῖται σήμερον πεπλανημένον. Διὰ νὰ φθάσῃ ὁμοῦς ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν ἔπρεπε πρὸ πάσης ἄλλης ἐργασίας νὰ ἀναμορφώσῃ τὴν Τριγωνομετρίαν. Οὕτω κατὰ τὸ 1579 ἐδημοσίευσεν ἐν ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον « **Μαθηματικὸς Κανὼν** ». Εἰς αὐτὸ περιέχονται πίνακες ἐκτενέστεροι τῶν ἕως τότε ὑπαρχόντων καὶ κατὰλληλοι κανόνες διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν τριγώνων. Οἱ πίνακες τοῦ ἔργου τούτου διὰ πρῶτην φορὰν περιέχουσι τοὺς τριγωνομετρικοὺς ἀριθμοὺς τῶν γωνιῶν ἀνὰ λεπτόν. Εἰς ἄλλο ἔργον βραδύτερον ἀπέδειξε τύπους διὰ τὴν λύσιν τῶν ἐπιπέδων καὶ σφαιρικῶν τριγώνων μὲ πολυἀριθμα ἀριθμητικὰ παραδείγματα.

FRANÇOIS VIÈTE

Ὁ Viète ἀπῆλλαξε τὴν Τριγωνομετρίαν σχοινοτενῶν ἐκφωνήσεων καὶ ἀπέδειξε τύπους γενικοὺς καὶ συντόμους, οἱ ὅποιοι καὶ ἤδη χρησιμοποιοῦνται. Ἰδιαίτερος δὲ ἡ σφαιρική Τριγωνομετρία τὰ μέγιστα ὠφελήθη ἐκ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Viète.

Εἰς νεώτερον τρίτον ἔργον τοῦ ἔδωκε νέους τύπους, ὑπελόγισε τὸ $\eta\mu(\nu\chi)$, $\sigma\upsilon\nu(\nu\chi)$, $\epsilon\phi(\nu\chi)$ συναρτήσῃ ἀντιστοίχως τοῦ $\eta\mu\chi$, $\sigma\upsilon\nu\chi$, $\epsilon\phi\chi$ καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν γενικὴν ἐξίσωσιν τῆς χορδῆς τόξου $\nu\chi$ συναρτήσῃ τῆς χορδῆς τόξου χ .

Εἶναι ὅθεν ἐκ τούτων φανερόν ὅτι ὁ Viète ἀνεμόρφωσε τελείως τὴν Τριγωνομετρίαν τῆς ἐποχῆς του.

Ἐπικάιρον δὲ θεωροῦμεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὁ Viète εἶναι πατὴρ τῆς νεωτέρας Ἀλγέβρας, διότι αὐτὸς εἰσήγαγεν εἰς αὐτὴν τὴν χρῆσιν τῶν γραμμάτων.

Κατὰ τὸ 1610 ὁ Barthélemy Pitiseus ἐξέδωκε πίνακα τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν τῶν τόξων ἀνὰ 10'' καὶ μὲ 16 δεκαδικὰ ψηφία. Ὁ πίναξ οὗτος θεωρεῖται ὡς ἐν τῶν ἀξιοθαυμάστων μνημείων τῆς ἀνθρωπίνης ὑπομονῆς. Χρησιμεύει δὲ οὗτος καὶ σήμερον ἀκόμη διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν συνήθων πινάκων.

Εὐθύς δὲ ὡς ἐπενοήθησαν οἱ λογάριθμοι, ἐφηρμόσθησαν καὶ εἰς τοὺς τριγωνομετρικοὺς ὑπολογισμούς. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1626 μ.Χ. ἐξεδόθησαν εἰς Παρισίους οἱ πρῶτοι λογαριθμικοὶ πίνακες μὲ 7 δεκαδικὰ ψηφία.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 17ου αἰῶνος ὁ Ὁλλανδὸς γεωμέτρης Snellius ὑπέδειξε καὶ πρῶτος ἐφήρμοσε μέθοδον διὰ τὴν μέτρησιν μεσημβρινοῦ τόξου. Αὕτη εἶναι γνωστὴ μὲ τὸ ὄνομα **Τριγωνισμός** καὶ ἀποτελεῖ μίαν τῶν ἀξιοθαυμάστων ἐφαρμογῶν τῆς Τριγωνομετρίας. Ἄνευ αὐτῆς καὶ τῶν ἀκριβῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Γάλλου Picard, ἴσως ὁ Νεύτων δὲν θὰ ἔφθανεν εἰς τὸν νόμον τῆς παγκοσμίου ἑλξεως.

Βραδύτερον μὲ τὴν τεραστίαν ἀνάπτυξιν τῆς Μαθηματικῆς Ἀναλύσεως καὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς εἰς τὴν Τριγωνομετρίαν, αὕτη ἔλαβεν ἑκτασιν, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ προΐδῃ. Αἱ δὲ ἐφαρμογαὶ αὐτῆς καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμη τὸν κύκλον τῶν ἀνωτέρων μαθηματικῶν εἶναι πολυαριθμώταται.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εισαγωγικὸν πρόβλημα .—Σκοπὸς τῆς Τριγωνομετρίας	Σελ. 5 - 6
--	---------------

ΒΙΒΛΙΟΝ Α' — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Μέτρησις εὐθυγράμμου τμήματος, τόξου καὶ γωνίας	7 - 11
---	--------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Λόγος καθέτου πλευρᾶς πρὸς τὴν ὑποτείνουσαν ὀρθογωνίου τριγώνου. —'Ημίτονον ὀξείας γωνίας. — Γεωμετρικὴ σημασία τοῦ ἡμιτόνου τούτου.— Μεταβολὴ τοῦ ἡμιτόνου.— Κατασκευὴ ὀξείας γωνίας ἐκ τοῦ ἡμιτόνου.— 'Ημίτονον 45°, 30°, 60°. — Εὗρεσις τοῦ ἡμιτόνου οἰασδήποτε ὀξείας γωνίας.— Λογάρριθμος τοῦ ἡμιτόνου ὀξείας γω- νίας. — Εὗρεσις τοῦ μέτρου ὀξείας γωνίας ἐκ τοῦ ἡμιτόνου αὐτῆς ..	12 - 27
Δύο σχέσεις τῶν πλευρῶν καὶ τῶν ὀξείων γωνιῶν ὀρθογωνίου τρι- γώνου. — 'Επίλυσις ὀρθογωνίου τριγώνου ἐκ τῆς α καὶ τῆς B ἢ ἐκ τῆς α καὶ τῆς β	27 - 32

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

'Εφαπτομένη ὀξείας γωνίας, γεωμετρικὴ σημασία, μεταβολὴ αὐτῆς.— Κατασκευὴ ὀξείας γωνίας ἐκ τῆς ἐφαπτομένης αὐτῆς. — 'Εφαπτο- μένη γωνίας 45°, 30°, 60° καὶ οἰασδήποτε ὀξείας γωνίας. — Λογάρ- ριθμος ἐφαπτομένης. — Εὗρεσις τοῦ μέτρου ὀξείας γωνίας ἐκ τῆς ἐφαπτομένης αὐτῆς	33 - 42
Δύο ἄλλαι σχέσεις τῶν πλευρῶν καὶ τῶν ὀξείων γωνιῶν ὀρθ. τριγώ- νου. —'Επίλυσις ὀρθ. τριγώνου ἐκ τῶν β καὶ γ ἢ ἐκ τῶν B καὶ β...	42 - 45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Συνημίτονον καὶ συνεφαπτομένη ὀξείας γωνίας.— Σχέσεις μεταξύ ἡμι- τόνων καὶ συνημιτόνων καὶ μεταξύ ἐφαπτομένων καὶ συνεφαπτο- μένων δύο συμπληρωματικῶν γωνιῶν.—'Αλλαι σχέσεις μεταξύ τῶν πλευρῶν καὶ τῶν ὀξείων γωνιῶν ὀρθ. τριγώνου.—Κατασκευὴ ὀξείας γωνίας ἐκ τοῦ συνημιτόνου ἢ τῆς συνεφαπτομένης αὐτῆς.— Συνη- μίτονον καὶ συνεφαπτομένη 45°, 30°, 60°.—Εὗρεσις τοῦ συνημι-	
---	--

τόνου καὶ τῆς συνεφαπτομένης ὀξείας γωνίας.—Εὗρεσις τοῦ μέ- τρου ὀξείας γωνίας ἐκ τοῦ συνημιτόνου ἢ ἐκ τῆς συνεφαπτομένης αὐτῆς	46 - 56
---	---------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Σχέσεις τῶν τριγ. ἀριθμῶν τῆς αὐτῆς ὀξείας γωνίας.—Εὗρεσις τῶν ἄλλων τριγ. ἀριθμῶν ἐξ ἑνὸς τούτων.—Εὗρεσις τοῦ $\eta\mu 2\alpha$, τοῦ συν 2α ἐκ τοῦ $\eta\mu\alpha$ καὶ συνα ἢ ἐκ τοῦ ἑνὸς τούτων.—Εὗρεσις τῆς $\epsilon\phi 2\alpha$ ἐκ τῆς $\epsilon\phi\alpha$ καὶ τῆς σφ 2α ἐκ τῆς σφα ($2\alpha < 90^\circ$)	57 - 65
Τριγωνομετρικαὶ ἐξισώσεις ἀλγεβρικῆς μορφῆς.—Πίναξ τύπων Α΄ βι- βλίου.—Ἀσκήσεις πρὸς ἐπανάληψιν τοῦ Α΄ βιβλίου	65 - 70

ΒΙΒΛΙΟΝ Β΄ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ἡμίτονον, συνημίτονον, ἐφαπτομένη καὶ συνεφαπτομένη ἀμβλείας γω- νίας ω	71 - 76
---	---------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Σχέσεις τῶν κυρίων στοιχείων οἰουδήποτε τριγώνου.—Ἐπίλυσις μὴ ὀρθ. τριγώνου ΑΒΓ ἐκ τῆς α καὶ τῶν Β, Γ ἢ ἐκ τῶν α , β, Α ἐκ τῶν α , β, Γ ἢ ἐκ τῶν α , β, γ	77 - 89
--	---------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Γραφόμετρον.—Τοπογραφικὰ προβλήματα.— Πίναξ τύπων Β΄ βι- βλίου	90 - 95
---	---------

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ΄ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

*Ανυσμα καὶ μήκος ἀνύσματος.—Γενίκευσις τῆς ἐννοίας τόξου καὶ γω- νίας.—Τριγων. κύκλος καὶ πρωτεύοντες ἄξονες.—Ἡμίτονον καὶ συνημίτονον τυχόντος τόξου.—Μεταβολὴ καὶ γραφικὴ παράστα- σις αὐτῶν.—Τὰ αὐτὰ διὰ τὴν ἐφαπτομένην καὶ συνεφαπτομένην τυχόντος τόξου.—Διατήρησις τῶν σχέσεων τῶν τριγωνομετρι- κῶν ἀριθμῶν τόξου ἢ γωνίας	96 - 118
--	----------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Σχέσεις τῶν τριγ. ἀριθμῶν δύο τόξων ἀντιθέτων, παραπληρωματικῶν, συμπληρωματικῶν, διαφερόντων κατὰ 180° , ἐχόντων ἄθροισμα 360° .—Ἀναγωγή τόξου εἰς τὸ α΄ τεταρτημόριον	119 - 127
---	-----------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Εὗρεσις τοῦ $\eta\mu(\alpha \pm \beta)$, συν $(\alpha \pm \beta)$, $\epsilon\phi(\alpha \pm \beta)$, σφ $(\alpha \pm \beta)$, $\eta\mu 2\alpha$, συν 2α , $\epsilon\phi 2\alpha$.—Εὗρεσις τοῦ $\eta\mu\omega$ καὶ τοῦ συν ω ἐκ τῆς $\epsilon\phi \frac{\omega}{2}$ καὶ τῶν $\eta\mu \frac{\omega}{2}$, συν, $\epsilon\phi \frac{\omega}{2}$, ἐκ τοῦ συν ω	128 - 138
--	-----------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Εὔρεις τοῦ ἡμιτόνου, συνημιτόνου, ἑφαπτομένης γωνίας τριγώνου ἐκ τῶν πλευρῶν αὐτοῦ.—Τρεῖς μορφαὶ τοῦ ἑμβαδοῦ τριγώνου.—Εὔρεις τῶν ρ , $\rho\alpha$, $\rho\beta$, $\rho\gamma$ τριγώνου.—Ἐπίλυσις τριγώνου ἐκ τῶν πλευρῶν του.—Ἄλλαι μορφαὶ τοῦ ἑμβαδοῦ τριγώνου.—Εὔρεις τῆς R τριγώνου ἐκ τῶν α , β , γ	139 - 147
--	-----------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Τροπὴ διαφόρων τριγωνομετρικῶν παραστάσεων εἰς ἄλλας λογιστὰς διὰ τῶν λογαρίθμων.—Τροπὴ γινομένου τριγωνομετρικῶν παραστάσεων εἰς ἀθροίσματα ἢ διαφορὰς	148 - 154
---	-----------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Τριγωνομετρικαὶ ἐξισώσεις καὶ συστήματα	156 - 170
---	-----------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Αἱ συναρτήσεις τόξήμχ, τόξσνχ, τόξέφχ, τόξσφχ.—Ἐφαρμογαὶ αὐτῶν	171 - 176
Ἀσκήσεις πρὸς γενικὴν ἐπανάληψιν	177 - 182

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Ἡ Τριγωνομετρία ἐν σχέσει πρὸς τὴν Γεωμετρίαν καὶ Ἀλγεβραν.—Σύντομος ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς Τριγωνομετρίας	183 - 188
Πί ν α ξ π ε ρ ι ε χ ο μ ἔ ν ω ν	189 - 191

0020557510

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ

